



หลักคำสอนและ การปฏิบัติของ คริสตจักร



shepherds
GLOBAL CLASSROOM

หลักคำสอนและการปฏิบัติ ของคริสตจักร

ดร.สตีเฟน กีบสัน



ลิขสิทธิ์ © 2019 Shepherds Global Classroom

แก้ไขครั้งที่สอง ISBN: 978-1-943953-55-4

สงวนลิขสิทธิ์ ยกเว้นสำหรับหน้าที่เอาไว้ตรวจสอบ ห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำ เก็บบันทึกไว้ในระบบหรือถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบใด ไม่ว่าโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ จัดพิมพ์ภาพถ่าย บันทึก หรืออื่นๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก Shepherds Global Classroom (SGC) (เซพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม - เอสจีซี)

ทุกการจัดซื้อหลักสูตรภาษาอังกฤษของ เอสจีซี

จะช่วยให้เราให้แปลและเผยแพร่หลักสูตรนี้ให้กับผู้นำคริสเตียนทั่วโลกได้ ติดต่อ เอสจีซี

หรือต้องการบริจาคให้กับนิมิตนี้ร่วมกัน ขอเข้าไปที่ www.shepherdsglobal.org

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

สารบัญ

| | |
|--|-----|
| ภาพรวมหลักสูตร | 7 |
| (1) พระเจ้าองค์เดียว คริสตจักรเดียว | 11 |
| (2) ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน | 23 |
| (3) คริสตจักรท้องถิ่น | 35 |
| (4) สมาพันธ์คริสตจักร | 43 |
| (5) การเป็นสมาชิกคริสตจักร | 53 |
| (6) แบ่งปันชีวิตร่วมกัน | 69 |
| (7) คริสตจักรในโลกนี้ | 81 |
| (8) การสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น | 91 |
| (9) การถวายสืบลด | 103 |
| (10) พิธีบัพติศมา | 111 |
| (11) พิธีมหาสนิท | 125 |
| (12) วินัยในคริสตจักร | 137 |
| (13) คุณลักษณะของผู้นำคริสเตียน | 151 |
| (14) ของประทานฝ่ายวิญญาณ | 161 |
| (15) คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร | 175 |
| แบบฟอร์มสำหรับบันทึกงานมอบหมาย | 184 |

ภาพรวมหลักสูตร

คำอธิบายวิชา

วิชานี้นำเสนอแนวคิดตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักรในฐานะศูนย์กลางการทำงานของพระเจ้าบนโลกนี้ นักศึกษาจะได้รับความเข้าใจเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน การเป็นสมาชิกของคริสตจักร การสามัคคีธรรม การเงินสนับสนุนพันธกิจ การถวายสืบลด การรับบัพติศมา พิธีมหาสนิท วินัยในคริสตจักร และสัญญาณของคริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ วิชานี้อธิบายหลักการต่างๆ และการประยุกต์ใช้สำหรับชีวิตและการงานของคริสตจักร

จุดประสงค์ของวิชา

1. เพื่อเข้าใจเอกลักษณ์และคำอธิบายตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักร
2. เพื่อเห็นแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร และการงานของพระเจ้าในคริสตจักร
3. เพื่อเรียนรู้ถึงความรับผิดชอบต่างๆ ของสมาชิกและผู้นำในคริสตจักร
4. เพื่อประยุกต์ใช้หลักการต่างๆ เพื่อสนับสนุน บริหาร และพัฒนาคริสตจักรท้องถิ่น
5. เพื่อรับการเสริมสร้างด้วยเนื้อหาและโครงสร้างคำสอนเกี่ยวกับคริสตจักร

คำแนะนำสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

บันทึกถึงหัวหน้าชั้นเรียนมีตลอดหลักสูตรพร้อมกับคำแนะนำในส่วนที่เจาะจงของบทเรียน ซึ่งจะเป็น *ตัวหนังสือแบบตัวเอน*

คำถามเพื่ออภิปรายร่วมกัน และกิจกรรมในชั้นเรียนจะกำกับด้วยเครื่องหมาย ► สำหรับคำถามเพื่อการอภิปรายร่วมกันนั้น

หัวหน้าชั้นเรียนควรถามคำถามและให้เวลานักศึกษาอภิปรายร่วมกันเพื่อหาคำตอบ ถ้าหากนักศึกษาคนเดิมมักตอบคนแรกเสมอ หรือถ้าหากนักศึกษาคนไหนไม่ตอบเลย หัวหน้าชั้นเรียนสามารถถามคำถามเจาะจงกับแต่ละคนได้เช่น “เพียร์ คุณจะตอบคำถามนี้อย่างไร?”

ในวิชานี้ใช้**ข้อพระคัมภีร์**จำนวนมาก

เนื้อหาของพระคัมภีร์ที่ควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนจะกำกับไว้ด้วยเครื่องหมายลูกศร

ในบางครั้งข้อพระคัมภีร์อ้างอิงจะระบุไว้ในวงเล็บ ยกตัวอย่างเช่น (1 โครินธ์ 12:15)

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านั้นสนับสนุนเนื้อหาตอนนั้น

ซึ่งไม่จำเป็นต้องอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นทุกครั้ง

แต่ละบทเรียนมีอย่างน้อยสอง**กล่องข้อความอ้างอิง**จากนักศาสนศาสตร์บางคนในประวัติศาสตร์ เมื่อชั้นเรียนดำเนินมาถึงกล่องข้อความอ้างอิง

หัวหน้าชั้นเรียนสามารถขอให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่านออกเสียงและอธิบายข้อความอ้างอิงนั้น

ในแต่ละบทเรียนทุกบทจะจบลงด้วย**ประโยคสรุปเจ็ดประโยค**

จุดประสงค์ของบทเรียนคือเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

นักศึกษาควรศึกษาและท่องจำประโยคเหล่านี้

นักศึกษาต้อง**เขียนแต่ละประเด็นในความยาวหนึ่งย่อหน้า**

และส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป (เจ็ดย่อหน้า) ในแต่ละย่อหน้า

นักศึกษาควรอธิบายถึงประโยคนั้น ๆ เหมือนกำลังอธิบายให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนฟัง รวมถึงอธิบายว่าทำไมแนวคิดนั้นจึงสำคัญ ในช่วงเริ่มต้นของชั่วโมงเรียนถัดไป

หัวหน้าชั้นเรียนควรให้นักศึกษาหลายคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนแต่ละย่อหน้าให้กับทั้งกลุ่มฟัง

เช่นเดียวกันในช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป

นักศึกษาจะ**เขียนประโยคสรุปเจ็ดประโยค**โดยจากการท่องจำเป็นการทดสอบความรู้

หัวหน้าชั้นเรียนควรตรวจดูให้แน่ใจว่านักศึกษาไม่ได้ดูบันทึกที่จดไว้หรือช่วยบอกคำตอบให้กับในการทดสอบ ถ้าหากนักศึกษาไม่สามารถเขียนทั้งเจ็ดประโยคได้

เขาสามารถนัดมาสอบภายหลังได้

หนึ่งในวัตถุประสงค์ของวิชานี้คือเพื่อเตรียมนักศึกษาให้เป็นผู้สอน

หัวหน้าชั้นเรียนควรให้โอกาสนักศึกษาพัฒนาทักษะการสอนของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น

หัวหน้าชั้นเรียนควรตั้งใจให้นักศึกษาสอนสักตอนหนึ่งของบทเรียนในชั้นเรียน

งานมอบหมายการปฏิบัติการสอน: ในช่วงระหว่างวิชา นักศึกษาควรสอนหนึ่งบทเรียน

หรือบางส่วนของบทเรียนให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสอนต่อกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน

นักศึกษาสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้ ควรทำแบบนี้สามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่ไม่เหมือนกัน

งานมอบหมายนี้ไม่ได้กำหนดเวลาเจาะจง

นักศึกษาควรหาโอกาสและทำงานมอบหมายให้เสร็จ

นักศึกษาควรรายงานผลการสอนแต่ละครั้งให้กับหัวหน้าชั้นเรียน

งานมอบหมายอื่น ๆ จะมีตลอดหลักสูตรคือ การสัมภาษณ์ การศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ

การเขียน หรือการทดสอบ งานมอบหมายที่เป็นงานเขียนอื่น ๆ

ควรนำมาส่งตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

หัวหน้าชั้นเรียนควรนำการอภิปรายเกี่ยวกับงานมอบหมายเสมอและให้นักศึกษาบางคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้หรือสิ่งที่พวกเขาเขียนมาส่งนั้น

ถ้านักศึกษาต้องการได้รับประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

เขาควรเข้าชั้นเรียนและทำงานมอบหมายให้ครบ

แบบฟอร์มจะมีให้ตอนจบหลักสูตรเพื่อบันทึกงานมอบหมายที่ทำเสร็จแล้ว

บทที่ 1

พระเจ้าเดียว คริสตจักรเดียว

บทนำ

► ทำไมคุณถึงไปคริสตจักร?

เมื่อมีคนพูดถึง “การไปคริสตจักร”

พวกเขาหมายถึงไปที่คริสตจักรซึ่งเป็นตัวอาคารที่มีรอบนมัสการกำหนดไว้ตามเวลา

คนมากมายพูดว่าพวกเขาไปคริสตจักรเพื่อเรียนรู้เรื่องพระเจ้า

บางครั้งมีคนารู้สึกว่าห่างไกลจากพระเจ้าไปที่คริสตจักรโดยหวังว่าจะพบกับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า คนที่รู้จักพระเจ้าไปคริสตจักรโดยหวังว่าจะพบกับการสถิตอยู่ด้วยในการนมัสการ คริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

ผู้คนควรสามารถพบกับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าในที่ประชุมนมัสการของคริสตจักร

แต่คริสตจักรไม่ใช่ตัวอาคาร และไม่ใช่การประชุมเพื่อนนมัสการ

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวร่วมกันเป็นคริสตจักร

ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงผู้คนที่เห็นคริสตจักรหรือเข้ามาในคริสตจักร เราจึงหมายถึงกลุ่มผู้เชื่อ

เมื่อเราพูดว่าคริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

เราไม่ได้หมายความว่าแค่ตัวอาคารและที่ประชุมนมัสการที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าเท่านั้น

ชีวิตที่มีร่วมกันของกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวคือการเกี่ยวข้องกับพระเจ้า

ต้นกำเนิดของพระวาทะ

ในศตวรรษแรกของคริสต์ศักราช คำกรีกคำว่า *ekklesia* ถูกใช้ทั่วไป

เมื่อมีการประกาศเรียกให้ผู้คนมาชุมนุมกันในเมือง ๆ หนึ่ง การชุมนุมนั้นเรียกว่าเป็น *ekklesia*

Ekklesia เป็นคำที่ใช้สำหรับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ คำนี้ถูกใช้ ¹¹⁷ ครั้งในพันธสัญญาใหม่

แต่ไม่ใช่ทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักร บางครั้งเป็นการกล่าวถึงการประชุมในลักษณะอื่นๆ

(กิจการ 19:32, 39, และ 41)

ข่าวประเสริฐถูกนำเสนอให้กับคนทุกเชื้อชาติ ทุกระดับชั้นของสังคม ในทุกที่ และคนทุกอาชีพ เช่นเดียวกันกับทุกคนที่อยู่ในเมืองที่สามารถได้ยินคำประกาศเรียกให้มาชุมนุมกัน ก็ไม่มีบุคคลประเภทใดที่ถูกกีดกันจากการรับข้อเสนอของข่าวประเสริฐ

คริสตจักรคือกลุ่มคนที่ตอบสนองต่อการเรียกของข่าวประเสริฐ พวกเขามาจากคนทุกรูปแบบที่มาเป็นกลุ่มคนที่พิเศษและหลากหลายซึ่งอุทิศตัวต่อพระคริสต์ และต่อคริสตจักรของพระองค์

พระเจ้าพระบิดาในคริสตจักร

ความเป็นบุคคลของตรีเอกานุภาพ – พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกี่ยวข้องกับบรรดาผู้เชื่อในคริสตจักรด้วยวิถีทางที่พิเศษ

พระเจ้าจะได้รับเกียรตินิรันดร์สำหรับการทำงานที่พระองค์ทำในคริสตจักร

ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคน
ป็นนิรันดร์ อาเมน (เอเฟซัส 3:21)

เนื่องจากคริสตจักรดำรงอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า
จึงไม่ควรมีส่วนใดที่ทำในคริสตจักรแล้วเป็นการลบหลู่พระเจ้า
คริสตจักรไม่ควรทำสิ่งใดที่ทำให้คนเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า
หรือจดจ่อกับคนแทนที่จะจดจ่อกับพระเจ้า

คริสตจักรเป็นครอบครัวของพระเจ้า

เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้เราทำดีต่อทุกคน และเฉพาะอย่างยิ่ง
ต่อคนที่เป็นสมาชิกของครอบครัวแห่งความเชื่อ(กาลาเทีย 6:10)

เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ (มัทธิว 6:9)

เนื่องจากคริสตจักรเป็นครอบครัวของพระเจ้า จึงเป็นไปได้ที่คน ๆ
หนึ่งจะอยู่ในคริสตจักรอย่างแท้จริงโดยไม่ได้เชื่อในพระเจ้าและมีความสัมพันธ์กับพระองค์ก่อน
คน ๆ หนึ่งไม่ได้เข้ามาในคริสตจักรได้โดยการรู้จักคนในคริสตจักรเท่านั้น
เขาเข้ามาในคริสตจักรโดยการมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
และจากนั้นจึงอุทิศตัวต่อการมีความสัมพันธ์กับคนของพระเจ้า

► การให้พระเจ้าเป็นพระบิดาของคุณหมายถึงอะไร?

พระคริสต์ในคริสตจักร

พระเยซูคือผู้เดียวที่สร้างคริสตจักร พระเยซูสัญญาที่จะให้ความสำเร็จสูงสุดแก่คริสตจักร

เราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้

เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้และพลังแห่งความตายพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้ (มัทธิว 16:18)

พระเยซูสัญญาว่าจะอยู่กับคริสตจักร

...เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค อาเมน (มัทธิว 28:20)

เพราะว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น (มัทธิว 18:20)

พระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร คริสตจักรเป็นร่างกายของพระองค์ในโลกนี้
ความสัมพันธ์ส่วนตัวที่พระคริสต์มีกับคริสตจักรนั้นลึกซึ้งเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์

และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักร ให้เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่ง

คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์

ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์ (เอเฟซัส 1:22-23)

“วลีส่วนตัว ‘คริสตจักรของเรา’ บ่งชี้ว่าพระเยซูตั้งใจสร้างชุมชนแห่งการอธิษฐาน เทศนา และฝึกวินัยอย่างต่อเนื่อง ตามที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว
พระองค์เรียกและฝึกฝนสาวกของพระองค์และสัญญาถึงการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำพวกเขา
ลี้ภัยจากพระองค์สู่การขึ้นสวรรค์”
- โรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

เพราะเราเป็นอวัยวะของพระกายของพระองค์ (เอเฟซัส 5:30)

เนื่องจากสมาชิกของคริสตจักรเป็นอวัยวะในร่างกายของพระคริสต์จึงเป็นไปได้ที่คน ๆ หนึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรโดยไม่ได้มีความเชื่อส่วนตัวในพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยไถ่รอดและยอมรับสิทธิอำนาจของพระคริสต์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า

► คนแบบไหนที่สามารถเรียกว่าเป็นอวัยวะในร่างกายของพระคริสต์ได้?

พระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักร

“พระเยซูคริสต์อยู่ที่ไหน
ที่นั่นจะมีคริสตจักรคาทอลิก [สากล]”
- อิกเนเชียส
(ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงชาวสเมอร์นา)

พระธรรมกิจการแสดงให้เห็นว่าคริสตจักรยุคแรกตระหนักถึงการสถิตอยู่และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้การดูแลและฤทธิ์เดชเพื่อการเทศนา (กิจการ 2:11)

พระองค์เรียกคนสู่พันธกิจพิเศษ (กิจการ 13:2)

พระองค์นำพวกเขาไปยังสถานที่เหมาะสมสำหรับทำพันธกิจ (กิจการ 16:6-10)

พระองค์กำหนดหลักคำสอนในประเด็นต่าง ๆ (กิจการ 15:28)

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้อำนวยความสะดวกสูงสุดของคริสตจักรในการทำให้มิชชันทั่วโลกลสำเร็จ

ไม่มีองค์กรใดของมนุษย์แม้แต่องค์กรเดียวที่สามารถคาดหวังว่าจะทำให้งานทั้งหมดสำเร็จได้ พระเจ้าเรียกและบรรดาส่งมิชชันนารี และพระองค์รู้ถึงความจำเป็นของทุกพื้นที่ตามภูมิศาสตร์

คน ๆ

หนึ่งเข้ามาในคริสตจักรได้โดยการมีประสบการณ์กับการอัศจรรย์แห่งการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงใหม่เป็นประสบการณ์เหนือธรรมชาติ

การประกาศข่าวประเสริฐจึงเป็นการนำและการให้ฤทธิ์เดชอย่างเหนือธรรมชาติโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผลต่าง ๆ

ที่ได้รับจากการประกาศข่าวประเสริฐไม่สามารถอธิบายได้โดยเหตุผลฝ่ายธรรมชาติ

ชีวิตของคริสตจักรคือชีวิตในพระวิญญาณ

การนมัสการในคริสตจักรยุคแรกได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระองค์ตรัสผ่านสมาชิกหลายคน (กิจการ 4:30-31)

รายการที่กำหนดไว้ใน การนมัสการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสตจักรแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ ของมนุษย์

สมาชิกของคริสตจักรสามัคคีธรรมต่อกันและกันเพราะพวกเขาอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า และมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

คนที่ไม่ได้กลับใจมาเชื่อก็ไม่ได้มีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงนี้แม้ว่าเขาจะชอบคริสตจักรและเป็นเพื่อนกับคนในคริสตจักรก็ตาม

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งสมาชิกควรใช้เพื่อรับใช้กันและกัน (1

โครินธ์ 12:4-7) ในช่วงเริ่มต้นของคริสตจักรยุคแรกในกรุงเยรูซาเล็ม

การอุทิศตัวและความเป็นหนึ่งเดียวกันของสมาชิกเข้มข้นมากเกินกว่าที่ผู้เชื่อในสมัยปัจจุบันจะจินตนาการได้

ผู้คนขายทรัพย์สินสมบัติและถวายเงินเพื่อให้สมาชิกในคริสตจักรแบ่งปันชีวิตร่วมกันได้

เมื่ออานาเนียกับสัปปิราโกหก

พวกเขาถูกฆ่าเพราะความบาปในการดูหมิ่นการงานอันอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังทำในคริสตจักร (กิจการ 4:32-35, กิจการ 5:1-4)

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสำเร็จได้โดยชีวิตของพระวิญญาณ

คริสตจักร (ไม่ใช่ตัวอาคาร แต่คือกลุ่มผู้เชื่อ) ถูกเรียกว่าเป็น “วิหารของพระเจ้า”

เพราะพระวิญญาณมีชีวิตอยู่ในคริสตจักรด้วยวิถีทางพิเศษ (2 โครินธ์ 6:16)

การพิพากษาร้ายแรงมีเหนือคนที่ทำอันตรายต่อวิหารฝ่ายวิญญาณที่คริสเตียนดำรงอยู่ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน (1 โครินธ์ 3:16-17)

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่อ้างว่าได้รับฤทธิ์เดชโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่กลับโหมตีและทำให้คริสตจักรแตกแยก?

พระเจ้าได้รับการเปิดเผยโดยทางคริสตจักร

คริสตจักรช่วยให้คนจดจำพระเจ้า จดจ่อกับพระเจ้า และพบการเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า

คริสตจักรถูกออกแบบและสร้างโดยพระเจ้า

คริสตจักรคือที่ที่ซึ่งคนที่รักพระเจ้าทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จได้มากกว่าที่อื่นในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงแสดงให้เห็นว่าพระเจ้ามี่ลักษณะอย่างไร

► ผู้คนควรเห็นสิ่งใดบ้างเกี่ยวกับพระเจ้าเมื่อพวกเขามองมาที่คริสตจักร?

โดยการมองดูที่คริสตจักร ผู้คนควรเห็นว่าพระเจ้าเป็นความรักและเมตตา ห่วงใยผู้คน ให้อภัย ส่งเสริมความจริง อุทิศตนเสมอ และเกลียดความบาปแต่ในขณะเดียวกันก็รักคนบาป

► ในการระลึกถึงว่าคริสตจักรเกี่ยวข้องกับพระเจ้านั้น ผู้คนควรหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดอะไร?

การนมัสการ

เนื่องจากคริสตจักรดำรงอยู่เพื่อพระเจ้า การนมัสการของคริสตจักรควรจดจ่อที่พระเจ้า เมื่อการนมัสการจดจ่อที่ผู้นำที่เป็นมนุษย์หรือการแสดง นั้นจะกลายเป็นการให้มนุษย์เป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นการบูชารูปเคารพ การนมัสการที่ผิดเป็นยกย่องมนุษย์คนใดคนหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำของเนื้อหนังและดึงดูความปรารถนาฝ่ายธรรมชาติ การนมัสการที่ผิดสามารถถูกครอบงำด้วยวิญญาณชั่วเพราะผู้นำนมัสการยอมจำนนต่อความรู้สึกและวิญญาณต่าง ๆ ที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า

คริสตจักรสากลหนึ่งเดียว

► นักศึกษาควรอ่าน เอเฟซัส 4:1-6

พระคัมภีร์ตอนนี้อธิบายประเด็นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับคริสตจักรว่าอย่างไร?

เปาโลเรียกให้ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกัน

เหตุผลสำหรับความเป็นหนึ่งคือการมีเพียงคริสตจักรเดียวเท่านั้น

เหมือนกับที่มีพระเจ้าองค์เดียว และข่าวประเสริฐเดียว คริสเตียนที่แท้จริงอยู่ในพระกายเดียวกัน มีเพียงศาสนาคริสต์เดียวและคริสตจักรเดียวเพราะมีพระเจ้าองค์เดียว

ข้อเท็จจริงว่ามีคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวนั้นถูกเน้นใน 1 โครินธ์ 12:13

ที่เปาโลกล่าวว่าคนต่างชาติที่เชื่อทั้งหมดล้วนเข้ามาในพระกายเดียว

หลักข้อเชื่อคือคำกล่าวที่เป็นรากฐานความเชื่อของคริสเตียน

หลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรกเรียกว่า “หลักข้อเชื่อของอัครทูต” ซึ่งรวมคำกล่าวที่ว่า

“ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักรคาทอลิก” คำว่า *คาทอลิก*

ในหลักข้อเชื่อไม่ได้หมายถึงคริสตจักรโรมันคาทอลิก แต่หมายถึง “สากล” หรือ “สมบูรณ์”

หลักข้อเชื่อกำลังบอกว่ามีคริสตจักรหนึ่งเดียวที่มีคริสเตียนเป็นตัวแทนในทุกที่ทุกแห่ง

► นักศึกษาควรอ่าน เอเฟซัส 2:20

คริสตจักรถูกสร้างขึ้นบนรากฐานอย่างเดียวนั่นคือ

พันธกิจและความจริงที่ได้รับการเปิดเผยโดยอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ ซึ่งเป็นพันธกิจ

คำสอน การลบบาป และการสืบสานชีวิตของพระเยซูคริสต์ มีรากฐานเดียวและคริสตจักรเดียว

มีลัทธิหนึ่งในประเทศจีนเชื่อว่าฟ้าแลบตะวันออก พวกเขาเชื่อว่าการงานของพระเยซูจบสิ้นแล้ว และเชื่อว่าพระเจ้าได้ส่ง

พระเมสสิยาห์องค์ใหม่มาเพื่อยุคสมัยใหม่

พระเมสสิยาห์องค์ใหม่คือผู้หญิงชาวจีนคนหนึ่งการสอนหลักคำสอนใหม่

► คุณจะให้คำตอบอะไรกับคนที่มาจากลัทธิฟ้าแลบตะวันออก?

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากลไม่ได้หมายความว่าหนึ่งองค์กรคือคริสตจักรทั้งหมด

ไม่มีองค์กรใดจะเข้าใกล้ความสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรทุกหนแห่งในโลกนี้ พระเยซูบอกไม่ให้พวกอัครทูตคาดหวังว่าคริสเตียนทั้งหมดจะเป็นองค์กรเดียว

(มาระโก 9:38-39)

คริสตจักรโรมันคาทอลิกอ้างว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

มอร์มอนและพยานพระยะโฮวาอ้างอย่างเดียวกัน

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่อ้างว่าองค์กรของเขาเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าบนโลกนี้?

คริสตจักรท้องถิ่นรับผิดชอบต่อการเป็นคริสตจักรเดียว

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรรู้สึกมีอิสระที่จะสร้างหลักคำสอนขึ้นมาต่างหาก

ในครั้งหนึ่งเปาโลได้ให้คำแนะนำ จากนั้นพูดว่า มันจะสำเร็จได้

“ในคริสตจักรของพระเจ้าทั้งหมด” (1 โครินธ์ 11:16)

เขาบอกกับคริสตจักรแห่งหนึ่งว่าควรยอมรับผู้รับใช้ทั้งหลายเพราะพวกเขาเป็นตัวแทนของคริสตจักรอื่น ๆ (2 โครินธ์ 8:23-24)

เห็นได้ชัดว่าเขาหมายความว่ามันเป็นเรื่องผิดปกติที่คริสตจักรแห่งหนึ่งจะตัดสินใจยึดถือหลักคำสอนต่าง ๆ ที่แยกแปลกจากคริสตจักรอื่น ๆ ทั้งหมด

คริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้รับการอวยพรด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ พวกเขาเริ่มคิดถึงตัวเองว่าเป็นเอกเทศ ไม่จำเป็นต้องฟังใคร เปาโลแก้ไขความคิดของพวกเขา ปฏิบัติต่อพวกเขา

และเตือนพวกเขาให้รู้นั่นไม่ใช่คำสอนที่มีรากฐานจากพระวาระของพระเจ้า แต่มันมาจากคนอื่นและไม่ได้มาถึงพวกเขาพวกเขาเพียงเท่านั้น (1 โครินธ์ 14:36)

เขากล่าวต่อไปว่าคนเหล่านั้นในคริสตจักรที่มีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณย่อมยอมรับคำแนะนำของเปาโลเป็นดังการดลใจจากพระเจ้า

คริสตจักรท้องถิ่นควรปกครองตนเองและสนับสนุนตนเอง แต่ก็จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับคริสตจักรสากลเพื่อความมั่นคงทางหลักคำสอน ทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรม และมุมมองพันธกิจโลก

ทุกวันนี้มีคริสตจักรหลายรูปแบบและมีหลักคำสอนหลากหลาย แม้ว่าจะอ้างว่าทำตามพระคัมภีร์ก็ตาม

การที่คริสตจักรแห่งหนึ่งมีความรับผิดชอบต่อคริสตจักรสากลไม่ได้หมายความว่าคริสตจักรนั้นควรเป็นเหมือนคริสตจักรอื่น ๆ รอบตัวทั้งหมด

คริสตจักรควรยึดถือหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ที่เป็นหัวใจสำคัญตั้งแต่เริ่มต้นพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรควรเป็นส่วนหนึ่งของสมาพันธ์คริสตจักรเพื่อการมีความรับผิดชอบต่อกัน

เพื่อความมั่นคงทางหลักคำสอน คริสตจักรท้องถิ่นควรมีสามสิ่งต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์คือสิทธิอำนาจสูงสุด
2. หลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของประวัติศาสตร์ศาสนาคริสต์
3. สามัคคีธรรมในสมาพันธ์คริสตจักรที่มีศาสนศาสตร์ถูกต้อง

ในบทเรียนนี้เรากำลังศึกษาหัวข้อที่สอง

เราจะพูดถึงเกี่ยวกับสมาพันธ์คริสตจักรในอีกบทเรียนหนึ่ง

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรยอมรับอย่างเสรีต่อหลักคำสอนซึ่งขัดแย้งกับหลักคำสอนของคริสตจักรยุคแรกที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสเตียน

หลักคำสอนเหล่านั้นถูกกล่าวไว้ในหลักข้อเชื่ออย่างเจาะจง หลักข้อเชื่อของอัครทูต

หลักข้อเชื่อไนซีน และหลักข้อเชื่อคาลเคโดเนียน

กล่าวถึงหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญต่อคริสต์ศาสนานับจากเริ่มต้น

หลักข้อเชื่อเหล่านี้ประกอบไปด้วยหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ถ้าหากคริสตจักรใดที่ปฏิเสธหลักคำสอนในหลักข้อเชื่อเหล่านี้
ก็ไม่ควรเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน เพราะคริสตจักรนั้นเป็นลัทธิที่แปลกแยก

หลักข้อเชื่อในซีน

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียว พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ เหนือมิตฟ้าดิน
ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า
ทรงบังเกิดจากพระบิดาก่อนกาลเวลา ทรงเป็นพระเจ้าจากพระเจ้า
เป็นองค์ความสว่างจากองค์ความสว่าง เป็นพระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้
มิได้ถูกสร้างแต่ทรงบังเกิดร่วมพระธรรมชาติเดียวกับพระบิดา โดยทางพระบุตรนี้
ทุกสิ่งได้รับการเนรมิตขึ้นมา เพราะเห็นแก่เราที่เป็นมนุษย์ เพื่อทรงช่วยเราให้รอด
พระองค์จึงเสด็จลงมาจากสวรรค์
และมาบังเกิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางมารีย์หญิงพรหมจารี
ทรงรับสภาพมนุษย์ และในสมัยปอนทียัส ปิลาต พระองค์ทรงถูกตรึงที่ไม้กางเขนเพื่อเรา
พระองค์ทนทุกข์และถูกฝัง และในวันที่สาม
พระองค์ฟื้นขึ้นมาจากความตายอีกครั้งตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ และทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์
และนั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งด้วยพระสิริ
เพื่อพิพากษาทุกคนเป็นและคนตาย พระองค์ผู้ซึ่งราชอาณาจักรจะไม่สิ้นสุด

ข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้ให้ชีวิต
ผู้ทรงบังเกิดจากพระบิดาและพระบุตร
ผู้ที่รับการนมัสการและถวายเกียรติร่วมกันกับพระบิดาและพระบุตร
ผู้ซึ่งผู้เผยพระวจนะกล่าวถึง ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักร
คาธอลิกหนึ่งเดียวซึ่งสืบเนื่องมาจากอัครทูต
ข้าพเจ้ายอมรับบาปผิดมาเดียวเพื่ออภัยโทษบาป
และข้าพเจ้ารอคอยการฟื้นคืนจากความตาย และชีวิตในโลกที่จะมาถึง อาเมน

จะเป็นอย่างไรหากมีคนหนึ่งตัดสินใจว่าจะไม่เห็นด้วยกับหนึ่งในคำกล่าวของหลักข้อเชื่อในซีนนี้? เนื่องจากหลักคำสอนเหล่านี้ได้รับการยึดถือโดยคริสตจักรนับจากเริ่มต้น
ถ้าหากเขาปฏิเสธข้อใดข้อหนึ่ง

เขาก็กำลังอ้างว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงที่คริสตจักรไม่มีมาตลอด 2,000 ปี
ถ้าคริสตจักรแห่งหนึ่งหรือคน ๆ หนึ่งไม่ยึดถือหลักคำสอนตามหลักข้อเชื่อของอัครทูต
หลักคำสอนของเขาไม่ควรเป็นที่น่าเชื่อถือ
หลักคำสอนของหลักข้อเชื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐ
ถ้าใครปฏิเสธหลักคำสอนของหลักข้อเชื่อนี้ เขาก็กำลังขัดแย้งกับข่าวประเสริฐ

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวร่วมกันเป็นคริสตจักรในสถานที่ที่เจาะจง
2. คริสตจักรแสดงให้เห็นพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า
3. ชีวิตของพระวิญญาณคือชีวิตและความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร
4. การเป็นสมาชิกของคริสตจักรขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการอุทิศตัวต่อกลุ่มของผู้เชื่อ
5. มีคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวที่ปฏิบัติตามคริสต์ศาสนาเดียวเพราะคริสตจักรนั้นเกี่ยวข้องกับพระเจ้าองค์เดียว
6. ไม่มีองค์กรใดของมนุษย์เป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าบนโลกนี้
7. คริสตจักรท้องถิ่นต้องยึดมั่นในหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญและเป็นประวัติศาสตร์ของคริสตจักรสากล

งานมอบหมายบทที่ 1

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 1

เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้

นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. ในระหว่างการเรียนวิชานี้ คุณจำเป็นต้องสอนบทเรียนหนึ่ง

หรือส่วนหนึ่งของบทเรียนให้กับคน ๆ หนึ่งหรือให้กับกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน

คุณสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้

คุณต้องทำทั้งหมดสามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างกัน

คุณจัดเวลาเพื่อสอนได้เองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

บทที่ 2

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน

บทนำ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านเรื่องสมมติต่อไปนี้ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ครั้งหนึ่งมีเมือง ๆ หนึ่งซึ่งตกอยู่ในอันตรายเนื่องจากน้ำจากแม่น้ำท่วม
ผู้คนในเมืองจัดทีมเพื่อบรรจกระสอบทรายวางไว้ริมแม่น้ำ
ผู้คนทำงานด้วยความกระตือรือร้นและมีน้ำใจแห่งความเป็นทีม ไม่ช้านานทีมต่าง ๆ
นั้นก็ตั้งชื่อทีมตัวเอง ได้แก่ ทีมผู้ช่วยกู้เมือง ทีมชุดทราย และทีมด่านกั้นน้ำ
เอกลักษณ์ของทีมกลายเป็นสิ่งที่สำคัญ สมาชิกของแต่ละทีมใส่เสื้อที่เข้าชุดกัน
พวกเขาพูดถึงว่าทีมของตนดีที่สุดอย่างไร พวกเขาตำหนิวิจารณ์ทีมอื่น ๆ

เมื่อทีมด่านกั้นน้ำขอยืมรถเข็นจากทีมผู้ช่วยกู้เมือง
พวกเขาไม่ยอมให้ยืมเพราะคิดว่าตัวเองอาจจำเป็นต้องใช้ เมื่อทีมชุดทรายขาดถุงใส่ทราย
พวกเขารอเป็นชั่วโมงเพื่อจะมีคนเอากุญแจมาให้ ถึงแม้ว่าทีมอื่นจะมีกุญแจเหลือ
ทุกทีมลืมนึกไปว่าพวกเขาทำภารกิจอย่างเดียวกัน
ความสำเร็จของแต่ละทีมดูเหมือนสำคัญกว่าความสำเร็จทั้งหมดภารกิจนั้น

► ทำไมบางครั้งคริสตจักรจึงกระทำเหมือนทีมต่าง ๆ ในเรื่องนี้?

พระคัมภีร์ย้ำอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับค่านิยมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน
เปาโลตำหนิว่ากล่าวคริสตจักรที่เมืองโครินธ์เรื่องความแตกแยกด้วยการถามว่า
“พระคริสต์ถูกแบ่งแยกแล้วหรือ?” (1 โครินธ์ 1:13)

เขาบอกชาวเมืองเอเฟซัสให้คงอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวกันโดยพระวิญญาณโดยชี้ประเด็นว่า
“มีกายเดียว...องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” (เอเฟซัส 4:4-5)

พระเยซูอธิษฐานด้วยความจริงจังให้ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อโลกนี้จะเชื่อว่าพระองค์มาจาก
พระบิดา (ยอห์น 17:21)

ตั้งแต่เริ่มต้น คริสตจักรถือว่าตนเองเป็นหนึ่งเดียว หลักข้อเชื่อของอัครทูตมีคำกล่าวนี้ด้วย
“ข้าพเจ้าเชื่อใน...คริสตจักรสากลอันบริสุทธิ์ คือการเข้าร่วมกันของธรรมิกชน”

หลักข้อเชื่อในซีนีมีคำกล่าวนี้เช่นกัน

“ข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักรคาทอลิกหนึ่งเดียวซึ่งสืบเนื่องมาจากอัครทูต” คำว่า *คาทอลิก*

หมายถึงสมบูรณ์และเป็นสากล คำว่า *อัครทูต*

หมายความว่าคริสตจักรได้รับการสถาปนาโดยพวกอัครทูตและยังคงทำตามคำสอนของอัครทูตต่อไป

หลักข้อเชื่อในยุคแรกแสดงออกถึงหลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา

คริสตจักรไม่ได้ถือว่าคนใดที่ไม่ยอมรับหลักข้อเชื่อว่าเป็นคริสเตียน

เนื่องจากหลักข้อเชื่อมีเป้าหมายเพื่อให้คำนิยามที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา
ด้วยเหตุนี้คน ๆ

หนึ่งจะเป็นคนนอกคริสตจักรถ้าหากเขาคิดว่ามีคริสตจักรแท้จริงที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากล

สังกัดนิกายต่าง ๆ

คริสตจักรบนโลกนี้ไม่ได้ถูกบริหารจัดการให้เข้าเป็นสถาบันเดียวมาหลายศตวรรษ

แทนที่จะเป็นอย่างนั้นแต่กลับมีกลุ่มต่าง ๆ ของคริสตจักรมากมาย

กลุ่มคริสตจักรหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยองค์กรหนึ่งถูกเรียกว่าเป็นสังกัดนิกายหนึ่ง

ในปี ค.ศ. 451

กลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกได้แยกออกจากโรมันคาทอลิกเพราะไม่เห็นด้วยกับหลักคำสอน

ทุกวันนี้มีองค์กรคริสตจักรเฉพาะถิ่นหลายองค์กรในกลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออก ได้แก่ คอปติก

เอธิโอเปีย เจริเทรีย มารานคาราซีเรีย ซีรีอัค และอาร์เมเนียนอพอสโตลิก

ในปี ค.ศ. 1054 กลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกแยกออกจากโรมันคาทอลิก

ทุกวันนี้มีองค์กรคริสตจักรเฉพาะถิ่นทั้งหมดสิบห้าองค์กรที่อยู่ในกลุ่มออร์ทอดอกซ์ตะวันออกซึ่ง

ประกอบไปด้วย คริสตจักรออร์ทอดอกซ์รัสเซีย คริสตจักรออร์ทอดอกซ์เซอร์เบีย

และคริสตจักรแห่งไซปรัส

นอกเหนือจากกลุ่มใหญ่ ๆ ที่แบ่งแยก ก็ยังมีกลุ่มอื่น ๆ

ของคริสตจักรที่แยกออกจากคริสตจักรของโรมันในช่วงศตวรรษเหล่านั้น

กลุ่มปฏิรูปโปรเตสแตนท์เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1500

ที่มีคริสตจักรจำนวนมากแยกออกจากโรมันคาทอลิกเพราะพวกเขาเชื่อว่าคริสตจักรโรมันไม่ได้
ัดเทศนาชาวประเสริฐอย่างชัดเจนอีกต่อไป มีประเด็นอื่น ๆ

อีกมากมายรวมถึงประเด็นทางการเมือง แต่หลักคำสอนนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่สุด

มีสังกัตนิกายจำนวนมากถูกก่อตั้งขึ้นจากกลุ่มปฏิรูป

คริสตจักรแห่งอังกฤษประกอบไปด้วยคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ

เมื่อพวกเขาก่อตั้งคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศอื่น ๆ

พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นคริสตจักรเอพิสโคปอล

คริสตจักรเพรสไบทีเรียนมาจากอิทธิพลของพวกนักปฏิรูปเช่น จอห์น คาลวิน

ในสวิสเซอร์แลนด์ จอห์น นีออค ในสกอตแลนด์ และคนอื่น ๆ

มีสังกัตนิกายของเพรสไบทีเรียนอย่างหลากหลายในปัจจุบัน

คริสตจักรลูเธอรันด์เริ่มต้นในประเทศเยอรมันจากพันธกิจของ มาร์ติน ลูเธอร์

มีคริสตจักรลูเธอรันด์ในหลายประเทศอื่น ๆ ด้วย

กลุ่มอนาแบπτισต์เชื่อว่ากลุ่มปฏิรูปไม่ได้รี้อฟื้นชาวประเสริฐฝ่ายวิญญาณอย่างสมบูรณ์

พวกเขาเชื่อว่าการนมัสการควรปราศจากพิธีที่ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์

และการบัพติศมานั้นมีไว้เพื่อการกลับใจมาเชื่อเท่านั้นและไม่ใช้สำหรับทารก

จากกลุ่มนี้ทำให้มีสังกัตนิกายต่าง ๆ ของแบπτισต์เกิดขึ้นในหลายประเทศ

คริสตจักรเพนเทคอสต์เริ่มต้นจากการฟื้นฟูในลอสแอนเจลิสเมื่อปี 1906

สังกัตนิกายของเพนเทคอสต์และคาริสมาติกมีอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก

พวกเขามีหลักคำสอนที่หลากหลายอย่างมาก

ตอนนี้มีหลายพันสังกัตนิกายที่อ้างว่าเป็นคริสเตียน

มีคริสตจักรอิสระหลายพันแห่งที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสังกัตนิกายใดเลย

สังกัตนิกายมักจะเริ่มต้นจากคนกลุ่มหนึ่งที่เชื่อว่าความจริงสำคัญถูกปฏิเสธหรือถูกเพิกเฉย
จากคริสตจักรที่พวกเขาอยู่

พวกเขาเริ่มต้นสังกัตนิกายใหม่ด้วยเจตนาที่จะทำให้หลักคำสอนถูกต้อง

เวลาผ่านไปพวกเขาก็ยังคงพัฒนาหลักคำสอนของตนจนกระทั่งแตกต่างจากสังกัตนิกายอื่น ๆ

พวกเขายังคงพัฒนาธรรมเนียมปฏิบัติที่แตกต่างเกี่ยวกับรูปแบบการนมัสการและรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

บางครั้งสังกัดนิกายต่าง ๆ เริ่มต้นด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ

ถ้ามีคนกลับใจมาเชื่อจำนวนมากในห้องถือนั้นและไม่มีสังกัดนิกายใดที่จะเอาใจใส่ดูแลคนเหล่านั้น สังกัดนิกายใหม่ก็จะถูกตั้งขึ้น

สังกัดนิกายอาจเริ่มต้นจากการทำงานขององค์กรมิชชันในประเทศใดเจาะจงก็ได้

สังกัดนิกายส่วนใหญ่ของคริสเตียนไม่ได้อ้างว่าเป็นคริสเตียนแท้เพียงกลุ่มเดียว

ถ้ามีองค์กรใดที่อ้างว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

องค์กรนั้นก็ไม่สมควรได้รับความเชื่อถือ

► คุณรู้จักชื่อคริสตจักรและสังกัดนิกายที่แตกต่างกันมากแค่ไหน?

ผู้ไม่เชื่อคัดค้านคริสต์ศาสนาเพราะการแบ่งแยกและหลากหลาย

ผู้ไม่เชื่อจำนวนมากคิดว่านิกายที่หลากหลายของศาสนาคริสต์ขัดแย้งกันเอง

ผู้คนจำนวนมากในโลกนี้คิดว่าไม่มีลักษณะของความเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่คริสเตียน

► พฤติกรรมอะไรที่ดูเหมือนปฏิเสธความเป็นหนึ่งเดียวกันในท่ามกลางคริสตจักร?

คริสตจักรต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะเน้นสิ่งที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ

แม้สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของความเชื่อเลยก็ตาม

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ ตวนกล่าวหาคริสตจักรอื่น ๆ ว่าหน้าซื่อใจคด ประนีประนอม

หรือทำบาปอื่น ๆ โดยที่ไม่ได้เข้าใจอย่างแท้จริง บางคริสตจักรพูดว่าคริสตจักรอื่น ๆ

ไม่ได้เป็นคริสเตียน แม้ว่าพวกเขาเชื่อในหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสเตียนก็ตาม

คริสตจักรต่าง ๆ ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำให้พระมหาบัญชาสำเร็จ

คริสตจักรต่าง ๆ ดูเหมือนกำลังแข่งขันเหมือนการทำธุรกิจ

ผู้นำมากมายคิดว่าเป็นการเสียพลังงานและทรัพยากรหากพวกเขาช่วยเหลือพันธกิจที่ไม่ได้มีชื่อองค์กรของพวกเขา

เป็นไปได้ที่คริสเตียนทั้งหมดจะเห็นด้วยกันว่าคริสเตียนทั้งหมดควรเป็นหนึ่งเดียวกัน

แต่คนมากมายไม่รู้ว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันในรูปแบบใดที่จะเกิดขึ้น

อย่างแรกเราจะพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล

จากนั้นเราจะพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่น

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล: ไม่ใช่สหภาพของสถาบัน

บางคนคิดว่าคริสตจักรทั้งหมดควรเข้าร่วมกันเป็นองค์กรเดียว

พวกเขาคิดว่าการที่มีองค์กรจำนวนมากแยกกันดำเนินงานหมายความว่าคริสตจักรไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกัน

พวกเขาแยกความแตกต่างไม่ออกระหว่างสาระสำคัญของคริสตจักรกับสถาบันของคริสตจักร ด้วยเหตุนี้ความเป็นหนึ่งเดียวกันสำหรับพวกเขาจึงหมายถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของสถาบัน



คุณพูดอะไรกับคนที่คิดว่าองค์กรคริสเตียนทั้งหมดและคริสตจักรควรรวมเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน?

สถาบันไม่สามารถเชื่อมต่อกันได้โดยปราศจากการตัดสินใจว่าความแตกต่างทางคำสอนของพวกเขาไม่ได้เป็นประเด็นหลัก การจะเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันได้นั้น

พวกเขาต้องเห็นด้วยกันเกี่ยวกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานและตัดสินใจว่าคำสอนอื่นๆ

จำนวนมากของพวกเขาไม่ได้สำคัญจนต้องทำให้พวกเขาแยกออกจากคนอื่น ๆ ที่ไม่เห็นด้วย

ความพยายามทั้งสิ้นเพื่อรวมคริสตจักรทั้งหมดเข้ามาเป็นองค์กรเดียวตั้งอยู่บนฐานความคิดที่ว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนคือความเป็นหนึ่งเดียวกันของสถาบัน

พระเยซูเองไม่ได้เรียกร้องว่าสาวกทุกคนของพระองค์จะต้องอยู่ในองค์กรเดียวกันในช่วงเวลาที่พระองค์ทำพระราชกิจบนโลกนี้ ดังที่แสดงให้เห็นในเหตุการณ์นี้...

ยอห์นทูลพระองค์ว่า “อาจารย์ พวกข้าพระองค์เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ และข้าพระองค์ห้ามเขาเพราะเขาไม่ได้อยู่ในกลุ่มเรา” พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าใครก็ตามที่ไม่ได้ต่อสู้ท่านก็อยู่ฝ่ายเดียวกับท่านแล้ว” (ลูกา 9:49-50)

ถ้อยคำของพระเยซูแสดงให้เห็นว่าคน ๆ หนึ่งสามารถที่จะ “ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเรา”

(ไม่ได้อยู่ในองค์กรของเรา) แต่ “อยู่ฝ่ายเรา” ได้

เห็นได้ชัดว่ามีความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนที่ไม่ได้อยู่ในสถาบันเดียว

ตลอดหลายศตวรรษตั้งแต่การทำพระราชกิจของพระเยซูบนโลกนี้ มีองค์การต่างๆ ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดโดยกล่าวว่าไม่มีองค์การใดที่แยกออกไปแล้วจะเป็นคริสเตียน พระเยซูไม่ได้กล่าวว่ากลุ่มสาวกของพระองค์เป็นคริสตจักรทั้งหมดแม้ในขณะที่พระองค์อยู่ใน ฝายกายภาพเพื่อนำกลุ่มนั้นก็ตาม

บางครั้งผู้คนใช้คำว่า คริสตจักรที่ตามองไม่เห็น คำว่า คริสตจักรที่ตามองไม่เห็น เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงว่าไม่มีองค์การใดที่มองเห็นจำเป็นต้องได้ซึ่งมีรายชื่อสมาชิกจะสามารถรองรับคริสเตียนทั้งหมดได้ องค์การคริสเตียนยังมีสมาชิกซึ่งไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริงอีกด้วย ดังนั้นเราจึงไม่สามารถเข้าไปที่องค์การใดองค์การหนึ่งแล้วบอกว่ามันเป็นคริสตจักรสากล

ถึงแม้ว่าคริสตจักรสากลไม่ได้เป็นองค์การเดียว

ความเป็นหนึ่งเดียวกันท่ามกลางคริสเตียนทั้งหมดก็ควรมองเห็นจำเป็นต้องได้

พระเยซูอธิษฐานว่าผู้เชื่อจะมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและพระองค์ตรัสว่าผลที่ตามมาคือโลกนี้จะเชื่อในพระองค์ (ยอห์น 17:21)

นั่นหมายความว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนต้องมองเห็นจำเป็นต้องได้ทั้งต่อคริสเตียนและต่อโลกนี้

► เมื่อคุณเจอคนที่พูดว่าเขาเป็นคริสเตียน

คุณจำเป็นต้องทำอะไรเพื่อจะสามารถแบ่งปันความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนกับเขาได้?

พื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่นตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนจากพระคัมภีร์

ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนนอกเหนือจากคริสตจักรท้องถิ่นนั้นมีพื้นฐานอย่างเดียวกัน แต่มีรายละเอียดน้อยกว่า

อีกวิธีหนึ่งในการกล่าวถึงพื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันคือ

ถ้าหากคนหนึ่งพิสูจน์ได้ว่าเขารอดแล้ว มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

มีความเชื่อในความจริงพื้นฐานของคริสเตียน

เช่นนั้นแล้วก็มีโอกาสสมควรของคริสเตียนได้

การสามัคคีธรรมดำเนินไปได้นานตราบเท่าที่คนนั้นใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าและเชื่อฟังพระคัมภีร์

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นด้วยเกี่ยวกับทุกรายละเอียดของหลักคำสอน

เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรในทุกแห่งจะเห็นด้วยกันเกี่ยวกับรายละเอียดทุกอย่างของหลักคำสอน แม้แต่พวกอัครทูตเองก็ยังไม่เห็นด้วยกัน (กาลาเทีย 2:11-14)

กลุ่มต่าง ๆ ของผู้เชื่อศรัทธาพระคัมภีร์และพูดคุยกันถึงสิ่งที่พวกเขาเชื่อ พยายามตรวจสอบให้แน่ใจว่าถูกต้อง

พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาไม่ได้เห็นด้วยกับหลักคำสอนของคริสเตียนบางกลุ่ม

มีหลักคำสอนบางอย่างที่เป็นรากฐาน เป็นหัวใจสำคัญของความเชื่อแบบ คริสเตียน ถ้าคนใดไม่เชื่อหลักคำสอนเหล่านี้ เขาไม่สามารถเข้าใจและเชื่อข่าวประเสริฐได้

จากนั้นมีรายการที่ยาวกว่าของหลักคำสอนซึ่งคริสตจักรแห่งหนึ่งเชื่อ คริสตจักรส่วนใหญ่เข้าใจว่าไม่ใช่คริสเตียนทุกคนในทุกที่จะเห็นด้วยกับหลักคำสอนทั้งหมด แม้หลักคำสอนที่อธิบายความหมายไว้ในพระคัมภีร์ ก็ไม่ใช่ทุกคนเข้าใจพระคัมภีร์ในแบบเดียวกัน

► อะไรคือตัวอย่างของหลักคำสอนที่เป็นรากฐาน?

อะไรคือหลักคำสอนอย่างอื่นที่ไม่ได้เป็นรากฐาน?

หลักคำสอนที่เป็นรากฐานบางอย่างเกี่ยวข้องกับพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้า ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่พระคริสต์ทรงไถ่บาป และความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ

บางหลักคำสอนที่ไม่ได้เป็นรากฐานเช่น

รูปแบบการนมัสการและรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

การที่เราพยายามทำทุกอย่างให้เป็นไปตามหลักการพระคัมภีร์ก็เป็นเรื่องสำคัญ แต่เราต้องตระหนักว่าไม่ใช่คริสเตียนแท้ทุกคนจะเห็นด้วยกับรายละเอียดเหล่านี้

เครื่องหมายของคริสตจักรที่แท้จริง

แนวคิดแบบโบราณเกี่ยวกับเครื่องหมายของคริสตจักรที่แท้จริงนั้นยึดถือโดยคริสตจักรโรมันคาทอลิกและกลุ่มพวกปฏิรูป

คริสเตียนเชื่อมาหลายศตวรรษแล้วว่าเครื่องหมายสืออย่างของคริสตจักรที่แท้จริงคือความเป็น

นี้เดียวกัน ความบริสุทธิ์ ความเป็นสากล และการสืบเนื่องจากอัครทูต
คำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกกำหนดในรูปแบบที่แตกต่างกัน

มีคำนิยามเรียบง่ายบางตัวอย่างเช่น

ความเป็นหนึ่งเดียวกัน หมายถึงคริสตจักรซึ่งประกอบไปด้วยคริสเตียนแท้จริงทั้งหมด

โดยไม่จำเป็นต้องมีรายชื่ออย่างเป็นทางการ

ความบริสุทธิ์ หมายถึงคริสตจักรที่ยืนหยัดต่อต้านความบาปและเชื่อในความรอดจากบาป

ความเป็นสากลหมายถึงคริสตจักรสามารถสัมพันธ์กันกับวัฒนธรรมในที่ใด ๆ

แต่ก็ยังยึดมั่นในความจริงที่เป็นสาระสำคัญ

การสืบเนื่องจากอัครทูต หมายความว่าคริสตจักรยึดมั่นความเชื่อดั้งเดิมที่สถาปนาโดยพวกอัครทูต

ข้อผิดพลาดของคริสตจักรที่แข่งขันกัน

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ ในพื้นที่หนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน

ทำให้ผู้คนสามารถเลือกได้ว่าพวกเขาจะไปเข้าร่วมกับคริสตจักรไหน

ผู้คนในคริสตจักรอาจพยายามแสดงให้คนในชุมชนเห็นว่าคริสตจักรของพวกเขาดีกว่าคริสตจักรอื่น ๆ พวกเขาแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ พยายามทำให้คริสตจักรของตนดึงดูดมากกว่า พวกเขาคิดว่าคริสตจักรของตนประสบความสำเร็จเมื่อมีคนมาเข้าร่วมมากขึ้น

การแข่งขันระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคริสตจักร

คนมากมายที่คิดว่าคริสตจักรเป็นเหมือนธุรกิจซึ่งควรดึงดูดลูกค้าเข้ามา

หรือเป็นเหมือนการแสดงโชว์ที่ต้องดึงดูดผู้ชม นี่เป็นแนวคิดที่ผิดเกี่ยวกับคริสตจักร

คริสตจักรคือครอบครัวฝ่ายวิญญาณ สมาชิกของครอบครัวที่ดีพยายามดูแลเอาใจใส่กัน

พวกเขาทำงานร่วมกันเพื่อจัดสรรสิ่งจำเป็นให้กับครอบครัว

พวกเขาใช้เวลาด้วยกันเพราะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

คริสตจักรเป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่ขึ้นอยู่กับการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและความสัมพันธ์ต่อกัน

พวกเขาต้องการให้สมาชิกใหม่เข้ามาโดยการดึงดูดของข่าวประเสริฐและชีวิตที่เป็นครอบครัวในคริสตจักร

คริสตจักรควรมุ่งเน้นที่การสื่อสารข่าวประเสริฐและสำแดงให้เห็นชีวิตของคริสตจักร

จากนั้นพวกเขาจะดึงดูดคนที่เหมาะสม คนที่สนใจเข้าเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวนั้น

► ถ้าหากคริสตจักรแห่งหนึ่งพยายามแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ ในพื้นที่นั้น การแข่งขันนั้นจะเปลี่ยนแปลงคริสตจักรอย่างไรบ้าง?

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่น

► ทำไมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องเห็นด้วยกันด้านหลักคำสอนมากกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากล?

คริสเตียนคนหนึ่งอาจยอมรับคำพยานของคริสเตียนคนอื่น ๆ

ที่ไม่ได้ยึดถือตามหลักคำสอนของเขา

ตราบใดที่พวกเขายังคงยึดถือหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสเตียนและสำแดงชีวิตคริสเตียนอยู่

อย่างไรก็ตามเนื่องจากคริสเตียนต้องปฏิบัติตามสิ่งที่เขาเชื่อว่าถูกต้องในชีวิตส่วนตัวของเขา เขาไม่สามารถมีส่วนร่วมในพันธกิจกับคริสเตียนทุกคนได้ ยกตัวอย่างเช่น

ถ้าศิษยาภิบาลคนหนึ่งเชื่อว่าพระคัมภีร์บอกให้เขาให้บัพติศมาแก่คนที่กลับใจมาเชื่อทันที เขาก็ไม่สามารถเป็นศิษยาภิบาลให้กับกลุ่มคนที่สอนว่าคนที่กลับใจมาเชื่อไม่ควรได้รับบัพติศมาทันที

อีกตัวอย่างหนึ่ง ถ้าคนหนึ่งเชื่อว่าของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

ไม่ได้เป็นหลักฐานของการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

มันก็เป็นเรื่องยากที่เขาจะมีส่วนร่วมในพันธกิจกับคนที่เชื่อว่าคนที่ไม่พูดภาษาแปลก ๆ

ก็ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันจะมีปัญหาเกิดขึ้นในการสามัคคีธรรมของพวกเขาเพราะพวกเขาจะไม่ยอมรับคำพยานของเขา

มันจะมีปัญหาในการทำพันธกิจร่วมกันเพราะพวกเขาจะพยายามนำให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีประสบการณ์ในการพูดภาษาแปลก ๆ

ถ้าหากคนหนึ่งทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขาเชื่อว่าผิดจากพระคัมภีร์ เขาก็ฝันจิตสำนึกของตัวเอง

เขาก็ตกอยู่ใต้การพิพากษาโทษจากพระเจ้าเพราะเขาเลือกทำสิ่งที่เขาเชื่อว่าพระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ทำ

คริสเตียนคนหนึ่งอาจเชื่อว่าคนที่มีหลักคำสอนหลากหลายเป็นคริสเตียนแท้

แต่เขาต้องสามัคคีธรรมและทำพันธกิจกับกลุ่มคนที่เห็นด้วยกับหลักคำสอนส่วนใหญ่

นั่นหมายความว่าคริสตจักรท้องถิ่นต้องมีคำประกาศถึงหลักคำสอนที่นอกเหนือจากหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสตจักรสากล

► ทำไมการที่คนๆ

หนึ่งพยายามเห็นด้วยกับหลักคำสอนของทุกคริสตจักรจึงเป็นความผิดพลาด?

สรุป

คริสเตียนต้องรักษาสมดุลในการมีทัศนคติต่อผู้อื่น

เขาต้องไม่พูดว่าคริสเตียนคนอื่นไม่ได้เป็นคริสเตียนแท้เพราะพวกเขามีรายละเอียดของหลักคำสอนที่แตกต่างจากตนเองทั้งๆ ที่ความแตกต่างนั้นไม่ใช่หลักคำสอนที่เป็นรากฐาน อย่างไรก็ตามเขาต้องมีการสามัคคีธรรมอย่างใกล้ชิดกับคริสตจักรท้องถิ่นที่ยึดถือหลักคำสอนร่วมกันซึ่งยอมให้พวกเขาสามัคคีธรรมและทำพันธกิจร่วมกัน

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระคัมภีร์มุ่งเน้นความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน
2. คริสตจักรในยุคแรกเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรว่าเป็นหลักคำสอนที่เป็นสาระสำคัญ
3. คริสตจักรไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในความเป็นหนึ่งเดียวกันได้โดยรวบรวมคริสเตียนทั้งหมดให้เข้ามาอยู่ในองค์กรเดียว
4. ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ
5. คริสเตียนในทุกที่เห็นด้วยกันเกี่ยวกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสต์ศาสนา
6. คริสเตียนในหลายคริสตจักรจะไม่เห็นด้วยกันในรายละเอียดของหลักคำสอน
7. คริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งต้องเห็นด้วยกันถึงคำประกาศของรายละเอียดของหลักคำสอนนั้น

งานมอบหมายบทที่ 2

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 2

เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้

นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. ในช่วงการเรียนวิชานี้ คุณจำเป็นต้องสอนบทเรียนหนึ่ง

หรือส่วนหนึ่งของบทเรียนให้กับคน ๆ หนึ่งหรือให้กับกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน

คุณสามารถเลือกเนื้อหาที่จะสอนได้

คุณต้องทำทั้งหมดสามครั้งโดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างกัน

คุณจัดเวลาเพื่อสอนได้เองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:

พูดคุยกับสมาชิกของคริสตจักรที่แตกต่างกันสามคริสตจักรและถามพวกเขาว่ามีมุมมองต่อคริสตจักรอื่น ๆ อย่างไร

พวกเขาคิดว่าเป็นหนึ่งเดียวกันอะไรบ้างในท่ามกลางคริสเตียนทั้งหมด?

เขียนบทสนทนาของทั้งสามคนนี้มาคนละหนึ่งย่อหน้ากระดาษ

บทที่ 3

คริสตจักรท้องถิ่น

บทนำ

► คริสตจักรท้องถิ่นคืออะไร? แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร?

คำนิยามนี้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่นสามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบเจ็ดอย่างที่สำคัญ
องค์ประกอบเหล่านี้อธิบายไว้ตลอดหลักสูตรนี้

คำนิยามของคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณและชุมชนแห่งความเชื่อ
นำเสนอข่าวประเสริฐและการสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่

ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท
มีการนมัสการร่วมกัน
สามัคคีธรรมกัน ประกาศข่าวประเสริฐ
และสร้างสาวก

“ผู้เชื่อไม่ถูกเรียกออกมาให้แยกตัวสันโดษโดยสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น
แต่ถูกเรียกให้มาอยู่ร่วมกันและผูกพันกันเป็นชุมชนหนึ่ง”
- โรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

บรรลุการทำงานของพระกายของพระคริสต์ให้สำเร็จโดยการใช้ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยอมจำนนต่อพระเจ้านะของพระเจ้า
มีความเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์
มีประสบการณ์ในพระคุณ และมีชีวิตของพระวิญญาณ

ด้านล่างคือส่วนต่าง ๆ ของคำนิยามที่จะกล่าวถึงซ้ำ ๆ โดยมีคำอธิบายอยู่ในวงเล็บ

► สำหรับแต่ละประเด็นต่อไปนี้

ให้อภิปรายร่วมกันว่าทำไมจึงจำเป็นต้องระบุถึงคุณลักษณะของคริสตจักร
อะไรคือผลลัพธ์ที่ได้หากคริสตจักรขาดคุณลักษณะนี้?

**คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นเหมือนครอบครัวฝ่ายวิญญาณและ
ชุมชนแห่งความเชื่อ...**

“คริสตจักรของพระคริสต์ที่มองเห็นจับต้องได้คือที่ประชุมกันของคนที่ยึดมั่นซึ่งมีการเทศนาพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าและและพิธีศีลระลึกที่ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามระเบียบของพระคริสต์...”

- บทความทางศาสนาของคริสตจักรเมธอดิสต์

คริสตจักรคือกลุ่มที่ก่อตั้งขึ้นโดยความเชื่อของคริสเตียน
ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งกว่ากลุ่มอื่นในโลกนี้

...นำเสนอข่าวประเสริฐและการสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่...

คริสตจักรไม่สามารถยกเว้นกลุ่มชาติพันธุ์หรือคนในชนชั้นใดแล้วยังคงยึดมั่นต่อข่าวประเสริฐได้ ไม่จำเป็นต้องมีชาติพันธุ์หรือสังคมชนชั้นใดร่วมกัน
คริสตจักรไม่สามารถปฏิเสธที่จะให้อภัยบาปใดบาปหนึ่งถ้าหากคริสตจักรยึดมั่นต่อข่าวประเสริฐ

...ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท...

พระเยซูส่งคริสตจักรให้ปฏิบัติพิธีเหล่านี้
พิธีบัพติศมาแทนถึงการเข้าในคริสตจักรโดยการกลับใจใหม่
พิธีมหาสนิทแทนถึงพระคุณที่เปิดเผยในข่าวประเสริฐ

...การนมัสการร่วมกัน การสามัคคีธรรม การประกาศข่าวประเสริฐ และการสร้างสาวก... ทั้งหมดนี้เป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นสาระสำคัญของคริสตจักร
การมารวมตัวกันจำเป็นสำหรับคริสตจักรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่สำคัญเหล่านี้

...ทำให้การทำงานของพระกายของพระคริสต์สำเร็จโดยของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์...

ภารกิจฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรไม่มีวันบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยลำพังเพียงความสามารถของมนุษย์เท่านั้น

...ยอมจำนนต่อพระวจนะของพระเจ้า...

คริสตจักรขึ้นอยู่กับพระคัมภีร์ในเรื่องข่าวประเสริฐ หลักคำสอน และสิทธิอำนาจ
ถ้าหากคริสตจักรเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระคัมภีร์ คริสตจักรก็สูญเสียสิทธิอำนาจในการสอน

...ด้วยความเป็นหนึ่งในเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ

สมาชิกคริสตจักรสามารถอุทิศตัวต่อกันเพราะพวกเขามีสามสิ่งเหล่านี้ร่วมกัน
โดยปราศจากสามสิ่งนี้ ก็ไม่มีการสามัคคีธรรมของคริสเตียนอย่างแท้จริง

การลงทุนของพระเจ้าในคริสตจักร

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านเอเฟซัส 3:1-10 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลพูดถึงเรื่องอะไรเกี่ยวกับพันธกิจของเขา?

เปาโลบอกว่าส่วนสำคัญที่สุดในงานพันธกิจของเขาคือการขยายคริสตจักร
ดังนั้นเราจึงรู้ว่าการขยายคริสตจักรจึงควรเป็นส่วนสำคัญที่สุดของพันธกิจในปัจจุบันนี้
พระเจ้าวางแผนให้ผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติได้รับการนำเข้าสู่คริสตจักร
และที่คริสตจักรจะสำแดงสติปัญญาของพระเจ้าในโลกนี้

เราจำเป็นต้องระลึกว่าคริสตจักรไม่ใช่ตัวอาคาร

คริสเตียนไม่มีอาคารคริสตจักรในหลายชั่วอายุแรก ๆ ของคริสตจักร

นั่นหมายความว่าเมื่อพันธสัญญาใหม่พูดถึงคริสตจักรก็กำลังพูดถึงผู้คน

พระธรรมเอเฟซัสอธิบายว่าคริสตจักรสำคัญต่อแผนการของพระเจ้าอย่างไร

...พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์

และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักรแปลได้อีกว่า

เพื่อคริสตจักรให้เป็นเจ้านายภาษากรีกแปลตรงตัวว่า ศิระะเหนือทุก ๆ สิ่ง

คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ (เอเฟซัส 1:22-23)

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่าพระเยซูเป็นศิระะของคริสตจักร

และว่าคริสตจักรเป็นพระกายของพระองค์ และกล่าวว่าคริสตจักรมีความบริบูรณ์ของพระเจ้า

นึกถึงแม่น้ำสายหนึ่งที่ไหลเข้าไปหล่อเลี้ยงเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง คนนับล้าน ๆ ใช้น้ำนี้

แต่ปริมาณน้ำที่พวกเขาใช้ก็ยังน้อยกว่าปริมาณน้ำที่ไหลในแม่น้ำ

มันยากเกินกว่าจะจินตนาการได้น้ำในแม่น้ำมีมากขนาดไหน¹

¹ ภาพอธิบายประกอบอีกตัวอย่างหนึ่ง: มีบริษัทหนึ่งชื่อว่าคอร์บอไนท์ซึ่งทำงานบริการสำรองข้อมูลคอมพิวเตอร์ส่วนตัว

แต่ความบริบูรณ์ของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร?

ถ้าพระเจ้าต้องสร้างถึงบรรจุหรือคั่นคลองเพื่อเทพะพร พระคุณ
และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้กับโลกนี้

ถึงบรรจุแบบไหนที่จะรองรับความบริบูรณ์ของพระเจ้าได้หรือ?

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกว่าคริสตจักรเป็นถึงบรรจุนั้น

คริสตจักรบรรจุพระพรของพระเจ้าสำหรับโลกนี้

จำไว้ว่าคริสตจักรที่บรรจุพระพรของพระเจ้าไม่ใช่ตัวอาคาร

แต่เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรมของคริสเตียน

แผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรดำรงอยู่ตั้งแต่เริ่มต้นโลกนี้

ดังนั้นอะไรคือพระประสงค์ที่พระเจามีในใจสำหรับคริสตจักร?

ให้ดูในเอเฟซัส 3:10-11 อีกครั้ง

เพื่อว่าพวกทูตผีที่ครอบครองและพวกทูตผีที่มีอำนาจในสวรรคสถาน

จะได้รู้จักพระปัญญาอันมากล้นหลายด้านของพระเจ้าโดยทางคริสตจักรในเวลานี้

ทั้งนี้เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ที่พระองค์ทรงทำแล้วในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา

อันมากล้น หมายถึง “ทุกชนิด”

พระเจามีสติปัญญาสำหรับทุกสถานการณ์และทุกแง่มุมของชีวิต

สติปัญญาของพระเจ้าถูกเปิดเผยให้กับทั้งจักรวาล รวมถึงโลกฝ่ายวิญญาณ

โดยสิ่งที่พระเจ้ากระทำผ่านทางคริสตจักร

คนได้รับความเข้าใจเรื่องพระเจ้าจากสิ่งที่เขาเห็นในคริสตจักร

การมองเห็นคริสตจักรควรนำไปสู่ความมั่นใจว่าพระเจ้าได้หันที่

เขาควรมองเห็นสติปัญญาของพระเจ้าที่ทำงานในคริสตจักร

โลกจะไม่เห็นสิ่งทั้งหมดนี้จากการประชุมนมัสการวันอาทิตย์

พวกเขามองเห็นจากการปฏิบัติของคริสตจักรในทุก ๆ วันและในทุกสถานการณ์ของชีวิต

พวกเขาสามารถกู้ข้อมูลทุกอย่างที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ของคุณ ในกรณีที่มีเหตุบางอย่างเกิดขึ้นกับคอมพิวเตอร์
ขอให้คุณคิดถึงขนาดของหน่วยความจำที่พวกเขาจะต้องมีเพื่อรองรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์หลายพันเครื่องที่จะต้อง
มากแค่ไหน!

► อะไรคือตัวอย่างของสถานการณ์ในชีวิตที่สติปัญญาของพระเจ้ามีความสำคัญ?

สติปัญญาอันเต็มล้นของพระเจ้ารวมถึงสติปัญญาในการแก้ไขปัญหาครอบครัว ความยากจน การว่างงาน การขาดแคลนที่อยู่อาศัย การด้อยการศึกษา การกระทำผิดของเยาวชน การทอดทิ้งเด็ก ความต้องการทางการแพทย์และปัญหาอื่นๆ ของมนุษย์หรือไม่? แนนอนรวมสิ่งเหล่านี้ด้วย โลกนี้จะมองเห็นสติปัญญาของพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาต้องเห็นสติปัญญาที่ได้รับการสาธิตให้เห็นโดยคริสตจักร

เมื่อคริสตจักรสาธิตให้เห็นถึงทางออกของพระเจ้าที่ใช้ได้ผลในชุมชนแห่งความเชื่อ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 3:20-21 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเจ้าสร้างทุกสิ่งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ให้ทุกสิ่งนั้นถวายเกียรติแด่พระเจ้า คริสตจักรคือที่ที่พระเจ้าได้รับเกียรติเป็นพิเศษเพราะ...

- เป็นที่ที่พระเจ้าสาธิตให้เห็นถึงความรักและการทรงไถ่
- เป็นที่ที่สิ่งทรงสร้างที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์เต็มใจนมัสการและเชื่อฟังพระองค์
- เป็นที่ที่ครอบครัวแห่งความเชื่อครอบครัวหนึ่งสาธิตให้เห็นถึงชีวิตที่ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า
- เป็นที่ที่คนที่ได้รับการไถ่มีส่วนร่วมในการไถ่คนอื่น ๆ ด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเจ้าจะได้รับเกียรติทั่วจักรวาลและชั่วนิรันดร์ผ่านทางสิ่งที่คริสตจักรทำในเวลานี้ การงานที่คริสตจักรท้องถิ่นของคุณทำจะตั้งมั่นเป็นอนุสรณ์ นิรันดร์เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่น

พระคัมภีร์พูดถึงคริสตจักรหนึ่งเดียว แต่ก็พูดถึงคริสตจักรท้องถิ่นมากมายด้วย ยกตัวอย่างเช่น อัครทูตยอห์นเขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชีย (วิวรณ์ 1:4) เปาโลกล่าวถึง “คริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:16)

ที่ประชุมท้องถิ่นแห่งหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรหนึ่งเดียวแต่ก็ยังเรียกว่าเป็นคริสตจักร ในจดหมายฝากหลายฉบับในพันธสัญญาใหม่มักกล่าวถึงคริสตจักรต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในสถานที่เจาะจง

► อย่างไรที่สามารถเรียกว่าเป็นพระวิหารของพระเจ้า
คริสตจักรสากลหนึ่งเดียวหรือคริสตจักรท้องถิ่น?

ในเอเฟซัส 2:20-21

เปาโลกล่าวว่าคริสตจักรหนึ่งเดียวที่ตั้งอยู่บนรากฐานดั้งเดิมเป็นพระวิหารของพระเจ้า ในข้อที่ 22 เขาพูดว่าผู้เชื่อชาวเอเฟซัสเป็นนิเวศของพระเจ้า

ในอีกข้อหนึ่งเขาบอกว่าผู้เชื่อชาวโครินธ์เป็นพระวิหารของพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:16)

ด้วยเหตุนี้เราจึงเข้าใจว่าคริสตจักรสากลหนึ่งเดียวเป็นพระวิหารของพระเจ้า
แต่คริสตจักรก็เป็นด้วยเช่นกัน

► อย่างไรที่สามารถเรียกว่าเป็นพระกายของพระคริสต์
คริสตจักรสากลหนึ่งเดียวหรือคริสตจักรท้องถิ่น?

เปาโลพูดถึงคริสตจักรหนึ่งเดียวว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:23)

อย่างไรก็ตามเมื่อเปาโลเขียนถึงคริสตจักรที่โครินธ์
เขากล่าวว่า “พวกท่านเป็นพระกายของพระคริสต์” (1
โครินธ์ 12:27)

เขาไม่ได้พูดว่าผู้เชื่อชาวโครินธ์เป็นส่วนหนึ่งใน
พระกายของพระคริสต์

“องค์ประกอบที่สำคัญทั้งหมดของคริสตจักร
อยู่ในคำอธิบายสี่ประการแรกของคริสตจักร [กิจการ 2:42] คือ
หลักคำสอนของอัครทูต ชุมชน ศีลระลึก
และการนมัสการร่วมกัน”
- โรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

พวกเขาเป็นพระกายของพระคริสต์สำหรับสถานที่แห่งนั้น

พระเจ้าตั้งใจให้ที่ประชุมแต่ละที่ทำหน้าที่เป็นคริสตจักรอย่างสมบูรณ์ด้วยทุกสิ่งที่เป็นในการ
เป็นพระกายของพระคริสต์สำหรับสถานที่แห่งหนึ่ง

เปาโลเปรียบเทียบสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นว่าเป็นอวัยวะของร่างกาย เช่น ดวงตา เท้า
และมือ เห็นได้ชัดว่าอวัยวะของร่างกายต้องอยู่ด้วยกันในที่เดียวกันเพื่อทำหน้าที่ได้
เขาไม่ได้บอกว่าพวกเขาเป็นอวัยวะของร่างกายและอวัยวะอื่น ๆ
ของร่างกายกระจัดกระจายไปทั่วโลก พวกเขาเป็นร่างกายที่สมบูรณ์สำหรับที่นั้น

เปาโลกล่าวกับคริสตจักรโครินธ์ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่แน่นอนจะเกิดขึ้นได้
“เมื่อทั้งคริสตจักรอยู่รวมกันในที่แห่งเดียวกัน” เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้พูดถึงคริสตจักรสากล

แต่พูดถึงคริสตจักรท้องถิ่น

ที่ประชุมท้องถิ่นมีสิทธิอำนาจพิเศษเมื่อทำหน้าที่เป็นคริสตจักรแห่งหนึ่ง

พระเจ้าให้ของประทานของพระวิญญาณที่จำเป็นต่อคริสตจักรท้องถิ่น

สมาชิกทำงานร่วมกันด้วยของประทานที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความจำเป็นที่มีในที่ประชุม

เนื่องจากที่ประชุมท้องถิ่นเป็นพระกายของพระคริสต์ เป็นวิหารของพระเจ้า และเป็นคริสตจักร การเป็นคริสตจักรในที่ที่คริสตจักรอยู่นั้นจึงเพียงพอแล้ว

ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่นหมายความว่าพระกายท้องถิ่นมีของประทานต่าง ๆ

และทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำพันธกิจในท้องถิ่นที่อยู่

คริสตจักรท้องถิ่นสามารถทำหน้าที่เป็นคริสตจักรแม้เมื่อไม่มีความช่วยเหลือจากที่อื่น

ผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่นช่วยให้ที่ประชุมพัฒนาวิสัยทัศน์และเป้าหมายสำหรับการทำพันธกิจในท้องถิ่น

ที่ประชุมทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนทางการเงินสำหรับงานพันธกิจและดูแลสมาชิกในที่ประชุม

ความจำเป็นของคริสตจักร

การจะสงวนรักษาผู้เชื่อใหม่ไว้ได้ย่อมเป็นสิ่งที่ทำได้ยากเว้นแต่พวกเขาจะถูกนำไปเข้ามาอยู่ในชีวิตของคริสตจักร

ผู้เชื่อไม่สามารถถูกสร้างให้เป็นสาวกที่ดีได้โดยปราศจากการมีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่น คน ๆ

หนึ่งไม่สามารถได้รับการฝึกฝนให้ทำพันธกิจได้โดยปราศจากประสบการณ์ในคริสตจักร

ข่าวประเสริฐไม่ได้อยู่ในรูปแบบที่มองเห็นจับต้องได้ในชุมชนหนึ่งจนกว่าจะมีคริสตจักร

รูปแบบที่มองเห็นจับต้องได้ไม่ใช่ตัวอาคารคริสตจักร

แต่เป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่ทำหน้าที่สำแดงชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

จนกว่าคริสตจักรจะอยู่ที่นั่น โลกก็ไม่สามารถมองเห็นว่าการเป็นคริสเตียนหมายถึงอะไร

ชุมชนหนึ่งไม่สามารถถือว่าได้รับการประกาศข่าวประเสริฐอย่างเต็มที่ที่ได้จนกว่าจะมีคริสตจักรอยู่ที่นั่น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คนที่กลับใจมาเชื่อไม่ควรถูกยกเว้นจากคริสตจักรเนื่องจากเป็นชาติพันธุ์หรือแบ่งแยกระดับชั้นทางสังคม หรือมีความบาปในชีวิตของเขา
2. ภารกิจของคริสตจักรสำเร็จได้โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางคริสตจักรเท่านั้น
3. ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ ประสบการณ์ในพระคุณ และชีวิตของพระวิญญาณ
4. สติปัญญาของพระเจ้าเปิดเผยให้โลกได้เห็นจากสิ่งที่พระองค์ทำในคริสตจักร
5. ความเพียงพอของคริสตจักรท้องถิ่นหมายความว่าพระกายท้องถิ่นมีของประทานและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการทำพันธกิจในท้องถิ่นที่คริสตจักรอยู่นั้น
6. คริสตจักรจำเป็นต้องสงวนรักษาผู้เชื่อใหม่ สร้างสาวกผู้เชื่อ และฝึกอบรมผู้รับใช้
7. ชุมชนหนึ่งไม่ได้รับการประกาศข่าวประเสริฐอย่างเต็มที่จนกว่าจะมีคริสตจักรอยู่ที่นั่น

งานมอบหมายบทที่ 3

1. ห้องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 3
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายในการเขียน: ศึกษา เอเฟซัส 5:25-32
เขียนสองสามประโยคเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร

บทที่ 4

สัมพันธคริสตจักร

บทนำ

จำเป็นจะต้องเตรียมเนื้อหาสำหรับบทเรียนนี้

บทเรียนนี้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรและสัมพันธของคริสตจักร

ถ้าหากนักศึกษามาจากคริสตจักรที่อยู่ในสัมพันธใด

หัวหน้าชั้นเรียนควรมีสำเนาข้อกำหนดต่าง ๆ ของสัมพันธนั้นเพื่อทบทวนในชั้นเรียน

คำนิยามของสัมพันธคริสตจักร

► คุณอยู่ในสัมพันธคริสตจักรหรือสังกัดนิกายชื่อว่าอะไร?

เมื่อคริสเตียนคนหนึ่งพบกับคริสเตียนอื่น ๆ ที่มาจากต่างคริสตจักรกัน จะมีคำถามเกิดขึ้น

พวกเขาถามว่าทำไมความเชื่อและการปฏิบัติของเขาแตกต่างจากคนอื่น ๆ

เขาสังเกตว่ามีความแตกต่างด้านหลักคำสอนระหว่างคริสตจักรที่แตกต่างชนิดกัน

มีความแตกต่างอย่างมากในรูปแบบการนมัสการ

สมาชิกคริสตจักรอาจมองหาเอกลักษณ์ทางศาสนาที่กว้างกว่าคริสตจักรท้องถิ่นของเขา

เขาอยากเห็นว่าคริสตจักรของเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหนึ่งของคริสตจักรต่าง ๆ

ที่เชื่อในหลักคำสอนเดียวกัน ร่วมมือกัน และสามัคคีธรรมร่วมกัน

เขาไม่อยากรู้สึกว่าคริสตจักรของเขาเองเป็นคริสตจักรเดียวในโลกที่มีความเชื่อกับการปฏิเสธ

พิเศษแตกต่างจากที่อื่น

►

ให้นักศึกษาหนึ่งหรือสองคนอธิบายว่าพวกเขาได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการติดต่อสัมพันธ์กับคริสตจักรอื่น ๆ ที่เหมือนกับคริสตจักรของพวกเขา

ในบทที่หนึ่ง เราศึกษาข้อความต่อไปนี้

เพื่อความมั่นคงด้านหลักคำสอน คริสตจักรท้องถิ่นควรมีสามสิ่งต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสูงสุด

2. หลักคำสอนที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนาในประวัติศาสตร์
3. การสามัคคีธรรมในสมพันธคริสตจักรที่มีศาสนาศาสตร์ที่ถูกต้อง

ในบทเรียนนี้เรากำลังพูดถึงสิ่งที่สามในสามสิ่งนี้

คำนิยามของสมพันธคริสตจักร

สมพันธคริสตจักรคือกลุ่มของคริสตจักรต่าง ๆ ที่มีผู้นำส่วนกลาง
มีการร่วมในความเชื่ออย่างหนึ่ง อุทิศตัวร่วมกันทำให้เป้าหมายสำเร็จ
และมีรูปแบบการสามัคคีธรรมร่วมกัน

รูปแบบสมพันธที่อ่อนแอและเข้มแข็ง

สมพันธหนึ่งสามารถ “อ่อนแอ” หรือ “เข้มแข็ง” ขึ้นอยู่กับจุดแข็งขององค์ประกอบต่าง ๆ
ที่ยึดสมพันธเข้าไว้ด้วยกัน

ในสมพันธที่เป็นจุดอ่อน ผู้นำที่เป็นศูนย์กลางมีสิทธิอำนาจน้อยเหนือคริสตจักรท้องถิ่น
ข้อกำหนดทางความเชื่ออาจสั้นมากและพื้นฐาน

เป้าหมายร่วมกันอาจไม่ได้เรียกร้องการมีส่วนร่วมจากคริสตจักรต่าง ๆ

และการสามัคคีธรรมอาจไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยในท่ามกลางตัวแทนของคริสตจักรต่าง ๆ

ในสมพันธเหล่านั้น แต่ละคริสตจักรมีทรัพย์สินเป็นของคริสตจักรท้องถิ่นเอง

และคริสตจักรท้องถิ่นสามารถเลือกที่จะออกจากสมพันธเวลาใดก็ได้ คริสตจักรต่าง ๆ

อาจออกจากสมพันธถ้าพวกเขาารู้สึกว่าสมพันธนั้นไม่ได้ตอบสนองความจำเป็นที่มีอยู่ของ
พวกเขาได้อีกต่อไป

สมาชิกของสมพันธที่อ่อนแอมักจะเน้นความเป็นอิสระของคริสตจักรท้องถิ่น

พวกเขาไม่ต้องการให้สมพันธมาปกครองเหนือคริสตจักรท้องถิ่น

ดังนั้นพวกเขาจึงระมัดระวังในการจำกัดสิทธิอำนาจของสมพันธ

ด้วยเหตุนี้การที่บอกว่าสมพันธใด “อ่อนแอ”

ไม่ได้หมายความว่าสมพันธนั้นล้มเหลวในการทำให้เป้าหมายสำเร็จ

สมาชิกของสมพันธที่อ่อนแอต้องการให้สิทธิอำนาจของส่วนกลางอ่อนแอ

มีการกระจายสิทธิอำนาจและถือครองโดยคริสตจักรท้องถิ่น

► คุณคิดว่าสมาพันธ์ที่ “อ่อนแอ” มีข้อดีอะไรบ้าง? แล้วมีข้อเสียอะไรบ้าง?

ในสมาพันธ์ที่เข้มแข็ง ผู้นำส่วนกลางมีสิทธิอำนาจเหนือผู้นำท้องถิ่น
ข้อกำหนดด้านความเชื่อจะครอบคลุมหลายประเด็น คริสตจักรต่าง ๆ
ถูกคาดหวังให้มีเป้าหมายร่วมกัน คริสตจักรต่าง ๆ ติดต่อกันบ่อยครั้ง
ทรัพย์สินของคริสตจักรถือครองโดยสมาพันธ์ ดังนั้นแล้ว คริสตจักรหนึ่ง ๆ
จึงไม่สามารถเลือกออกจากสมาพันธ์ได้

สมาชิกของสมาพันธ์ที่เข้มแข็งมักจะมองไปที่ผู้นำส่วนกลางเพื่อรับวิธีการแก้ไขปัญหาบางอย่าง พวกเขาเน้นการอุทิศตัวต่อสมาพันธ์ควบคู่กับการอุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่น

มีสมาพันธ์คริสตจักรหลากหลายรูปแบบ

สมาพันธ์หนึ่งอาจไม่มีคุณลักษณะทั้งหมดของสมาพันธ์ที่เข้มแข็งหรืออ่อนแอ
แต่สามารถกำหนดได้ว่าอยู่ในกลุ่มที่อ่อนแอหรือเข้มแข็งโดยขึ้นอยู่กับคุณลักษณะต่าง ๆ
ที่พวกเขามี สมาพันธ์ที่เข้มแข็งมักจะเรียกว่าเป็น “สังกัดนิกาย”

► คุณคิดว่าข้อดีของสมาพันธ์ที่ “เข้มแข็ง” คืออะไร? และอะไรคือข้อเสีย?

► คุณรู้จักสมาพันธ์คริสตจักรใดบ้าง? คุณจะอธิบายถึงสมาพันธ์นั้นอย่างไร?

ความรับผิดชอบของสังกัดนิกายหนึ่ง

สมาพันธ์คริสตจักรที่เข้มแข็งอาจถูกเรียกว่าเป็นสังกัดนิกาย
ซึ่งไม่ได้หมายความว่าสมาพันธ์นั้นจะมีคุณลักษณะครบทุกอย่างของการเป็นสมาพันธ์ที่เข้มแข็ง
แต่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นสมาพันธ์ที่เข้มแข็งมากกว่าเป็นสมาพันธ์ที่อ่อนแอ

“ศาสนจักรมีอำนาจในการกำหนดกฎเกณฑ์หรือพิธีกรรมต่าง ๆ
และมีสิทธิอำนาจในการโต้แย้งเรื่องความเชื่อ
แต่การที่ศาสนจักรบัญญัติสิ่งใดที่ขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้าที่ถูกเขียนไว้ก็ไม่ถูกต้อง...”
- บทความทางศาสนาของคริสตจักรแห่งอังกฤษ

สังกัดนิกายที่ดีอยู่เพื่อรับใช้คริสตจักรท้องถิ่น สังกัดนิกายช่วยเหลือคริสตจักรต่าง ๆ
ให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันซึ่งคริสตจักรท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง

1. ให้ความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากคริสตจักรในรูปแบบอื่น ๆ

สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นรู้ว่าพวกเขาแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ

ในสังกัดนิกายของพวกเขา

พวกเขาได้รับการสนับสนุนให้รู้ว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคริสตจักรที่ยึดมั่นในหลักคำสอนร่วมกัน

2. สถาปนาหลักคำสอน

คริสตจักรท้องถิ่นไม่ควรเป็นอิสระในการเปลี่ยนหรือสร้างหลักคำสอนของตนเองโดยไม่ฟังคนอื่น ๆ

สังกัดนิกายควรยึดถือหลักคำสอนตามประวัติศาสตร์และที่เป็นหัวใจสำคัญของคริสต์ศาสนา

แต่ก็ยังควรมีหลักคำสอนที่เป็นรายละเอียดตามที่พวกเขาเชื่อซึ่งถูกต้องตามพระคัมภีร์ด้วย

3. ตั้งข้อกำหนดที่เป็นคุณสมบัติของศิษยาภิบาลและสมาชิกคริสตจักร

สังกัดนิกายควรตั้งมาตรฐานเพื่อศิษยาภิบาลและสมาชิกของคริสตจักรจะได้วางแบบอย่างคริสเตียนที่สอดคล้องกัน คุณสมบัติควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณสมบัติใน 1 ทิโมธี 3 และ ทิตัส 1 แต่จำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนและเหมาะสมสำหรับแต่ละวัฒนธรรม

4. จัดเตรียมระบบการบริหารคริสตจักร

สังกัดนิกายควรจัดเตรียมระบบให้กับคริสตจักรท้องถิ่น

เพื่อแต่งตั้งคนในตำแหน่งต่าง ๆ

ของคริสตจักรและเพื่อจะรักษาการรับผิดชอบต่อกัน

5. จัดเตรียมการฝึกอบรมสำหรับศิษยาภิบาล

คริสตจักรจำนวนมากไม่มีแหล่งทรัพยากรและบทเรียนต่าง ๆ

เพื่อฝึกอบรมศิษยาภิบาลในอนาคต

สังกัดนิกายควรพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่เข้าถึงได้ง่ายและนำมาปฏิบัติได้จริง

6. แนะนำศิษยาภิบาลให้กับคริสตจักรต่าง ๆ

ศิษยาภิบาลที่ไม่มีคริสตจักรและคริสตจักรที่ขาดศิษยาภิบาลสามารถได้รับการช่วยเหลือโดยผู้นำของสังกัดนิกาย

ผู้นำที่ดีของสังกัดนิกายจะเคารพนับถือผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นที่สัตย์ซื่อในทุกการตัดสินใจ

7. **ให้คำแนะนำเมื่อคริสตจักรท้องถิ่นต้องเผชิญกับวิกฤติ**
ถ้าหากคริสตจักรท้องถิ่นแตกแยกกันในเรื่องใดหรือขาดผู้นำที่เชื่อถือได้
ผู้นำสังกตนิกายควรให้ความช่วยเหลือ

“การประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลกเป็นมิชชันของศาสนาคริสต์อย่างเห็นได้ชัดเจน
แต่การทำให้มิชชันนี้สำเร็จได้จำเป็นต้องมีคริสตจักร
เพราะตัวแทนที่จะทำงานนี้ให้สำเร็จได้ไม่สามารถเป็นใครอื่นได้อีก”
- จอห์น มิเลย์ ศาสนศาสตร์ระบบ

8. **ประสานงานและสนับสนุนมิชชันและความพยายามในการก่อตั้งคริสตจักร**
กลุ่มคริสตจักรควรร่วมมือกันเพื่องานมิชชัน
พวกเขาควรทรัพยากรเข้าด้วยกันและสนับสนุนผู้คนให้ทำงานมิชชันสำเร็จตามเป้าหมาย
9. **จัดการสามัคคีธรรมในระดับที่ใหญ่กว่าคริสตจักรท้องถิ่น**
สมาชิกได้รับการสนับสนุนให้ใช้เวลาด้วยกันกับสมาชิกจากคริสตจักรอื่น ๆ
ที่อยู่ในสังกตนิกาย
10. **จัดกิจกรรมที่นำไปให้คริสตจักรต่าง ๆ มารวมตัวกัน**
สังกตนิกายควรตั้งระเบียบแบบแผนและจัดการประชุมใหญ่เพื่อช่วยให้คริสตจักรต่าง ๆ
มีการสามัคคีธรรมกันและตั้งเป้าหมายร่วมกัน
11. **ส่งผู้นำไปยังคริสตจักรต่าง ๆ เพื่อให้คำปรึกษาและหนุนใจ**
ควรมีใครบางคนจากกลุ่มผู้นำในสังกตไปเยี่ยมทุกคริสตจักรอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
และถ้าเยี่ยมได้บ่อยกว่านั้นก็จะดีมาก
12. **ให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาความยั่งยืนทางการเงินของพันธกิจในท้องถิ่น**
สังกตนิกายควรเน้นศักยภาพของคริสตจักรท้องถิ่นและนำพวกเขาให้เติบโตทางด้านการเงิน

ถ้าหากสังกตนิกายตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้เหมาะสม
สังกตนิกายนั้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการทำให้วัตถุประสงค์ต่าง ๆ
ของคริสตจักรบรรลุผลสำเร็จได้

เป็นไปได้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่นส่วนใหญ่ที่จะทำให้ความรับผิดชอบทั้งหมดข้างต้นสำเร็จได้ตามลำพัง ผู้นำสังกตนิกายต้องระลึกว่าสังกตนิกายอยู่เพื่อสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

► เวลาที่เราเห็นสิ่งที่สังกตนิกายสามารถทำได้เพื่อคริสตจักรของพวกเขา

ให้เราพิจารณาคำถามนี้ว่า

คริสตจักรแห่งหนึ่งจะได้รับผลประโยชน์จากสมพันธ์ที่อ่อนแอได้อย่างไรในขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นกับพวกเขา?

► คริสตจักรแห่งหนึ่งสามารถได้รับผลประโยชน์จากสมพันธ์ที่เข้มแข็งได้อย่างไรในขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นกับพวกเขา?

คริสตจักรท้องถิ่นอุทิศตัวต่อสังกตนิกาย

รายการต่อไปนี้ไม่ได้เหมือนกันทุกอย่างสำหรับทุกสังกตนิกาย

แต่เป็นคำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่สังกตนิกายประสงค์จากคริสตจักรต่าง ๆ ของพวกเขา

คริสตจักรท้องถิ่นอุทิศตัวเพื่อทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ยอมรับคำประกาศหลักคำสอนของสังกตนิกายนั้น สอนหลักคำสอนนั้น และไม่ยอมให้มีการสอนหลักคำสอนที่ขัดแย้งกันในคริสตจักร
2. สอนและเรียกร้องให้สมาชิกดำเนินชีวิตคริสเตียนที่สอดคล้องกับคำสอนนั้น
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และการประชุมต่าง ๆ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายมากตามกำลังของพวกเขา
4. รายงานประจำปีเกี่ยวกับจำนวนที่เป็นความจริงของผู้มาเข้าร่วมนมัสการ คนที่กลับใจมาเชื่อ เจ้าหน้าที่ และรายได้
5. รักษาความเป็นหนึ่งเดียวกันร่วมกับคริสตจักรอื่น ๆ ในสังกตนิกายเดียวกัน และเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้นำต่าง ๆ จัดการแก้ไขความขัดแย้งด้วยวิธีการตามพระคัมภีร์
6. ไม่มีส่วนร่วมกับองค์กรอื่นใดที่เรียกร้องให้อุทิศตัวอย่างเดียวกัน

ถ้าหากนักศึกษามาจากคริสตจักรที่อยู่ในสมพันธ์หนึ่ง

ขอให้ใช้เวลาสองสามนาทีเพื่อพิจารณาข้อกำหนดของสมพันธ์นั้น

► สมาพันธ์คริสตจักรของคุณเริ่มต้นโดยองค์กรมิชชันระหว่างประเทศไหม? ถ้าใช่
ขอให้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ กับองค์กรมิชชันนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างมิชชันกับสมาพันธ์คริสตจักร

บางครั้งคริสตจักรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับองค์กรมิชชันระหว่างประเทศ
มิชชันเริ่มต้นคริสตจักร หรือคริสตจักรที่ตั้งอยู่อาจรวมกันกับมิชชัน
คริสตจักรต้องเชื่อมต่อกับรูปแบบมิชชันเพื่อจัดตั้งสมาพันธ์หนึ่ง

ในช่วงเริ่มต้น มิชชันนารีต่างชาติอาจใช้ชีวิตอยู่ในประเทศนั้นและเป็นผู้นำสมาพันธ์
เวลาผ่านไป ผู้นำสร้างศิษยาภิบาลในประเทศนั้น
มิชชันควรมีเป้าหมายในการสร้างผู้นำเพื่อมิชชันนารีต่างชาติจะไม่ต้องนำสมาพันธ์คริสตจักร
เองต่อไป

เมื่อผู้นำสมาพันธ์ในประเทศได้รับการสร้างขึ้นมาก จะมีสามระดับในองค์กรคือ ผู้นำมิชชัน
ผู้นำสมาพันธ์และศิษยาภิบาลคริสตจักรท้องถิ่น ผู้นำสมาพันธ์ทำงานโดยตรงกับศิษยาภิบาล
ผู้นำมิชชันทำงานส่วนใหญ่ร่วมกับผู้นำสมาพันธ์

บางมิชชันจัดสรรผู้นำส่วนกลางที่เข้มแข็งซึ่งสร้างสมาพันธ์คริสตจักรที่เข้มแข็ง
บางมิชชันจัดสรรความช่วยเหลือให้กับสมาพันธ์คริสตจักรที่อ่อนแอและไม่ได้อ้างสิทธิอำนาจใ
ด ๆ เหนือคริสตจักรเหล่านั้น

ถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำทั้งสามระดับไม่ได้รับการอธิบายให้ชัดเจน
อาจเกิดความเข้าใจผิดได้

บางครั้งคนจากคริสตจักรไปประสานงานกับผู้นำมิชชันเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขาดแคลนแทนที่
จะประสานงานกับผู้นำสมาพันธ์ เพราะพวกเขาคิดว่ามิชชันจะให้ทรัพยากรได้มากกว่า
บางครั้งผู้นำมิชชันทำงานโดยตรงกับคริสตจักรต่าง ๆ ข้ามหน้าผู้นำสมาพันธ์
สิ่งนี้ทำให้ผู้นำสมาพันธ์สับสนเพราะบทบาทของพวกเขาไม่ชัดเจน

ในตอนก่อนหน้านี้ เราเห็นรายการความรับผิดชอบของสังกัดนิกาย
ในสมาพันธ์คริสตจักรเริ่มต้นโดยมิชชัน

ความรับผิดชอบสำเร็จได้โดยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำสมาพันธ์กับผู้นำมิชชัน
เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ผู้นำสมาพันธ์ควรเต็มใจรับความรับผิดชอบมากขึ้น

สภาพในอุดมคติของสมาพันธ์ที่เติบโตคือการที่สมาพันธ์นั้นสามารถทำหน้าที่ได้ดีแม้ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากมิชชันก็ตาม

ประโยชน์สรุปเจ็ดประโยค

1. สมาพันธ์คริสตจักรช่วยสร้างความยั่งยืนให้กับคริสตจักรท้องถิ่น
2. สมาพันธ์สามารถถูกเรียกว่า “อ่อนแอ” หรือ “เข้มแข็ง”
ได้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของผู้นำส่วนกลาง
3. สมาชิกของสมาพันธ์ที่ “อ่อนแอ” เน้นความเป็นอิสระของคริสตจักรท้องถิ่น
4. สมาชิกของสมาพันธ์ที่ “เข้มแข็ง”
เน้นการอุทิศตัวต่อสมาพันธ์ควบคู่กับการอุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่น
5. คริสตจักรแห่งหนึ่งไม่สามารถอยู่ในสังกัดนิการหนึ่งและอยู่ในอีกสังกัดนิการที่เรียกกร้อ
งให้มีการอุทิศตัวอย่างเต็มที่
6. สังกัดนิการอยู่เพื่อช่วยคริสตจักรให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยผ่านการร่วมมือกัน
7. มิชชันระหว่างประเทศควรเต็มใจมอบความรับผิดชอบให้กับผู้นำสมาพันธ์

งานมอบหมายบทที่ 4

1. ห้องจำประโยชน์สรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 4
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยชน์สรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้
ให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้า
ชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. การทดสอบ: ในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

คุณจะต้องเขียนจากการท่องจำเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสังกัดนิกายอย่างน้อยสิบข้อ และเขียนการอุทิศตนของคริสตจักรท้องถิ่นต่อสังกัดนิกายอย่างน้อยห้าข้อ

บทที่ 5

การเป็นสมาชิกคริสตจักร

บทนำ

“ผู้เชื่อรุ่นแรกเหล่านั้นรักคริสตจักร
เพราะพวกเขารักพระเยซู”
- ลาร์รี สมิธ ข้าพเจ้าเชื่อ:รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

► บุคคลหนึ่งสามารถเป็นคริสเตียนและใช้ชีวิตคริสเตียนโดยปราศจากคริสตจักรได้ไหม?

ผู้คนมีเหตุผลดีๆ มากมายในการมาคริสตจักร คนหนึ่งอาจมาคริสตจักรเพื่อเรียนรู้มาเพื่อสัมผัสการสถิตอยู่ของพระเจ้า เพื่อรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับและรับมิตรภาพ เพื่อรับกำลังใจ เพื่อรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อนมัสการพระเจ้าร่วมกับคนอื่น เพื่อแสดงถึงการอุทิศตัวต่อพระเจ้าและต่อคนของพระองค์ เพื่อช่วยงานพันธกิจของคริสตจักร และเพื่อเห็นสิ่งที่พระเจ้าจะทำ

ถ้าหากคนหนึ่งไม่ได้มาคริสตจักร สิ่งต่างๆ ข้างต้นก็ไม่สำคัญสำหรับเขาที่จะมา คนแบบไหนที่ไม่ใส่ใจกับสิ่งต่างๆ เหล่านั้น? การปรากฏตัวไม่ได้พิสูจน์ว่าคน ๆ หนึ่งเป็นคริสเตียน แต่ถ้าคน ๆ หนึ่งไม่ได้เข้าคริสตจักร เขาก็ไม่น่าจะเป็นคริสเตียน

► ทำไมการเป็นสมาชิกคริสตจักรจึงสำคัญ?

การไปคริสตจักรและเป็นคริสเตียนยังไม่เพียงพอหรือ?

การเป็นสมาชิกคริสตจักรคือการอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้า

ในบทเรียนก่อนหน้านี้

เราเห็นว่าลำดับความสำคัญในงานพันธกิจของเปาโลคือการอธิบายต่อคริสตจักร เปาโลเน้นที่คริสตจักรเพราะคริสตจักรเป็นวิธิตามของพระเจ้าในการทำให้แผนการแห่งความรอดสำเร็จทั่วโลกนี้

อัครทูตเปาโลได้รับการทรงเรียกให้...

ทุกคนเห็นว่าอะไรคือแผนงานของความล้าลึกที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทรงปิดบังไว้ตลอดหลายยุคที่ผ่านมา...เพื่อว่า...จะได้รู้จักพระปัญญาอันมากล้นหลายด้านของพระเจ้าโดยทางคริสตจักร (เอเฟซัส 3:9-10)

“ความล้าลึก”

คือแผนการของพระเจ้าเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไพบูลย์ของพระองค์และเพื่อเปิดเผยสติปัญญาของพระองค์ในคริสตจักร

คริสตจักรคือการสามัคคีธรรมของผู้คนที่ตอบสนองต่อแผนการของพระเจ้าและอุทิศตัวต่อแผนการนั้น ถ้าหากคน ๆ หนึ่งไม่อุทิศตัวต่อคริสตจักร เขาก็ไม่ได้กำลังอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้า

► อะไรคือเหตุผลบางอย่างที่ทำให้ผู้คนปฏิเสธการอุทิศตัวเป็นสมาชิกคริสตจักร?

บ้านของพระเจ้าที่แท้จริง

พระเจ้าประทับอยู่ในผู้เชื่อทุกคน แต่พระองค์อยู่ในคริสตจักร (กลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัว) ด้วยวิธีการพิเศษ ขอให้พิจารณาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่พูดว่าพระเจ้าประทับอยู่...

ในพระองค์ (พระเยซูคริสต์) นั้นทุกส่วนของโครงสร้างถูกเชื่อมต่อกันและเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น พวกท่านก็กำลังถูกก่อร่างสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็น ที่สถิตของพระเจ้าโดยพระวิญญาณ (เอเฟซัส 2:21-22)

พระเจ้าอยู่ในคริสตจักร

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อนั้นเป็นบ้านที่พระเจ้าประทับอยู่โดยพระวิญญาณ²

การประทับอยู่ของพระเจ้าในคริสตจักรนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

ที่นอกเหนือจากสิ่งที่ปัจเจกบุคคลจะทำได้

² ใน 1 โครินธ์ 6:19 ร่างกายของผู้เชื่อแต่ละคนถูกเรียกว่าเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ด้วยเหตุนี้การคิดถึงแต่ละบุคคลว่าเป็นที่ประทับของพระเจ้าจึงไม่ใช่เรื่องผิด ในที่อื่นของจดหมายฝากฉบับเดียวกัน พระกายท่อนี้ถูกกล่าวถึงร่วมกันว่าเป็นพระวิหารของพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:16-17)

ถ้าหากบุคคลหนึ่งปฏิเสธการอุทิศตัวต่อคริสตจักร
เขาก็กำลังปฏิเสธการเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้า

ครอบครัวของพระเจ้า

คนที่พบอัตลักษณ์ฝ่ายวิญญาณของตัวเองเมื่อเขากลับใจจากบาป
จากนั้นก็มีประสบการณ์กับความรักของพระเจ้า พระคุณ และการยอมรับของพระองค์
เมื่อเขากลับใจใหม่และเชื่อในพระคริสต์ เขาก็กลายเป็นลูกของพระเจ้า
นี่คืออัตลักษณ์สำคัญที่สุดที่คนหนึ่งจะมีได้

ผู้เชื่อยังมีอัตลักษณ์ฝ่ายวิญญาณในฐานะสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19)
ผู้เชื่อคนอื่น ๆ เป็นพี่น้องฝ่ายวิญญาณ เขารู้สึกถึงความผูกพันต่อกันกับคริสเตียนคนอื่น ๆ
ที่เขาพบเจอ

คริสตจักรดำรงอยู่ในฐานะครอบครัวสากลของพระเจ้าและเช่นกันในฐานะคริสตจักรท้องถิ่นที่
ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในฐานะครอบครัวในท้องถิ่นของพระเจ้า ถ้าพี่น้องมีความจำเป็น
ครอบครัวฝ่ายวิญญาณของเขานั้นเองที่จะช่วยเหลือเขา
เหมือนกับที่ผู้เชื่อคนหนึ่งสามารถคาดหวังให้ครอบครัวฝ่ายวิญญาณของเขาพร้อมที่จะช่วยเหลือ
เขา เขาก็ควรอุทิศตัวเองต่อครอบครัวและพร้อมช่วยเหลือคนอื่นด้วย
ความช่วยเหลือจากครอบครัวจะมีอยู่ไม่ได้หากไม่มีผู้เชื่อที่อุทิศเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ
ให้กับครอบครัว

บางคนขอความช่วยเหลือแต่ไม่เคยช่วยคนอื่นได้เลย
พวกเขาไม่เข้าใจว่าการอุทิศตัวต่อครอบครัวหมายถึงอะไร

บางคนดูแลตัวเองและคาดหวังให้คนอื่นดูแลตัวเองด้วยเหมือนกัน
พวกเขาไม่เข้าใจถึงความรับผิดชอบของตนเองต่อความจำเป็นของคนอื่น

► คุณจะอธิบายถึงคน ๆ หนึ่งที่เขาจำเป็นต้องอุทิศตัวต่อครอบครัวของพระเจ้าอย่างไร?

ข้อผิดพลาดของปัจเจกนิยม

แต่ละคนต้องเชื่อความจริงของพระเจ้าเป็นรายบุคคลและเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเป็นรายบุคคล
ความสัมพันธ์ของคน ๆ หนึ่งกับพระเจ้าเริ่มต้นเมื่อเขากลับใจและเชื่อในพระคริสต์

ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครอื่น ผู้เชื่อทุกคนมี
พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะนำทางเขาให้เข้าใจพระวาระของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม คริสเตียนจำนวนมากมีทัศนคติที่เป็นเอกเทศมากเกินไป
การรับรู้ของพวกเขาเองกลายเป็นสิทธิอำนาจสุดท้าย
พวกเขาสนใจในการตีความพระคัมภีร์ของตัวเอง

พวกเขาแสวงหาวัตถุประสงค์ส่วนตัวสำหรับชีวิตซึ่งไม่ได้ให้เกียรติต่อของประทานของพวกเขา
าแทนที่จะแสวงหาการเติมเต็มโดยใช้ของประทานเหล่านั้นในพระกาย
การตัดสินใจครั้งสำคัญขึ้นอยู่กับความคิดเห็นส่วนตัวของตน ความรู้สึกของตน
และความปรารถนาของตน ไม่ได้รับการนำโดยสติปัญญาของคริสตจักร

คนมากมายไม่สามารถอธิบายวัตถุประสงค์ของคริสตจักรได้
พวกเขามองเห็นว่ามันเป็นเพียงการจัดเตรียมผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งให้กับรายบุคคล
เท่านั้น พวกเขาไม่อุทิศตัวต่อคริสตจักรเหมือนครอบครัวหนึ่ง
พวกเขาไม่ยอมรับสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ
พวกเขาออกจากคริสตจักรได้อย่างรวดเร็วและมองหาที่อื่นถ้าหากมีปัญหา
ปัญหานี้มีอยู่ในทุกที่
แต่คนในบางวัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพยายามเป็นเอกเทศฝ่ายวิญญาณเพราะวัฒนธรรมของ
พวกเขาเน้นเสรีภาพส่วนบุคคล

คริสตจักรจำนวนมากได้ยอมรับสมมติฐานว่าผู้คนเป็นเอกเทศในฝ่ายวิญญาณ คำเทศนาต่าง
ๆ ให้คำสอนเกี่ยวกับวิธีที่แต่ละคนสามารถตัดสินใจส่วนตัวเพื่อได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดได้
คริสตจักรจำนวนมากได้รับการนำโดยทีมผู้คนที่จัดทำรายการ ส่วนสมาชิกเป็นผู้ชม
อีกรูปแบบของคริสตจักรคือการเป็นกิจการส่วนตัวของศิษยาภิบาลคนหนึ่ง
และเขาพยายามที่จะให้ผลประโยชน์มากพอเพื่อรักษาผู้คนเอาไว้และรวบรวมเงินสนับสนุนจาก
พวกเขา

ภาพคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เป็นภาพของสมาชิกในคริสตจักรที่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรหนึ่งจะทำให้ความรับผิดชอบต่าง ๆ
สำเร็จโดยไม่มี การอุทิศตัวและร่วมมือกันของสมาชิก
จดหมายฝากส่วนใหญ่ในพันธสัญญาใหม่ไม่ได้กล่าวถึงคนแต่ละคน
แต่กล่าวถึงคริสตจักรต่าง ๆ และควรได้รับการตีความกับประยุกต์ใช้ตามแนวทางนั้น

วัตถุประสงค์บางประการของคริสตจักรท้องถิ่นที่ค้นพบในพันธสัญญาใหม่

“เป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน ที่ไม่เพียงแสดงความเชื่อของตนในพระคริสต์
แต่เข้าในการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นพระกายในชุมชนของเขา
และแบกรับความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคริสตจักร”

- ไวเล่ย์ & คูลเบอร์ทสัน

บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

► สำหรับแต่ละหัวข้อ

ขอให้อภิปรายกันว่าสมาชิกคริสตจักรจะสามารถร่วมรับผิดชอบได้อย่างไร
และสามารถทำให้ดีกว่าที่แต่ละคนทำเองได้อย่างไร

1. การประกาศข่าวประเสริฐ (มัทธิว 28:18-20)
2. การนมัสการร่วมกันเป็นคริสตจักร (1 โครินธ์ 3:16)
3. การถือรักษาหลักคำสอน (1 ทิโมธี 3:15, ยูดา 3)
4. การสนับสนุนทางการเงินให้กับศิษยาภิบาล (1 ทิโมธี 5:17-18)
5. ส่งและสนับสนุนมิชชันนารี (กิจการ 13:2-4, โรม 15:24)
6. ช่วยสมาชิกที่มีความจำเป็น (1 ทิโมธี 5:3)
7. ฝึกวินัยสมาชิกที่ล้มลงในความบาป (1 โครินธ์ 5:9-13)
8. ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท (มัทธิว 28:19, 1 โครินธ์ 11:23-26)
9. สร้างผู้เชื่อให้เป็นสาวกที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ (เอเฟซัส 4:12-13)

สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถสำเร็จได้โดยการกระทำของคนหนึ่งตามลำพัง

สิ่งเหล่านี้อาศัยการร่วมมือกันของกลุ่มผู้เชื่อและโครงสร้างของผู้นำ

พระเจ้าเรียกผู้เชื่อทุกคนให้อุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่นและช่วยให้คริสตจักรบรรลุวัตถุประสงค์ในโลกนี้ จนกว่าสมาชิกคนหนึ่งจะรับใช้ในคริสตจักร

เขาก็ไม่ได้ทำให้วัตถุประสงค์สำเร็จได้ในฐานะสมาชิกของพระกายของพระคริสต์

พระเจ้ามีแผนการสำหรับพระกายห้องถิ่นของผู้เชื่อ
พระองค์ให้สิ่งจำเป็นและเรียกร้องให้มีการอุทิศตัวจากสมาชิกทั้งหลาย

ภาพเปรียบเทียบของพระกาย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:12-27 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลพูดว่าสมาชิกของคริสตจักรควรทำงานร่วมกันเหมือนเป็นอวัยวะในร่างกายฝ่ายกายภาพ อวัยวะหนึ่งไม่ควรพยายามแยกตัวเป็นอิสระจากอวัยวะอื่น ๆ
อวัยวะหนึ่งไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้โดยปราศจากอวัยวะอื่น ๆ

คริสเตียนคนหนึ่งควรตระหนักว่าความสามารถของเขาจะมีคุณค่าในชีวิตของคริสตจักร
เหมือนกับดวงตาหรือหูที่จะไร้ประโยชน์หากไม่ทำหน้าที่อย่างเหมาะสมในร่างกาย คน ๆ
หนึ่งก็ไม่พบความหมายของชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้หากไม่ทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

ขั้นตอนการเป็นสมาชิก

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:46-47 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

“องค์พระผู้เป็นเจ้าเพิ่มจำนวนเข้ามาในคริสตจักรทุกวัน”

การเข้าร่วมคริสตจักรไม่ได้เป็นเรื่องซับซ้อนสำหรับคริสตจักรในยุคแรก

คำพยานของคนที่ยกกลับใจมาเชื่อเป็นพื้นฐานของการเป็นสมาชิก

แม้ปราศจากขั้นตอนการเป็นสมาชิกแบบทางการและรายการที่เป็นข้อกำหนดสำหรับสมาชิก
แต่ก็เป็นเรื่องง่ายที่จะมองเห็นว่าใครอยู่ในคริสตจักรบ้าง

บ่อยครั้งคริสตจักรเริ่มต้นโดยไม่มีสมาชิกอย่างเป็นทางการ

ในตอนแรกคริสตจักรประกอบไปด้วยทีมพันธกิจ

จากนั้นคนในท้องถิ่นก็ถูกเพิ่มเข้ามาโดยการตอบสนองต่อพันธกิจนั้นและเข้ามามีส่วนร่วม
กลุ่มคนพบกันบ่อยครั้งเพื่อพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในทางปฏิบัติ ประเด็นฝ่ายวิญญาณ
นิमितสำหรับอนาคต และแง่มุมของการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน ไม่มีรายชื่อสมาชิก
แต่ทุกคนรู้ว่าใครบ้างที่อุทิศตัว

เมื่อคริสตจักรเติบโตขึ้น คำถามต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น

คนจำนวนมากเข้ามาในคริสตจักรและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ใครคือคนของคริสตจักร?

คริสตจักรควรเป็นพยาน

แต่จะเป็นพยานได้อย่างไรหากชุมชนไม่รู้ว่ามีใครคือคนของคริสตจักร?

เราสอนสมาชิกในคริสตจักรให้ช่วยเหลือคนอื่นที่อยู่ในพระกาย

แต่พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ามีใครบ้าง?

ถ้าหากมีคนหนึ่งปฏิเสธที่จะตอบสนองต่อการแก้ไขตัวเตี้ยและใช้ชีวิตในบาปอย่างเปิดเผย
จะแยกแยะเขาออกจากกลุ่มผู้เชื่อหลักที่อุทิศตัวในการใช้ชีวิตอย่างสัตย์ซื่อได้อย่างไร?

คริสตจักรสมัยใหม่จำนวนมากมีข้อกำหนดมากมายต่อการเป็นสมาชิก

พวกเขามีคำประกาศถึงหลักคำสอน มีกฎต่าง ๆ สำหรับการดำเนินชีวิตสมาชิก

และมีระยะเวลาในการพิสูจน์

ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจะได้เป็นสมาชิกของคริสตจักรเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องได้รับการยอมรับเข้าสู่การสามัคคีธรรมของคริสตจักรอย่างทันที
เขาจำเป็นต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อกันและกัน

เขาสูญเสียเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนเมื่อเขากลับใจมาเชื่อ

และเขาจำเป็นต้องมีการสามัคคีธรรมของคริสเตียน

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องได้รับการสร้างสาวกซึ่งมาจากการสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับ
บคริสเตียน เขาจะได้รับการหล่อหลอมโดยค่านิยมของคนที่แบ่งปันชีวิตร่วมกับเขา

อะไรเกิดขึ้นเมื่อคนที่กลับใจมาเชื่อไม่สามารถเข้าร่วมคริสตจักรได้เพราะข้อกำหนดที่มีมาตรฐานสูง
ในการเป็นสมาชิกซึ่งเขาไม่สามารถเข้าใจได้?

ถ้าหากเขาถูกกีดกันจากการเป็นสมาชิก เขาก็รู้สึกว่าได้เป็นที่ยอมรับในคริสตจักร

เขาจำเป็นต้องถูกนับเข้าเป็นสมาชิกอย่างทันที

คริสตจักรในยุคแรกสามารถให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว

ถ้าหากคริสตจักรทำได้ดีในการให้คนที่กลับใจมาเชื่อเข้าเป็นสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว

การเป็นสมาชิกคริสตจักรจะประกอบไปด้วยคริสเตียนที่ไม่ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่

คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อไม่เข้าใจหลักคำสอนที่สำคัญทั้งหมดของคริสตจักร

พวกเขาไม่ได้พัฒนารูปแบบชีวิตคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่

ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ควรรับผิดชอบในการตัดสินใจของคริสตจักร

เนื่องจากสมาชิกของคริสตจักรประกอบไปด้วยผู้คนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ สมาชิกทั่วไปของคริสตจักรก็ไม่ควรตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางของคริสตจักร

ในท่ามกลางสมาชิกทั่วไปควรมีสมาชิกที่สร้างโครงสร้างการปกครองคริสตจักร โครงสร้างการปกครองคริสตจักรควรประกอบไปด้วยคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ที่เข้าใจหลักคำสอนและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คริสตจักรสอน นี่คือกลุ่มที่ตัดสินใจเกี่ยวกับคริสตจักร สมาชิกในกลุ่มนี้ควรมีข้อกำหนดที่สูงกว่าสมาชิกทั่วไปของคริสตจักร ผู้คนจากกลุ่มนี้สามารถรับใช้เป็นผู้สอนและผู้นำในคริสตจักรได้ โครงสร้างการปกครองปกป้องคริสตจักรให้ยึดมั่นต่อหลักคำสอนและวัตถุประสงค์ของคริสตจักรอย่างสัตย์ซื่อ

สมาชิกทั่วไปยอมรับผู้ที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงซึ่งอุทิศตัวต่อคริสตจักร ข้อกำหนดต่าง ๆ สำหรับสมาชิกทั่วไปควรเป็นพื้นฐานของศาสนาคริสต์และการอุทิศตัวต่อคริสตจักรนั้นโดยเฉพาะ

คนที่กลับใจมาเชื่อสามารถได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกทั่วไปได้อย่างรวดเร็วถ้าหากเขาแสดงให้เห็นว่ากลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริง

คนที่กลับใจมาเชื่อรับการสามัคคีธรรมและการมีส่วนร่วมในคริสตจักรที่เขาจำเป็นต้องมีอย่างทันที บางคริสตจักรเรียกสมาชิกทั่วไปว่า “สามัคคีธรรม”

- ▶ ทำไมคนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างรวดเร็ว?
- ▶ ในระบบการเป็นสมาชิกที่อธิบายไว้ในตอนนี้อะไรคือสมาชิกแบบสามัคคีธรรม และคนในลักษณะใดที่เป็นสมาชิกในแบบนี้?
- ▶ ในระบบการเป็นสมาชิกที่อธิบายไว้ในตอนนี้อะไรคือโครงสร้างการปกครองคืออะไร และคนในลักษณะใดที่เป็นสมาชิกในโครงสร้างนี้?

การสามัคคีธรรมและโครงสร้างการปกครองคือระบบการเป็นสมาชิก ในตอนต่อไปนี้อธิบายถึงระบบอื่น ๆ สองระบบสำหรับการเป็นสมาชิก

สมาชิกคริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่

หนึ่งแนวคิดของการเป็นสมาชิกคือความต้องการให้สมาชิกมีหลักคำสอนที่ถูกต้องและมีความเป็นผู้ใหญ่พอเพื่อพวกเขาจะได้รับความไว้วางใจให้ลงคะแนนเสียงเกี่ยวกับการตัดสินใจต่าง ๆ

ของคริสตจักร กลุ่มนี้เลือกคนให้มีตำแหน่งในการรับใช้ รวมถึงเลือกศิษยาภิบาล พวกเขาจะคะแนนเสียงทั้งในด้านธุรกรรมหรือเลือกกลุ่มที่เป็นตัวแทนเพื่อการตัดสินใจเหล่านั้น

เนื่องจากการเป็นสมาชิกควบคุมการปกครองของคริสตจักร ผู้ที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อจึงไม่อาจไม่ได้รับการต้อนรับให้เข้ามาเป็นสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว ยิ่งเป็นคริสตจักรอนุรักษนิยมและคริสตจักรที่ระมัดระวังมากเท่าใด ข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกก็จะมีมากขึ้น ระยะเวลาระหว่างคนที่กลับใจมาเชื่อกับการเป็นสมาชิกก็จะยิ่งนานมากขึ้น คริสตจักรตั้งข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกซึ่งประกอบไปด้วยทุกสิ่งที่คริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่มี แทนที่จะเป็นคำอธิบายพื้นฐานเกี่ยวกับคนที่กลับใจมาเชื่อ คนที่กลับใจมาเชื่ออาจมีส่วนร่วมในชีวิตของคริสตจักรมาหลายปีโดยไม่ผ่านคุณสมบัติของการเป็นสมาชิกคนหนึ่ง คนที่กลับใจมาเชื่อบางคนอาจออกจากคริสตจักรเพราะพวกเขาไม่สามารถเป็นสมาชิกได้

สมาชิกที่มาเข้าร่วมนมัสการ

สำหรับบางคริสตจักร คนที่มาเข้าร่วมนมัสการเป็นปกติจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสมาชิก จะมีบางคนที่มีสิทธิอำนาจที่ตัดสินใจเกี่ยวกับงานธุรกรรมของคริสตจักร แต่ใครก็ตามที่มาเข้าร่วมคริสตจักรก็เป็นสมาชิกคนหนึ่ง คริสตจักรอาจกล่าวว่าพวกเขาไม่มีรายชื่อสมาชิก อย่างไรก็ตาม แม้ในคริสตจักรที่บอกว่าไม่มีรายชื่อสมาชิก ก็มีระบบที่กำหนดว่าใครที่อยู่ในคริสตจักรและใครที่ไม่ได้อยู่โดยที่ไม่ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ในคริสตจักรที่สมาชิกคือผู้ที่มาเข้าร่วมนมัสการ ผู้ที่ควบคุมคริสตจักรอาจเป็นศิษยาภิบาลคนหนึ่งหรือพวกผู้นำของครอบครัวที่มีอิทธิพล ถ้าหากเป็นคริสตจักรที่พึ่งก่อตั้งไม่นานแต่คนที่มีความสามารถสูงสุดคือสมาชิกที่มาเข้าร่วมนมัสการ ไม่มีทางที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าได้เลยว่าคริสตจักรนั้นจะเป็นอย่างไรในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ถ้าเป็นคริสตจักรเก่าแก่ที่มีสมาชิกมาเข้าร่วมนมัสการอย่างยาวนาน ก็เป็นไปได้ที่คริสตจักรจะถูกควบคุมโดยครอบครัวหนึ่งหรือโดยศิษยาภิบาลที่เข้มแข็งและอยู่

นาน มันเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะอธิบายกฎต่าง ๆ ที่ทำให้สิ่งต่าง ๆ สำเร็จได้
แต่พวกเขาใส่ใจบรรดาคนที่มีความรับผิดชอบดูแล
นโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรอาจไม่มีหรือไม่มีความสำคัญมากนัก
เมื่อศิษยาภิบาลหรือผู้นำคนอื่นถูกแทนที่
คริสตจักรก็อาจต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่



อะไรคือข้อดีและข้อเสียที่คุณมองเห็นจากระบบการเป็นสมาชิกทั้งสองแบบที่อธิบายไว้ข้างต้น?

ตัวอย่างเพื่อพิจารณา

ในชั้นเรียนควรพิจารณาตัวอย่างทั้งสองต่อไปนี้

แล้วอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับตัวอย่างทั้งสองโดยเปรียบเทียบกับสมาชิกในคริสตจักรที่คุณรู้จัก

แผนงานเพื่อการสามัคคีธรรมในคริสตจักรถูกนำมาใช้โดยคริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองอินเดียนาโพลิส รัฐอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

พันธสัญญาการเป็นสมาชิกคริสตจักรถูกนำมาใช้ในคริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิลเมธอดิสต์

ตัวอย่างแผนงานเพื่อการสามัคคีธรรมในคริสตจักร

เดอะ วิกตอรี แชนเพิล เฟลโลชิพ

ชาวบ้านได้รับคำเชิญให้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ของวิกตอรีแชนเพิล รวมถึงรอบนมัสการ การประชุมตามบ้าน และการศึกษาพระคัมภีร์ ทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการนมัสการ แบ่งปันสิ่งจำเป็น อธิษฐาน รับประทานอาหารด้วยกัน สนทนากันอย่างเป็นระเบียบ และมีการสามัคคีธรรมอย่างไม่เป็นทางการ ทุกรูปแบบก็ตาม

ในพันธสัญญาใหม่ระบุว่ากลุ่มคนที่ประกอบกันเป็นคริสตจักรท้องถิ่นควรระบุได้
ควรเป็นที่รู้กันว่าคริสตจักรคือใครบ้าง ถ้าหากไม่มีกลุ่มที่ระบุได้ชัด

มันก็เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรจะมีคำพยานชัดเจนต่อโลกนี้

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงของคริสเตียนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียนที่นอกเหนือจากมิตรภาพ การมีวินัยในคริสตจักรตามหลักการพระคัมภีร์ และการร่วมกันรับผิดชอบงานพันธกิจของคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้ความรับผิดชอบของผู้รับใช้ของวิคตอรีแซพเฟิลจึงขึ้นอยู่กับกลุ่มสมาชิกที่ถูกเรียกว่า “สามัคคีธรรม”

เกณฑ์ของผู้ที่อยู่ในกลุ่มสมาชิกที่เรียกว่าสามัคคีธรรม

เรายอมรับว่ามีรายละเอียดเจาะจงอื่น ๆ

อีกมากมายที่เป็นเครื่องหมายของการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

แต่รายการต่อไปนี้ให้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับความเป็นหนึ่งเดียวกันและการสามัคคีธรรมที่แท้จริงของคริสเตียน

(1) ชีวิตฝ่ายวิญญาณ

แสดงให้เห็นหลักฐานของการกลับใจมาเชื่อ ความปรารถนาฝ่ายวิญญาณ และการอุทิศตัวเพื่อดำเนินในความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยการเชื่อฟัง

(2) จริยธรรมตามพระคัมภีร์

ละเว้นจากความผิดบาปทางเพศ การใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ยาสูบ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) การอุทิศตัวต่อคริสตจักร

เข้าร่วมรอบนมัสการของคริสตจักรอย่างสัตย์ซื่อทุกครั้ง
เว้นแต่จะเข้าไม่ได้เนื่องจากปัญหาสุขภาพ งานพันธกิจอื่น ๆ
หรือการทำงานที่ไม่สามารถหยุดวันอาทิตย์ได้

ถวายสิบลดเข้าคริสตจักร

(4) ความเป็นหนึ่งเดียวกันด้านหลักคำสอน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันและความเข้าใจเรื่องคำประกาศถึงความเชื่อของวิคตอรีแซพเฟิลนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ศิษยาภิบาลจะใช้เวลาเพื่อสนทนาและสอนผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกแต่ละคน

(5) จริยธรรมในเชิงปฏิบัติ

รักษาความซื่อสัตย์ในทุกความสัมพันธ์และสัตย์ซื่อต่อการอุทิศตัว

รักษาการประพฤติอย่างคงเส้นคงวาทดด้วยความรักและจงรักภักดีต่อคนเหล่านั้นที่อยู่ในการสมาคมคัมภีร์ธรรม

นโยบายต่างๆ

เราตระหนักว่าสมาชิกใหม่บางคนจะไม่อยู่ต่อไป แต่เราเลือกที่จะไม่มีช่วงเวลาพิสูจน์

เนื่องจากผู้ที่พึงกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างทันที

โครงสร้างการปกครองจะประเมินข้อที่นำเสนอให้กับกลุ่มสมาคมคัมภีร์ธรรมหลังจากคนที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกได้รับการสัมภาษณ์โดยศิษยาภิบาลแล้ว

คนที่กลับใจมาเชื่อซึ่งยอมรับเพื่อเข้าสู่กลุ่มสมาคมคัมภีร์ธรรมจะถูกกำหนดเวลาให้เพื่อรับบัพติศมา เว้นแต่เขาได้รับบัพติศมาก่อนหน้านั้นแล้ว

ถ้าผู้เชื่อคนหนึ่งในกลุ่มสมาคมคัมภีร์ธรรมถูกพบว่าละเมิดต่อข้อกำหนดต่างๆ

โครงสร้างการปกครองอาจถอนผู้เชื่อคนนั้นจากกลุ่มสมาคมคัมภีร์ธรรมหรือยอมให้เขามีช่วงเวลาพิสูจน์ตัวและรายงานชีวิต หลังจากนั้นเรื่องของเขาก็จะได้รับการพิจารณาใหม่

ตัวอย่างของพันธสัญญาของสมาชิกคริสตจักร

คริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิล เมธอดิสต์

ข้าพเจ้าได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเชื่อในการตาย การหลังโลหิต

และการฟื้นขึ้นจากตายของพระองค์ว่าเป็นการงานที่สมบูรณ์แล้วสำหรับความรอดของข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระกายสากลของพระคริสต์อย่างเช่นร่างกายที่มีหลายอวัยวะ พระกายของพระคริสต์ก็เป็นเช่นนั้น โดยผ่านคำอธิษฐานที่จริงใจ

ข้าพเจ้ารู้สึกได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับครอบครัวของคริสตจักรฟิลิปปินส์ไบเบิลเมธอดิสต์ เป็นหนึ่งเดียวกันกับการสมาคมคัมภีร์ธรรม ความเชื่อ

และการฝึกวินัยฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรนี้ได้โดยความสามารถของข้าพเจ้าที่พระเจ้าขยายเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าอุทิศตัวเองต่อพระเจ้าและต่อสมาชิกคนอื่น ๆ เพื่อทำสิ่งต่อไปนี้

อย่างแรก ปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรของข้าพเจ้า

- โดยการกระทำด้วยความรักต่อสมาชิกคนอื่น ๆ (1 เปโตร 1:22)
- โดยปฏิเสธการนินทาหรือว่าลบล้าง (เอเฟซัส 4:29)
- โดยทำตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้ง (ฮีบรู 13:17)
- โดยการมีความเมตตาตาสงสารต่อพี่น้องที่ล้มลงซึ่งออกไปจากพระคุณของพระเจ้า (กาลาเทีย 6:1-2)

อย่างที่สอง รวมแบกความรับผิดชอบของคริสตจักรของข้าพเจ้า

- โดยการอธิษฐานเพื่อการเติบโตของคริสตจักร (1 เธสะโลนิกา 1:11-12)
- โดยเชิญคนที่ไม่ได้เข้าคริสตจักรให้มาเข้าร่วมคริสตจักร (ลูกา 14:23)
- โดยให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นแก่ผู้มาเยี่ยมคริสตจักร (โรม 15:7)
- โดยการแนะนำคนให้รู้จักพระเยซูคริสต์ (กิจการ 8:33-35)

อย่างที่สาม รับใช้ในงานพันธกิจของคริสตจักร

- โดยการค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณ (1 เปโตร 4:10)
- โดยรับการเสริมสร้างเพื่อรับใช้ร่วมกับศิษยาภิบาล (เอเฟซัส 4:11-12)
- โดยการสร้างหัวใจแบบผู้รับใช้เพื่อปรนนิบัติธรรมิกชน ผู้ที่หิวกระหาย ผู้ที่เปลือยกาย ผู้เจ็บป่วย ผู้ที่เป็นม่าย และลูกกำพร้า และผู้ที่ถูกกักขัง ตามวิธีการและโอกาสที่ได้รับ (มัทธิว 25:31-46; ฟิลิปปี 2:3-7)

อย่างสี่ สนับสนุนคำพยานของคริสตจักร

- โดยการเข้าร่วมอย่างสัตย์ซื่อ (ฮีบรู 10:25)
- โดยการถ่อมใจยอมรับพระวณะของพระเจ้าที่มาทางคำเทศนา และเดินในความสว่างของพระวณะ (1 ยอห์น 1:9-10)
- โดยการแสวงหาชีวิตที่บริสุทธิ์ (ฮีบรู 12:14; ฟิลิปปี 1:27)
- โดยการสารภาพความผิด (ยากอบ 5:16)
- โดยร่วมรับมหาสนิท (1 โครินธ์ 11:23-26)
- โดยการถวายสมำเสมอ (เลวีนิติ 27:30; 1 โครินธ์ 16:2; 2 โครินธ์ 9:7)

ลงชื่อ _____ วันที่ _____

ลายมือชื่อของสมาชิก _____

อนุมัติโดย: _____ ศิษยาภิบาลคริสตจักรท้องถิ่น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระเจ้าประทับอยู่ในกลุ่มผู้เชื่อด้วยวิธีการพิเศษ
2. คริสตจักรคือครอบครัวของพระเจ้า
เป็นที่ที่ผู้เชื่ออุทิศตัวต่อการมีความสัมพันธ์แบบครอบครัว
3. การเป็นสมาชิกคริสตจักรคือวิธีการอุทิศตัวต่อแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรนั้น
4. สมาชิกในคริสตจักรต้องแบกความรับผิดชอบของคริสตจักรร่วมกัน
5. ความสามารถของแต่ละคนมีคุณค่ามากที่สุดเมื่อใช้ในชีวิตของคริสตจักร
6. คนที่พึงกลับใจมาเชื่อจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในคริสตจักรอย่างทันที
7. การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ไม่ควรเป็นข้อกำหนดของการเป็นสมาชิกคริสตจักร

งานมอบหมายบทที่ 5

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 5
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการเขียน:
หาจำนวนเปอร์เซ็นต์ของคน que เข้าคริสตจักรของคุณที่เป็นสมาชิกอุทิศตัว
อธิบายว่าคน ๆ หนึ่งมาเป็นสมาชิกในคริสตจักรได้อย่างไร

บทที่ 6

แบ่งปันชีวิตร่วมกัน

คริสตจักรหลังจากวันเพ็นเทคอส

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่านกิจการ 2:42-47 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

คุณเห็นรายละเอียดอะไรเกี่ยวกับการสามัคคีธรรมของคริสตจักรหลังจากวันเพ็นเทคอส?

ไม่นานหลังจากวันเพ็นเทคอส พระธรรมกิจการอธิบายถึงชีวิตของคริสตจักรว่า “คนทั้งหมดที่

“ทั้งในพระคัมภีร์และหลักข้อเชื่อ การสามัคคีธรรมของคริสเตียนแทนถึงหนทางแห่งพระคุณ”

- ไวเล่ย์ & คูลเบอร์ทสัน

บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

เชื่อถือก็อยู่รวมกัน และนำทุกสิ่งมารวมเป็นของกลาง”

มีคนมากมายขายทรัพย์สินของตัวเองเพื่อสนับสนุนชีวิตในชุมชนคริสตจักร

พวกเขามาประชุมกันบ่อยครั้งเพื่อนมัสการที่พระวิหารและพบกันเพื่อสามัคคีธรรมในบ้านของพวกเขาด้วย

ในเวลานั้นที่การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่ามกลางพวกเขาอยู่ในระดับสูงสุด

ชีวิตในชุมชนคริสตจักรก็ไปสู่ระดับลึกที่สุด สำหรับผู้เชื่อเหล่านั้นในยุคแรก

การเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรมีความหมายมากกว่าการเข้าร่วมนมัสการในวันอาทิตย์

ผู้เชื่อทั้งหลายแบ่งปันชีวิตร่วมกันทุก ๆ วัน

ชีวิตในครอบครัว

ในพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นครอบครัว³ ผู้เชื่อถูกเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้า⁴

และผู้เชื่อเรียกกันเองว่าเป็นพี่น้อง⁵

³ กาลาเทีย 6:10, เอเฟซัส 3:15

⁴ กาลาเทีย 3:26, 1 ยอห์น 3:2

⁵ ยากอบ 2:15, 1 โครินธ์ 5:11

ให้เรานึกถึงภาพของครอบครัวตามที่เข้าใจกันในพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกจนถึงยุคปัจจุบัน
เครือข่ายญาติได้ก่อรูปเป็นตระกูลหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชนเผ่า
ครอบครัวขยายให้ความคุ้มครอง การเข้าถึงความยุติธรรม การครอบครองที่ดิน การจ้างงาน
ความสามารถในการแต่งงาน การศึกษา การสนับสนุนผู้สูงอายุ
การช่วยเหลือเด็กกำพร้ากับคนที่เป็นม่าย สิ่งต่าง ๆ
เหล่านั้นยากที่จะเกิดขึ้นได้ภายนอกสายสัมพันธ์ของครอบครัว

ในรูปแบบวัฒนธรรมนั้น ทุกคนในครอบครัวนับถือศาสนาเดียวกัน
ศาสนาไม่ได้ถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว
ลูกทุกคนถูกฝึกให้ทำตามประเพณีทางศาสนาของครอบครัว

คนมากมายที่กลับใจมานับถือศาสนาคริสต์ถูกปฏิเสธจากครอบครัวของพวกเขา
พวกเขาสูญเสียทุกสิ่งที่ปกติแล้วจะได้รับจากครอบครัว คริสตจักรกลายมาเป็นครอบครัวใหม่
นั่นเป็นสาเหตุที่พวกเขาเรียกกันและกันว่าพี่น้อง
ผู้คนในคริสตจักรช่วยเหลือกันและพึ่งพาอาศัยกัน

ถ้าหากคนในคริสตจักรเจอกันแค่วันอาทิตย์เท่านั้น
พวกเขาก็จะเริ่มคิดว่าคริสตจักรคือวันอาทิตย์วันเดียว
คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่พบกันวันอาทิตย์แต่คริสตจักรมีชีวิตและเคลื่อนไหวอยู่ทุกวัน

► สำหรับคริสตจักรที่แบ่งปันชีวิตร่วมกันทุกวันมีความแตกต่างอย่างไร?

ศิษยาภิบาลควรรู้ว่าการรับใช้สมาชิกตลอดทั้งสัปดาห์สำคัญเท่ากันกับการนำที่ประชุมนมัสการ
ของประธานฝ่ายวิญญาณทุกรูปแบบและความสามารถทุกอย่างล้วนจำเป็น
ไม่ใช่แค่ของประธานที่ใช้ในที่ประชุมนมัสการที่คริสตจักรเท่านั้น มีช่องทางให้ทุกคนได้รับใช้
คนในชุมชนจะเห็นสิ่งที่เป็นความหมายแท้จริงของการเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวฝ่ายวิญญาณ

ในฐานะครอบครัวแห่งความเชื่อ

คริสตจักรให้ทรัพยากรบุคคลและค้นหาทรัพยากรจากพระเจ้าเพื่อตอบสนองความ
ต้องการทุกรูปแบบให้กับคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม
สำแดงให้โลกเห็นสติปัญญาของพระเจ้าในทุกแง่ของชีวิต
และเชิญคนที่ยังไม่ได้รับความรอดให้กลับใจมาเชื่อและเข้าสู่ครอบครัวนี้

แง่มุมต่าง ๆ ของการแบ่งปันชีวิต

ถ้าผู้คนกำลังแบ่งปันชีวิตร่วมกัน การใช้เวลาร่วมกันของพวกเขาจะประกอบไปด้วยด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1. วางแผนพันธกิจและทำให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน** ในหลายคริสตจักร ทีมเล็ก ๆ ทีมหนึ่งรับผิดชอบวางแผนและทำงานของคริสตจักรทุกอย่าง ทุกคนในคริสตจักรควรสามารถมีส่วนร่วมในงานของคริสตจักร แม้คนที่เพิ่งกลับใจมาเชื่อก็ตาม
- 2. ความจำเป็นได้รับการตอบสนองร่วมกัน** ถ้าหากคนหนึ่งมีปัญหา เขาควรสามารถพึ่งพาเพื่อน ๆ ในคริสตจักรให้ช่วยเหลือ แต่ไม่ได้หมายความว่าคน ๆ นั้นจะถูกปล่อยให้อยู่ในความรับผิดชอบ แต่หากเขาทำสุดความสามารถของเขาแล้ว ครอบครัวคริสตจักรควรพร้อมช่วยเหลือเขา
- 3. การงานสำเร็จได้ร่วมกัน**
ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นถูกพัฒนาขึ้นเมื่อผู้เชื่อทำงานร่วมกันในการช่วยเหลือใครบางคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม พวกเขาอาจทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนครอบครัวของพวกเขาเองด้วย
- 4. ใช้เวลาร่วมกัน**
คนในคริสตจักรควรใช้เวลาด้วยกันเพื่อความสนุกสนานในการรับประทานอาหาร

“เพราะคริสตจักรคือครอบครัวของพระเจ้า เป็นที่ที่เราสมาชิกโดยกำเนิดและโดยสายเลือด คือชุมชนแห่งมรดกและความรักที่เราเข้ามาโดยการบังเกิดใหม่ ได้รับความรอดโดยทางพระเยซู”

- ลาร์รี สมิธ

ข้าพเจ้าเชื่อ: รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

ไปเที่ยว และทำกิจกรรมร่วมกัน

- 5. ฉลองช่วงเวลาพิเศษของชีวิตร่วมกัน**

ในทุกวัฒนธรรมไม่ได้มีการฉลองวันพิเศษในชีวิตเหมือนกัน

บางวัฒนธรรมฉลองวันเกิดเป็นวันพิเศษ หรือวันที่อายุถึงกำหนดเวลาหนึ่ง

วันเริ่มต้นเข้าโรงเรียน วันจบการศึกษา วันรับบัพติศมา วันเกิด วันแต่งงาน

เฉลิมฉลองการมีลูก งานศพ และโอกาสพิเศษอื่น ๆ คนในศาสนาอื่น ๆ

มักจะมีพิธีกรรมพิเศษเพื่อฉลองช่วงเวลาเหล่านี้
คริสตจักรควรมีช่องทางแบ่งปันช่วงเวลาพิเศษในชีวิตร่วมกันด้วย

การถวายสืบลดในพันธสัญญาเดิม

ในพันธสัญญาเดิม

การถวายสืบลดไม่ใช่แค่สนับสนุนงานในพระวิหารกับคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการนมัสการที่พระวิหารเท่านั้น สืบลดมีไว้เพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ทางการเงินให้กับหญิงม่าย ลูกกำพร้า และคนต่างแดน⁶ นอกจากนี้ยังมีไว้เพื่อใช้ในการพิเศษต่าง ๆ ด้วย⁷

การใช้สืบลดแสดงให้เห็นว่าทุกแง่มุมของชีวิตที่มีร่วมกันนั้นเกี่ยวข้องกับคริสตจักร

การสามัคคีธรรมและเศรษฐกิจ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยากอบ 2:15-16 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสามัคคีธรรมของคริสเตียน?

บางครั้งผู้คนดำเนินชีวิตราวกับว่าความต้องการทางการเงินไม่เกี่ยวข้องกับการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อ

แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวแห่งความเชื่อหมายความว่าเราควรตอบสนองความต้องการต่าง ๆ

การสามัคคีธรรมหมายถึงการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน

ซึ่งรวมถึงสิ่งที่มีมากกว่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ คำกรีกคำว่า *Koinonia*

ที่ถูกใช้ในพันธสัญญาใหม่มักจะถูกแปลว่าเป็น “การสามัคคีธรรม”

และคำนี้ถูกใช้สำหรับการแบ่งปันในรูปแบบใด ๆ บางครั้งคำนี้ใช้สำหรับการแบ่งปันทางการเงิน (2 โครินธ์ 9:13, 2 โครินธ์ 8:4; โรม 15:26) ในชุมชนคริสเตียนช่วงศตวรรษแรกที่กรุงเยรูซาเล็ม
ไม่มีใครขัดสนสิ่งจำเป็นเลย (กิจการ 4:34-35) เพราะทุกคนแบ่งปันสิ่งที่ตนเองมีให้แก่กัน

⁶ เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12

⁷ เฉลยธรรมบัญญัติ 12:17-18

เมื่อมีการเลือกปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือทางการเงินในคริสตจักร พันธกิจก็ถูกขัดขวาง
เมื่อปัญหาได้รับการแก้ไข ชาวประเสริฐก็เผยแพร่ต่อไปเพื่อหาคูณคนที่กลับใจมาเชื่อ (กิจการ
6:1, 7)

ในปี ค.ศ. 125 คริสเตียนคนหนึ่งชื่อว่า อริสไทด์^{*} ได้เขียนไว้ว่า...

พวกเขาดำเนินด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและด้วยความกรุณา
ไม่พบความทะเลาะในหมู่พวกเขาเลย และพวกเขารักซึ่งกันและกัน
พวกเขาไม่ดูหมิ่นหญิงม่ายและไม่ทำให้เด็กกำพร้าเศร้าเสียใจ
คนที่มีก็แจกจ่ายให้กับคนที่ไม่มี ถ้าพวกเขามองเห็นคนแปลกหน้า
พวกเขานำคนนั้นเข้ามาอยู่ใต้หลังคาบ้านของพวกเขาและแสดงความปลอบปล้ำยินดี
เหมือนเขาเป็นพี่น้อง เพราะพวกเขาเรียกตัวเองว่าพี่น้อง ไม่ใช่โดยทางเนื้อหนัง
แต่โดยทางพระวิญญาณของพระเจ้า แต่เมื่อมีคนจนคนหนึ่งในพวกเขาจากโลกนี้ไป
และมีคนใดในพวกเขามองเห็น เขาก็จะเตรียมฝังศพให้คนนั้นสุดความสามารถ
และถ้าพวกเขาได้ยินว่ามีคนใดในพวกเขาถูกกักขังหรือถูกกดขี่เพราะพระนามของพระ
เมสสิยาห์ของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดจะจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นให้คนนั้น
และถ้าหากเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับการปล่อยตัว พวกเขาจะช่วยปล่อยตัวคนนั้น
และถ้าหากมีคนหนึ่งที่ยากจนและขัดสนในหมู่พวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งจำเป็นต่าง ๆ
อย่างบริบูรณ์
พวกเขาจะอดอาหารสองหรือสามวันเพื่อจะเอาอาหารที่จำเป็นมาให้กับคนที่ขัดสนนั้น

จูเลียน ดิ อพอสเทท จักรพรรดิชาวโรมัน (ค.ศ. 361-363) ผู้ข่มเหงคริสตจักร

ได้ให้คำกล่าวเกี่ยวกับคริสเตียนไว้ว่า

“พวกชาวกาลิลีที่ไม่มีพระเจ้าไม่เพียงเลี้ยงอาหารพวกคนยากจนของพวกเขา
แต่ยังเลี้ยงคนของพวกเราด้วย”⁸

คริสตจักรทำหน้าที่สำเร็จได้เพียงครั้งเดียวถ้าหากคริสตจักรเทศนาให้กลับใจใหม่แต่ไม่เชิญค
คนที่กำลังกลับใจใหม่ให้เข้ามาในครอบครัวแห่งความเชื่อที่ซึ่งเขาจะเรียนรู้วิธีดำรงอยู่ในชีวิตใ
หม่ของเขา ยกตัวอย่างเช่น

ถ้าคริสตจักรบอกกับผู้หญิงคนหนึ่งว่าเธอไม่สามารถรับการช่วยเหลือจากความสัมพันธ์ที่ผิด

^{*} คริสเตียนถูกเรียกว่าเป็นพวก “ไม่มีพระเจ้า” หรือ “ไม่เชื่อในพระเจ้า” เพราะพวกเขาเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
และพระองค์เป็นพระเจ้าที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า แทนที่จะเชื่อในพวกรูปเคารพที่มองเห็นมากมาย

ศีลธรรม

คริสตจักรควรบอกเธอด้วยว่าเธอจะได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัวแห่งความเชื่ออย่างไร

ในบางส่วนของโลกนี้ เราเห็นคริสตจักรต่าง ๆ

ที่แสดงให้เห็นลักษณะของชุมชนคริสเตียนแบบนี้

การสามัคคีธรรมอย่างสิ้นเชิงนี้ส่งผลให้มีการดูแลสมาชิกในด้านการเงินเท่านั้น

แต่เป็นการเสริมฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ให้กับพันธกิจด้วย

คริสตจักรของคนยากจนเหล่านี้ (ในโบลิเวีย)

มีสิ่งที่เราเรียกได้ว่าเป็นการอารักขาเพื่อการมีชีวิตรอด

คริสตจักรที่ได้รับความนิยมที่ก่อตั้งขึ้นในหมู่คนจนไม่สามารถพึ่งอาศัยประเพณี

ความช่วยเหลือจากรัฐ การบริจาคจากผู้มีพระคุณที่ร่ำรวย

หรือพึ่งคณะผู้รับใช้มืออาชีพทั้งหลายได้

พวกเขาต้องอยู่ในการสามัคคีธรรมคือที่ซึ่งสมาชิกร่วมกันสร้างชุมชนให้มีชีวิต เต็มโต

เผยแพร่อำนาจเชื่อ และมีชีวิตรอด

การอารักขาชีวิตทั้งหมดเป็นประสบการณ์เหมือนกับการระดมพลมิชชันนารีทั้งหมด

สิ่งที่ดูเหมือนยากกว่าที่จะบรรลุผลสำเร็จได้ในกรณีของคริสตจักรที่พัฒนาและก่อตั้งแ

ล้วคือการระดมพลฆราวาส

การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสวัสดิภาพแบบองค์รวมของชุมชนคริสเตียน

ในท่ามกลางคริสตจักรของคนยากจน

การระดมพลแบบนั้นเป็นรูปแบบชีวิตปกติของชุมชน

ไม่มีรูปแบบชีวิตอย่างอื่นและพันธกิจอื่นที่ทำได้⁹

⁹ Samuel Escobar, ในหนังสือ *The Urban Face of Mission: Ministering the Gospel in a Diverse and Changing World* แก้ไขปรับปรุงโดย Manuel Ortiz และ Susan S. Baker. (Phillipsburg: P & R Publishing, 2002), 105

“[แสดงความปรารถนาเพื่อจะเป็นคริสเตียน]... โดยการทำดี
โดยเฉพาะต่อบรรดาคนที่อยู่ในครอบครัวแห่งความเชื่อ...ว่าจ้างพวกเขาแทนที่จะว่าจ้างคนอื่น
อุดหนุนสินค้าจากกันและกัน ช่วยเหลือแต่ละคนในการทำธุรกิจ และทำให้มากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ
เพราะคนในโลกนี้รักตัวเอง
และพวกพ้องของตนเท่านั้น”
- จอห์น เวสเลย์
“กฎหมายสังคมของผู้มีชื่อเรียกว่าเมธอดิสต์”

เราอาจคิดเอาเองว่าคริสตจักรต้องมีเงินเยอะ ๆ เพื่อรับผิดชอบสมาชิกของตนได้
แต่ชุมชนในลักษณะนี้ปรากฏให้เห็นในคริสตจักรของคนยากจนที่โบลิเวีย

ผู้คนของทุกสังคมแบ่งปันชีวิตกันในการเงินผ่านระบบเศรษฐกิจของรัฐ เราซื้อสิ่งต่าง ๆ
ที่เราจำเป็นและทำงานเพื่อหาเงิน

เศรษฐกิจอีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในครอบครัว

การงานที่สมาชิกแต่ละคนทำเพื่อครอบครัวไม่ได้ถูกวัดจากจำนวนดอลลาร์
แต่ละคนถูกคาดหวังให้ช่วยเหลือตามที่พวกเขาช่วยได้โดยไม่ได้กำหนดจำนวนตายตัว

การช่วยเหลือมีให้ในบริบทของความสัมพันธ์แบบครอบครัว

และไม่ได้คาดหวังให้สมาชิกทุกคนทำได้เหมือนกันหรือทำงานได้เท่า ๆ กัน

แต่เขาควรทำสิ่งที่เขาสามารถทำได้ ถ้าสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวไม่เต็มใจทำสิ่งที่เขาทำได้
เขาจะถูกเผชิญหน้าในเรื่องนี้และอาจไม่ได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่นในยามที่เขาต้องการ

เศรษฐกิจของคริสตจักรหนึ่งควรเป็นเหมือนเศรษฐกิจของครอบครัวแทนที่จะเหมือนเศรษฐกิจ
ของรัฐบาล เพื่อให้สิ่งนี้บรรลุผล

ความสัมพันธ์ในคริสตจักรต้องไปไกลกว่าการเป็นเพื่อนกันแบบผิวเผิน คำถามต่าง ๆ
จะเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ

หนึ่งขอความช่วยเหลือหลังจากที่เขาขาดความรับผิดชอบต่อทรัพยากรของเขาเองหรือหลังจาก
ที่เขาไม่เต็มใจช่วยเหลือคนอื่น

คริสตจักรเรียนรู้ที่จะพัฒนาความสัมพันธ์นี้ในหมู่คนของพวกเขา

พวกเขาต้องสามารถอธิบายต่อคริสตจักรได้เกี่ยวกับคนที่ไม่เคยช่วยเหลือใครแต่มาร้องขอความ
ช่วยเหลือ พวกเขาต้องสอนคนที่ไม่สามารถร่วมมือกับคนอื่น ๆ

พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับคนที่รู้สึกอิสระที่จะทำตามความโน้มน้าวใจของตัวเองในเรื่องจริยธรรม
และไม่ตอบสนองต่อการแก้ไขตักเตือนของศิษยาภิบาล

- ▶ อะไรคือตัวอย่างวิธีต่าง ๆ ที่สมาชิกคริสตจักรสามารถช่วยเหลือกันและกันได้? (ทำสวน ดูแลเด็ก วาจ้างงาน วิกฤตการณ์)

คำแนะนำในทางปฏิบัติ

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 5:3-16 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำในทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีที่คริสตจักรจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความจำเป็นในชีวิต ในข้อ 16

กล่าวว่าผู้คนควรดูแลครอบครัวของตนเพื่อคริสตจักรจะสามารถดูแลคนที่ไม่มีใครช่วยเหลือพวกเขา อัครทูตถือว่าการดูแลด้านการเงินของสมาชิกเป็นความรับผิดชอบของคริสตจักร

เห็นได้ชัดว่า ถ้าหากสมาชิกทุกคนหันมาพึ่งพาคริสตจักรทางการเงิน คริสตจักรก็ไม่สามารถช่วยเหลือใครอื่นได้

พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำในทางปฏิบัติเพื่อว่าคริสตจักรจะสามารถช่วยคนที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง

พระคัมภีร์ตอนนี้พูดอย่างเจาะจงเกี่ยวกับแม่ม่าย แต่หลักการสามารถนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ได้ด้วย เรารู้ว่าคริสตจักรมีความรับผิดชอบสำหรับผู้อื่น ในยากอบ 2:15-16

บอกเป็นนัยว่าเราควรตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิตของพี่น้อง ในยากอบ 1:27

กล่าวถึงแม่ม่ายและลูกกำพร้า

หลักการสามประการเกี่ยวกับการที่คริสตจักรช่วยเหลือสมาชิกทางการเงิน

1. ครอบครัวต้องรับผิดชอบเป็นอันดับแรก

สมาชิกในครอบครัวต้องรับผิดชอบช่วยเหลือเครือญาติที่มีความจำเป็นในชีวิตเพื่อคริสตจักรจะได้ไม่ต้องช่วยพวกเขา (1 ทิโมธี 5:4, 16) ถ้าใครไม่ช่วยครอบครัวของตัวเอง เขาก็ไม่ใช่ผู้เชื่อ (5:8) ถ้าศิษยาภิบาลมองเห็นบางคนในคริสตจักรมีความจำเป็น เขาควรหาหนทางดูว่าญาติ ๆ ของคนนั้นสามารถช่วยเหลือได้ไหม

2. สมาชิกที่สัตย์ซื่อสมควรได้รับความช่วยเหลือ

แม่ม่ายสมควรได้รับความช่วยเหลือหากเธอใช้ชีวิตในฐานะคริสเตียนที่สัตย์ซื่อและช่วยเหลือผู้อื่น (5:10) หลักการเดียวกันนำมาใช้กับคนอื่นนอกเหนือจากแม่ม่ายได้ ถ้าพวกเขามีความจำเป็นและไม่สามารถจัดหาเพื่อตัวเองได้

3. สมาชิกควรทำสิ่งที่เขาทำได้เพื่อตัวเองและเพื่อคนอื่น

คริสเตียนควรทำสิ่งที่เขาสามารถทำได้เพื่อเป็นพระพรให้แก่ผู้อื่น (5:10)

ถ้าเขาไม่มีใครว่าจ้าง เขาสามารถหาวิธีอื่นในการช่วยเหลือผู้คน

คนที่ไม่เต็มใจทำงานก็ไม่ควรได้รับความช่วยเหลือจากคริสตจักร (2 เธสะโลนิกา 3:10)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 เธสะโลนิกา 3:6-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเรามากมายเกี่ยวกับชีวิตในคริสตจักรยุคแรก

ที่เปาโลจัดการกับปัญหาของพวกคนที่พึ่งคริสตจักรเพื่อขอความช่วยเหลือ

ดังนั้นพวกเขาจะได้ไม่ต้องทำงาน พวกเขาใช้เวลาไปหาคนนั้นคนนี้และแพร่กระจายคำนิทา

เรื่องนั้นบอกอะไรเราเกี่ยวกับคริสตจักรในเวลานั้น? พวกเขาดูแลสมาชิกของตน

คริสตจักรมีความรับผิดชอบในการสอดส่องดูแลว่าจะไม่มีใครในคริสตจักรที่หิวไม่มีอะไรกิน พวกเขาเป็นเหมือนครอบครัวหนึ่ง

เนื่องจากพวกเขาเป็นเหมือนครอบครัว จึงเป็นไปได้ที่คนหนึ่งจะเกียจคร้านและพึ่งพาแต่คนอื่น

เปาโลบอกให้พวกเขาเรียกร้องให้ทุกคนทำสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้

ถ้าใครไม่เต็มใจทำสิ่งที่เขาทำได้ เขาก็ไม่ควรได้รับอนุญาตให้กินอาหารที่คนอื่นจัดหาให้

เป็นเรื่องอัศจรรย์เมื่อคริสตจักรเป็นเหมือนครอบครัวที่ตอบสนองต่อความจำเป็นทุกรูปแบบได้ เพื่อจะให้สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ คริสตจักรจะต้องมีหลักการเพื่อทำตาม

คริสตจักรต้องมีข้อกำหนดสำหรับคนที่พึ่งพาความช่วยเหลือจากคริสตจักร

โดยปราศจากข้อกำหนด

ไม่ช้านานคริสตจักรจะแบกภาระหนักมากกับคนที่เกียจคร้านและจะไม่สามารถตอบสนองความจำเป็นที่มีได้อีกต่อไป

ศิษยาภิบาลและมดนายกลำดับนำให้คริสตจักรทำหน้าที่เหมือนครอบครัว

พวกเขาต้องตอบสนองความจำเป็นต่างๆ ด้วยความรัก อย่างไรก็ตาม

ความรักหมายความว่าพวกเขาเต็มใจพูดความจริง ถ้าคนหนึ่งไม่รับผิดชอบ

ใครบางคนต้องเต็มใจพูดกับเขาในเรื่องนี้

ถ้าคนหนึ่งไม่ช่วยเหลือคนอื่นและทำสิ่งที่เขาทำได้เพื่อช่วยเหลือตัวเอง

คริสตจักรไม่ควรช่วยเหลือเขาต่อไป

เป็นการถูกต้องที่จะถามคำถามต่าง ๆ เมื่อมีคนขอความช่วยเหลือ
เขาเต็มใจช่วยเหลือคนอื่นไหม? เขาทำงานตามที่เขาทำได้หรือยัง? เขาใช้เงินอย่างฉลาดไหม?
เขารับผิดชอบครอบครัวของตัวเองหรือเปล่า?

คนมากมายมาคริสตจักรเพื่อขอความช่วยเหลือ

คริสตจักรต้องมีวิธีแสดงความห่วงใยต่อผู้คนที่บ่นจากครั้งแรกที่พวกเขาเข้ามา แม้ก่อนที่คน ๆ
นั้นจะแสดงความรับผิดชอบใด ๆ ก็ตาม จากนั้นจะต้องมีวิธีสร้างความสัมพันธ์
คนนั้นควรรู้ถึงสิ่งที่เขาควรทำเพื่อจะเป็นส่วนหนึ่งในการสามัคคีธรรมของคริสตจักร

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรนำให้สมาชิกเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมจนเกิดการแบ่งปันชีวิตร่วมกัน
2. คริสตจักรคือครอบครัวที่แบ่งปันชีวิตร่วมกันทุกวันและร่วมกันทำงานเพื่อตอบสนองความจำเป็นทุกอย่าง
3. คริสตจักรเชิญให้คนบาปที่กำลังกลับใจเข้าสู่ครอบครัวแห่งความเชื่อ ซึ่งเป็นที่ที่เขาเรียนรู้การดำรงอยู่ในชีวิตใหม่ของเขา
4. เมื่อคริสตจักรทำหน้าที่ทุกวัน ก็จะมีที่หาพันธกิจสำหรับผู้เชื่อทุกคน
5. เวลาที่คริสตจักรใช้ร่วมกันรวมถึงเวลาในการทำพันธกิจ ตอบสนองความจำเป็นต่าง ๆ การทำงาน การใช้เวลาว่าง และการเฉลิมฉลอง
6. การสามัคคีธรรมของคริสเตียนรวมถึงการแบ่งปันวัตถุสิ่งของให้แก่กันด้วย
7. คริสตจักรไม่ต้องช่วยคนที่ไม่ทำในสิ่งที่เขาสามารถทำได้เพื่อช่วยเหลือตัวเองและคนอื่น

งานมอบหมายบทที่ 6

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 6
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมหักกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการเขียน:
วิธีที่หลากหลายในการให้คนในคริสตจักรของคุณแบ่งปันชีวิตร่วมกันนอกเหนือจากการมาร่วมรอบนมัสการมีอะไรบ้าง?

บทที่ 7

คริสตจักรในโลกนี้

คริสตจักรในสังคม

► คริสตจักรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสังคมได้อย่างไร?

เยเรมีย์เขียนถึงชาวยิวที่เป็นเชลยโดยบอกว่าพวกเขาควรมีความสัมพันธ์แบบไหนกับสังคมนอกศาสนาที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ ชาวยิวเหล่านั้นอยู่ที่นั่นโดยไม่ได้ตั้งใจ ศาสนาในสังคมนั้นเป็นของพวกเขาเองนอกศาสนา รัฐบาลกดขี่และทำลายชนชาติของพวกเขา และพวกเขากำลังรอวันที่พวกเขาจะออกมาจากตรงนั้นได้ พวกเขาอาจคิดว่าไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคมนั้น

“คริสตจักรของคริสเตียนคือชุมชนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์บริหารจัดการทรงไถ่และแจกจ่ายของประทานเป็นช่องทางที่พระเจ้าสำแดงพระราชกิจแห่งการคืนดีในพระเยซูคริสต์ให้มนุษยชาติได้เห็น คริสตจักรถูกเรียกให้จากโลกเพื่อเฉลิมฉลองการมาบังเกิดของพระเจ้าเอง และถูกเรียกให้กลับไปยังโลกเพื่อประกาศอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งมีศูนย์กลางที่การมาบังเกิดเองของพระเจ้า และการคาดหวังให้กลับไป”
- ไรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

ฟังถ้อยคำที่พระเจ้าให้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะมายังคนเหล่านี้

แต่จงแสวงหาสวัสดิภาพ *[shalom]* ของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าจะพบสวัสดิภาพของเจ้าในสวัสดิภาพของเมืองนั้น (เยเรมีย์ 29:7)

Shalom คำนี้มักถูกแปลเป็นสันติภาพ ไม่ได้หมายถึงสันติภาพอย่างเดียว

แต่หมายถึงพระพรที่มาพร้อมกันกับสันติภาพ มันหมายถึงพระพรของพระเจ้า

ผู้ไม่มีสการพระเจ้าในประเทศของคนนอกศาสนาจะพบพระพรของพระเจ้าเมื่อพวกเขาพยายามนำพระพรเหล่านั้นไปยังผู้คนในสังคมนอกศาสนานั้น!

ปัญหาต่างๆ ของโลกนี้มาจากรากคือความบาป
ทั้งปัจเจกบุคคลและอำนาจที่จัดตั้งขึ้นไม่เคารพพระวาระของพระเจ้า
คริสตจักรมีคุณสมบัติพิเศษเพื่อพุดกับปัญหาของโลกนี้เพราะคริสตจักรสามารถอธิบายพระ
วาระของพระเจ้าและแสดงให้เห็นถึงสติปัญญาของพระเจ้าได้
คริสตจักรไม่ควรพุดต่อต้านความบาปในสังคมเท่านั้น
แต่ควรอธิบายและแสดงให้เห็นว่าสังคมควรเป็นแบบไหน

คริสตจักรและบริเวณใกล้เคียง

► อะไรคือเครื่องหมายความสำเร็จของคริสตจักรหนึ่ง ๆ?

ด้วยแนวคิดเรื่องความสำเร็จแบบโลก คน ๆ
หนึ่งอาจคิดว่าคริสตจักรประสบความสำเร็จเมื่อมีผู้เข้าร่วมจำนวนมากมาย มีงบประมาณเยอะ
และมีอาคารใหญ่

คริสเตียนรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความสำเร็จในสายตาของพระเจ้า
แต่เรามักจะปักใจอยู่กับสิ่งเหล่านั้น

เรามักจะคิดว่าศิษยาภิบาลจะประสบความสำเร็จถ้าหากเขามีคริสตจักรในลักษณะนั้น

การวัดความสำเร็จที่สำคัญยิ่งกว่าคือจำนวนของผู้ที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงซึ่งเกิดจากพันธกิจของคริสตจักร การเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อก็สำคัญมากด้วย แต่ยากที่จะวัดได้
การแสดงให้เห็นที่สำคัญถึงความสำเร็จของคริสตจักรคือการเปลี่ยนแปลงที่คริสตจักรสร้างให้เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียง

► คุณคิดอย่างไรกับคำกล่าวนี้?

ความสำเร็จของคริสตจักรท้องถิ่นควรเชื่อมโยงโดยตรงกับระดับการเปลี่ยนแปลงโดยรวมที่จะเกิดขึ้นกับบริเวณใกล้เคียงของคริสตจักร ความสำเร็จอื่นใดเป็นเรื่องรอง¹⁰

ข่าวประเสริฐสร้างผลกระทบไปไกลนอกเหนือจากคนเหล่านั้นที่กลับใจมาเชื่อ
แต่ละคนที่กลับใจมาเชื่อและเริ่มต้นใช้ชีวิตตามหลักการของคริสเตียนยอมมีอิทธิพลต่อผู้อื่น
พระเยซูตรัสว่าสาวกของพระองค์เป็นเกลือและแสงสว่างของโลกนี้

¹⁰ จอห์น เพอร์สกิน อ้างอิงโดย ดาเนียล ฮิลล์ ใน “Church in Emerging Culture,” ใน *A Heart for the Community* แก้ไขโดย John Fuder and Noel Castellanos. (Chicago: Moody Publishers, 2009), 203

หลักการต่าง ๆ ของคริสเตียนเป็นรากฐานของเสรีภาพและความยุติธรรม และเป็นพื้นฐานของสังคมที่ได้รับการปฏิรูป

ถ้าหากคริสตจักรมีอิทธิพลต่อผู้คนให้ทำตามหลักการของคริสเตียน สังคมก็จะได้รับอิทธิพลให้สร้างเสรีภาพและความยุติธรรม

เรื่องนี้ปรับใช้กับชุมชนในท้องถิ่น ถ้าผู้คนในบริเวณใกล้เคียงได้รับความรอด ก็ควรมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในบริเวณนั้น



จะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับคุณถ้าหากคนจำนวนมากได้อิทธิพลให้ทำตามหลักการของคริสเตียน?

การที่คนในบริเวณใกล้เคียงได้รับอิทธิพลจากพันธกิจของคริสตจักรมีความหมายว่าอะไร?

จะมีอาชญากรรมลดน้อยลง การล่วงละเมิดเด็กและการทอดทิ้งเด็ก พฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม การใช้ความรุนแรง การเหยียดเชื้อชาติ ธุรกิจที่ผิดกฎหมาย ธุรกิจที่แสวงหาผลประโยชน์ และความป่าเถื่อน ทั้งหมดเหล่านี้จะลดน้อยลง ผู้เช่าจะซื่อสัตย์มากขึ้น

เจ้าของบ้านเช่าจะจัดเตรียมบ้านให้ปลอดภัยมากขึ้น

คนมากมายจะสามารถมีบ้านเป็นของตัวเองได้ นักธุรกิจจะเต็มใจพัฒนาพนักงาน

พนักงานจะมีคุณลักษณะที่ดีขึ้นในการทำงาน

ผลกระทบฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรเป็นลำดับความสำคัญแรก

แต่ถ้าผลกระทบฝ่ายวิญญาณมีจริง

มันก็จะแสดงออกเป็นการเปลี่ยนแปลงซึ่งมองเห็นได้ในบริเวณใกล้เคียงกับคริสตจักร

พันธกิจต่อคนยากจน

► พระเยซูตรัสว่าอะไรคือพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดในข้อที่สอง?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูกา 10:25-29 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

มีผู้เชื่อชาวบาบิโลนคนหนึ่งถามพระเยซูว่าจะมีชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร พระเยซูถามว่า “ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร?”

ชายคนนั้นตอบด้วยการพาดพิงพระบัญญัติข้อใหญ่สองข้อเข้าด้วยกัน

เขาพูดว่าท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดชีวิตและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง (ลูกา 10:27)

พระเยซูตรัสว่าคำตอบของเขานั้นถูกต้อง และพูดว่า “จงไปทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต”
คนที่มีความรักนั้นก็มีชีวิตนิรันดร์

แล้วชายคนนั้นจึงถามว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?” เขาไม่ได้คิดว่าเขาจะต้องรักทุกคน
เขาอยากได้กลุ่มคนเล็กๆ ที่เขาต้องรัก
ดังนั้นเขาจึงจะสามารถรู้สึกว่าเขาทำให้ข้อกำหนดนั้นสำเร็จได้
พระเยซูตอบคำถามนี้ด้วยการเล่าเรื่อง

► พระเยซูเล่าเรื่องอะไรเพื่อเป็นตัวอย่างของการรักเพื่อนบ้าน?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูคา 10:30-37 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

พระเยซูเล่าเรื่องชาวสะมาเรียเพื่อเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเองหมายความว่าอะไร ความรักลงใจเราให้ตอบสนองต่อคนที่มีความจำเป็นในชีวิต

พระเยซูกล่าวถึงมิชชันของพระองค์ใน ลูคา 4:18-19 ว่า

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลอยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ และประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำกล่าวนี้ตอบคำถามว่า *พระเยซูมาทำไม?*

พระเยซูตรัสว่านี่คือสิ่งที่พระองค์ได้รับการเจิมให้ทำ

นั่นเป็นคำทำนายถึงพระองค์ในพันธสัญญาเดิม

มิชชันของพระเยซูให้แนวทางแก่คริสตจักรคือ “พระกายของพระคริสต์” ในโลกนี้

สิ่งแรกที่พระเยซูตรัสว่าพระองค์ต้องทำคือการเทศนาข่าวประเสริฐแก่คนยากจน

คริสตจักรไม่ได้ทำให้มิชชันของตนสำเร็จถ้าหากเพิกเฉยหรือละเว้นคนยากจน

พระเยซูตรัสว่าคนยากจนได้รับพระพรพร้อมด้วยอาณาจักรสวรรค์ (ลูคา 6:20)

อัครทูตยากอบกล่าวว่าพระเจ้าได้เลือกทำให้คนยากจนมั่งคั่งในความเชื่อ (ยากอบ 2:5)

พระเจ้าได้เลือกสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์โดยการใช้คนยากจนและคนอ่อนแอในโลกนี้

(1 โครินธ์ 1:27-29)

คริสตจักรมีเหตุผลมากมายเพื่อจะพยายามประกาศข่าวประเสริฐกับคนยากจน
เหตุผลหนึ่งคือข่าวประเสริฐเผยแพร่ออย่างรวดเร็วในหมู่คนที่ยากจน

คำอธิบายของพระเยซูถึงงานพันธกิจของพระองค์แสดงให้เห็นว่าพระองค์คาดหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ต่างๆ บนโลกนี้ด้วย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มีคาห์ 6:6-8 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ผู้เผยพระวจนะถามคำถามว่าอะไร?

ผู้เผยพระวจนะมีคำพิเคราะห์คำถามที่ว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าต้องการอะไรจากผู้มีสการพระองค์

บางคนถามว่าผู้เผยพระวจนะจะเพียงพอต่อการถวายเป็นเครื่องบูชาหรือแม้แต่การถวายลูกเป็นเครื่องบูชาเพียงพอไหม

มีคำอธิบายว่าไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการหาเครื่องบูชาที่ยิ่งใหญ่พอจะคู่ควรกับพระเจ้า
พระเจ้าได้เปิดเผยสิ่งที่เป็นความประสงค์ของพระองค์

เราต้องรับผิดชอบทำสิ่งที่ยุติธรรมและช่วยให้คนอื่นได้รับความยุติธรรม

ความเมตตาไม่ได้หมายถึงการใช้สิทธิอำนาจด้วยความกรุณาเท่านั้น “ความเมตตา”

หมายถึงการบรรเทาช่วยเหลือตามความจำเป็นที่มี

พระเยซูตรัสว่าชาวสะมาเรียเป็นตัวอย่างของความรักที่พระเจ้าสั่งไว้เพราะเขา
“แสดงความเมตตา”

บางครั้งคริสตจักรคิดว่าพวกเขาควรมุ่งเน้นที่ความจำเป็นฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

พวกเขาคิดว่าพวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบกับปัญหาความยากจน

อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์เอยถึงคนยากจนประมาณ 400 ครั้ง

ปัญหาความยากจนเป็นเรื่องที่พระเจ้าห่วงใย เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียใจดี

คริสตจักรควรแสดงความรักต่อคนที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเสเคียล 16:49-50 ให้ทุกคนในชั้นเรียนฟัง

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เอยถึงความบาปอะไรของเมืองโสโดม?

เมืองโสโดมเป็นที่จดจำเรื่องบาปความเปี่ยมเบนทางเพศ

แต่ความชั่วร้ายของเมืองไม่ได้มีเพียงเรื่องนั้นอย่างเดียว

ชาวเมืองโสโดมใช้ความมั่งคั่งบำรุงบำเรอตนเองและไม่หาวิธีที่จะช่วยคนยากจนให้เข้มแข็งขึ้นมา (“เสริมกำลังมือ”) เพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของพวกเขา

แนวคิดเรื่องเขตแดน

เมื่อคริสตจักรมีความรับผิดชอบสำหรับบริเวณใกล้เคียงที่เจาะจง บริเวณนั้นถูกเรียกว่าเป็นเขตแดนของคริสตจักร ในประวัติศาสตร์องค์กรคริสตจักรใหญ่ ๆ

“ในฐานะพระกายของพระเยซู
คริสตจักรคือกลุ่มสามัคคีธรรมที่ดำรงอยู่เพื่อทำตามความประสงค์ของพระองค์และเป็นตัวแทนผลประโยชน์
แห่งอาณาจักรของพระเจ้า”

- ลาร์รี สมิธ

ข้าพเจ้าเชื่อ: รากฐานความเชื่อของคริสเตียน

ได้คาดหวังให้คริสตจักรท้องถิ่นรับใช้ในพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ที่เจาะจง
นี่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรโรมันคาทอลิกในหลายส่วนของโลก
คริสตจักรลูเธอรันด์ในเยอรมัน และคริสตจักรแห่งอังกฤษในเกรทบริเตน
สังกัดนิกายของโปรเตสแตนต์ที่ไม่ได้มีเขตแดนในความหมายเดียวกันนี้

ขอให้นึกว่าจะเป็นอย่างไรหากคริสตจักรพิจารณาตนเองว่าเป็นคริสตจักรที่อยู่เพื่อชุมชนของ
ตน ทุกคนในเขตแดนนั้นก็จะรู้ว่าใครคือศิษยาภิบาลและเขาสามารถอธิษฐาน ให้กำลังใจ
และให้คำปรึกษากับผู้คนไม่ว่าเขาจะเข้าร่วมคริสตจักรหรือไม่ก็ตาม
เมื่อเขาไปเยี่ยมเยียนในชุมชน
เป้าหมายหลักของเขาจะไม่ใช่การติดตามผู้คนให้มาเข้าร่วมคริสตจักร
แต่เขาจะนำเอาพันธกิจของคริสตจักรออกไปหาผู้คนแทน

คริสตจักรจะจัดเตรียมพันธกิจต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้คนในบริเวณใกล้เคียง
อย่างเช่นการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัว การเลี้ยงดูลูกวัยรุ่น
และการฝึกอาชีพการงานตามบุคลิกภาพ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของคริสตจักร
มีบางด้านที่คำตอบจากพระคัมภีร์เป็นคำตอบที่สำคัญมาก
และคริสตจักรควรแบ่งปันถึงสติปัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าในด้านต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติ
การชี้ให้เห็นว่าสิ่งใดผิดในสังคมเป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย
แต่คริสตจักรต้องอธิบายว่าสังคมควรเป็นแบบใด

► มีความจำเป็นอะไรในบริเวณใกล้เคียงของคุณที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยพระวณะของพระเจ้า?

ผู้เผยพระวณะในพันธสัญญาเดิมมองว่าดินแดนและผู้คนเป็นของพระเจ้า

และเรียกทุกคนให้ถือรักษาพันธสัญญาของพระเจ้า

พวกเขาเทศนาเกี่ยวกับพระพรที่มายังชุมชนเมื่อชุมชนทำตามแผนการของพระเจ้า

และเกี่ยวกับคำแช่งสาปที่มาจากการไม่เชื่อฟัง

ศิษยาภิบาลควรมองชุมชนของเขาเป็นดังเขตแดนของเขาที่อยู่ภายใต้พระเจ้า

พระเจ้าเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองซึ่งนำเสนอพระพรให้กับผู้คนถ้าหากพวกเขาจะใช้ชีวิตตามแผนการของพระองค์

ศิษยาภิบาลควรเรียกคนในชุมชนให้ดำเนินชีวิตภายใต้ทิศทางของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

เขาควรอธิบายความหมายของการดำเนินชีวิตด้วยพระพรของพระเจ้าและหนุนใจพวกเขาให้เข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

แนวคิดเรื่องเขตแดนไม่ได้หมายความว่าทุกคนในบริเวณใกล้เคียงเป็นสมาชิกของคริสตจักร

คริสตจักรประกอบไปด้วยคนที่อุทิศตัวเพื่อดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

แต่ชุมชนได้รับอทธิพลจากคริสตจักร

แนวคิดเรื่องเขตแดนไม่ได้หมายความว่าคนในบริเวณใกล้เคียงควบคุมคริสตจักรและตั้งค่านิยม

ให้คริสตจักร คริสตจักรได้รับมอบหมายจากพระเจ้า ทำตามพระวณะของพระองค์

และเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ต่อผู้คนในบริเวณใกล้เคียง

เนื่องจากคริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นเกลือและแสงสว่าง

คริสตจักรจึงถูกเรียกให้สร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชนในบริเวณใกล้เคียงของคริสตจักร

ลำดับความสำคัญของข่าวประเสริฐ

ผู้รับใช้จำนวนมากนำเสนอโปรแกรมต่าง ๆ

ที่ตอบสนองต่อความจำเป็นด้านวัตถุของผู้คนในบริเวณใกล้เคียง

พวกเขาเริ่มใช้ความจำเป็นของชุมชนและคิดว่าการช่วยเหลือผู้คนในทางปฏิบัติจะช่วยสร้างมิตรภาพที่ดีและดึงดูดความสนใจมายังข่าวประเสริฐได้

เป้าหมายของพวกเขาคือการสร้างโอกาสเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ

พวกเขาต้องการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาห่วงใย

สูตรของพวกเขาคือ โปรแกรมก่อน ตามด้วยความสัมพันธ์ตามด้วยข่าวประเสริฐ
อย่างไรก็ตามมีหลายหนทางที่โปรแกรมการช่วยเหลือจะไปในทางที่ผิด
การช่วยเหลืออาจไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ใดๆ นอกเหนือจากความสัมพันธ์แบบผู้ให้กับผู้รับ
บางครั้งดูเหมือนข่าวประเสริฐแยกออกจากสิ่งที่มอบให้
และผู้คนรับความช่วยเหลือโดยไม่ได้สนใจข่าวประเสริฐ
ผู้คนที่ทำงานในโปรแกรมอาจอยู่กับการเตรียมความช่วยเหลือและไม่ได้แบ่งปันข่าวประเสริฐ
คนที่รับอาจฉวยเอามากที่สุด จากนั้นก็จากไปเพื่อมองหาความช่วยเหลือจากที่อื่น

สูตรควรกลับด้านกัน

คริสตจักรควรเน้นข่าวประเสริฐก่อนเมื่อติดต่อสัมพันธ์กับทุกคนเป็นครั้งแรก

► ข่าวประเสริฐคืออะไร?

เมื่อคริสตจักรนำเสนอข่าวประเสริฐให้กับโลกนี้
พวกเขาต้องสัตย์ซื่อที่จะรวมคำอธิบายเรื่องชีวิตใหม่ในคริสตจักรเข้าไปด้วย
ความรอดไม่ใช่การตัดสินใจส่วนตัวที่ปล่อยทิ้งให้คนนั้นใช้ชีวิตใหม่ที่ไม่คุ้นเคยตามลำพัง
คนบาปจะไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเว้นแต่พวกเขาได้รับการดึงดูดสู่ชุมชนแห่งความเชื่อที่น่าเส
นอข่าวประเสริฐ

ในพันธกิจของพระเยซูและพวกอัครทูต เราเห็นว่าข่าวประเสริฐคือ “ข่าวดี”

เรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

เป็นคำสอนที่บอกว่าคนบาปสามารถรับการยกโทษและเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้
เขาได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจของบาปและได้รับการสร้างใหม่

เขาเข้าในครอบครัวแห่งความเชื่อ

ที่ซึ่งพี่น้องฝ่ายวิญญาณหนุนใจเขาและช่วยเหลือเขาในสิ่งที่จำเป็น

คริสตจักรควรมองเห็นมิชชันพื้นฐานของตนคือการสื่อสารข่าวประเสริฐ

ทุกคนควรรู้ว่าการทำงานเพื่อเห็นแก่ความรอดของจิตวิญญาณคืองานหลักของคริสตจักร
จากนั้นคริสตจักรก็ดึงดูดผู้คนที่สนใจข่าวประเสริฐให้เข้ามา

พันธกิจแห่งข่าวประเสริฐสร้างความสัมพันธ์

จากนั้นคริสตจักรก็ช่วยเหลือผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับคริสตจักร

อาจไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับความรอด

แต่พวกเขาก็ถูกดึงดูดโดยพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐของคริสตจักร

ดังนั้นสูตรที่กลับด้านกันคือ ข่าวประเสริฐก่อน ตามด้วยความสัมพันธ์

จากนั้นตามด้วยการช่วยเหลือ (ไม่ใช่โปรแกรม)

คริสตจักรไม่ควรเป็นเพียงองค์กรที่นำเสนอโปรแกรมช่วยเหลือ

แต่คริสตจักรคือกลุ่มคนที่ช่วยเหลือผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับพวกเขา ถ้าพวกเขาเริ่มต้นโปรแกรม ผู้คนจะมาร่วมแค่โปรแกรมแต่ไม่มีความสัมพันธ์

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คริสตจักรที่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบริเวณใกล้เคียง
2. เราต้องแสดงความรักต่อเพื่อนบ้านของเราโดยการตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิต
3. คริสตจักรต้องรับใช้คนยากจนเพื่อให้มีชัยชนะของคริสตจักรสำเร็จ
4. คริสตจักรควรรับใช้ผู้คนในพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ของตน
5. คริสตจักรควรอธิบายและสาธิตให้เห็นว่าสังคมควรเป็นอย่างไร
6. พันธกิจข่าวประเสริฐเป็นลำดับความสำคัญแรกของคริสตจักร
7. คริสตจักรควรช่วยเหลือผู้คนที่อยู่ในบริบทของความสัมพันธ์

งานมอบหมายบทที่ 7

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 7
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์: พูดคุยกับคนหลายคนที่ไม่ได้เข้าคริสตจักร
ขอให้พวกเขาอธิบายถึงอิทธิพลของคริสตจักรในบริเวณใกล้เคียง แล้วเขียนสรุปมา

บทที่ 8

การสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

คำสั่งของพระเยซู

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูกา 10:1-9 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

อะไรคือสิ่งที่ไม่ปกติที่พระเยซูส่งพวกสาวกเมื่อทรงส่งพวกเขาออกไปทำพันธกิจ?

พวกสาวกถูกส่งออกไปเป็นพวกแรกเพื่อเทศนาข่าวประเสริฐในหลายหมู่บ้าน

พระเยซูมีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นและมีทรัพยากรทุกอย่าง พระองค์สามารถให้ทุกสิ่งแก่พวกเขาได้
พระองค์สามารถให้เงินแก่พวกเขาเพื่อจะพอซื้อทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นและเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อื่น

พระองค์สามารถให้ฤทธิ์อำนาจแก่พวกเขาเพื่อทวีคูณขนมปังและปลาทั้งสำหรับตัวเองและสำหรับผู้คนพวกเขาเทศนาประกาศ

พวกเขาสามารถจัดเตรียมอาหารให้กับทุกหมู่บ้านที่พวกเขาไป

แทนที่จะเป็นอย่างนั้น พระองค์ส่งพวกเขาไปโดยไม่มีเงินสักบาท

พระองค์บอกพวกเขาให้พึ่งอาศัยความช่วยเหลือจากผู้คนในหมู่บ้านต่าง ๆ

พวกสาวกไปตามคำสั่งของพระเยซู และสิ่งจำเป็นในชีวิตของพวกเขาได้รับการจัดเตรียม¹¹

► ทำไมพระเยซูจึงส่งพวกเขาไปในลักษณะนี้?

พันธกิจของพวกเขาดึงดูดคนที่เหมาะสม เนื่องจากพวกเขาเทศนาข่าวประเสริฐก่อน

พวกเขาจึงดึงดูดผู้คนที่สนใจข่าวประเสริฐ เนื่องจากพวกเขามีความจำเป็นในชีวิต

พวกเขาจึงดึงดูดผู้คนที่อยากช่วยเหลือ พวกเขามีผู้คนที่ดีที่สุดในชีวิตสำหรับการเริ่มต้นคริสตจักร

จะเป็นอย่างไรหากพวกเขาเข้าไปในหมู่บ้านต่าง ๆ

พร้อมกับมีทุกสิ่งที่พวกเขาจำเป็นกับสิ่งที่จะให้ผู้คน? พวกเขาจะดึงดูดคนที่ไม่เหมาะสม

พวกเขาจะรวบรวมกลุ่มคนที่มาเพื่อได้อะไรบางอย่าง

¹¹ ลูกา 22:35

หลังจากนั้นพันธกิจก็จะไปต่อได้โดยการต้องมีอะไรให้อยู่เรื่อย ๆ
พันธกิจไม่สามารถเติบโตได้โดยไม่มีอะไรจะให้มากขึ้น
พวกเขาก็จะมีความช่วยเหลือเว้นแต่พวกเขาต้องจ่ายเอง
พวกเขาจะไม่มีกลุ่มคนที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นที่ดีของคริสตจักรได้
วิธีที่พระเยซูให้เขาเพื่อเริ่มต้นกลุ่มที่สามารถกลายเป็นคริสตจักรคือ
กลุ่มคนที่ตื่นต้นกับข่าวประเสริฐและปรารถนาที่จะช่วยเหลือ
เป็นเรื่องสำคัญที่คริสตจักรจะเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

เหตุผลที่คริสตจักรควรได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น

► ทำไมคริสตจักรจึงควรได้รับการสนับสนุนจากท้องถิ่น? ก่อนที่จะดูรายการด้านล่างนี้
อะไรคือเหตุผลที่คุณคิด?

1. **พระเยซูแสดงให้เราเห็นว่าพันธกิจในที่ ๆ
หนึ่งควรเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง**
พระองค์ส่งพวกสาวกออกไปโดยไม่มีเงินสักบาทเพื่อว่าพันธกิจของพวกเขาจะดึงดูดผู้
คนที่สนใจในข่าวประเสริฐและต้องการให้ความช่วยเหลือ
2. **พระเจ้าให้คำสั่งสำหรับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เพื่อจะหยิบยื่นให้**
พวกเขาควรต้องส่งการสนับสนุนให้กับคริสตจักรแรกในเยรูซาเล็ม (1 โครินธ์ 16:1-3; 2
โครินธ์ 8:1-7, 2 โครินธ์ 9:1-6) พวกเขาควรดูแลเอาใจใส่แม่ข่ายและคนอื่น ๆ
ที่ขัดสนในคริสตจักร (1 ทิโมธี 5:16; ยากอบ 1:27, ยากอบ 2:15-16)
พวกเขาต้องสนับสนุนผู้คนที่ทำพันธกิจเต็มเวลา (กาลาเทีย 6:6)
3. **พระเจ้าเสริมสร้างแต่ละคริสตจักรให้เป็นพระกายของพระคริสต์ในท้องถิ่นที่
คริสตจักรอยู่นั้น**¹²
นั่นหมายความว่าคริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถตัดสินใจและพัฒนานิမิตสำหรับ
พันธกิจของตัวเองได้
สิ่งนั้นเกิดขึ้นไม่ได้หากคริสตจักรพึ่งอาศัยการสนับสนุนและทิศทางจากผู้นำภายนอก

¹² 1 Corinthians 12:27

การสนับสนุนทางการเงินในท้องถิ่นจึงจำเป็นสำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

4. พระเจ้าอวยพรการเงินของคนที่ไม่ถวายสิบลด

คำแช่งสาปตกอยู่บนการเงินของคนที่ไม่ถวายสิบลด (มาลาคีย์ 3:8-10)

5. การพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกทำให้คริสตจักรท้องถิ่นเปราะบาง

เศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนไม่แน่นอน

ถ้าหากผู้บริจาคในดินแดนห่างไกลหยุดถวาย

คริสตจักรที่พึ่งพาพวกเขา ก็จะลำบากเดือดร้อน

6. ศิษยาภิบาลควรได้รับการสนับสนุนจากผู้คนที่พวกเขาใช้¹³

คริสตจักรท้องถิ่นรู้ว่าศิษยาภิบาลสัตย์ซื่อหรือไม่

พวกเขาเห็นว่าศิษยาภิบาลใช้เวลาในการทำพันธกิจอย่างไร

เขาไม่ควรได้รับการสนับสนุนระยะยาวจากผู้คนที่อยู่ห่างไกล

► ปัญหาอะไรที่มาจากการพึ่งพาการสนับสนุนจากแดนไกล?

นโยบายการเงินของมิชชันขึ้นอยู่กับคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นศูนย์กลาง

มิชชันหรือสังกัดนิกายระหว่างประเทศควรปฏิบัติตามหลักการใดๆ

ที่เป็นแนวทางให้พวกเขาช่วยเหลือคริสตจักร

องค์กรควรเอาใจใส่ที่จะช่วยเหลือด้วยวิธีการที่ทำให้คริสตจักรเข้มแข็งขึ้น

แทนที่จะทำให้เป็นอิสระมากขึ้น

มีบางตัวอย่างของนโยบายที่มิชชันและองค์กรอาจพัฒนาขึ้นมาได้

1. เน้นการถวายสิบลดให้เป็นตั้งรากฐานการเงินของคริสเตียน

ถ้าหากสมาชิกในคริสตจักรไม่ถวายสิบลด

พระเจ้าก็จะไม่อวยพรการเงินของคริสตจักร ถ้าพวกเขาไม่พร้อมทำสิ่งที่พวกเขาทำได้

¹³ Galatians 6:6

พวกเขาก็มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเงินของพันธกิจ

ความช่วยเหลือจากภายนอกอาจทำให้สิ่งต่างๆ เลวร้ายลงแทนที่จะดีขึ้น

2. แทนที่จะให้การสนับสนุนเป็นประจำ ให้ทำโครงการที่แจกจ่ายอย่างถาวร
องค์กรควรใช้เงินสำหรับโครงการที่จะช่วยให้คริสตจักรแข็งแกร่งทางการเงิน
แทนที่จะให้เงินเดือนซึ่งทำให้คริสตจักรต้องคอยพึ่งการช่วยเหลือจากแดนไกล
ที่ใดที่องค์กรให้เงินเดือนอยู่แล้ว องค์กรควรค่อยๆ
เปลี่ยนเป็นการช่วยให้คริสตจักรสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้
3. อย่าเริ่มต้นพันธกิจที่ไม่สามารถรับการสนับสนุนในท้องถิ่นได้เลย
องค์กรไม่ควรเริ่มต้นสิ่งต่างๆ
ที่จะต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกไปตลอดการปฏิบัติงาน
เป้าหมายคือสร้างพันธกิจหรือกิจการที่สามารถเป็นของคริสตจักรท้องถิ่นและสานต่อไ
ด้ในท้องถิ่นนั้น ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียนควรเป็นพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น
ความพยายามในพันธกิจใดที่ไม่ได้อาศัยการเงินในท้องถิ่นควรเป็นพันธกิจแบบระยะสั
นที่บรรลุได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ได้อาศัยการพึ่งพิง (ยกตัวอย่างเช่น
การประชุมและสัมมนา)
4. มอบอำนาจให้กับผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่นแทนที่จะมองข้าม
เมื่อผู้นำจากภายนอกหรือผู้นำที่ตำแหน่งสูงกว่าให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับคนที่ลำ
บากเดือดร้อน บรรดาคนที่อยู่ในพันธกิจของท้องถิ่นก็ดูไร้ประสิทธิภาพ
แทนที่จะให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับคนในคริสตจักร
องค์กรควรเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรให้ตอบสนองความต้องการเหล่านั้น

► อะไรคือตัวอย่างของการช่วยเหลือแบบผิดๆ ของมิชชัน?

และอะไรคือตัวอย่างที่ถูกต้องในการช่วยเหลือ?

หลักเชิงการเป็นอุตสาหกรรมการช่วยเหลือ

คริสตจักรต้องไม่ออกนอกเส้นทางที่เป็นลำดับความสำคัญโดยทำให้เป็น

“อุตสาหกรรมการช่วยเหลือ” มีคนและองค์กรต่างๆ

ที่ต้องการให้ทรัพยากรเพื่อบรรเทาความยากจนแต่ไม่ได้ติดต่อกับผู้คนที่ขัดสนนั้นโดยตรง

“องค์การบรรเทาทุกข์”

เป็นองค์กรที่รวบรวมทรัพยากรจากผู้บริจาคเพื่อแจกจ่ายให้กับผู้คนที่มีความจำเป็นในชีวิต บางครั้งบริหารจัดการความช่วยเหลือนี้ได้เงินเดือนจากทรัพยากรต่าง ๆ

“เราอย่ายกย่องพวกเราร่อนพเนจรไปทั่วและรวมมือกันโดยไม่มีคริสตจักร
เพราะพวกเขาไร้ซึ่งสิ่งที่ทำให้อุดมคติเป็นจริง
มีบางสิ่งที่ขาดหายไปเสมอ”
-ฟิลิป เมลานซ์ตัน โคซี่

ที่พวกเขาจัดการดูแล บางครั้งมีความหกลอง ทั้งผู้บริจาคและคนที่ขัดสนถูกฉ้อโกง
แม้เมื่อความช่วยเหลือไปยังคนที่ขัดสนจริง ๆ

แต่อุตสาหกรรมการช่วยเหลือมีแนวโน้มทำสิ่งต่าง ๆ

เพื่อเอาใจผู้บริจาคแทนที่จะพยายามเข้าใจความจำเป็นที่แท้จริงของผู้คน

อุตสาหกรรมการช่วยเหลือมักจะมองข้ามคริสตจักรท้องถิ่น

พวกเขาแจกจ่ายด้วยวิธีการที่เพิกเฉยต่อความสัมพันธ์ของคริสตจักรกับผู้คนที่มารับความช่วยเหลือ การแจกจ่ายจะมีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อทำผ่านคริสตจักร

โดยทางผู้นำที่รู้สถานการณ์ต่าง ๆ ของผู้คน

และด้วยวิธีการที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคริสตจักร

ถ้าหากองค์กรใจตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของคนยากจน (เช่น อาหาร)

โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของพวกเขา นั่นก็ทำให้คนยากจนยิ่งต้องพึ่งพิงมากขึ้น

ถ้าพวกเขามีทรัพยากรมากพอ พวกเขาอาจสร้างชุมชนที่เอาแต่พึ่งพิง

ถ้าพวกเขายังคงทำแบบนี้ไปนาน ๆ พวกเขาก็สร้างชนรุ่นใหม่ที่พึ่งพิงคนอื่น

มิชชันไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการช่วยเหลือและหลงลืมลำดับความสำคัญของคริสตจักร

การทำแบบนี้สร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงให้กับคริสตจักรและผู้คนที่มีความจำเป็นในชีวิต

► คุณเคยเห็นตัวอย่างของอุตสาหกรรมการช่วยเหลือแบบใดและมันมีผลกระทบอย่างไรบ้าง?

แผนการของพระเจ้าสำหรับการสนับสนุนศิษยาภิบาล

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 18:1-5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจอย่างไร?

การสนับสนุนทางการเงินให้กับคนที่ทำพันธกิจเต็มเวลาเป็นแผนการของพระเจ้านับตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิมแล้ว พวกปุโรหิตต้องได้รับการสนับสนุนจากงานที่พวกเขาทำในพระวิหาร พวกเขาไม่ได้รับส่วนแบ่งที่ดิน เพราะพวกเขาต้องไม่มัวไปทำไร่ไถนา

บางครั้งเมื่ออิสราเอลปฏิเสธที่จะสัตย์ซื่อในการนมัสการ

การสนับสนุนพวกปุโรหิตก็ถูกปฏิเสธไปด้วย

นั่นเป็นสัญญาณของความไม่สัตย์ซื่อของอิสราเอลเมื่อคนทำงานในพระวิหารต้องออกจากพระวิหารและไปหาหนทางอื่นเพื่อสนับสนุนตัวเอง

(เนหะมีย์ 13:10)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 9:1-14 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจ?

เปาโลกล่าวว่าแผนการของพระเจ้าคือให้ผู้เทศนาข่าวประเสริฐได้รับการสนับสนุนโดยพันธกิจที่พวกเขาทำ เหมือนกับระบบในพันธสัญญาเดิม (1 โครินธ์ 9:13-14)

เปาโลใช้ภาพตัวอย่างหลายภาพเกี่ยวกับหลักการนี้

ชาวนาได้รับการสนับสนุนจนเจือโดยพืชพันธุ์ที่เขาปลูก

ผู้เลี้ยงแกะได้รับการสนับสนุนจนเจือโดยผลิตภัณฑ์จากฝูงแกะ

ทหารไม่ได้ทำสงครามโดยออกค่าใช้จ่ายเอง

อัครทูตกำลังกล่าวว่าพันธกิจสมควรได้รับการเอาใจใส่อย่างเต็มที่จากศิษยาภิบาล

สถานการณ์ที่ดีที่สุดสำหรับเขาคือไม่ต้องไปทำงานรับจ้างอื่น ๆ (ข้อ 6)

อัครทูตกล่าวว่าพันธกิจควรสนับสนุนภรรยาของศิษยาภิบาลด้วย รวมถึงลูก ๆ

ของพวกเขาด้วย (ข้อ 5)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 5:17-18 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินให้กับพันธกิจ?

ผู้ปกครองที่นำได้ดีสมควรได้รับเกียรติเป็นสองเท่า ในข้อ 18

แสดงให้เห็นว่าเกียรติคือการสนับสนุนทางการเงิน

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กาลาเทีย 6:6 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

คนที่ได้รับผลประโยชน์จากพันธกิจควรช่วยสนับสนุนพันธกิจนั้น

การเริ่มต้นตามปกติของคริสตจักร

เนื่องจากในช่วงศตวรรษแรกของคริสตจักร

คริสตจักรส่วนใหญ่ได้เริ่มต้นเป็นการประชุมกลุ่มเล็ก ๆ ตามบ้าน

ไม่มีอาคารคริสตจักรในช่วงสองร้อยปีแรก แต่ศาสนาคริสต์เผยแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว

ในบางเมืองใหญ่ คนนับหลายพันอยู่ในการสามัคคีธรรมของคริสตจักร

แต่พวกเขาก็ยังมาพบกันเป็นกลุ่ม ๆ ตามบ้าน

เมื่อเปาโลเดินทางไปประกาศข่าวประเสริฐ

ลำดับความสำคัญของการก่อตั้งคริสตจักรในทุกที่

วิธีการนั้นรวมถึงการแต่งตั้งศิษยาภิบาล (กิจการ 14:23; ทิโมธี 1:5)

ศิษยาภิบาลในแต่ละที่คือคนที่อยู่ที่นั่นอยู่แล้วและเป็นส่วนหนึ่งของการสามัคคีธรรมแล้ว

ศิษยาภิบาลมักจะเริ่มต้นพันธกิจของเขาโดยไม่มีการสนับสนุนทางการเงิน

เขาช่วยมิชชันนารีทำงานหรือเริ่มต้นเทศนาข่าวประเสริฐโดยปราศจากมิชชันนารีเพราะเขามี

ความปรารถนาที่จะช่วย เขาเริ่มต้นใช้ของประทานและความสามารถในการทำพันธกิจ

เขาไม่ได้ทำเพราะได้รับเงิน แต่เพราะเขามีความกระตือรือร้นฝ่ายวิญญาณ

เมื่อกลุ่มผู้เชื่อเกิดขึ้น ความรับผิดชอบของศิษยาภิบาลก็เพิ่มขึ้นและต้องใช้เวลามากขึ้น

กลุ่มควรช่วยสนับสนุนศิษยาภิบาลเพื่อเขาจะให้เวลากับพันธกิจได้

การสนับสนุนอาจไม่ได้เต็มร้อยในช่วงแรก แต่ก็สามารถให้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ได้

►

คุณจะทำอะไรกับคนที่พูดว่าเขาอยากเป็นศิษยาภิบาลแต่รอให้มีการสนับสนุนการเงินก่อน?

ข้อยกเว้นต่าง ๆ

เปาโลอธิบายว่าแผนการของพระเจ้าคือให้ศิษยาภิบาลได้รับการสนับสนุน อย่างไรก็ตาม บางครั้งพันธกิจของเปาโลเองก็มีข้อยกเว้น ในหลายที่เปาโลทำงานเพื่อสนับสนุนตัวเอง (1 เธสะโลนิกา 2:9; 2 เธสะโลนิกา 3:8)

คริสตจักรที่ตั้งใหม่อาจไม่สามารถสนับสนุนศิษยาภิบาลได้อย่างเต็มที่ เมื่อมิชชันนารีไปยังพื้นที่ใหม่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ อาจไม่มีการสนับสนุนสำหรับเขา ด้วยเหตุนี้ นักเทศน์จึงต้องเป็นคนที่เทศนาเพราะปรารถนาทำตามการทรงเรียกของพระเจ้า เขาจะทำพันธกิจเพราะมันอยู่ในใจของเขา แม้ว่าเขาไม่ได้รับเงินก็ตาม

ถ้าหากศิษยาภิบาลไม่เต็มใจทำงานเพื่อสนับสนุนตัวเองและเทศนาโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเมื่อ ยามจำเป็น เขาก็ไม่มีความรักต่อพระเจ้าอย่างที่เขาควรมี บางคนจะทำเพื่อเงินแต่พวกเขาจะไม่ทำเพื่อพระเจ้า เราควรเต็มใจทำสิ่งใด ๆ เพื่อพระเจ้า ถ้าหากศิษยาภิบาลคิดว่าเขาสำคัญมากจนไม่สามารถทำงานสนับสนุนตัวเองได้ เขาควรนึกถึงแบบอย่างของเปาโล ไม่มีมิชชันนารีคนใดยิ่งใหญ่กว่าเปาโลอีกแล้ว แต่เขาเต็มใจทำสิ่งใดก็ตามที่จำเป็นต้องทำเพื่อให้งานพันธกิจบรรลุผลสำเร็จ

เปาโลกล่าวว่าเขาเทศนาข่าวประเสริฐเพราะการทรงเรียกของพระเจ้า เขาเทศนาเพราะถ้าไม่เทศน์เขาจะไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า นักเทศน์มีความรับผิดชอบพิเศษ และพระเจ้าจะตัดสินเขาหากเขาไม่เชื่อฟัง (1 โครินธ์ 9:16-17)

► ศิษยาภิบาลควรมีแรงจูงใจแบบไหนในการทำพันธกิจ?

อัครทูตเปโตรกล่าวว่า ผู้ปกครองคือผู้เลี้ยงที่สมควรดูแลฝูงแกะด้วยความปรารถนาที่จะให้อาหารและปกป้องฝูงแกะ เขาไม่ควรมีแรงจูงใจทำเพื่อได้เงิน (1 เปโตร 5:1-2)

เดมาสเป็นชายที่ช่วยอัครทูตเปาโล แต่ทิ้งเปาโลไปเพราะรักสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้ (2 ทิโมธี 4:10) นึกถึงสิทธิพิเศษที่เดมาสได้รับในการทำงานร่วมกับเปาโลสมัยยุคแรกของคริสตจักร แต่เขากลับทิ้งพันธกิจไปเพราะเห็นแก่วัตถุสิ่งของ ศิษยาภิบาลบางคนรักสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้มากกว่ารักพระเจ้า พวกเขาบางคนทิ้งงานพันธกิจไป บางคนใช้พันธกิจเป็นช่องทางเพื่อให้ได้สิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้

ลักษณะของพวกผู้สอนหลักคำสอนที่ผิดคือพวกเขาทำเพื่อเงิน (ทิตัส 1:11; 2 เปโตร 2:3)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 12:17-18 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
เราได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเปาโลและทิตัสจากพระธรรมตอนนี้บ้าง?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 2:19-22 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง
เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับทิโมธีจากพระธรรมตอนนี้บ้าง?

เปาโลเป็นแบบอย่างในการรับใช้เพราะความรักที่มีต่อพระเจ้า
ทิโมธีและทิตัสทำตามแบบอย่างของเขา (ฟิลิปปี 2:19-22; 2 โครินธ์ 12:17-18)

ความรับผิดชอบทางการเงิน

การมีความรับผิดชอบทางการเงินเป็นเรื่องสำคัญในคริสตจักรท้องถิ่น
อัครทูตเปาโลวางแบบอย่างให้เราทำตาม
เมื่อเขารวบรวมเงินจากคริสตจักรหนึ่งเพื่อนำไปให้อีกคริสตจักรหนึ่ง
เขามีพยานรู้เห็นและตรวจสอบจนแน่ใจว่าไม่มีอะไรที่ซ่อนเป็นความลับ (2 โครินธ์ 8:20-21)

ผู้คนในโลกนี้ไม่เชื่อใจคนที่จัดการการเงิน
พวกเขาเหมารวมว่าคนมากมายขโมยเงินที่ตนเองจัดการ
พวกเขาเชื่อว่าศิษยาภิบาลจำนวนมากรับใช้เพื่อเงินเท่านั้น
การที่คริสตจักรท้องถิ่นมีระบบนำเสนอความรับผิดชอบต่อการเงินเพื่อพิสูจน์ว่าศิษยาภิบาลไว้วางใจได้นั้นเป็นเรื่องสำคัญ

►
มีแนวทางปฏิบัติอะไรที่ช่วยให้คริสตจักรแสดงให้เห็นได้ว่าเงินถวายนั้นถูกใช้อย่างสุจริตซื่อตรง?

สำหรับการนำเสนอความรับผิดชอบต่อการเงิน
เงินถวายควรถูกรวบรวมและนับโดยคนหลายคน ไม่ใช่แค่คนเดียว
คนอื่นที่ไม่ใช่ศิษยาภิบาลควรทำบัญชีว่าเงินถูกใช้ไปในเรื่องอะไรบ้าง
ศิษยาภิบาลบางคนสอนว่าเงินถวายสืบลดทั้งหมดเป็นของพวกเขา
พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าสืบลดทั้งหมดต้องให้กับศิษยาภิบาล
สืบลดถูกนำไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์หลายอย่าง (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12)

ศิษยาภิบาลควรช่วยบริหารการใช้เงินสืบลดและเงินถวายเพื่อดูแลพันธกิจของคริสตจักร
สมาชิกคริสตจักรทั้งหมดจะเต็มใจถวายมากขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นความสัตย์ซื่อในการใช้เงินถว
าย

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พันธกิจในสถานที่ใหม่ควรเน้นข่าวประเสริฐและดึงดูดคนที่เหมาะสมเข้ามา
2. คริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้พึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกหรือจากผู้นำ
3. องค์กรต่าง ๆ
ควรช่วยคริสตจักรด้วยวิธีการที่ไม่ทำให้การสนับสนุนในห้องถิ่นอ่อนแอลง
4. องค์กรต่าง ๆ
ที่ให้ความช่วยเหลือมักจะขัดขวางพันธกิจของคริสตจักรและทำให้เกิดการพึ่งพิง
5. คริสตจักรควรสนับสนุนศิษยาภิบาลของตนเพื่อว่าเขาจะสามารถใช้เวลาทำงานพันธกิจได้
6. คริสตจักรควรมีระบบการนำเสนอความรับผิดชอบที่พิสูจน์ความโปร่งใสโดยตรงของตน
7. ศิษยาภิบาลควรมีความรักต่อพระเจ้าเป็นแรงจูงใจและความปรารถนาที่จะรับใช้

งานมอบหมายบทที่ 8

1. ห้องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 8
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. ทดสอบ: ในช่วงเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
คุณจะต้องเขียนเหตุผลอย่างน้อยห้าประการสำหรับการสนับสนุนจากคริสตจักรท้องถิ่นกับเขียนนโยบายทางการเงินสี่ประการของมิชชัน ให้เขียนจากการท่องจำ

บทที่ 9

การถวายสืบลด

บทนำ

การถวายสืบลดเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันในบางแห่ง
บางคนคิดว่าแนวคิดเรื่องสืบลดไม่สอดคล้องกับความรอดโดยพระคุณ
พวกเขาคิดว่าเป็นการจ่ายเงินเพื่อรับความรอด
บางคนไม่อยากรู้สึกว่าต้องรับผิดชอบในการสนับสนุนคริสตจักร
พวกเขาให้คำตอบเมื่อรู้สึกว่ายากให้เวลาไหนก็ได้ ในบทนี้
เราจะพิจารณาถึงมาตรฐานจากพระคัมภีร์และวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติในการถวายสืบลด

► คุณได้ยินผู้คนที่ยกข้ออ้างการถวายสืบลดพูดว่าอย่างไรบ้าง?

องค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่ง

คริสเตียนเข้าใจว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งในจักรวาลนี้
พระเจ้าเป็นเจ้าของเราในฐานะผู้ที่สร้างเราขึ้นมา พระองค์สร้างเรา ให้ความสามารถแก่เรา
และสร้างทรัพยากรทั้งหมดที่เราใช้ ทุกสิ่งถูกสร้างโดยพระองค์
ดำรงอยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และดำรงอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ (โคโลสี 1:16-17)

พระเจ้าเป็นเจ้าของเราด้วยโดยการไถ่ พระองค์จ่ายราคาเพื่อให้เราได้รับความรอด
พระองค์ไถ่เราให้รอดพ้นจากการพิพากษาที่เราสมควรได้รับเพราะความบาป
เราเป็นหนี้ชีวิตต่อพระองค์เพราะพระเยซูตายแทนเรา (2 โครินธ์ 5:14-15)

พระเจ้าเป็นเจ้าของเราโดยการช่วยกู้เราด้วย ในฐานะคนบาปคนหนึ่ง
เราอยู่ใต้อำนาจของซาตานและความบาป
ความรอดนำเราออกมาจากการควบคุมของความชั่วร้าย (กิจการ 26:18)

เนื่องจากเราเป็นของพระเจ้า ทุกสิ่งที่มีจึงเป็นของพระเจ้า

► ยกตัวอย่างวิธีจัดการทรัพย์สินสมบัติของคุณเพื่อพระเจ้า

คำสั่งเจาจะงของพระเจ้า

บางครั้งพระเจ้าแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของทุกสิ่งของพระองค์โดยการให้คำสั่งเจาจะงสำหรับส่วนที่เรามี เมื่อเราเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าสำหรับส่วนนั้น เราก็แสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อพระเจ้าให้อาตัมกับเอวาอยู่ในสวนเอเดน พระองค์ห้ามไม่ให้พวกเขากินผลจากต้นไม้ต้นหนึ่ง คำสั่งเจาจะงนี้เป็นช่องทางที่แสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟัง

ข้อกำหนดที่เจาจะงของพระเจ้าให้อีกโอกาสแก่เราเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟัง ถ้าหากคนหนึ่งไม่เชื่อฟังคำสั่งที่เจาจะงของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในชีวิตของเขา นั่นแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้เชื่อฟังคำสั่งทั่วไปของพระเจ้าที่เหลือทั้งหมด

ผู้หญิงคนหนึ่งบ่นกับศิษยาภิบาลว่าเธอไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าไม่อวยพรเธอ ศิษยาภิบาลถามว่าเธอเชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่ เธอตอบว่า “ใช่ ฉันพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรนอกเหนือจากนี้อีก”

ศิษยาภิบาลเตือนให้เธอรู้ว่าเธอไม่ได้มาเข้าร่วมที่คริสตจักร เขาบอกว่า “คุณอาจไม่รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้คุณทำอะไรในวันอื่น แต่คุณรู้แน่ๆว่าพระเจ้าต้องการให้คุณทำอะไรในวันอาทิตย์ ถ้าคุณไม่ทำสิ่งที่คุณรู้ว่าถูกต้องในวันนั้น คุณก็คงไม่เชื่อฟังพระเจ้าในวันอื่น”

มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์หลายตัวอย่างเกี่ยวกับเมื่อพระเจ้าให้คำสั่งเจาจะงในชีวิตบางด้านของบางคน พระเจ้าให้รางวัลสำหรับการเชื่อฟังและให้บทลงโทษสำหรับการไม่เชื่อฟัง รางวัลและบทลงโทษไม่ได้มีผลกระทบเพียงแค่ชีวิตบางด้านตามที่พระเจ้าเรียกร้องเท่านั้น การตัดสินใจเลือกของพวกเขาส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิต

ตัวอย่างคำสั่งที่เจาจะง

(1) ต้นไม้ต้องห้ามในสวนเอเดน

พระเจ้าบอกไม่ให้อาตัมและเอวา กินผลจากต้นไม้ต้นหนึ่งอย่างเจาจะง ก่อนที่พวกเขาจะไม่เชื่อฟัง พวกเขาได้รับการอวยพรและใช้ชีวิตอยู่ในการสถิตอยู่ของพระเจ้า เมื่อพวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งห้ามเกี่ยวกับต้นไม้หนึ่งต้น

พวกเขาก็สูญเสียสิทธิที่จะเข้าถึงสวนเอเดน ความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้ก็แตกหัก และพวกเขานำคำแช่งสาปมายังมนุษย์ทั้งหมด (ปฐมกาล 3:17-19)

(2) วันที่เจ็ด

พระเจ้มีข้อห้ามไว้สำหรับวันสะบาโต

คนที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้สำหรับวันนั้นก็แสดงให้เห็นว่าเขาไม่เชื่อฟังในวันอื่น ๆ ด้วยการไม่เชื่อฟังนำมาซึ่งคำแช่งสาปจากพระเจ้ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านในชีวิต (อิสยาห์ 58:13)

(3) เยรีโค

เยรีโคเป็นเมืองแรกที่ถูกทำลายโดยอิสราเอลขณะที่พวกเขากำลังเข้าไปในดินแดนแห่งพระสัญญา พระเจ้บอกให้พวกเขาส่งของทุกอย่างที่ยึดมาจากเยรีโค สำหรับเมืองอื่น ๆ ไม่ได้มีข้อกำหนดนี้ แต่พระเจ้ให้คำสั่งเจาะจงสำหรับเยรีโค การไม่เชื่อฟังทำให้เกิดการพ่ายแพ้ต่อสงคราม มีชายสามสิบหกคนถูกฆ่าตาย และตระกูลหนึ่งต้องตาย (โยชูวา 7:5)

(4) ซาอูลและชาวอามาเลช

พระเจ้บอกกษัตริย์ซาอูลแห่งอิสราเอลให้ทำลายชนชาติอามาเลชและฆ่าประชาชนกับสัตว์ทั้งหมด ซาอูลปล่อยบางคนให้มีชีวิตรอด เขาอ้างว่าเขาเชื่อฟังพระเจ้ แม้ว่าเขาไม่ได้เชื่อฟังคำสั่งเจาะจงก็ตาม พระเจ้ปลดซาอูลจากการเป็นกษัตริย์ (1 ซามูเอล 15:3, 9, 20-23)

(5) ผืนดินพักปีสะบาโต

ผืนดินต้องพักในปีที่เจ็ด ผู้คนไม่เชื่อฟังพระเจ้และไม่รักษาสะบาโตสำหรับผืนดิน ถ้าหากชาวนาไม่เชื่อฟังพระเจ้ในปีที่เจ็ด เขาก็จะไม่เชื่อฟังพระเจ้ในช่วงปีอื่น ๆ เมื่อผู้คนไม่เชื่อฟัง พระเจ้จึงอนุญาตให้พวกเขาสูญเสียผืนดินทั้งหมด การให้ผืนดินพักปีสะบาโตสำเร็จได้ในช่วงเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย (2 พงศาวดาร 36:21)

(6) การถวายผลแรก

ชนอิสราเอลต้องถวายผลแรกของผลิตผลให้กับพระเจ้ ถ้าพวกเขาเชื่อฟัง พระเจ้จะอวยพรผลผลิตจากทุ่งนา (สุภาพิต 3:9-10)

การอวยพรไม่ได้มีเฉพาะสำหรับส่วนที่พวกเขาถวาย แต่สำหรับพืชผลทั้งหมดของพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่ถือรักษาข้อกำหนดนี้ ฝืนดินของพวกเขาจะไม่ได้รับการอวยพร ถ้าคนหนึ่งไม่ถวายส่วนนั้นตามที่พระเจ้าประสงค์ เขาก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าในส่วนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

(7) สิบลด

พระเจ้าสั่งให้ถวายสิบลด ถ้าคนใดไม่ถวาย เขาก็แสดงให้เห็นว่าเงินของเขาไม่ได้ยอมจำนนต่อพระเจ้า เขาไม่ได้ใช้ส่วนอื่นอีกเก้าสิบเปอร์เซ็นต์เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะอวยพรทรัพย์สินสมบัติของคนที่ถวายสิบลด (มาลาคีย์ 3:10) ถ้าคนใดไม่ถวายเพื่อสนับสนุนงานพันธกิจ ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาก็ถูกแช่งสาป (ฮักกัย 1:6)

เจ้าของร้านค้าแห่งหนึ่งต้องเดินทางไกล ก่อนเดินทางเขาบอกกับลูกจ้างของเขาว่า “ช่วยดูแลร้านให้ดีและอย่าลืมกวาดพื้นด้วย” เมื่อเขากลับมา พื้นไม่ได้กวาด ลูกจ้างพูดว่า “ผมดูแลร้านค้าให้คุณ” เจ้าของพูดว่า “เพราะคุณไม่ได้ทำสิ่งหนึ่งที่ผมสั่งคุณอย่างเจาะจง ผมรู้เลยว่างานทั้งหมดที่คุณทำ คุณไม่ได้ทำให้ผมพอใจ แต่คุณทำตามใจตัวเอง”

► คน ๆ หนึ่งจะแสดงให้เห็นได้อย่างไรว่าเขากำลังเชื่อฟังพระเจ้า?

วัตถุประสงค์ดั้งเดิมของการถวายสิบลด

► สิบลดถูกนำไปใช้สำหรับอะไร?

พวกปุโรหิตในพันธสัญญาเดิมได้รับการสนับสนุนด้วยสิบลด (กันดารวิถี 18:20-21)

พวกคนเลวีเผ่าของปุโรหิตไม่ได้รับส่วนแบ่งที่ดิน (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:1-4)

พวกเขาได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากการทำพันธกิจในพระวิหาร

แผนการของพระเจ้าสำหรับพวกคนเลวีคือ

ให้พวกเขามุ่งทำงานพันธกิจและไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับธุรกิจ

สิบลดถูกใช้เพื่อสนับสนุนการนมัสการในวิหารและสนับสนุนคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานนั้น สิบลดถูกใช้สำหรับเทศกาลเลี้ยงต่างๆ ของชุมชนนมัสการซึ่งเชิญคนยากจนมาร่วมงาน

(เฉลยธรรมบัญญัติ 12:17-18, เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22-29) สิบลดถูกใช้เพื่อช่วยเหลือคนยากจน
แม่ม่าย และคนต่างด้าว (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12)

► ในปัจจุบันคุณเห็นความแตกต่างในการใช้สิบลดอย่างไร?

หลังจากที่ชนอิสราเอลรู้ว่าพวกเขาได้ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อแล้ว
พวกเขาจึงสามารถอธิษฐานขอให้พระเจ้าอวยพรได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12-15)
การยัดสิบลดเอาไว้เป็นการปล้นพระเจ้า แต่การถวายสิบลดเข้า “คลังนิเวศของพระเจ้า”
จะนำพระพรอย่างล้นเหลือมาให้ (มาลาคีย์ 3:8-10)

► คุณจะบอกอะไรกับคนที่พูดว่าเขาจนเกินกว่าจะถวายสิบลดได้?

สิบลดกับสมัยปัจจุบัน

บางคนบอกว่าสิบลดเป็นระบบที่มีในพันธสัญญาเดิมเท่านั้น

►

มีเหตุผลให้เชื่อได้ไหมว่าระบบการถวายสิบลดไม่ได้เป็นข้อกำหนดชั่วคราวในพันธสัญญาเดิม?

(1) อับราฮัม

อับราฮัมถวายสิบลดให้กับเมลคีเซเดคเป็นเวลานานก่อนที่จะมีกฎบัญญัติของโมเสสที่ให้ไว้แก่
อิสราเอล นี่แสดงให้เห็นว่าเป็นหลักการทั่วไปก่อนสมัยของโมเสส
สิบลดไม่ได้เริ่มต้นพร้อมกับกฎบัญญัติในพันธสัญญาเดิม
แต่เป็นหลักการที่มีมาตั้งแต่เดิมเริ่มแรกแล้ว (ปฐมกาล 14:20; ฮีบรู 7:4)

(2) ยาโคบ

ยาโคบสัญญาถวายสิบลดให้กับพระเจ้า (ปฐมกาล 28:20-22)

แม้ว่ากฎบัญญัติของโมเสสยังไม่มีก็ตาม

ยาโคบรูว้ว่านั่นเป็นหลักการถวายให้กับพระเจ้าที่มีอยู่แล้ว

(3) พระเยซู

พระเยซูยืนยันถึงการถวายสิบลดและไม่ได้กล่าวว่าเป็นสิ่งที่ทำเฉพาะในอดีตเท่านั้น (มัทธิว 23:23)

(4) เปาโล

เปาโลบอกสมาชิกคริสตจักรให้ถวาย “ในวันแรกของสัปดาห์” เมื่อพวกเขาเจริญรุ่งเรืองขึ้น (1 โครินธ์ 16:2) ด้วยเหตุนี้

“สิบลดเป็นสิ่งที่ต้องถวาย ไม่ว่าคุณจะทำอาชีพอะไรก็ตาม”
- ออกัสติน

พวกเขาต้องถวายให้ตามสัดส่วนที่พวกเขาได้รับ

แนวทางการถวายสิบเปอร์เซ็นต์ในพันธสัญญาเดิมแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าถือว่าสัดส่วนที่เหมาะสมเป็นอย่างไร ไม่มีเหตุผลที่จะคิดว่าความคิดเห็นของพระเจ้าเปลี่ยนไปแล้ว

“สมัยนี้บางครั้งเราได้ยินบางคนพูดด้วยความประหลาดใจว่า ‘คนนั้นถวายสิบลด!’ ข้าพเจ้าถามว่า เรื่องนี้มันน่าอับอายแค่ไหน กับสิ่งที่ไม่เป็นที่ประหลาดใจเลยหรือสิ่งที่มีชื่อเสียงในท่ามกลางคนยิว เดียวนี่กลับเป็นสิ่งที่ทำให้หมู่คริสเตียนประหลาดใจ? ถ้าหากการไม่ถวายสิบลดเป็นสิ่งที่อันตราย แน่แน่นอนว่าตอนนี้มันอันตรายมากกว่า”

- จอห์น คริสซอสตอม

คำเทศนาจากพระธรรมเอเฟซัส

(เขียนขึ้นก่อน ค.ศ. 400)

(5) ปัจจุบัน

พระเจ้ายังมีแผนการให้คนที่ทำงานเต็มเวลาในพันธกิจได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากพันธกิจที่พวกเขาทำ “คนที่เทศนาข่าวประเสริฐสมควรดำรงชีพโดยข่าวประเสริฐนั้น”

พระเจ้าไม่ได้มีแผนการให้ศิษยาภิบาลทำงานและสนับสนุนตัวเองจนไม่มีเวลาอุทิศให้กับพันธกิจ ใน 1 โครินธ์ 9:11-14

บอกว่าคนที่ให้ผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณควรได้รับผลประโยชน์ทางการเงินจากพวกคนที่เขารับใช้ ใน 2 โครินธ์ 12:13

แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรได้สนับสนุนทางการเงินให้กับเปาโลเป็นปกติในขณะที่เขารับใช้พวกตน

นโยบายคริสตจักร

สืบลดควรเป็นสิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรสอนเรื่องสืบลดให้กับคนที่ยังไม่ได้รับความรอด

คนที่มาคริสตจักรเป็นครั้งแรกไม่ควรต้องรู้สึกว่ตนถูกบังคับให้ถวายเงินเข้าคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรพยายามรวบรวมสืบลดจากผู้คนที่มาเยี่ยมคริสตจักรและยังไม่ได้อุทิศตัวต่อคริสตจักร

คริสตจักรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้คนไม่ได้คิดว่าการถวายสืบลดเป็นส่วนหนึ่งของการได้รับความรอด ไม่ควรมีใครคิดว่า

สืบลดจะช่วยให้คน ๆ หนึ่งรับความรอดได้

คริสตจักรควรรับใช้สมาชิกและชุมชนโดยไม่เรียกร้องให้มีการจ่ายเงิน

สมาชิกทุกคนควรรู้ว่าเงินของคริสตจักรถูกใช้ทำอะไรบ้าง

คริสตจักรควรปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเงินอย่างรอบคอบเพื่อว่าทุกคนจะรู้ว่าคริสตจักรใช้เงินอย่างซื่อสัตย์โปร่งใส

สืบลดไม่ได้เป็นของศิษยาภิบาลผู้เดียวเท่านั้น

สืบลดต้องใช้เพื่อสนับสนุนงานพันธกิจของคริสตจักร

อย่างไรก็ตามการสนับสนุนศิษยาภิบาลควรเป็นลำดับความสำคัญของคริสตจักร

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พระเจ้าเป็นเจ้าของเราและทุกสิ่งที่มี
2. การถวายสืบลดคือการอุทิศตัวทั้งต่อคริสตจักรและพระเจ้า
3. คนที่ไม่เต็มใจถวายสืบลดก็ไม่เชื่อฟังพระเจ้าสำหรับการเงินโดยทั่วไปของเขา
4. การถวายสืบลดไม่ได้เป็นการจ่ายเงินเพื่อรับความรอด
5. การถวายสืบลดเป็นแผนการของพระเจ้าเพื่อสนับสนุนพันธกิจของคริสตจักร
6. พระเจ้าอวยพรสืบลดและการถวายที่เป็นการเสียสละ
7. การถวายสืบลดคือการอุทิศตัวของเราเพื่อจะฟังพาการจัดเตรียมของพระเจ้า

งานมอบหมายบทที่ 9

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 9

เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้

นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:

ถามสมาชิกหลายคนในคริสตจักรของคุณว่าพวกเขาถวายเป็นสวดใหม่ และทำไมพวกเขาจึงถวายเป็นหรือไม่ถวายเป็น แล้วเขียนสรุปมา

บทที่ 10

พิธีบัพติศมา

ที่มาของพิธีบัพติศมา

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 3:1-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในพันธสัญญาใหม่

เราได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องบัพติศมาโดยทางพันธกิจของยอห์นผู้ให้บัพติศมา
อย่างไรก็ตามยอห์นไม่ได้เป็นผู้คิดค้นพิธีบัพติศมา

พวกฟาริสีบัพติศมาให้กับคนต่างชาตินที่เปลี่ยนมานับถือศาสนาユดาヤ

พวกฟาริสีไม่ได้ให้บัพติศมาคนยิว

เพราะพวกเขาเห็นว่าคนยิวเป็นประชากรของพระเจ้าอยู่แล้ว

ยอห์นทำพิธีบัพติศมาที่แตกต่างออกไปเพราะเขาให้บัพติศมาแก่พวกยิว

- ▶ ยอห์นปฏิเสธไม่ให้ใครรับบัพติศมา? เพราะอะไร?

นี่บอกเราว่าข้อกำหนดสำหรับบัพติศมาคืออะไร?

พวกฟาริสีบางคนมารับบัพติศมาจากยอห์น

แต่ยอห์นปฏิเสธพวกเขาเพราะพวกเขาไม่ได้กลับใจใหม่

พวกฟาริสีคิดว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องกลับใจใหม่และได้รับการยกโทษเพราะพวกเขาเป็นคน
ยิว ยอห์นต้องการให้พวกเขาเข้าใจว่าคนของพระเจ้าที่แท้จริงคือคนที่รักและรับใช้พระองค์
พวกคนที่อ้างว่าเป็นคนของพระเจ้าเพราะเกิดมาเป็นคนยิวนั้นเป็นเหมือนต้นไม้ที่ไม่ออกผล
พระเจ้าปฏิเสธคนแบบนั้น

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 3:22-23 และยอห์น 4:1-2 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เห็นได้ชัดว่าพระเยซูเน้นการบัพติศมาในพันธกิจของพระองค์

พระเยซูไม่ได้ให้บัพติศมาด้วยพระองค์เอง แต่ให้ความรับผิดชอบนั้นแก่พวกสาวกของพระองค์

พวกเขาให้บัพติศมาแก่คนมากกว่าที่ยอห์นให้

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 28:18-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในตอนปลายของพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู
พระองค์บอกพวกสาวกให้ไปทุกหนแห่งในโลกนี้เพื่อสร้างสาวก
พระองค์บอกพวกเขาให้บัพติศมาแก่ผู้คน

เรารู้ว่าคำสั่งนี้ไม่ได้ให้ไว้กับพวกอัครทูตเท่านั้น
เพราะมิชชันจะต้องใช้เวลาหลายศตวรรษเพื่อให้สำเร็จ
พระเยซูให้พระสัญญาว่าพระองค์จะอยู่กับพวกเขา “จนกว่าจะสิ้นยุค”
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำสั่งและพระสัญญานั้นมีไว้สำหรับคริสตจักรในทุกยุคสมัย

เราพบจากจดหมายฝากต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ว่า
คริสตจักรในยุคศตวรรษแรกเชื่อฟังคำสั่งนี้ตามตัวอักษร (กิจการ 2:38, กิจการ 8:38)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 1:12-17 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ทำไมเปาโลจึงดีใจที่เขาไม่ได้ให้บัพติศมาแก่คนมากมายในเมืองโครินธ์?

บัพติศมาแทนถึงการเข้าสู่คริสตจักร คริสตจักรโครินธ์แตกแยกและสมาชิกก็มีผู้นำหลายคน
เปาโลเตือนพวกเขาว่าบัพติศมาไม่ได้มีไว้ให้พวกเขาเป็นสาวกของคนใดคนหนึ่ง
แต่มีไว้เพื่อให้พวกเขาเป็นสาวกของพระคริสต์
เปาโลดีใจที่เขาไม่ได้ให้บัพติศมาแก่พวกเขาจำนวนมาก
ดังนั้นจึงไม่มีใครคิดว่าเปาโลอยากให้พวกเขามาเป็นสาวกของเขา
ลำดับความสำคัญของเปาโลคือเพื่อเทศนาข่าวประเสริฐ



พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับการปฏิบัติพื้นฐานในการบัพติศมาของคริสตจักรยุคแรก?

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าคริสตจักรยุคแรกให้บัพติศมาผู้เชื่อในทุกหนแห่ง
พวกเขาทำตามคำสั่งของพระเยซู บัพติศมาไม่ได้มีไว้เพื่อคนในอิสราเอลเท่านั้น
ไม่ได้เป็นประเพณีชั่วคราว แต่เป็นสิ่งที่ทำในทุกหนแห่งที่ข่าวประเสริฐไปถึง

นับจากเริ่มแรก

คริสตจักรได้ทำพิธีบัพติศมาเป็นดังคำพยานต่อสาธารณชนว่าคนบาปคนหนึ่งได้กลับใจใหม่
และได้เข้าสู่การสามัคคีธรรมของผู้เชื่อ

สำหรับคนส่วนใหญ่แล้ว บัพติศมาไม่ได้เป็นช่วงวินาทีที่พวกเขามาเป็นคริสเตียน
คนบาปที่กลับใจใหม่ได้รับความรอดในช่วงวินาทีที่เขาเชื่อในพระคริสต์
หลังจากได้รับความรอดแล้ว

เขาควรเชื่อฟังคำสั่งให้รับบัพติศมาเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงชีวิตใหม่ของเขาที่เชื่อฟังพระ
เยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า มีบางคนที่มีข้อยกเว้นต่าง ๆ
เพราะเมื่อรับบัพติศมานั้นเป็นเวลาที่พวกเขาเชื่อในพระคริสต์และมีประสบการณ์กับการกลับใ
จมาเชื่อ แต่โดยปกติแล้ว บัพติศมาเป็นคำพยานว่าความรอดได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว

► คุณจะบอกอะไรกับคนที่พูดว่าเขามาเป็นคริสเตียนตอนที่เขาได้รับบัพติศมา?

ข้อผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

“บัพติศมาของคริสเตียนเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงถึงการยอมรับผลประโยชน์จากการลบบาปของพระเยซูคริ
สต์ และเป็นการปฏิญาณโดยตั้งเป้าเต็มที่จะเชื่อฟังในความบริสุทธิ์และชอบธรรม”

- ไวลีย์ & คูลเบอร์ทสัน

บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

การคิดว่าบัพติศมาเป็นส่วนหนึ่งของการกลับใจมาเชื่อ

บางคนตีความหมายข้อพระคัมภีร์บางข้อว่าบัพติศมาเป็นส่วนหนึ่งของความรอด
พวกเขาเชื่อว่าคน ๆ หนึ่งไม่ได้รับความรอดอย่างแท้จริงจนกว่าจะได้รับบัพติศมา
อานาเนียบอกกับเซโลว่า “จงลุกขึ้นรับบัพติศมา รับการชำระบาปของท่าน” (กิจการ 22:16)
อย่างไรก็ตาม ความบาปของเราได้รับการชำระล้างโดยพระโลหิตของพระคริสต์^(1 ยอห์น 1:7)
การชำระด้วยน้ำสามารถแทนถึงความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณเท่านั้น
อานาเนียกำลังบอกเซโลว่าเขาควรแสดงออกทางกายภาพถึงขั้นตอนแห่งความเชื่อ
บัพติศมาเป็นคำพยานว่าความบาปของเขาได้รับการชำระล้างแล้ว

ในฮีบรู 10:22 บอกเราว่าผู้เชื่อควรเข้าใกล้พระเจ้าโดย “มีใจที่ได้รับการประพรมให้พ้นจากมโน
ธรรมที่ไม่ดี และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำสะอาด” น้ำอาจหมายถึงการบัพติศมา
แต่นั่นก็ไม่ได้แน่นอน อย่างไรก็ตามแม้ว่ามันหมายถึงการบัพติศมา
ข้อนี้ไม่ได้บอกว่าการบัพติศมาช่วยเราให้รอดได้
แต่บอกกับเราเพียงว่าเราควรเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าที่ให้รับบัพติศมา

พระเยซูบอกกับนิโคเดมัสว่า คน ๆ หนึ่งควร “เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ” ในยอห์น 3:5

ข้อความนี้ตามหลังคำกล่าวของพระองค์ที่บอกว่าคน ๆ

หนึ่งต้องบังเกิดใหม่ซึ่งทำให้นิโคเดมัสเกิดความสับสน นิโคเดมัสคิดถึงการเกิดฝายกายภาพ

พระเยซูกำลังพูดว่าคน ๆ หนึ่งต้องบังเกิดฝายวิญญาณไม่ใช่ฝายกายภาพ

เพื่อจะเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ได้ การ “เกิดจากน้ำ” คือการเกิดฝายกายภาพ

บัพติศมาคือการเชื่อฟังพระคริสต์

บัพติศมาไม่ได้เป็นงานที่ทำให้คน ๆ

หนึ่งมีคุณสมบัติสำหรับความรอดหรือเพื่อให้ได้รับความรอด

บางคนสอนว่าเพราะบัพติศมาไม่ได้ทำให้เราได้รับความรอด

ดังนั้นเราจึงไม่ควรมีการบัพติศมา

พวกเขาหวังว่าผู้คนอาจหันไปเชื่อในบัพติศมาแทนที่จะฟังพาพระคุณที่จัดเตรียมการลบบาป

อย่างไรก็ตาม คำสั่งของพระคริสต์ต้องปฏิบัติตาม

และเราไม่ควรคิดว่าการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าทำให้เราได้รับความรอด

บัพติศมาเป็นวิธีการรับพระคุณ

บัพติศมาสามารถเรียกได้ว่าเป็นวิธีการรับพระคุณ

ไม่ได้หมายความว่าบัพติศมาช่วยเราให้รอด

หรือการกระทำนั้นทำให้เราได้รับพระคุณโดยอัตโนมัติ

ถ้าหากบุคคลหนึ่งรับบัพติศมาโดยปราศจากความเชื่อ มันก็ไม่มีค่าอะไร

บัพติศมาเป็นวิธีการรับพระคุณเพราะมันเป็นการปฏิบัติที่พระเจ้าออกแบบไว้ให้เราทำ

เมื่อเราทำตามด้วยการเชื่อฟังและด้วยความเชื่อ

พระวิญญาณของพระเจาก็ทำงานในใจเราเพื่อสร้างเราขึ้นในชีวิตคริสเตียน

► ทำไมเราจึงควรรับบัพติศมา?

สัญลักษณ์ทางศาสนศาสตร์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โรม 6:3-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

อะไรคือสัญลักษณ์ของการบัพติศมาตามที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเอาไว้?

พระคัมภีร์บอกเราว่าบาปติศมาเป็นสัญลักษณ์ของการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระคริสต์ เมื่อผู้เชื่อได้รับบาปติศมา เขาก็ยืนยันว่าเขากำลังเชื่อมต่อการลบบาปที่พระคริสต์จัดเตรียมให้อัครทูตถึงกับใช้คำกล่าวว่าเราได้รับ “บาปติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์”

ในความรอด เราได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการตายของพระคริสต์ แต่ในแง่พิเศษ เราร่วมในความตายของพระองค์ด้วย พระเยซูตายเพราะความบาปของโลกนี้ ไม่ใช่บาปของพระองค์ในทำนองเดียวกัน ในความรอดนั้นเราจึงตายต่อบาป เพราะเรากลับใจจากบาปและละทิ้งบาป

หัวข้อสำหรับโรมบทที่ 6 คือชัยชนะเหนือความบาป

นั่นไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่การยกโทษเท่านั้น

แต่ชัดเจนว่าผู้เชื่อต้องเป็นอิสระจากการควบคุมของบาป (12-14) และไม่อยู่ในบาปต่อไป (1)

ในความรอด เราร่วมในการฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซู เหมือนกับที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย เราเริ่มต้นชีวิตใหม่เมื่อเราตายต่อบาป เราเริ่มต้นชีวิตแห่งชัยชนะและมีอิสรภาพจากความบาป

ประเด็นเรื่องวิธีบาปติศมา

คำถามเกี่ยวกับวิธีมีดังนี้คือ ผู้เชื่อควรรับบาปติศมาด้วยการจุ่มมิด เท หรือพรมน้ำ?

คริสเตียนส่วนใหญ่ทั่วโลกที่ทำพิธีบาปติศมาจะใช้วิธีการจุ่มมิดน้ำ

มีหลายเหตุผลที่คริสเตียนจำนวนมากเชื่อว่าการจุ่มมิดน้ำเป็นวิธีการบาปติศมาที่ถูกต้อง

1. คำว่า *บาปติศมา* มาจากคำกรีกที่มีความหมายว่าจุ่มมิดหรือจุ่ม
2. บาปติศมาเป็นสัญลักษณ์ของการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระคริสต์ ซึ่งการจุ่มมิดเป็นการสื่อถึงสัญลักษณ์ได้ดีที่สุด (โรม 6:3-5)

“พระคุณที่เราต้องการไม่ได้อยู่ในน้ำที่ใช้ในการบาปติศมา แต่อยู่ในการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ในขนมปังหรือเหล้าองุ่นที่ใช้ในพิธีศีลราศี แต่อยู่ในการลบบาป
- จอห์น มิลเลอร์
ศาสนศาสตร์ระบบ

3. ในพระคัมภีร์ ผู้คนลงไปในน้ำเพื่อรับบัพติศมา (มาระโก 1:10, กิจการ 8:38)
4. คริสตจักรยุคแรกใช้วิธีการจุ่มมิดน้ำนอกจากเมื่อไม่สามารถทำเช่นนั้นได้เนื่องจากเหตุผลทางสุขภาพหรือไม่มีน้ำ หนังสือดิดาเคห์ (The Didache)
เป็นบทคัดย่อของคำสอนของเหล่าอัครทูตที่ถูกเขียนขึ้นเมื่อราวปี ค.ศ. 70
กล่าวว่าผู้เชื่อสามารถรับบัพติศมาโดยการเทน้ำถ้าหากไม่มีน้ำมากพอ

เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้

ทำให้คริสเตียนจำนวนมากเชื่อว่าการจุ่มมิดน้ำเป็นไปตามพระคัมภีร์และเป็นวิธีให้บัพติศมาในประวัติศาสตร์

คริสเตียนบางคนเชื่อว่ามีอีกวิธีในการบัพติศมาที่เป็นไปตามพระคัมภีร์

ในพันธสัญญาเดิมอธิบายถึงพิธีประพรมซึ่งแทนถึงการลบบาป

ในพันธสัญญาใหม่ก็กล่าวถึงการพรมด้วยเลือด

เนื่องจากการพรมเลือดสามารถเป็นสัญลักษณ์ถึงการลบบาปได้

ดังนั้นจึงเป็นไปได้ให้บัพติศมาโดยการพรมก็สามารถเป็นสัญลักษณ์แทนได้ด้วย

(คำอ้างอิงตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับการพรมอยู่ในอพยพ 24:8; ฮีบรู 9:19-20, ฮีบรู 10:22, ฮีบรู 12:22-24;

กัณดารวิถี 8:6-7; อีสยาห์ 52:15; เอเสเคียล 36:25; และ 1 เปโตร 1:2)

เนื่องจากพระคัมภีร์ไม่เคยระบุชัดเจนว่าจำเป็นต้องใช้วิธีการบัพติศมาแบบใด

เราจึงควรอดทนต่อคริสเตียนที่มีความคิดเห็นแตกต่างในเรื่องนี้

ประเด็นเรื่องการบัพติศมาเด็กทารก

คริสตจักรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ใช้ชีวิตในพันธสัญญาร่วมกับพระเจ้า

เมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจใหม่และเข้ามาในชุมชนแห่งความเชื่อ

การบัพติศมาจึงเป็นคำพยานต่อสาธารณชนถึงการกลับใจมาเชื่อของเขา

แล้วกับการที่เด็กทารกคนหนึ่งที่เกิดจากพ่อแม่คริสเตียนที่อยู่ในคริสตจักรแล้วจะอย่างไร?

เด็กเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวแห่งความเชื่อ

เด็กเล็กได้รับการยอมรับจากพระเจ้าจนกว่าเขาจะโตพอที่จะตัดสินใจเลือกกลับใจมาเชื่อด้วยตัวเอง

บางคริสตจักรเชื่อว่าเด็กทารกควรได้รับการบัพติศมาเพื่อเป็นสัญญาณว่าเขาอยู่ในชุมชนแห่งความเชื่อ ถ้าหากเด็กยอมรับหลักคำสอนของคริสตจักรเมื่อเขาโตขึ้น คริสตจักรเหล่านี้ก็จะมีพิธีที่เรียกว่า “ยืนยันตน”

บางคริสตจักรไม่ถือว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเด็กเกิดมาในคริสตจักรและยอมรับสิ่งที่เขาถูกสอน (ตัวอย่างเช่น คริสตจักรโรมันคาทอลิก คริสตจักรลูเธอรัน และคริสตจักรแห่งอังกฤษ) มีบางคริสตจักรอื่น ๆ ที่ให้บัพติศมาเด็กทารกเชื่อว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็น (ตัวอย่างเช่น กลุ่มเมธอดิสต์ที่นำโดย จอห์น เวสเลย์ เชื่อว่าการกลับใจมาเชื่อเป็นเรื่องจำเป็นแม้ว่าคนนั้นได้รับบัพติศมาตอนเป็นทารกแล้วก็ตาม)

บางคนเชื่อว่าการเข้าสุหนัตให้จุดประสงค์อย่างเดียวกันในพันธสัญญาเดิม เด็กที่เข้าสุหนัตเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าเขาอยู่ในพันธสัญญา เขาไม่ต้องรอจนโตพอที่จะเข้าใจว่าพันธสัญญาหมายถึงอะไร

ดูเหมือนคริสตจักรยุคแรกให้บัพติศมาแก่เด็กทารก ฮิปโปไลทัสได้เขียนเกี่ยวกับประเพณีของอัครทูตในปี ค.ศ. 212 และกล่าวว่าเด็ก ๆ จะต้องได้รับบัพติศมา และถ้าพวกเด็กนั้นเล็กเกินกว่าจะพูดได้ ให้พ่อแม่พูดแทนเด็ก ออริเจนเขียนไว้ในปี ค.ศ. 248 ว่าพวกอัครทูตให้บัพติศมาเด็กทารก ออกัสตินเขียนไว้ในปี ค.ศ.

400

ว่ามีการให้บัพติศมาเด็กทารกโดยคริสตจักรทั้งหมดนับจากสมัยของพวกอัครทูตและเขาไม่เคยได้ยินว่ามีใครปฏิเสธการบัพติศมาเด็กทารกเลย

ในพระธรรมกิจการ บางครั้งพวกอัครทูตให้บัพติศมาทั้งครอบครัว (กิจการ 11:14, กิจการ 16:15, 33) เราสามารถสันนิษฐานได้ว่าพวกเขาให้บัพติศมาแก่เด็ก ๆ ด้วย

คำคัดค้านเรื่องการบัพติศมาเด็กทารก

1. ในพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อได้รับบัพติศมาหลังจากเป็นพยานถึงความเชื่อ พวกเขาเป็นคนที่กลับใจใหม่และเชื่อในข่าวประเสริฐแล้ว ไม่มีคำแนะนำใด ๆ สำหรับการให้บัพติศมาแก่ทารก
2. การบัพติศมาเด็กทารกไม่สามารถทำให้วัตถุประสงค์ดั้งเดิมในการเป็นพยานว่าผู้เชื่อคนนั้นได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จได้

3. ผลที่ได้รับจากการให้บัพติศมาแก่เด็กทารกตลอดประวัติศาสตร์คือการก่อให้เกิดคริสตจักรที่เต็มไปด้วยคนที่ไม่ได้กลับใจมาเชื่อซึ่งคิดว่าตนเองเป็นคริสเตียน

แทนที่จะให้บัพติศมาแก่เด็กทารก ในบางคริสตจักรมีพิธีสำหรับเด็กทารกที่เรียกว่า

“พิธีถวายน้มนม” ในพิธีนั้น

พ่อแม่ตัดสินใจมอบลูกให้กับพระเจ้าและสัญญาว่าจะเลี้ยงดูเขาด้วยการฝึกสอนแบบคริสเตียนในคริสตจักรเหล่านั้น

การบัพติศมาจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าเด็กคนนั้นจะโตพอที่จะเข้าใจเรื่องการกลับใจใหม่และเชื่อ

เมื่อเทศนาให้กับคนที่เคยได้รับบัพติศมาตอนเป็นเด็กทารก

ไม่จำเป็นต้องดูหมิ่นการบัพติศมาของพวกเขา

แต่ให้เทศนาว่าคนนั้นไม่ได้รับความรอดหากปราศจากการกลับใจใหม่และความเชื่อที่ช่วยให้รอดได้ ถ้าหากคนนั้นใช้ชีวิตอยู่ในความบาป

การบัพติศมาของเขาก็ไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้เขาคิดว่าตัวเองเป็นคริสเตียน

ประเด็นเรื่องเวลา

► นานแค่ไหนที่คริสตจักรต้องรอเพื่อให้บัพติศมาแก่คนที่กลับใจมาเชื่อ?

ในพันธสัญญาใหม่ คนที่กลับใจมาเชื่อได้รับบัพติศมาทันที

บัพติศมาไม่ได้แทนถึงระดับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีความรู้

บางคริสตจักรกำหนดให้คนที่กลับใจมาเชื่อผ่านการอบรมและระบบการเติบโตของคริสเตียนก่อนที่จะรับบัพติศมาได้

พวกเขาต้องการแน่ใจว่าคนที่กลับใจมาเชื่อ นั้นเป็นแบบอย่างคริสเตียนที่ดี

พวกเขาอยากเห็นคนเหล่านั้นใช้ชีวิตคริสเตียนสักระยะหนึ่งก่อนเพื่อจะมีเพียงไม่กี่คนในพวกเขาที่จะหลุดหายไปหลังจากรับบัพติศมาแล้ว

บัพติศมาเป็นคำพยานว่าคนนั้นได้กลับใจมาเชื่อ

ไม่ได้เป็นการประกาศว่าคนนั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีความรู้

ดังนั้นการบัพติศมาจึงควรเกิดขึ้นทันทีหลังจากมีการกลับใจมาเชื่อ

การรอเวลาย่อมบอกเป็นนัยว่าเราไม่รู้ว่าคนนั้นกลับใจมาเชื่อจริงไหม

มันเป็นการแสดงถึงความสงสัยในคำพยานของเขา ซึ่งทำให้เขาอ่อนแอในความเชื่อได้

บัพติศมายังเป็นช่องทางสำหรับพระองค์
เพราะเมื่อคนหนึ่งเชื่อฟังด้วยความเชื่อและทำสิ่งนี้เป็น การแสดงออกต่อสาธารณชน
พระเจ้าก็ให้พระองค์เพื่อการสร้างขึ้นแก่เขา
ถ้าหากเราให้คนที่กลับใจมาเชื่อรอเวลาเพื่อได้รับบัพติศมา
เรากำลังขัดขวางเขาจากความช่วยเหลือนี้ในเวลาที่เขาต้องการมากที่สุด
ถ้าดูเหมือนว่าคนนั้นไม่เข้าใจเรื่องข่าวประเสริฐและไม่ได้สำแดงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ เขาก็ไม่ควรได้รับบัพติศมา ถ้าเขามีคุณสมบัติเหล่านั้น
เขาก็ควรได้รับบัพติศมาเร็วที่สุดเพื่อเป็นช่องทางให้เขาได้รับการเสริมความเชื่อให้เข้มแข็ง

ประเด็นเรื่องขอเลื่อนการบัพติศมา

บางครั้งผู้ที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนต้องการเลื่อนการบัพติศมาของตนออกไป
พวกเขาบอกว่าพวกเขาเชื่อข่าวประเสริฐและกลับใจใหม่แล้ว
แต่พวกเขาไม่ยังไม่อยากรับบัพติศมา บางครั้งพวกเขาเลื่อนออกไปเป็นปีๆ
บางครั้งผู้คนรอนจนใกล้ตาย

ถ้าคนใดไม่เต็มใจรับบัพติศมา
มักจะเกี่ยวข้องกับการอุทิศตัวที่มากับการบัพติศมาซึ่งพวกเขาไม่เต็มใจที่จะอุทิศ
เขาอาจไม่ต้องการอุทิศตัวต่อคริสตจักร อาจมีความบาปที่เขายังไม่อยากหยุดทำ
อาจเพราะเขาไม่อยากเป็นพยานต่อสาธารณชนว่าเขาเป็น
คริสเตียน

ถ้าเขากลับใจใหม่อย่างแท้จริง คนนั้นก็เป็ นคริสเตียนก่อนที่จะได้รับบัพติศมาแล้ว
เขาไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมาเพื่อให้ตัวเองเป็นคริสเตียน อย่างไรก็ตาม
ถ้าหากเขาไม่เต็มใจกลับใจจากบาปอย่างเต็มที่และเป็นพยานเพื่อพระคริสต์
เขาก็ยังไม่เป็นคริสเตียน

► คุณจะพูดอะไรกับคนที่บอกว่าเขาเป็นคริสเตียนแต่ไม่ยอมรับบัพติศมา?

ประเด็นเกี่ยวกับพระนาม

► ทำไมศิษยาภิบาลจึงควรกล่าวบางสิ่งในขณะที่เขาให้บัพติศมาแก่ผู้กลับใจมาเชื่อ?

เมื่อพระเยซูให้พระมหาบัญชาแก่พวกอัครทูต พระองค์บอกพวกเขาว่าให้บัพติศมา
“ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19)

การรับบัพติศมา “ในพระนาม” ของตรีเอกานุภาพหมายถึงการรับบัพติศมาภายใต้สิทธิอำนาจ
พระเยซูใช้คำว่า พระนาม
เหมือนกันเวลาที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์ไม่ได้ด้วยนามของพระองค์เอง (ยอห์น 5:43)

บางคริสตจักรเชื่อว่าศิษยาภิบาลที่ให้บัพติศมาควรกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่ท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”
บางคริสตจักรเชื่อว่าวิธีที่ถูกต้องในการให้บัพติศมาภายใต้สิทธิอำนาจของทั้งสามพระภาคใน
ตรีเอกานุภาพคือการกล่าวว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระเยซู”

ในพันธสัญญาใหม่ เราพบหลายตัวอย่างที่เป็นแนวทางในการบัพติศมา
และคำกล่าวก็แตกต่างกันกับคำที่พระเยซูใช้เมื่อพระองค์ให้พระมหาบัญชา ในวันเพ็นเทคอส
เปโตรบอกกับคนที่กลับใจมาเชื่อว่า “จงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์” (กิจการ
2:38) เปาโลให้บัพติศมาผู้เชื่อชาวเอเฟซัสในพระนามของพระเยซู (กิจการ 19:5)
เปโตรบอกผู้เชื่อที่บ้านของโครเนลิอัสว่า “จงรับบัพติศมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
(กิจการ 10:48) เปาโลบอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู
(1 โครินธ์ 1:12-13)

ในพระธรรมกิจการ

การบัพติศมาในพระนามของพระเยซูแตกต่างจากการบัพติศมาของยอห์น
(ซึ่งถูกกล่าวถึงด้วยเจ็ดครั้งในพระธรรมกิจการ) และบัพติศมาของศาสนาอื่นๆ

ดูเหมือนว่าวิธีที่คริสตจักรทำให้คำสั่งของพระเยซูสำเร็จคือการเน้นพระนามของพระเยซูในการ
รับบัพติศมา เหมือนกับว่าศิษยาภิบาลที่ให้บัพติศมาในศตวรรษแรกของคริสตจักรกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระเยซู” ในช่วงปีแรกๆ ของคริสตจักร
ความเชื่อในพระเยซูเป็นประเด็นหลัก ถ้าหากคนใดเชื่อในพระเยซู เขาก็เป็นคริสเตียน
อย่างไรก็ตาม ตามประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคแรก
คริสตจักรเน้นตรีเอกานุภาพเวลาให้บัพติศมา ภายในยุคแรกของคริสตจักร
มีผู้คนที่บอกว่าพวกเขาเชื่อในพระเยซู แต่ไม่เชื่อสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าจริง ๆ

หนังสือติดาเคห์กล่าวว่าคนที่กลับใจมาเชื่อต้องจุ่มมิดน้ำสามครั้ง
พร้อมกับคำประกาศความเชื่อในแต่ละภาคของตรีเอกานุภาพ นักเขียนบางคนในปี ค.ศ. 248
หรือก่อนหน้านั้น ได้เขียนว่าการปฏิบัติโดยปกติของคริสตจักรคือการเอ่ยถึงพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการให้บัพติศมา (ฮิปโปไลทัส ออริเจน เทอร์툴เลียน และคนอื่นๆ)

ปัญหาในทุกวันนี้คือการที่บางกลุ่มศาสนาปฏิเสธตรีเอกานุภาพ
พวกเขากล่าวว่าพวกเขาเชื่อในพระเยซู
แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นบุคคลที่แตกต่างจากพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์
พวกเขาให้บัพติศมาในพระนามของพระเยซูเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเยซูคือพระนามของพระ
บิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าทั้งสามพระภาคเป็นบุคคลเดียว
หนึ่งตัวอย่างของกลุ่มที่ทำเช่นนี้คือ คริสตจักรยูไนเต็ดเพนเทคอส

ทุกวันนี้คริสตจักรส่วนใหญ่ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพจะให้บัพติศมาด้วยการกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่ท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”
พวกเขากำลังยืนยันความเชื่อในพระเยซูและเชื่อในตรีเอกานุภาพ

รูปแบบการบัพติศมา

มาร่วมกัน:

ผู้ที่กลับใจมาเชื่อที่รับบัพติศมาควรร่วมกันด้วยกันเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีใครบ้างที่นั่นที่รับบัพติศมา
เมื่อผู้คนมาร่วมกัน บางคนจะนำพวกเขาร้องเพลงสักระหว่างสามนาที่

ข้อพระคัมภีร์: ใครบางคนอ่าน มัทธิว 28:18-20

คำประกาศ: ศิษยาภิบาลควรกล่าวต่อฝูงชนว่า

“คนเหล่านี้ที่จะรับบัพติศมานี้ได้เป็นพยานถึงการกลับใจใหม่และมีความเชื่อในพระคริสต์
บัพติศมานี้แทนถึงการตายและการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซู
ดังนั้นผู้เชื่อเหล่านี้จึงเป็นพยานโดยการบัพติศมาว่าพวกเขาได้ตายต่อบาปและบัดนี้มีชีวิตใหม่
เพื่อพระเจ้าแล้ว พวกเขาได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ในการเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว”

คำอธิษฐาน: จากนั้นศิษยาภิบาลควรนำคริสตจักรให้อธิษฐานเผื่อคนที่กลับใจมาเชื่อ

คำอธิษฐานของเขาควรประกอบไปด้วยคำกล่าวต่อไปนี้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า

เราขอบคุณสำหรับพระองค์ที่นำคนเหล่านี้มาถึงความรอดและชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เราขอบคุณที่พระองค์ช่วยกู้พวกเราจากอำนาจของบาป
เราอธิษฐานขอให้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มเขาให้เต็มและให้พวกเขามีชัยชนะทุก
วัน ขอให้พวกเขาเป็นพยานต่อชุมชนของพวกเขาและเป็นพระพรต่อคริสตจักร”

บัพติศมา: คนที่กลับใจมาเชื่อควรลงไปหาศิษยาภิบาลที่อยู่ในน้ำที่ละคน ก่อนให้บัพติศมา
ศิษยาภิบาลควรกล่าวว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาท่านในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เพลงสรรเสริญ: หลังจากให้บัพติศมาแล้ว ที่ประชุมควรร้องเพลงสรรเสริญร่วมกัน
ให้ใครบางคนนำอธิษฐานสั้น ๆ ได้

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พวกสาวกของพระเยซูให้บัพติศมาในช่วงระหว่างทำพันธกิจ
2. คริสตจักรในยุคแรกให้บัพติศมาผู้คนในทุกที่ที่ข่าวประเสริฐไปถึง
3. บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ถึงการตาย การถูกฝัง และการฟื้นขึ้นจากตายของพระเยซู
4. บัพติศมาเป็นคำพยานถึงความรอดและชีวิตใหม่ในพระคริสต์
5. คนที่กลับใจมาเชื่อควรได้รับบัพติศมาทันทีหลังจากกลับใจมาเชื่อ
6. คน ๆ หนึ่งไม่ควรคิดเอาเองว่าเขาเป็นคริสเตียนเพราะเขาได้รับบัพติศมา
7. คริสตจักรควรยืนยันหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพในการบัพติศมา

งานมอบหมายบทที่ 10

1. ห้องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 10
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
พูดกับผู้เชื่อที่ได้รับบัพติศมาที่แตกต่างกันสามคนและถามว่าบัพติศมาที่พวกเขาได้รับนั้นมีความหมายอะไรต่อพวกเขา และเขียนสรุปมา

บทที่ 11

พินิจนิพนธ์

บทนำ

หัวหน้าชั้นเรียนหรือนักศึกษาที่ถูกเลือกควรเล่าเรื่องการช่วยกู้อิสราเอลจากอียิปต์แบบย่อ ๆ
ให้นักศึกษาหลายคนแจกแจงรายละเอียด ในอพยพ 11-12 เล่าถึงปัสกาครั้งแรก

ที่มาของพินิจนิพนธ์

ปัสกาเป็นเทศกาลของคนยิวเพื่อฉลองคำคืนที่ชนอิสราเอลออกจากอียิปต์
การเฉลิมฉลองไม่ได้เพียงเกี่ยวกับการช่วยกู้จากอียิปต์เท่านั้น
แต่เป็นการฉลองถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเมื่อพระองค์ฆ่าชาวอียิปต์แต่ผ่านบ้าน
ของคนอิสราเอลไป (อพยพ 12:27) ด้วยเหตุนี้
เหตุการณ์นี้จึงเป็นเครื่องหมายของพระเมตตาของพระเจ้าต่อประชากรของพระองค์
หลังจากการช่วยกู้จากอียิปต์ชนอิสราเอลมีเทศกาลปัสกาทุกปี ในเวลานั้นพระเจ้าให้พิธีต่าง ๆ
แก่พวกเขาซึ่งรวมถึงอาหารพิเศษและพิธีที่ใช้เลือด
เหตุการณ์นี้เป็นแบบจำลองของความรอด
แต่ไม่ได้หมายความว่าคนที่ได้รับการช่วยกู้ในวันนั้นได้รับการยกโทษความบาปทั้งหมดของ
พวกเขาและมีความสัมพันธ์ถูกต้องกับพระเจ้า
อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับการช่วยกู้จากการเป็นทาส พวกเขาได้รับพระเมตตาจากพระเจ้า
และเลือดเป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดของพระเจ้า
รายละเอียดเหล่านั้นทำให้เหตุการณ์นี้เป็นภาพอธิบายถึงความรอดที่มาทางพระคริสต์
ชนอิสราเอลส่วนใหญ่ฉลองเทศกาลปัสกาโดยไม่ได้ตระหนักถึงความหมายที่แท้จริงทั้งหมด
ในปัสกาครั้งสุดท้ายที่พระเยซูรับร่วมกับพวกสาวก พระองค์อธิบายความหมายของปัสกา
พระองค์ตั้งพิธีหนึ่งไว้เพื่อให้คริสตจักรปฏิบัติเมื่อพระองค์ตรัสว่า
“จงกระทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:15-20) คริสตจักรต่าง ๆ เรียกพิธีนี้ว่า
“อาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า” หรือ “มหาสนิท” หรือ “ศีลมหาสนิท” หรือ “มิชซา”

เปาโลเขียนว่าพิธีนี้ต้องได้รับการปฏิบัติเป็นประจำในคริสตจักรไปจนกว่าพระเยซูเสด็จมา (1 โครินธ์ 11:24-26) คริสตจักรมีเทศกาลพิเศษอื่น ๆ

และการสวดอธิษฐานที่ไม่ควรมาปะปนกับพิธีมหาสนิท ยกตัวอย่างเช่น เมื่อพระคัมภีร์บอกว่าผู้เชื่อในยุคแรก “หักขนมปังตามบ้าน” เราควรระลึกว่าคำว่า *หักขนมปัง* นั้นหมายถึงการกิน (กิจการ 2:46)

พวกเขากำลังสวดอธิษฐานกันโดยการกินร่วมกันในบ้านหลายบ้าน คริสตจักรมี “เทศกาลแห่งความรัก” ด้วยซึ่งไม่ใช่พิธีมหาสนิท (ยูดา 12)

ความหมายของพิธีมหาสนิท

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 6:47-58 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเยซูทำให้ฝูงชนตกตะลึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า พระองค์เป็นอาหารจากสวรรค์ และพวกเขาจำเป็นต้องกินเนื้อและดื่มเลือดของพระองค์

► พระเยซูหมายถึงอะไรในคำกล่าวเหล่านั้น?

พระเยซูตรัสว่าพระองค์มอบพระองค์เองเพื่อให้ชีวิตแก่โลกนี้ (ยอห์น 6:51)

พระองค์กำลังพูดถึงการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์เองเพื่อจัดเตรียมการลบบาป พระองค์เปรียบเทียบการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์กับอาหารและเครื่องดื่ม เหมือนกับคนๆ หนึ่งที่ต้องการอาหารสำหรับหล่อเลี้ยงร่างกาย เขาก็ต้องยอมรับเครื่องบูชาของพระคริสต์เพื่อมีชีวิตนิรันดร์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ลูกา 22:15-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในปัสกาครั้งสุดท้ายของพระเยซูที่รับร่วมกันกับพวกสาวก พระองค์ตรัสว่าขนมปังคือร่างกายของพระองค์ และเหล้าองุ่นคือเลือดของพระองค์ พระองค์จะมอบชีวิตของพระองค์เพื่อให้พวกเขาได้รับความรอด

ขนมปังและเหล้าองุ่น

► ทำไมพระเยซูใช้ขนมปังและเหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิท?

มีหลายเหตุผลที่พระเยซูใช้ขนมปังและเหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิท ส่วนใหญ่ขนมปังเป็นอาหารหลักของหลายพื้นที่ในโลกนี้

ขนมปังไม่ได้แทนถึงอาหารทั่วไปเท่านั้น แต่แทนถึงชีวิตเพราะอาหารเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต เหล้าองุ่นเป็นเครื่องดื่มหลักในสมัยนั้น แทนที่จะเป็นน้ำ เหล้าองุ่นแทนถึงการเฉลิมฉลอง

ในคริสตจักรสมัยใหม่บางแห่งใช้เหล้าองุ่นสำหรับพิธีมหาสนิทแม้ว่าพวกเขาไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นในเวลาอื่นเลยก็ตาม

บางคริสตจักรใช้น้ำองุ่นเพราะพวกเขาอยากส่งเสริมการดื่มแอลกอฮอล์เลย

น้ำองุ่นถูกเรียกว่าเป็นเหล้าองุ่นในพันธสัญญาใหม่ไม่ว่าจะดื่มตอนสดๆ

หรือในขั้นตอนใดของการหมักก็ตาม

บางคริสตจักรเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นที่แตกต่างไปเลยสำหรับการกินและดื่มในพิธีมหาสนิท

เราควรระมัดระวังเกี่ยวกับการใช้อย่างอื่นสำหรับพิธีมหาสนิท

กลุ่มมอรมอนใช้ขนมปังกับน้ำธรรมดา

แต่พวกเขาไม่เชื่อหลักคำสอนของคริสเตียนเรื่องการลบบาป

ในพื้นที่ต่าง ๆ ของโลก ขนมปังกับเหล้าองุ่นอาจไม่ใช่อาหารหลัก

อาจเป็นอย่างอื่นที่เป็นอาหารหลักและเครื่องดื่มหลัก ในกรณีนั้น

คริสตจักรอาจต้องพิจารณาอย่างจริงจังเพื่อใช้ทางเลือกอื่น

ไม่ใช่ร่างกายและเลือดตามตัวอักษร

คริสตจักรโรมันคาทอลิกและคริสตจักรอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์

เชื่อว่าขนมปังและเหล้าองุ่นกลายเป็นร่างกายและเลือดของพระเยซูตามตัวอักษร

มีบางคริสตจักรที่เชื่อว่าร่างกายและเลือดของพระเยซูอยู่ในขนมปังและเหล้าองุ่นจริง ๆ

คริสตจักรโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่เชื่อว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงร่างกายและเลือดของพระคริสต์โดยไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในทางกายภาพ

เมื่อพระเยซูขึ้นสู่สรวงสวรรค์ให้กับพวกสาวก พระองค์ตรัสว่า “นี่คือกายของเรา...นี่คือโลหิตของเรา”

พระเยซูยังอยู่ที่นั่นกับพวกเขาในทางกายภาพ

ร่างกายและเลือดของพระองค์ยังไม่ได้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเวลานั้น

จึงชัดเจนว่าพระองค์หมายความว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงร่างกายและเลือดของพระองค์ ไม่ใช่ร่างกายและเลือดตามตัวอักษร

ขนมปังและเหล้าองุ่นที่ใช้ในพิธีมหาสนิทจึงควรเป็นการระลึกถึงอย่างเดียวกันนี้

ความรอดผ่านมาทางการเป็นเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียวของพระเยซู

การตายของพระองค์ไม่ได้เกิดขึ้นซ้ำ ๆ

เนื่องจากพิธีมหาสนิทเป็นการกระทำที่เป็นการนมัสการและประกาศถึงความเชื่อในเหตุการณ์เดียวคือการตายของพระเยซู

จึงไม่จำเป็นว่าขนมปังและเหล้าองุ่นจะต้องเป็นร่างกายและเลือดของพระองค์ตามตัวอักษร

เนื่องจากโรมันคาทอลิกเชื่อว่าคริสตจักรได้ควบคุมเหนือการแจกจ่ายร่างกายและเลือดของพระคริสต์ตามตัวอักษร ดังนั้นพวกเขาจำนวนมากจึงเชื่อว่าคริสตจักรควบคุมว่าใครที่จะรอดได้ พวกเขาคิดว่าคน ๆ หนึ่งไม่สามารถรอดได้ถ้าหากนักบวชปฏิเสธไม่ให้เขาได้รับพิธีมหาสนิท คนหลายล้านคนคิดว่าคน ๆ หนึ่งรอดได้โดยการรับพิธีมหาสนิท

ทัศนคติถูกต้องเกี่ยวกับพิธีมหาสนิทคือการกระทำเพื่อเป็นการนมัสการโดยเป็นสัญลักษณ์ถึงการตายของพระคริสต์เพื่อเรา

ในระหว่างนั้นพระเจ้าประทานพระคุณเพื่อตอบสนองต่อความเชื่อของผู้ร่วมพิธี

พิธีมหาสนิทมิใช่สำหรับคนที่ได้รับความรอดแล้ว

และความรอดของพวกเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการรับมหาสนิทได้



ทำไมเราจึงไม่ควรคิดว่าพระเยซูหมายความว่าขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นร่างกายและเลือดของพระองค์ตามตัวอักษร?

“วิถีแห่งพระคุณคือช่องทางที่พระเจ้ากำหนดซึ่งส่งผ่านอิทธิพลที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มายังจิตวิญญาณของมนุษย์”
- ไวลีย์ & คูลเบอร์ทสัน
บทนำสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน

► ทำไมการที่พิธีมหาสนิทเป็นพระกายของเลือดของพระคริสต์ตามตัวอักษรจึงไม่จำเป็นสำหรับความรอด?

วิถีแห่งพระคุณ

พิธีมหาสนิทมักจะถูกเรียกว่าเป็นวิถีแห่งพระคุณ

พระเจ้าได้ออกแบบให้พิธีนี้เป็นวิถีแห่งพระคุณเมื่อมีการรับด้วยความเชื่อในการลบบาปของพระคริสต์ คริสเตียนควรเชื่อฟังพระเจ้าด้วยการทำตามคำสั่งในพระคัมภีร์

คริสเตียนไม่ควรละเลยวิถีแห่งพระคุณนี้

ถ้าหากคนหนึ่งรับมหาสนิทโดยปราศจากความเชื่อในพระคริสต์
นั้นย่อมไม่ได้เป็นการนำพระคุณมาให้เขาโดยอัตโนมัติ

ถ้าหากใครรับมหาสนิทโดยไม่ได้เคารพยำเกรงต่อความหมายของพิธีนี้
เขาก็เป็นการลงโทษมาสู่ตัวเอง (1 โครินธ์ 11:27-29)

การกลับใจใหม่และความเชื่อเป็นปัจจัยสำคัญต่อความรอด

พิธีมหาสนิทไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อความรอด

พิธีมหาสนิทเป็นการกระทำที่แสดงถึงการเชื่อฟังและเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อ
คริสเตียนไม่ควรหยุดเป็นคริสเตียนหากเขาไม่ได้เข้าร่วมพิธีมหาสนิท

► คริสเตียนจำเป็นต้องรับพิธีมหาสนิทใหม่? อธิบายคำตอบของคุณ

วิธีร่วมพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง

อัครทูตเปาโลแก้ไขวิธีการที่ผิดของชาวโครินธ์ในการร่วมพิธีมหาสนิท

คำแนะนำของเขามีคุณค่าต่อเรา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 11:20-34 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง ชาวโครินธ์ทำอะไรที่ผิด?

พวกเขานำอาหารมาและร่วมรับประทานอาหารมือสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

พวกเขาแต่ละคนกินอาหารของตัวเองโดยไม่ได้แบ่งปันกัน

พวกเขาไม่รอกันและต่างคนต่างเริ่ม บางคนกินมากเกินไป และบางคนก็ยังหิว

บางคนดื่มมากเกินไปและเมา

► อะไรคือคำสั่งเจาของที่เปาโลให้พวกเขา?

เปาโลบอกพวกเขาว่าไม่ให้ทำสิ่งนี้ให้กลายเป็นมื้ออาหาร

คริสตจักรมีงานเลี้ยงและมือสามัคคีธรรมอยู่แล้ว แต่นั่นไม่ใช่พิธีมหาสนิท

เปาโลบอกให้พวกเขารอกันและเริ่มต้นด้วยกัน

เปาโลทบทวนวิธีที่พระเยซูตั้งพิธีนี้ไว้สำหรับคริสตจักร พระเยซูหยิบขนมปัง

จากนั้นจึงเป็นเหล้าองุ่น แล้วอธิบายความหมาย

การรับมหาสนิทด้วยความเคารพยำเกรงและระลึกถึงความหมายของพิธีนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับ
ผู้ร่วมพิธี

เปาโลกล่าวว่าคน ๆ หนึ่งควรตรวจสอบตัวเองเพื่อจะไม่ต้องรับพิธีมหาสนิทอย่าง “ไม่สมควร”
บางคนแปลความหมายว่าเป็นการที่คน ๆ

หนึ่งไม่ควรรับมหาสนิทจนกว่าจะมั่นใจว่าชีวิตของเขาเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าในทุกรายละเอียด พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้สอนแบบนั้น อัครทูตกำลังพูดถึงวิธีการรับมหาสนิท
คนจะถูกลงโทษถ้าหากเขาได้รับด้วยวิธีที่เป็นการดูหมิ่นและไม่ได้ใส่ใจต่อความหมาย

การที่สมาชิกในคริสตจักรอธิษฐานร่วมกันในช่วงพิธีมหาสนิทเป็นเรื่องดี
ผู้คนที่แตกต่างกันสามารถถูกจัดวางให้น่าอธิษฐานในช่วงที่แตกต่างกันของช่วงพิธี
กลุ่มสามารถร้องเพลงร่วมกันในช่วงใดช่วงหนึ่งของพิธี พิธีควรจบลงอย่างสงบและมีระเบียบ
ช่วงพิธีมหาสนิทไม่ใช่ช่วงที่จะเสียงดัง ชื่นชมยินดีตามธรรมชาติ
แต่เป็นเวลาใคร่ครวญถึงการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูเพื่อประทานความรอดให้แก่เรา

การรับมหาสนิทอย่างถูกต้อง

► ใครที่ควรได้รับอนุญาตให้รับมหาสนิท?

พระเยซูสอนเรื่องแนวทางการปฏิบัตินี้ให้กับพวกสาวกและบอกให้พวกเขาทำร่วมกัน
ดังนั้นเราจึงรู้ว่าพิธีนี้มีไว้สำหรับคริสเตียน
พิธีมหาสนิทไม่ควรถูกนำเสนอให้กับคนในศาสนาอื่น
คนที่นมัสการพระอื่นก็กำลังนมัสการวิญญาณชั่ว เขาไม่สามารถนมัสการพระคริสต์ด้วยได้ (1
โครินธ์ 10:20-21)

ถ้าหากคนหนึ่งใช้ชีวิตอยู่ในบาปอย่างเปิดเผยและไม่ได้กลับใจใหม่ เขาก็ไม่ควรรับมหาสนิท
การรับมหาสนิทคือการเป็นพยานว่าเรามีส่วนในการตายของพระคริสต์
คนที่ทำบาปอย่างจงใจก็ไม่ได้เป็นคำพยานนั้น

คนที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ในบาปอย่างเปิดเผยเช่น การผิดประเวณี การกราบไหว้รูปเคารพ
หรือเมามาย ก็ไม่ใช่คริสเตียน (1 โครินธ์ 6:9-10)

พระคัมภีร์บอกเราว่าเราไม่สามารถสมาคมศีลธรรมกับคนที่ทำบาปเหล่านี้และยังคงอ้างว่าตนเป็น
คริสเตียน (1 โครินธ์ 5:11) ด้วยเหตุนี้ การให้เขาเข้าร่วมรับมหาสนิทจึงไม่ถูกต้อง

ถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งทำบาปและปฏิเสธการแก้ไขตักเตือนของคริสตจักร
ก็ถือว่าเขายังไม่ได้รับความรอด (มัทธิว 18:17) และด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ควรรับมหาสนิท

พิธีมหาสนิทแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันแบบพิเศษของคริสเตียน คำว่า มหาสนิท บ่งบอกถึงความหมาย อัครทูตกล่าวว่าในพิธีมหาสนิท เราแสดงให้เห็นว่าเราเป็นกายเดียวกัน (1 โครินธ์ 10:16-17) ด้วยเหตุนี้คนที่รู้ชัดว่าเป็นคนบาปที่ไม่ใส่ใจ

เขาก็ไม่สามารถร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นได้

ศิษยาภิบาลมีหน้าที่ทำพิธีมหาสนิทให้กับคริสเตียน

แต่เขาไม่ได้รับผิดชอบในการตรวจสอบทุกรายละเอียดชีวิตของคนเหล่านั้น

ถ้าหากมีคนหนึ่งที่บอกว่าตัวเองเป็นคริสเตียนและไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างเปิดเผยในความบาป

ศิษยาภิบาลสามารถยอมรับคำพยานของเขาได้

ทุกคนที่ได้รับความรอดแล้วอย่างแท้จริงก็รับการลบบาปที่มหาสนิทแทนถึงได้

ไม่ว่าเขาเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นใดอย่างเจาะจงหรือไม่ก็ตาม

ด้วยเหตุนี้การเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นจึงไม่ใช่ข้อกำหนดสำหรับการรับมหาสนิท

การกลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงคือคุณสมบัติสำหรับพิธีมหาสนิทและพิธีบัพติศมา

เขาไม่ควรรอจนกว่าจะรับบัพติศมาแล้วจึงค่อยรับมหาสนิท

ถ้าหากเขาได้รับบัพติศมาด้วยความเต็มใจ

ถ้าหากที่ประชุมในคริสตจักรผสมผสานด้วยคริสเตียนหลายแบบรวมถึงถึงคนที่ยังไม่ได้รับความ

รอด รวมทั้งคนที่ยังใช้ชีวิตในความบาปอย่างเปิดเผย

จึงไม่ควรทำพิธีมหาสนิทในช่วงเวลาแบบนั้นได้

ควรจัดเวลาต่างหากเพื่อให้คนเหล่านั้นที่สามารถรับได้ได้รับมหาสนิท

► อะไรคือเหตุผลที่ไม่ควรให้คนที่ทำบาปอย่างเปิดเผยรับมหาสนิท?

ความถี่ในการทำพิธีมหาสนิท

► พิธีมหาสนิทควรทำบ่อยแค่ไหน? เพราะอะไร?

บางคริสตจักรทำพิธีมหาสนิททุกสัปดาห์ บางคริสตจักรทำเดือนละครั้ง บางคริสตจักรปีละครั้ง

บางคนไม่ค่อยทำและไม่มีกำหนดการ

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าต้องทำพิธีมหาสนิทบ่อยแค่ไหน

บางคนก่อนได้รับความรอด พวกเขาเชื่อในพิธีกรรมที่ทำให้ได้รับความรอด

เมื่อพวกเขาได้รับความรอดและละทิ้งรูปแบบของศาสนา

พวกเขาอาจรู้สึกอึดอัดกับพิธีกรรมทางศาสนาใดๆ

พวกเขาอาจคิดว่าพิธีมหาสนิทไม่ควรทำบ่อย

บางคนเชื่อในพิธีกรรมอย่างผิดๆ พวกเขาต้องการให้มีพิธีมหาสนิทบ่อยๆ

เพราะช่วยให้เขารู้สึกว่าตัวเองได้รับความรอด

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับศิษยาภิบาลที่จะอธิบายถึงความหมายของพิธีมหาสนิท

เขาควรช่วยให้คนของเขาเข้าใจวิธีใช้มหาสนิทเพื่อเป็นพระพรต่อความสัมพันธ์ของพวกเขา กับพระเจ้าโดยไม่ได้อ้างอิงในพิธีนี้แบบผิดๆ

สิทธิอำนาจที่ถูกต้องสำหรับการประกอบพิธีมหาสนิท

► ใครมีสิทธิเป็นผู้ประกอบพิธีมหาสนิท?

พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต (วิวรณ์ 1:6, 1 เปโตร 2:5, 9)

นั่นหมายความว่าเราสามารถนมัสการพระเจ้าได้โดยตรงและช่วยคนอื่นให้นมัสการพระองค์ได้ ไม่มีคนกลางบนโลกนี้ที่จำเป็นต้องการนำเราให้เข้าถึงพระเจ้า

เพราะพระเยซูเป็นมหาปุโรหิตของเรา และพระองค์ได้ให้ทางเข้าแก่เราไว้แล้ว (1 ทิโมธี 2:5, ฮีบรู 4:14-16) โดยพระองค์เราจึงถวายการสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาตลอดไป (ฮีบรู 13:15)

เนื่องจากผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต

เราจึงสามารถให้เหตุผลว่าผู้เชื่อคนใดก็ตามสามารถประกอบพิธีมหาสนิทให้กับผู้เชื่อคนอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะเมื่อศิษยาภิบาลไม่สามารถประกอบพิธีเองได้ อย่างไรก็ตามมีเหตุผลอื่น ๆ

ที่การประกอบพิธีมหาสนิทควรอยู่ภายใต้การดูแลของศิษยาภิบาล

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำสั่งเจาะจงว่าศิษยาภิบาลผู้เดียวควรประกอบพิธีมหาสนิท

อย่างไรก็ตามเปาโลให้คำสั่งพิเศษสำหรับการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างมีระเบียบและด้วยความเคารพยำเกรง คำสั่งมีไว้สำหรับกลุ่ม และผู้นำมีความรับผิดชอบต่อนากลุ่ม

ปกติแล้วผู้คนในคริสตจักรคาดหวังให้ศิษยาภิบาลตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง และศิษยาภิบาลควรทำหน้าที่นั้น

► ขอให้ดูคำเตือนอีกครั้งใน 1 โครินธ์ 11:27-34

เปาโลพูดว่าคำแนะนำต่าง ๆ

เหล่านั้นสำคัญเพราะเป็นการเคารพต่อร่างกายและเลือดของพระคริสต์

ถ้าหากคนใดไม่ใส่ใจเรื่องนี้เขาก็จะมีความผิด
การพิพากษาด้วยความเจ็บป่วยและการตายได้มาถึงพวกเขาหลายคนเรียบร้อยแล้ว
เปาโลกล่าวว่าพวกเขาควรใส่ใจในการตรวจสอบตัวเอง พวกเขาจะไม่ถูกพระเจ้าพิพากษา
เปาโลกล่าวว่าเขามีคำแนะนำเพิ่มเติมในภายหลัง

เป็นสิ่งสำคัญที่จะร่วมรับมหาสนิทอย่างถูกต้อง
ไม่ใช่เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายที่มาจากการใช้ในทางที่ผิดเท่านั้น
แต่เพื่อได้รับพระพรที่พระเจ้าเตรียมไว้ให้เรา

เป็นการสมเหตุสมผลที่จะคิดว่าอัครทูตคาดหวังให้ผู้นำคริสตจักรตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำแนะนำเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติตาม
สมาชิกในคริสตจักรต้องการให้ศิษยาภิบาลช่วยพวกเขาให้ร่วมรับมหาสนิทอย่างถูกต้องเพราะมันเป็นเรื่องที่สำคัญ

ศิษยาภิบาลมีความรับผิดชอบพิเศษเพราะมหาสนิทไม่ควรให้คนที่อยู่ในศาสนาอื่นหรืออยู่ในบาปเปิดเผยรับได้

ด้วยเหตุนี้

การประกอบพิธีมหาสนิทควรเป็นศิษยาภิบาลเองหรือบางคนที่อยู่ภายใต้การดูแลของศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลสามารถขอให้คนอื่นช่วยเขาประกอบพิธีมหาสนิทได้
ศิษยาภิบาลอาจอนุญาตให้ใครบางคนประกอบพิธีมหาสนิทเมื่อเวลาที่ศิษยาภิบาลไม่ได้อยู่ที่นั่น

รูปแบบของพิธีมหาสนิท

ร่วมกัน: ควรให้ผู้คนที่มารวมตัวกันเป็นประจักษ์รับมหาสนิทร่วมกัน

ถ้าหากพิธีนี้ประกอบในที่ประชุมนมัสการที่มีคนหลากหลาย ผู้นำต้องรู้ว่าใครบ้างที่ร่วมรับได้

พระคัมภีร์: ก่อนจะรับมหาสนิท ควรอ่านพระคัมภีร์ก่อน

ควรกล่าวถึงพระคัมภีร์ไม่กี่ประโยคสั้น ๆ ตัวอย่างพระคัมภีร์ที่ใช้ได้เช่น มัทธิว 26:26-30, มาระโก 15:22-28, ลูกา 22:14-20, ยอห์น 10:11-18, ยอห์น 19:1-6, ยอห์น 19:16-19, ยอห์น 20:26-29, 1 โครินธ์ 11:23-26, ฮีบรู 10:11-17, ฮีบรู 9:24-28, ฮีบรู 4:12-16, วิวรณ 1:12-18, อิสยาห์ 53:1-5, หรือ อิสยาห์ 53:6-12

อธิษฐาน: ควรให้บางคนนำอธิษฐาน คำอธิษฐานควรรวมถึงคำกล่าวต่อไปนี้

“องค์พระผู้เป็นเจ้า

เราขอบคุณพระองค์สำหรับความรอดที่พระองค์ให้แก่เราผ่านการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซู

เราขอบคุณสำหรับพระคุณที่พระองค์ให้กับเราเปล่า ๆ เมื่อเรารับมหาสนิทด้วยกันนี้

เราเป็นพยานว่าเราพึ่งพาพระองค์สำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เราแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันที่เรามีในฐานะผู้เชื่อร่วมกัน

เราอธิษฐานขอพระคุณเพื่อจะดำเนินชีวิตให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ในทุก ๆ วัน”

แจกจ่ายขนมปัง: ศิษยาภิบาลหรือคนที่เขาแต่งตั้งควรเป็นคนหักขนมปังแจกจ่าย

เขาอาจพูดว่า “ขนมปังนี้แทนถึงร่างกายของพระคริสต์ที่ให้ไว้เพื่อความรอดของเรา”

ทุกคนคนสงบนิ่งและเคารพยำเกรงในช่วงพิธีมหาสนิท

ในบางคริสตจักรศิษยาภิบาลจะขอให้ผู้คนถือขนมปังไว้ก่อนจนกว่าทุกคนจะได้รับขนมปังแล้ว

จึงรับประทานพร้อมกัน แต่ในบางคริสตจักรให้แต่ละคนรับประทานขนมปังได้เลยเมื่อได้รับ

อธิษฐาน: ศิษยาภิบาลหรือบางคนที่เขาเลือกไว้ควรนำอธิษฐานสั้น ๆ

เพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณของพระองค์

แจกจ่ายเหล้าองุ่น: ศิษยาภิบาลอาจพูดว่า

“เหล้าองุ่นนี้แทนถึงเลือดของพระเยซูที่ให้ไว้เพื่อความรอดของเรา”

บางคริสตจักรให้แต่ละคนรับคนละถ้วย บางคริสตจักรใช้ถ้วยเดียวส่งต่อกันไป

บางคริสตจักรแต่ละคนจุ่มขนมปังในเหล้าองุ่น

สิ่งสำคัญคือสิ่งนี้ทำอย่างมีระเบียบและด้วยความเคารพยำเกรง

อธิษฐาน: ศิษยาภิบาลหรือบางคนที่เขาเลือกไว้ควรนำอธิษฐานเพื่อการนมัสการ

บทเพลงสรรเสริญ: ทั้งกลุ่มสามารถร้องเพลงสรรเสริญร่วมกันได้

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. พิธีมหาสนิทมาจากการฉลองปัสกาของคนยิว
2. พิธีปัสกาเป็นภาพอธิบายถึงการลบบาปโดยทางพระคริสต์
3. ขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์ถึงร่างกายและเลือดของพระเยซู
4. พิธีมหาสนิทไม่ได้ทำให้คนที่ร่วมพิธีได้รับความรอดโดยอัตโนมัติ
5. พิธีมหาสนิทสามารถให้พระคุณแก่คนที่รับด้วยความเชื่อในการลบบาปของพระคริสต์
6. พิธีมหาสนิทไม่ควรให้คนที่ทำบาปเปิดเผยหรืออยู่ในศาสนาอื่นรับได้
7. ศึกษากิจการต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการประกอบพิธีมหาสนิทอย่างถูกต้อง

งานมอบหมายบทที่ 11

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 11
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายการสัมภาษณ์:
สัมภาษณ์ผู้เชื่อสามคนเกี่ยวกับความหมายของพิธีมหาสนิทสำหรับพวกเขา
แล้วเขียนสรุปสั้น ๆ

บทที่ 12

วินัยในคริสตจักร

บทนำ

ในบทที่ 3 เราเรียนรู้คำนิยามนี้สำหรับคริสตจักรท้องถิ่น:

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มผู้เชื่อที่ทำหน้าที่เป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณและชุมชนแห่งความเชื่อ นำเสนอข่าวประเสริฐและ
การสามัคคีธรรมของคริสตจักรให้กับทุกคนที่กลับใจใหม่
ประกอบพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท มีการนมัสการร่วมกัน
สามัคคีธรรมกัน ประกาศข่าวประเสริฐ และสร้างสาวก
บรรลุภาระงานของพระกายของพระคริสต์ให้สำเร็จโดยการใช้
ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอมจำนนต่อพระวาระของพระเจ้า
มีความเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนตามพระคัมภีร์
มีประสบการณ์ในพระคุณ และมีชีวิตของพระวิญญาณ

ตอนนี้ให้เราพิจารณาคำนิยามของวินัยในคริสตจักร

คำนิยามของวินัยในคริสตจักร

วินัยในคริสตจักรคือการตอบสนองอย่างเด็ดเดี่ยวของคริสตจักรต่อความบาปของสมาชิกคนหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์สี่ประการคือ เพื่อปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร
การยับยั้งในความจริง การปกป้องที่ประชุมจากอิทธิพลที่ผิด
และนำสมาชิกที่ทำบาปกลับคืนสู่ความรอดและการสามัคคีธรรม

► ดูคำนิยามของคริสตจักรและคำนิยามของวินัยในคริสตจักร พิจารณาว่าคริสตจักรคืออะไร
อธิบายว่าทำไมจึงจำเป็นต้องมีวินัยในคริสตจักร

ความจำเป็นของวินัยในคริสตจักร

อะไรเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกคริสตจักรกลับไปทำบาป แต่ยังคงเข้าร่วมในคริสตจักร?

มันจะเป็นอย่างไรถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งไม่ได้เชื่อในหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของคริสตจักรอย่างแท้จริงและสอนหลักคำสอนที่ผิด?

อะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งทำผิดต่อบางคนและไม่ยอมรับผิด?

บางคริสตจักรถูกพระเยซูต่อว่าเพราะพวกเขาล้มเหลวในการสร้างวินัยในคริสตจักร

คริสตจักรที่เปอร์กามอสมีพวกผู้สอนหลักคำสอนเท็จที่ควรถูกกำจัดออกไป (วิวรณ์ 2:14-16)

คริสตจักรที่ธียาติรามีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งพระเยซูเรียกว่าเยเซเบล

หญิงคนนี้นำผู้คนให้ทำผิดทางเพศและนมัสการรูปเคารพต่าง ๆ

ด้วยเหตุนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงต่อว่าคริสตจักรนั้น (วิวรณ์ 2:20)

พระคัมภีร์บอกเราว่าความสว่างกับความมืดสามัคคีธรรมกันไม่ได้

ไม่มีการสามัคคีธรรมกันระหว่างคนที่รับใช้พระคริสต์กับคนที่รับใช้พระอื่น (2 โครินธ์ 6:14-15)

เราจะพิจารณาเหตุผลสี่ประการที่จำเป็นต้องมีวินัยในคริสตจักร เพิ่มเติมในบทเรียนนี้

เราจะดูข้อพระคัมภีร์ที่สนับสนุนเหตุผลเหล่านี้

แต่เราจะสรุปโดยย่อที่นี่เพื่อให้่ายต่อการเรียนรู้

1. วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพราะคริสตจักรต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักรขึ้นอยู่กับหลักคำสอนของพระคัมภีร์และชีวิตของพระวิญญาณ

คำนิยามของคริสตจักรแสดงให้เห็นถึงความสำคัญที่สมาชิกของคริสตจักรจะอยู่ในการสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ

การสามัคคีธรรมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับพระเจ้าและประสบการณ์ในพระคุณ

ถ้าหากคนหนึ่งสูญเสียชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา เขาก็ไม่สามารถมีสามัคคีธรรมแบบคริสเตียนได้ ถ้าหากสมาชิกคนหนึ่งปฏิเสธที่จะยอมรับความจริง ไม่กลับใจจากบาป หรือไม่ยอมรับความผิด เขาก็ไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวกันกับคริสตจักรอีกต่อไป

2. วินัยคริสตจักรจำเป็นเพราะคริสตจักรต้องสนับสนุนความจริง

การยอมให้สมาชิกคนหนึ่งคงอยู่ในความบาปคือการล้มเหลวต่อการสนับสนุนความจริง

คริสตจักรไม่สามารถยื่นหยัดเพื่อรักษาความจริงต่อโลกนี้ได้หากสมาชิกของคริสตจักรใช้ชีวิตด้วยการฝ่าฝืนความจริง

3. วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพื่อปกป้องคนของคริสตจักรจากอิทธิพลที่ผิด

หากสมาชิกคริสตจักรอยู่ในบาปที่เห็นได้ชัดแต่ยังคงได้รับความเคารพนับถือในฐานะคริสเตียนคนหนึ่ง สมาชิกคนอื่น ๆ ก็จะถูกหลงใหลให้ทำอย่างเดียวกัน

4. วินัยในคริสตจักรจำเป็นเพื่อนำสมาชิกที่ทำบาปให้กลับคืนมา

หากสมาชิกคนหนึ่งใช้ชีวิตอยู่ในความบาปและไม่ได้รับการเผชิญหน้า เขาก็มีโอกาสกลับใจน้อยกว่า ถ้าหากเขาได้รับการเผชิญหน้า เขาอาจโกรธ แต่ต่อมาเขาจะมีโอกาสกลับใจมากกว่า

การลงโทษไม่ได้เป็นเหตุผลสำหรับวินัยในคริสตจักร

การลงโทษไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของคริสตจักร

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถลงโทษความบาปได้

การกระทำของคริสตจักรควรมีเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขตัวคนเดียว ไม่ใช่เพื่อลงโทษ

“การปกครองคริสตจักรของพระคริสต์แตกต่าง
อย่างมากจากการปกครองในระบบของโลก
โดยวางรากฐานในความถ่อมใจและความรักแบบพี่น้อง ซึ่งได้รับมาจากพระคริสต์ ศีรษะของคริสตจักร
และดำเนินต่อไปโดยความจริง
และพระวิญญาณของพระองค์”

- *อดัม คล๊าค*

ศาสนศาสตร์คริสเตียน

► อะไรจะเกิดขึ้นหากคริสตจักรล้มเหลวในการใช้วินัยกับสมาชิกที่ทำบาปอย่างเปิดเผย?

คำแนะนำจากพระเยซูเกี่ยวกับวินัยในคริสตจักร

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 18:15-20 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระเยซูให้คำแนะนำเพื่อจัดการความขัดแย้งระหว่างผู้เชื่อ

ถ้าผู้เชื่อคนหนึ่งคิดว่าบางคนทำผิดต่อเขา เขาควรคุยกับคนนั้นส่วนตัว

ปัญหาส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขในจุดนี้ บ่อยครั้งที่ปัญหาเกิดจากความเข้าใจผิด

ถ้าหากผู้เชื่อสองคนซื่อสัตย์และถ่อมใจ พวกเขาจะจัดปัญหาระหว่างพวกเขาได้

ความสัมพันธ์ท่ามกลางผู้เชื่อนั้นมีคุณค่า ถ้าหากคนหนึ่งเชื่อว่าอีกคนหนึ่งทำผิดต่อเขา
ความสัมพันธ์ก็ถูกทำลาย เขาควรไปหาคนที่ทำผิดนั้นด้วยความถ่อมใจและเมตตา
และแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์นั้นสำคัญต่อเขา เขาสามารถพูดทำนองนี้ว่า “พี่น้องของผม
ผมซาบซึ้งใจที่คุณเป็นพระพรในคริสตจักร คุณเป็นเพื่อนที่สำคัญต่อผม
แต่ผมกังวลใจเพราะรู้สึกว่าคุณทำผิดกับผมบางอย่าง
ผมคุยกับคุณเท่านั้นเพราะผมอยากให้ความสัมพันธ์ของเราถูกต้อง” อธิบายความผิดนั้น
แต่ระวังที่จะไม่กล่าวหาและรุนแรง ขอให้พร้อมฟังและเข้าใจ พร้อมที่จะให้อภัย

ตามคำแนะนำของพระเยซู ถ้ามีใครทำผิดจริงและไม่ยอมรับผิด
อีกคนควรพูดคุยกับเขาพร้อมกับผู้เชื่อที่ไม่นับถืออีกหนึ่งหรือสองคน
ให้ยากับคนที่ทำผิดอีกครั้งว่าเขาเป็นที่รักและความสัมพันธ์กับเขานั้นเป็นสิ่งสำคัญ

ถ้าหากคนที่ทำผิดยังคงปฏิเสธที่จะยอมรับความผิด เขาควรถูกรายงานต่อผู้นำคริสตจักร
ผู้นำควรมาพูดคุยกับเขา ถ้าหากเขาปฏิเสธที่จะฟัง
คริสตจักรควรตกลงร่วมกันโดยถือว่าเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อ

การถือว่าคนหนึ่งเป็นคนที่ไม่เชื่อไม่ได้เป็นการปฏิบัติต่อเขาอย่างหยาบคาย
แต่เป็นการบอกว่าเขาไม่ได้เป็นสมาชิกที่มีส่วนร่วมในคริสตจักรอีกต่อไปหรือไม่ได้มีส่วนนำพ
นธกิจใดๆ ของคริสตจักรอีก

เขาไม่สามารถรับมหาสนิทได้เพราะเขาได้รับการพิจารณาว่าเป็นคนนอกศาสนาแล้ว (ข้อ 17)
คริสตจักรให้เขารู้ว่าคริสตจักรไม่ได้ถือว่าเขาเป็นผู้เชื่อและคริสตจักรยังอธิษฐานให้เขากลับใ
จใหม่

หลังจากให้คำแนะนำเหล่านี้ พระเยซูให้บทเรียนเรื่องการให้อภัย (มัทธิว 18:21-35)

ถ้าหากคนนั้นยอมรับความผิดและกลับใจใหม่ เราต้องพร้อมให้อภัยเขา

► คุณจะพูดอย่างไรกับคนที่ทำผิดต่อคุณเมื่อคุณพยายามรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับเขา?

คำแนะนำจากเปาโลเกี่ยวกับวินัยในคริสตจักร

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

อะไรคือสถานการณ์ที่เปาโลกล่าวถึงในบทนี้?

อัครทูตเปาโลให้คำแนะนำเรื่องวินัยในคริสตจักรสำหรับกรณีเจาะจงในคริสตจักรโครินธ์
สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรมีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรม

เปาโลบอกพวกเขาว่าวินัยในคริสตจักรไม่ได้มีไว้เพื่อคนนอกคริสตจักรแต่เพื่อสมาชิกคริสตจักร (11-12) คริสตจักรต้องดำเนินการด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน (“เมื่อพวกท่านมารวมกัน”) พวกเขาต้องถอนคนนี้ออกจากการสามัคคีธรรมของพวกเขา

ถ้าหากคนหนึ่ง “เรียกว่าพี่น้อง” ทำบาปอย่างที่ยกมาถึงในข้อ 11

คริสเตียนต้องไม่สามัคคีธรรมกับเขาเลย

จุดประสงค์เพื่อให้คนนั้นตระหนักว่าเขาไม่ได้เป็นคริสเตียนและเพื่อให้โลกรู้ว่าคนนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร นี่รวมถึงการเอาเขาออกจากตำแหน่งใดๆ ในคริสตจักร เขาไม่สามารถร่วมพิธีมหาสนิทเพราะพิธีนั้นหมายถึงการสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกว่าการกินอาหารร่วมกัน

เปาโลบอกเป้าหมายสองอย่างของการกระทำนี้ เป้าหมายหนึ่งคือเพื่อคริสตจักรจะบริสุทธิ์ (6-7) เป็นไปไม่ได้ที่คริสตจักรเป็นหนึ่งเดียวกันได้ถ้าหากสมาชิกอยู่ในความบาป

เป้าหมายอย่างที่สองคือเพื่อนำคนบาปกลับสู่ความรอด

(“เพื่อจิตวิญญาณนั้นจะได้รับ ความรอด”)

ถ้าหากคริสตจักรยังคงยอมรับเขาให้เป็นสมาชิกในขณะที่เขายังคงทำบาปต่อไป

เขาก็จะคิดว่าเขาทำได้และไม่ต้องกลับใจใหม่

เขาจะกลับใจมากกว่าถ้าหากคริสตจักรสร้างวินัยให้เกิดขึ้น

การปฏิบัตินี้เรียกว่า “มอบเขาไว้กับซาตาน”

มีอีกกรณีที่เปาโลมอบพวกผู้สอนหลักคำสอนเท็จไว้กับซาตาน (1 ทิโมธี 1:20)

คนบาปจำเป็นต้องเข้าใจว่าเขาไม่ได้อยู่ภายใต้พระพรและการปกป้องของพระเจ้า

ในฐานะคนบาป เขาอยู่นอกคริสตจักรและเป็นผู้รับใช้ซาตาน

ชีวิตบาปจะทำลายเขาถ้าหากเขาไม่กลับใจใหม่

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 3:10-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ถ้าคนหนึ่งกำลังสอนหลักคำสอนนอกกรีต คริสตจักรควรพยายามแก้ไขเขาสองครั้ง

หลังจากนั้นเขาควรถูกปฏิเสธ พระคัมภีร์บอกเราว่าคนนี้ได้ละเมิดมโนธรรมของตนเองแล้ว

ลัทธินอกกรีตไม่ได้แตกต่างเพียงเล็กน้อยด้านหลักคำสอน

ลัทธินอกกรีตคือหลักคำสอนเท็จที่ขัดแย้งกันกับหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของชาวประเสริฐ

เราไม่ควรด่วนกล่าวหาใครว่าเป็นลัทธินอกกรีต

คนหนึ่งอาจผิดในหลักคำสอนบางเรื่องแต่ก็ยังคงเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ที่จริงใจ

► ดูใน 2 เธสะโลนิกา 3:6, 14-15 อธิบายหลักคำสอนที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ไว้

วินัยของศิษยาภิบาล

ศิษยาภิบาลมักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์

ศิษยาภิบาลมักจะอยู่ในสถานการณ์ที่พวกเขาถูกกล่าวหาว่าทำผิด

เป็นสิ่งสำคัญที่ศิษยาภิบาลต้องสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับคนของเขาโดยเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอ

การกล่าวหาศิษยาภิบาลไม่ควรได้รับการพิจารณายกเว้นมีพยานสองสามคน (1 ทิโมธี 5:19)

ผู้นำของสมัชชาพันธคริสตจักรหรือสังกัดนิกายต้องรับผิดชอบให้ศิษยาภิบาลรายงานตนเอง

และควรเข้ามาเกี่ยวข้องหากศิษยาภิบาลต้องได้รับการตรวจสอบหรือถอดถอน

พวกเขาสามารถช่วยประคองคริสตจักรในยามที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักร

► ทำไมความบาปของศิษยาภิบาลจึงร้ายแรง?

กระบวนการนำกลับคืน

เราควรระลึกว่าเป้าหมายของวินัยในคริสตจักรคือเพื่อนำสมาชิกกลับคืนสู่ความรอดและการส

ามัคคีธรรม คริสตจักรไม่จำเป็นต้องแน่ใจว่าสมาชิกที่ทำบาปได้รับโทษเพียงพอ

เมื่อสมาชิยอมรับว่าทำบาปและกลับใจใหม่ คริสตจักรควรนำเข้าสู่วินัยการนำกลับคืนมา

ในกรณีของความบาปบางอย่าง ถ้าหากสมาชิยอมรับความผิดทันทีและแก้ไขพฤติกรรม

เขาก็ยังสามารถมีส่วนร่วมในคริสตจักรได้ ความบาปที่ร้ายแรงมากกว่าถูกเขียนไว้ใน 1 โครินธ์

6:9-10 รวมถึงบาปทางเพศ ขโมย และการเมาเมาย

สมาชิกที่ทำหนึ่งในบาปเหล่านี้ควรถูกถอดถอนจากการเป็นสมาชิกและจากตำแหน่งใดๆ

ในการเป็นผู้นำ

กระบวนการนำกลับคืนมาเริ่มต้นเมื่อสมาชิกกลับใจจากบาป

หากเป็นความบาปที่ร้ายแรงมากกว่า

เขาก็ไม่สามารถถูกนำกลับคืนสู่การเป็นผู้นำหรือการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกได้อย่างทันที บางครั้งจำเป็นต้องให้มีการกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์

(1) การสารภาพ

สมาชิกคนนั้นต้องยอมรับความผิดของตนต่อคนที่ได้รับผลเสีย คนที่ร่วมในการทำผิดกับเขา และคนที่มียุติอำนาจฝ่ายวิญญาณเหนือเขา

(2) การแยกออกจากกัน

ความสัมพันธ์ที่ผิดต้องสิ้นสุดลง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลที่ผิดควรสิ้นสุดลง สิ่งใดที่ถูกใช้เพื่อทำบาปเท่านั้นต้องทิ้งไป เป็นไปได้ว่าสิ่งต่างๆ ที่เคยใช้ในทางที่ผิดเพื่อทำบาปจำเป็นจะต้องทิ้งไปด้วย สมาชิกควรแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ต้องการหันกลับไปสู่ความบาปอีก

(3) การตรวจสอบชีวิต

นี่คือสิ่งหนึ่งที่ต้องใช้เวลา

สมาชิกควรยอมให้ผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณของเขาตรวจสอบชีวิตเป็นประจำ ซึ่งอาจเป็นศิษยาภิบาลหรือคณะมัคนายก เขาควรรายงานถึงชัยชนะเหนือการล่องใจ เขาควรแสดงให้เห็นว่าเขาใส่ใจเพื่อปกป้องตัวเองจากการลุ่มหลงในการล่องใจ

การตรวจสอบชีวิตควรรักษาความถี่ในการติดต่อกับผู้ให้คำปรึกษาฝ่ายวิญญาณที่ผู้มีสิทธิอำนาจเห็นชอบ ผู้ให้คำปรึกษาจะพูดคุยกับสมาชิกคนนั้นบ่อยครั้ง เป็นไปได้ทุกวันในช่วงระยะหนึ่ง ผู้ให้คำปรึกษาควรเป็นเพศเดียวกันกับคนที่ได้รับคำปรึกษา

ระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตต่อเนื่องไปหลายเดือน

ในกรณีที่เป็นการบาปทางศีลธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับคนอื่น

โดยเฉพาะหากบาปนั้นดำเนินมาสักระยะเวลาหนึ่งแล้ว

ระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตต้องนานกว่า ในช่วงระยะเวลานี้

สมาชิกคนนั้นไม่ควรได้รับอนุญาตให้นำหรือสอนไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม

เขาควรได้รับอนุญาตให้รับมหาสนิทถ้าหากเขาแสดงออกให้เห็นถึงการกลับใจอย่างแท้จริง

เหตุผลสำหรับระยะเวลานั้นไม่ได้หมายความว่าสมาชิกคนนั้นไม่ได้เป็นคริสเตียน

ถ้าหากเขากลับใจใหม่ เขาได้รับการยกโทษและรับความรอดแล้ว

ช่วงเวลานั้นเพื่อเขาจะสามารถได้รับการรักษาเยียวยาจากผลกระทบของความบาปที่เขาทำ ได้รับการสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณให้เข้มแข็ง และแสดงให้เห็นถึงชีวิตคริสเตียนที่เสมอตันเสมอปลาย

พระคัมภีร์บอกเราว่าคน ๆ หนึ่งไม่ควรเป็นผู้นำเว้นแต่เขาจะมีชื่อเสียงดีต่อคนนอกคริสตจักร (1 ทิโมธี 3:7, 10) ถ้าหากคนหนึ่งพึงกลับใจจากชีวิตที่ทำบาปอย่างเปิดเผย

โลกต้องเห็นชีวิตของเขาในฐานะคริสเตียนสักระยะหนึ่งก่อนที่จะกลายมาเป็นผู้ให้ได้ ไม่เช่นนั้นก็จะดูเหมือนว่าคริสตจักรแต่งตั้งคนบาปให้เป็นผู้นำ

หลักการอย่างเดียวกันนำมาใช้กับคนที่กำลังได้รับการนำกลับคืนมาหลังจากที่ลุ่มลงในความบาปด้วย

(4) การยืนยัน

นี่คือการนำกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์

เวลานี้สมาชิกคนนั้นมีความมั่นใจในคริสตจักรและสามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งได้ในทุกบทบาทที่คริสตจักรมอบหมายให้เขา

การจะได้รับตำแหน่งสูงฐานะผู้นำอาจยังต้องใช้เวลานานกว่าโดยเฉพาะตำแหน่งศิษยาภิบาล

► อธิบายถึงระยะเวลาในการตรวจสอบชีวิตว่าใช้ได้ผลอย่างไรและอะไรคือวัตถุประสงค์?

ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกคริสตจักร

คริสตจักรส่วนใหญ่มีคำประกาศหลักคำสอนที่นอกเหนือจากหลักคำสอนที่เป็นรากฐานของศาสนาคริสต์ รายละเอียดหลักคำสอนเหล่านี้ทำให้คริสตจักรนั้นแตกต่างจากคริสตจักรอื่น ๆ คริสตจักรต่าง ๆ ที่มีหลักคำสอนที่แตกต่างออกไปจะมีชื่อระบุชัดเจน เช่น เมธอดิสต์ เพรสไบทีเรียน ลูเธอรัน แบปติสต์ หรืออื่น ๆ ความแตกต่างระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ ย่อมไม่ใช่คำสอนนอกกรีต และคนไม่ควรถูกเรียกว่าเป็นคนบาปเพราะความแตกต่างเหล่านั้น

การยอมรับรายละเอียดร่วมกันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อสมาชิกคริสตจักรเพื่อจะสามารถนมัสการร่วมกันและทำพันธกิจร่วมกันได้ ด้วยเหตุนี้

คริสตจักรอาจกำหนดให้สมาชิกสนับสนุนคำประกาศหลักคำสอนของคริสตจักร

พวกเขาต้องไม่พูดว่า คน ๆ หนึ่งจะต้องเชื่อในหลักคำสอนของพวกเขาเพื่อจะเป็นคริสเตียน แต่เพื่อจะเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักรท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมนั้น

ถ้าหากคนหนึ่งไม่เชื่อหลักคำสอนของคริสตจักรที่ตนมีส่วนร่วม

คริสตจักรนั้นมีสิทธิปฏิเสธไม่ให้เขาเป็นสมาชิก

ถ้าสมาชิกคนใดสอนหรือยืนยันหลักคำสอนที่ขัดแย้งกันกับหลักคำสอนของคริสตจักร

เขาอาจถูกถอนจากการเป็นสมาชิกได้

ถ้าสมาชิกถูกถอดถอนเนื่องจากความแตกต่างทางหลักคำสอนซึ่งไม่ใช่หลักคำสอนสำคัญของศาสนาคริสต์

สิ่งนี้จะไม่เหมือนกันกับการสร้างวินัยในคริสตจักรเนื่องจากบาปนอกรีตหรือบาปที่เห็นได้ชัด

คริสตจักรไม่ควรกล่าวว่าคนนั้นไม่ใช่คริสเตียนเพียงเพราะเขาไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการเป็นสมาชิก

ถ้าหากคริสตจักรมีข้อกำหนดสำหรับการเป็นสมาชิกซึ่งรวมถึงกฎการแต่งกาย การบันเทิง หรือพฤติกรรมอื่น ๆ สมาชิกอาจถูกถอดถอนเพราะปฏิเสธไม่ทำตามข้อกำหนดเหล่านั้น

สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการสร้างวินัยในคริสตจักรสำหรับบาปที่เห็นได้ชัด

คริสตจักรไม่ควรกล่าวว่าคนนั้นไม่เป็นคริสเตียนเพียงเพราะเขาไม่เต็มใจทำตามข้อกำหนดการเป็นสมาชิกของคริสตจักร



มีตัวอย่างข้อกำหนดอะไรบ้างสำหรับการเป็นสมาชิกที่บางคริสตจักรยึดถือแต่บางคริสตจักรไม่ได้ยึดถือ?

การน่านมัสการและการร่วมนมัสการ

ที่ประชุมนมัสการควรเปิดให้ใครมาเข้าร่วมก็ได้ ควรมีการเชิญผู้คนให้มาเข้าร่วม

คริสตจักรอาจไม่อนุญาตให้คน ๆ หนึ่งเข้ามาเนื่องจากพฤติกรรมที่ก่อความ

อย่างเช่นคนที่มึนเมา คริสตจักรอาจไม่อนุญาตให้คน ๆ

หนึ่งเข้ามาเพราะแต่งกายไม่สุภาพและไม่เคารพต่อการประชุมอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้คนจะไม่ถูกกีดกันออกเพราะแต่งกายไม่ดีหรือเพราะพวกเขาไม่คุ้นเคยกับการประพฤติที่เหมาะสมของคริสตจักร

มันคือโศกนาฏกรรมเมื่อผู้คนรู้สึกว่าคุณไม่สามารถไปที่คริสตจักรได้เพราะไม่มีเสื้อผ้าที่ดีพอ

ถ้าหากคนหนึ่งมีพฤติกรรมก่อวนในการนมัสการ

ศิษยาภิบาลหรือใครบางคนที่ได้รับการแต่งตั้งจากศิษยาภิบาลควรคุยกับเขา

ถ้าหากเขาปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ เขาไม่ควรได้รับอนุญาตให้ร่วมนมัสการ

บางครั้งคริสตจักรยอมให้คนที่ชีวิตไม่ได้เป็นแบบอย่างมาเล่นดนตรีหรือนำร้องเพลง

คนที่นำร้องเพลงหรือเล่นดนตรีด้านหน้าเวทีก็เป็นตัวแทนบ่งบอกถึงคุณภาพของคริสตจักร

ถ้าหากเขาใช้ชีวิตในความบาป คนก็คิดว่าคริสตจักรยอมรับเขาในฐานะ

คริสเตียนคนหนึ่งแม้ว่าเขากำลังทำบาปก็ตาม

► ข้อกำหนดอะไรที่คริสตจักรควรมีสำหรับคนที่น่านมัสการ?

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง

มีความผิดพลาดสามอย่างที่คนในคริสตจักรต้องหลีกเลี่ยงในการจัดการกับปัญหาในคริสตจักร

(1) ความไม่เสมอต้นเสมอปลาย

ความบาปบางอย่างดูเหมือนร้ายแรงกว่าบาปอย่างอื่น

บางครั้งความแตกต่างนี้เกิดจากสมมติฐานทางวัฒนธรรม

คริสตจักรอาจมีแนวโน้มจัดการอย่างเคร่งครัดกับบาปบางอย่างแต่กลับอดทนกับบาปอย่างอื่น

พระเจ้าเรียกให้คริสตจักรยืนหยัดตามความจริงจากพระคัมภีร์

ไม่ใช่ตามค่านิยมทางวัฒนธรรม

มีความไม่เสมอต้นเสมอปลายในวิธีการจัดการกับผู้คนหลากหลายในที่ประชุมของคริสตจักร

ด้วย ถ้าหากคนหนึ่งมาจากครอบครัวที่มีอิทธิพล

ผู้นำอาจจะมัดระวังในการปฏิบัติต่อเขามากกว่า

แต่พระคัมภีร์เตือนไม่ให้เราลำเอียงเพราะเห็นแก่ฐานะของพวกเขา (ยากอบ 2:1-9)

“พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บรรจุทุกสิ่งที่เป็นต่อความรอด ดังนั้นไม่ว่าสิ่งใดที่ไม่ได้อ่านพบในนั้น
หรือไม่ได้รับการพิสูจน์ในนั้น
จึงไม่ต้องเป็นข้อกำหนดสำหรับมนุษย์คนใดให้เชื่อว่าเป็นดังบทความแห่งความเชื่อหรือคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อ
ความรอด”

- บทความทางศาสนาของคริสตจักรแห่งอังกฤษ

(2) การขาดความอดทน

บางครั้งผู้คนในคริสตจักรคิดว่าปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขเร็วพอ พวกเขาเริ่มต้นพูดถึงปัญหากับหลายคน แม้แต่กับคนนอกคริสตจักร พวกเขาบ่นว่าผู้นำไม่จัดการแก้ไขปัญหานี้เป็นการสร้างให้ปัญหาใหม่เกิดขึ้นในคริสตจักรและทำลายอิทธิพลของคริสตจักร

(3) การขาดความรัก

บางคนมีความสุขกับการคอยจับผิดคนอื่น พวกเขาเร็วในการเชื่อคำรายงานเรื่องการทำผิด พวกเขาตัดสินคนอื่นอย่างเข้มงวด โดยไม่พยายามทำความเข้าใจ พวกเขาไม่เสียใจต่อความบาปของสมาชิกคริสตจักร พวกเขาดีใจที่จะได้กระจายข่าวร้าย พวกเขาไม่เสียใจเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นอันตรายต่อคำพยานของคริสตจักรเลย

ศิษยาภิบาลและผู้สอนทุกคนควรพูดต่อต้านบาปแห่งการนิินหา เขาควรสอนคนของเขาให้เกลียดการนิินหาและปฏิเสธที่จะฟังคำนิินหา

ถ้าคนรักพระเจ้า รักคริสตจักร และรักพี่น้องในพระคริสต์ เขาควรมองเห็นความบาปว่าเป็นเรื่องเศร้า เขาควรหวังใจว่าการรายงานถึงความบาปนั้นไม่เป็นความจริง แต่ถ้าเป็นจริง เขาควรปรารถนามองเห็นคนบาปได้รับการนำกลับคืนมา เขาควรช่วยป้องกันอันตรายให้กับคริสตจักร เขาจะไม่แพร่กระจายข่าวไปมากเกินไปเกินกว่าความจำเป็น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. วินัยในคริสตจักรมีวัตถุประสงค์สี่อย่างคือ ปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร ยืนหยัดในความจริง ปกป้องที่ประชุมจากอิทธิพลที่ผิด และนำไปสู่สมาชิกที่ทำบาปกลับคืนสู่ความรอดและการสามัคคีธรรม
2. สมาชิกที่ทำบาปและไม่กลับใจใหม่ คริสตจักรจะต้องถือว่าเขาเป็นคนที่ไม่เชื่อ
3. วัตถุประสงค์ของวินัยในคริสตจักรไม่ใช่การลงโทษ แต่เพื่อตักเตือนแก้ไขและนำกลับคืนมา

4. คริสตจักรไม่ควรถือว่าทุกคนที่ไม่เห็นด้วยกับหลักคำสอนที่แตกต่างของคริสตจักรและข้อกำหนดการเป็นสมาชิกว่าเป็นคนบาป
5. ขั้นตอนการนำกลับคืนมาคือ การสารภาพ การแยกออกจากกัน การตรวจสอบชีวิต และการยืนยัน
6. การนำกลับคืนมาใช้เวลาเพราะสมาชิกต้องได้รับการรักษาเยียวยาจากผลกระทบของความบาปที่เขาทำ ต้องรับการสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณให้เข้มแข็ง และแสดงให้เห็นถึงความเสมอต้นเสมอปลายในชีวิตคริสเตียน
7. คริสตจักรต้องเฝ้าระวังไม่ให้มีความไม่เสมอต้นเสมอปลาย การขาดความอดทน และการขาดความรัก

งานมอบหมายบทที่ 12

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 12

เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้

นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน

เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว

3. งานมอบหมายในการเขียน: แบ่งข้อพระคัมภีร์อ้างอิงด้านล่างนี้ให้กับนักศึกษา

โดยแต่ละคนควรเขียนคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าถึงสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์ที่เขาได้รับบอกให้เราทำ

- 1 ทิโมธี 5:13
- ทิตัส 2:3
- กาลาเทีย 5:15, 26
- กาลาเทีย 6:1
- โคโลสี 3:8-9
- โคโลสี 3:12-15
- ฟลิปปี 4:8
- เอเฟซัส 4:29-32

บทที่ 13

คุณลักษณะของผู้นำคริสเตียน

ความท้าทายของการเป็นผู้นำคริสเตียน

พระคัมภีร์ที่เราศึกษาในบทนี้นำไปใช้อย่างเจาะจงกับศิษยาภิบาลและมัคนายก แต่ก็รวมถึงผู้นำคนอื่น ๆ ในคริสตจักรด้วย คนใดก็ตามที่สอนในชั้นเรียน นำคริสตจักรบ้าน หรือนำนมัสการล้วนเป็นผู้นำ

คนเหล่านั้นเป็นแบบอย่างของคนທີ່คริสตจักรได้พิสูจน์แล้วว่าเหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญว่าพวกเขาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านคุณลักษณะของคริสเตียน

คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำสำคัญยิ่งกว่าความสามารถตามธรรมชาติของเขา พระเจ้าให้ผู้นำคริสเตียนมีความสามารถที่จำเป็นต่อการทำพันธกิจของพระองค์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 3:1-7 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ไม่ผิดอะไรที่คน ๆ หนึ่งจะปรารถนาตำแหน่งศิษยาภิบาลถ้าหากเขามีแรงจูงใจที่ต้องการ ถ้าหากเขาต้องการเกียรติและอำนาจหรือโอกาสหาเงิน เขาก็ไม่ได้มีหัวใจของศิษยาภิบาล เขาควรปรารถนาโอกาสในการรับใช้

เรามีพระคัมภีร์สองตอนที่บอกเกี่ยวกับคุณลักษณะของศิษยาภิบาลและมัคนายก เป็นจดหมายที่เปาโลเขียนถึงทิโมธีและติตัส ทิโมธีดูแลคริสตจักรเอเฟซัส ติตัสดูแลคริสตจักรครีต

พวกเขาทำงานเป็นศิษยาภิบาลที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อดูแลคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละที่

ลองนึกถึงภาพของผู้ชายคนหนึ่งที่มาเป็นศิษยาภิบาลในยุคแรกของคริสตจักร เขาไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาการ ไม่มีหนังสือเกี่ยวกับพันธกิจให้เขาศึกษา เขาไม่มีโอกาสสังเกตศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ

เขาไม่มีแม้แต่โอกาสสังเกตชีวิตของคริสตจักรเป็นเวลานาน เพราะคริสตจักรก็ตั้งใหม่ แม้แต่พันธสัญญาใหม่ส่วนใหญ่ก็ยังไม่ได้ถูกเขียนขึ้นมา

เปาโลบอกวิธีที่จะได้รับความเคารพนับถือจากผู้คนในคริสตจักรให้กับทิโมธี
เขาบอกทิโมธีว่าให้เป็นแบบอย่างทั้งในด้านวาจา การประพฤติ ความรัก วิทยุญาณ ความเชื่อ
และความบริสุทธิ์ (1 ทิโมธี 4:12) ศิษยาภิบาลไม่ได้รับความเคารพนับถือด้วยการเรียกร้อง

► ศิษยาภิบาลจะได้รับความเคารพนับถือได้อย่างไร?

อัครทูตบอกทิโมธีกับทิตัสถึงคุณลักษณะของศิษยาภิบาล
คุณลักษณะส่วนใหญ่เป็นคุณลักษณะของคริสเตียนและความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าการมีความ
สามารถพิเศษ ด้วยเหตุนี้คริสเตียนทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาคุณลักษณะเหล่านี้

คุณลักษณะของศิษยาภิบาล

(1) ไม่มีที่ติ

ศิษยาภิบาลต้องไม่มีความผิดเพราะทำสิ่งผิด
ศิษยาภิบาลไม่สามารถนำคนอื่นให้ทำสิ่งถูกต้องได้ถ้าหากเขาไม่ทำสิ่งที่ถูกต้อง
ศิษยาภิบาลต้องเป็นคนที่แสดงให้เห็นชีวิตคริสเตียนอย่างเสมอต้นเสมอปลายมาสู่ระยะเวลา
หนึ่ง นี่เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อคริสตจักรจะสามารถไว้วางใจเขาได้
และคริสตจักรสามารถมีคำพยานที่ดีต่อชุมชน

(2) เป็นสามีของหญิงคนเดียว

ในหลายพื้นที่ของโลกนี้ การมีภรรยาหลายคนเป็นธรรมเนียมปกติ
การออกแบบของพระเจ้าคือให้ผู้ชายคนหนึ่งมีภรรยาคนเดียว
ศิษยาภิบาลต้องเป็นแบบอย่างเรื่องนี้

(3) รอบคอบ

ศิษยาภิบาลคือผู้ปกป้องผู้คนในที่ประชุมของเขา
เขาควรเฝ้าระวังเพื่อต่อต้านหลักคำสอนเท็จและอิทธิพลที่ผิด
เขาต้องสอนคนของเขาเพื่อคนเหล่านั้นจะมั่นคงในหลักคำสอนของพวกเขา
เขาต้องพร้อมที่จะเตือนผู้คนแต่ละคนถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณ

► อะไรจะเกิดขึ้นหากศิษยาภิบาลไม่ตระหนักถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณที่คนของเขาเผชิญอยู่
?

(4) เอาจริงเอาจัง

ศิษยาภิบาลต้องเอาจริงเอาจังกับงานพันธกิจของเขา

เขาไม่ควรเป็นคนใจร้อนตัดสินใจเร็วเกินไป

เขาต้องเป็นคนที่สามารถคิดอย่างสุขุมรอบคอบในเรื่องที่สำคัญ

เขาต้องไม่ยอมปล่อยให้ใจตัวเองถูกเบี่ยงเบนโดยความกังวลส่วนตัว สิ่งบันเทิงต่าง ๆ หรือการลองใจต่าง ๆ

(5) มีความประพฤติดี

ศิษยาภิบาลควรมีการประพฤติเรียบร้อย เขาไม่ควรประพฤติตนในทางที่ไม่เหมาะสม

เขาควรเรียนรู้วิธีแสดงความเคารพและให้เกียรติตามธรรมเนียมในสถานที่ที่เขารับใช้

(6) มีอัครมาสัยต้อนรับแขก

ศิษยาภิบาลต้องเป็นคนที่ตอบสนองความจำเป็นของผู้อื่น เขาควรเต็มใจแบ่งปัน

“การเทศนาข่าวประเสริฐโดยการอภิบาลดูแลซึ่งเป็นส่วนของพันธกิจ
เป็นวิธีการที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับการกลับใจมาเชื่อของคนบาปและเสริมสร้างจิตวิญญาณของผู้เชื่อ
ด้วยเหตุนี้จึงสมเหตุสมผลที่สุดที่พระเจ้าจะเลือกตัวแทนของพระองค์เองและโดยเฉพาะเรียกพวกเขาเข้าสู่
านรับใช้ของพระองค์”
- จอห์น มิลเลอร์ ศาสนศาสตร์คริสต์เตียน

เขาควรเป็นมิตรและช่วยเหลือผู้คนแม้ที่เพิ่งพบกันเป็นครั้งแรกก็ตาม

(7) เหมาะที่จะเป็นครู

ศิษยาภิบาลต้องสามารถอธิบายความจริงเพื่อผู้คนจะเข้าใจได้

เขาต้องรับผิดชอบอ่านและศึกษาเพื่อพัฒนาตัวเอง

(8) ไม่ดื่มสุรามินเมา

ศิษยาภิบาลไม่ควรปล่อยตัวเองให้อยู่ใต้อิทธิพลของเหล้าองุ่น

เขาต้องไม่มีการประพฤติอย่างคนที่ได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์ หลักการนี้ใช้กับสิ่งอื่น ๆ
ที่ให้ผลกระทบอย่างเดียวกันด้วย

(9) ไม่ใช้ความรุนแรง

ศิษยาภิบาลไม่ควรพยายามได้สิ่งที่ตนต้องการด้วยการขู่เข็ญใช้กำลัง เขาไม่ควรพร้อมทำร้ายคนอื่นที่ทำร้ายเขาเสมอ ดูใน 2 ทิโมธี 2:24-25 ด้วย

► อะไรคือวิธีการที่ถูกต้องสำหรับศิษยาภิบาลในการแสดงออกถึงความโกรธ?

(10) ไม่เห็นแก่เงิน

ผู้คนในโลกนี้เปลี่ยนคำพูดเพื่อเห็นแก่ผลกำไร ผู้คนในสาขาอาชีพเช่น ทนายความ นักขาย หรือนักการเมืองถูกลองใจให้พ้นความจริงเป็นอย่างอื่นเพื่อเอาใจผู้คน

ศิษยาภิบาลก็ถูกลองใจด้วยเช่นกัน เพราะความจริงจากพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้เอาใจใคร ศิษยาภิบาลต้องสัตย์ซื่อต่อความจริงไม่ว่าเขาจะได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือไม่ก็ตาม

ศิษยาภิบาลต้องปรารถนาเห็นพันธกิจของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนทางการเงิน

เขาต้องนำคริสตจักรให้ทำหน้าที่เหมือนครอบครัวที่ดูแลสมาชิก

มากกว่าคิดถึงสิ่งที่คนเหล่านั้นจะให้แก่เขา

(11) ปกครองบ้านเรือนของตนได้ดี

ความสามารถในการเป็นผู้นำของศิษยาภิบาลควรแสดงออกที่บ้าน เขาควรควบคุมดูแลลูก ๆ

ของเขาได้ ถ้าหากเขาไม่สามารถนำที่บ้านของตน เขาก็ไม่สามารถนำคริสตจักรได้

นี่ไม่ได้รวมถึงลูกที่เป็นผู้ใหญ่และออกจากสิทธิอำนาจของเขาเนื่องจากเขาไม่ต้องยังคงรับผิดชอบลูกคนนั้น

(12) ไม่ใช่คนที่พึงกลับใจมาเชื่อ

ถ้าหากคนหนึ่งถูกวางไว้ในตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจเร็วเกินไป เขาก็จะถูกลองใจให้เยอหยิ่ง ความหยิ่งเป็นความบาปที่ทำให้ซาตานลุ่มหลง การส่งเสริมควรค่อย ๆ มาพร้อมกับประสบการณ์

► อันตรายอะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากคนหนึ่งถูกวางไว้ในตำแหน่งเร็วเกินไปและไม่ได้ทำได้ดี?

(13) มีชื่อเสียงดี

ก่อนที่คนหนึ่งจะถูกแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาล เขาต้องมีชื่อเสียงดีในหมู่คนนอกคริสตจักร

พวกเขาต้องรู้ว่าเขาเป็นคนซื่อสัตย์โปร่งใสในทุกสิ่งที่เขาทำ

ถ้าหากเขามีชื่อเสียงที่ไม่ดีก่อนที่จะเขาจะกลับใจมาเชื่อ
เขาจำเป็นต้องมีเวลาเพื่อสร้างชื่อเสียงให้ดีขึ้นก่อนที่จะเป็นศิษยาภิบาล

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 1:5-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

คุณลักษณะส่วนใหญ่ของศิษยาภิบาลที่เขียนไว้ในทิตัสก็อยู่ในเนื้อหาของ 1 ทิโมธี

► คุณลักษณะใดของศิษยาภิบาลที่เพิ่มเข้ามาจากในเนื้อหาของทิตัส?

เนื้อหาตอนนี้เน้นถึงความสามารถของศิษยาภิบาลในการตอบสนองต่อหลักคำสอนเท็จ
ศิษยาภิบาลต้องได้รับการฝึกอบรมมาดีในด้านหลักคำสอนที่แท้จริง
และสามารถอธิบายได้อย่างจุใจ วัตถุประสงค์คือเพื่อแก้ไขคนเหล่านั้นที่เชื่อหลักคำสอนเท็จ
แต่ที่สำคัญยิ่งกว่าคือเพื่อปกป้องคนในคริสตจักรจากการถูกนำไปในทางที่ผิด

คุณลักษณะของมัคนายก

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน กิจการ 6:1-6 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

พระธรรมตอนนี้อธิบายถึงปัญหาอะไร?

มัคนายกกลุ่มแรกได้รับการแต่งตั้งไม่นานหลังจากวันเพ็นเทคอส

พวกอัครทูตจำเป็นต้องจัดจลกับการอธิษฐานและการเทศนา

ผู้ชายเจ็ดคนได้รับการแต่งตั้งให้ช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดการต่าง ๆ

ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยในคริสตจักร

มัคนายกช่วยศิษยาภิบาลเกี่ยวกับรายละเอียดในงานพันธกิจ มัคนายกอาจเป็นนักเทศน์ได้
แต่ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

“องค์พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระบิดาในสวรรค์ ผู้ให้คุณมีความตั้งใจดีในการทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
พระองค์ให้กำลังและฤทธิ์เดชแก่คุณเพื่อทำสิ่งเดียวกัน
คือพระองค์กำลังทำให้การดีที่พระองค์ได้เริ่มต้นไว้ภายในคุณให้สำเร็จ
คุณอาจพบความสมบูรณ์แบบและไม่มีข้อตำหนิในวันที่จะมาภายหลัง
โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระเจ้าของเรา อาเมน
- “การอุทิศถวายบิชอป”
หนังสือคำอธิษฐานทั่วไป

► อะไรคือคุณลักษณะของมัคนายกกลุ่มแรก?

คุณลักษณะของมัคนายกกลุ่มแรกคือการที่พวกเขาจะต้องมีชื่อเสียงเรื่องความซื่อสัตย์
เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา
พวกเขาจะต้องบริหารจัดการเงินให้กับคริสตจักร ดังนั้นชื่อเสียงในเรื่องความซื่อสัตย์จึงจำเป็น
งานของพวกเขาจะมีผลกระทบฝ่ายวิญญาณต่อคริสตจักร
ดังนั้นจึงจำเป็นที่พวกเขาจะต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมีการทรงนำ
การเจิม และความบริสุทธิ์ของพระองค์ พวกเขาจะต้องจัดการกับสถานการณ์ที่ยาก
ดังนั้นการมีสติปัญญาจึงสำคัญ

อัครทูตเปาโลเขียนถึงคุณลักษณะของมัคนายก

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 3:8-13 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(1) น่านับถือ

มัคนายกต้องเป็นคนที่น่านับถือทั้งในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับเพื่อน ๆ และชุมชน

(2) จริงใจ

มัคนายกต้องเป็นคนที่เชื่อถือได้ในทุกเรื่องที่เขาพูด
เขาจะรับฟังคำตัดสินเกี่ยวกับคนในคริสตจักรและจะฟังความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในคริสตจักร เขาต้องเป็นคนที่ซื่อสัตย์จริงใจ

(3) ไม่ดื่มสุรามินเมา

มัคนายกต้องไม่เป็นคนที่ได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์
การประพฤติของเขาต้องน่านับถือและเสมอต้นเสมอปลาย

(4) ไม่โลภเห็นแก่ได้

มัคนายกจะต้องรับผิดชอบในการจัดการเงินให้กับคริสตจักรและดูแลใส่ใจความจำเป็นของคน
ในคริสตจักร เขาต้องไม่เป็นคนที่พยายามหาผลประโยชน์จากพันธกิจสำหรับตัวเอง

(5) ยึดมั่นหลักคำสอนที่ดีด้วยมโนธรรมที่บริสุทธิ์

เมื่อคนหนึ่งล้มลงในความบาป เขามักจะเริ่มตั้งข้อสงสัยหลักคำสอนที่ผิด
ถ้าหากคนหนึ่งใช้ชีวิตในชัยชนะฝ่ายวิญญาณ เขาจะยึดมั่นในหลักคำสอนที่แท้จริงมากกว่า

(6) มีประสบการณ์

ก่อนที่คนหนึ่งจะได้รับตำแหน่งมัคนายก

เขาควรมีโอกาสแสดงให้เห็นว่าเขามีสติปัญญาและไวใจได้ในงานพันธกิจ

ผู้นำที่มีสติปัญญาจะให้โอกาสผู้คนในการรับใช้ก่อนจะให้ตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจแก่เขา

► อะไรคือตัวอย่างของวิธีการที่คน ๆ

หนึ่งสามารถช่วยงานพันธกิจของคริสตจักรได้โดยไม่ต้องมีตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจ?

(7) มีภรรยาที่สัตย์ซื่อ

งานพันธกิจของมัคนายกจะถูกทำลายหากภรรยาของเขาเป็นคนพุดนินทาและไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นคริสเตียน

(8) ปกครองครอบครัวของตนได้ดี

เหมือนกับศิษยาภิบาล มัคนายกควรสามารถจัดการครอบครัวของตนได้ดี

ลำดับความสำคัญของกลุ่มที่อุทิศตัว

คริสตจักรคือกลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อพระเจ้าและต่อกัน

บริหารจัดการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้มีชุมชนของคริสตจักรท้องถิ่นบรรลุผล

การงานและทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับงานพันธกิจมาจากกลุ่มนั้น ถ้าไม่มีกลุ่มนั้น

ก็ไม่มีคริสตจักร

คนแปลกหน้าที่เดินเข้ามาในร้านค้าของมือเป็นคนที่สำคัญเพราะเขาสามารถกลายเป็นลูกค้าได้

ในทำนองเดียวกันคนที่มาเยี่ยมคริสตจักรก็สำคัญเพราะเขาสามารถเป็นสมาชิกในกลุ่มที่อุทิศตัวได้ คนที่สำคัญที่สุดต่อธุรกิจคือคนที่เป็ลูกค้าประจำ

คนที่สำคัญที่สุดของคริสตจักรคือคนที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในคริสตจักรควรรับใช้กลุ่มคนที่อุทิศตัว

ศิษยาภิบาลและผู้สอนทุกคนควรมีวัตถุประสงค์ในการรับใช้สมาชิกของกลุ่มนั้นและดึงดูดคนให้เข้ากลุ่มนี้มากขึ้น

กลุ่มเติบโตเพิ่มจำนวนขึ้นเมื่อผู้คนได้รับความรอดและอุทิศตัวต่อคริสตจักร

หรือเมื่อผู้คนที่รับความรอดแล้วตระหนักว่าพวกเขาจำเป็นต้องอุทิศตัวต่อกลุ่ม

เจ้าหน้าที่ของคริสตจักรควรศึกษาความจำเป็นของกลุ่มและจัดเตรียมการสร้างสาวก

คำแนะนำฝ่ายวิญญาณ การฝึกอบรมด้านพันธกิจ และรูปแบบการสามัคคีธรรม พวกเขาควรนำกลุ่มให้ทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความจำเป็นของคนในกลุ่ม

ในฐานะครอบครัวแห่งความเชื่อ คริสตจักรทุ่มเทพยายามต่างๆ และค้นพบทรัพยากรของพระเจ้าเพื่อตอบสนองความจำเป็นทุกชนิดให้กับคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรม แสดงให้โลกเห็นถึงสติปัญญาของพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต และเชิญชวนให้คนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดให้กลับใจมาเชื่อแล้วเข้าสู่ครอบครัวนี้



จะเป็นอย่างไรหากผู้นำคริสตจักรให้ความสำคัญในการพัฒนากลุ่มผู้เชื่อที่อุทิศตัวต่อกันและกัน?

ลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร

แม้ว่าการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคริสตจักร (เพื่อสนับสนุนศิษยาภิบาล ดูแลสมาชิก และพันธกิจท้องถิ่นอย่างอื่น)

คริสตจักรควรเน้นเรื่องลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณในการประกาศข่าวประเสริฐและสร้างสาวก ศิษยาภิบาลควรเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณในเบื้องต้น

หมายความว่าศิษยาภิบาลไม่ควรแบกรับภาระหนักในงานจัดการธุรกรรมต่างๆ

ภาพในอุดมคติคือการที่สมาชิกคริสตจักรมีงานทำหรือทำธุรกิจซึ่งทำให้พวกเขาถวายสิบลดได้ ส่วนงานธุรกรรมที่ดำเนินโดยคริสตจักร ควรให้มัคนายกที่ไว้วางใจได้รับผิดชอบ

มัคนายกกลุ่มแรกได้รับการแต่งตั้งเพื่อพวกเขาจะอุทิศตัวให้การอธิษฐานและพันธกิจแห่งพระวาระ (กิจการ 6:2-4)

ลักษณะของศิษยาภิบาลที่น่าได้ดี

► อภิปรายประเด็นที่สำคัญร่วมกัน เริ่มต้นด้วยคำถามว่า “ทำไมลักษณะนี้จึงสำคัญ?”

1. ความจงรักภักดีของเขาไม่ถูกแบ่งแยกไปให้กับองค์กรอื่นๆ
2. เขาเต็มใจสร้างทีมพันธกิจและใช้ความสามารถของคนอื่นได้
3. เขานำสมาชิกในคริสตจักรให้แบ่งปันชีวิตเหมือนเป็นครอบครัวฝ่ายวิญญาณที่ห่วงใยต่อความจำเป็นในชีวิตทั้งหมด

4. เขารับใช้คริสตจักรของเขาด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้คน
แทนที่จะทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
5. ลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณเช่น การนมัสการ การประกาศข่าวประเสริฐ
และการเติบโตฝ่ายวิญญาณ เป็นจุดสนใจของงานพันธกิจของเขา
6. เขาได้รับความไว้วางใจและความเชื่อมั่นจากคนของเขา
7. เขาเต็มใจสร้างคริสตจักรให้เป็นสถาบันถาวรที่เขาไม่ได้เป็นเจ้าของ
8. เขานำคริสตจักรให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่
สอนให้ถวายสิบลดและให้สามัคคีธรรมซึ่งตอบสนองต่อความจำเป็นต่าง ๆ
9. เขาซื่อสัตย์ในทุกเรื่องรวมถึงการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์
10. เขาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการเงินและเจ้าหน้าที่ได้ดี

ลักษณะของผู้นำโครงการของพันธกิจ

คนที่ถูกเลือกให้นำกิจการต่าง ๆ ที่ดำเนินงานโดยคริสตจักรควรมีคุณสมบัติเหล่านี้
ผู้นำของคริสตจักรควรทำงานเพื่อพัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ให้กับสมาชิกที่สามารถช่วยรับผิดชอบงานของคริสตจักรและได้รับการเพิ่มเข้ามาในทีมผู้นำ

► อภิปรายประเด็นที่สำคัญร่วมกัน เริ่มต้นด้วยคำถามว่า “ทำไมลักษณะนี้จึงสำคัญ?”

1. เขาได้สัตย์ซื่อต่อคริสตจักรท้องถิ่นในการเข้าร่วม ในการถวายสิบลด ในการมีส่วนร่วม
และเป็นคริสเตียนที่มีคำพยานที่น่าเชื่อถือได้
2. เขาได้ลงทุนความพยายามและภาระใจของเขาในคริสตจักรท้องถิ่นอยู่แล้ว
3. เขามีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเต็มที่และมีจริยธรรมสูง
4. เขาแสดงให้เห็นแล้วถึงการริเริ่มและแรงจูงใจในการทำอย่างดีที่สุด
5. เขามีวินัยส่วนตัว มีแรงจูงใจที่ดี และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง
6. เขาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการและนำคนอื่น
ไม่เพียงแต่ความสามารถในการทำงานตามคำสั่ง
7. เขามีความสามารถที่จำเป็นต่อบทบาทหน้าที่ของเขาในการรับผิดชอบโครงการนั้น

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำสำคัญยิ่งกว่าความสามารถตามธรรมชาติของเขา
2. บุคคลต้องแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะชีวิตคริสเตียนมาสักช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะมาเป็นผู้นำ
3. บุคคลที่มีความรับผิดชอบในคริสตจักรเป็นแบบอย่างถึงคุณลักษณะของคริสตจักร
4. คริสตจักรจำเป็นต้องมีการจัดการการเงินเพื่อสนับสนุนศิษยาภิบาล ดูแลสมาชิก และงานพันธกิจท้องถิ่นอย่างอื่น
5. คริสตจักรควรมุ่งมั่นให้การประกาศข่าวประเสริฐและการสร้างสาวกเป็นลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณพื้นฐาน
6. ผู้นำในคริสตจักรควรมุ่งพัฒนากลุ่มคนที่อุทิศตัวต่อคริสตจักร
7. คริสตจักรต้องได้รับการสถาปนาเป็นตั้งสถาบันถาวรซึ่งเป็นของสมาชิกทุกคนในคริสตจักร

งานมอบหมายบทที่ 13

1. ท่องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 13
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป
2. อย่าลืมกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของตนเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. งานมอบหมายในการเขียน: ศึกษา เอเสเคียล 34:1-10
และเขียนสองสามประโยคเพื่อสรุปเนื้อหาในพระธรรมตอนนี้

บทที่ 14

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

คำนิยามสำหรับของประทานฝ่ายวิญญาณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณคือความสามารถที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบให้กับผู้เชื่อคนหนึ่งเพื่อใช้ในการพันธกิจของคริสตจักร นี่คือการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำผ่านทางผู้เชื่อ แต่ผู้เชื่อต้องตัดสินใจเลือกที่จะใช้ของประทานของเขาอย่างไรและอาจใช้อย่างไม่เหมาะสม ของประทานฝ่ายวิญญาณไม่เหมือนกับความสามารถตามธรรมชาติ แต่ของประทานอาจทำงานร่วมกับความสามารถตามธรรมชาติได้และไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้ง่าย

รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณและบทบาทในงานพันธกิจได้ระบุไว้หลายที่ในพันธสัญญาใหม่ รายชื่อนั้นคล้ายกันแต่ไม่ได้เหมือนกัน

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณทุกอย่าง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 4:7-12 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ข้อ 7-8

บอกเราว่าพระคุณของพระเจ้าที่ให้ไว้กับทุกคนนั้นอยู่ในรูปแบบของประทานฝ่ายวิญญาณ เห็นได้ชัดว่าอัครทูตไม่ได้พูดถึงพระคุณสำหรับความรอด เพราะในข้อ 11

เขาระบุถึงบทบาทในพันธกิจหลายอย่างที่พระเจ้ามอบหมายไว้

พระเจ้าเรียกผู้คนสู่พันธกิจพิเศษและให้ของประทานฝ่ายวิญญาณที่จำเป็นแก่พวกเขา เปาโลระบุถึงพันธกิจบางอย่างแทนที่จะให้รายชื่อของประทานฝ่ายวิญญาณเหมือนกับใน 1 โครินธ์ บทบาทในพันธกิจที่ระบุไว้ได้แก่ อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และผู้สอน เห็นได้ชัดว่าไม่ได้ระบุถึงบทบาททั้งหมดในพันธกิจ

อัครทูต

พวกอัครทูตได้รับการเลือกเป็นพิเศษให้ขยายคริสตจักรหลังจากพันธกิจบนโลกนี้ของพระเยซู พวกเขามีชื่อเสียงในเรื่องการทำการอัศจรรย์ในพันธกิจของพวกเขา (2 โครินธ์ 12:12)
พวกเขาทั้งหมดรู้จักพระเยซูเป็นการส่วนตัวในช่วงพันธกิจบนโลกนี้ของพระองค์ (1 โครินธ์ 9:1, กิจการ 1:21-22)

ในพระธรรมวิวรณ์ เราอ่านพบว่ารากฐานสิบสองอย่างของเมืองแทนถึงอัครทูตสิบสองคน ซึ่งหมายความว่าพวกเขามีลักษณะเฉพาะในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร (วิวรณ์ 21:14)
ส่วนข้ออื่นๆ ที่บอกเป็นนัยว่า อัครทูตมีเพียงสิบสองคนเท่านั้นใน มัทธิว 10:2 และกิจการ 1:26
ในยูดา 17 บอกว่าพวกอัครทูตอยู่ในอดีต ไม่มีอัครทูตที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้

ผู้เผยพระวจนะ

มีบางคนคิดเอาเองว่าคำเผยพระวจนะคือการพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต แต่พันธสัญญาใหม่พูดถึงการเทศนาว่าเป็นการเผยพระวจนะ ในพันธสัญญาเดิม คำเผยพระวจนะมักจะรวมถึงการพยากรณ์
เพราะนั่นเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้เผยพระวจนะพิสูจน์ว่าถ้อยคำของเขามาจากพระเจ้า
ในสมัยของพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์จำนวนมากยังไม่ได้ถูกเขียน

ผู้เผยพระวจนะคือบุคคลที่รับถ้อยคำจากพระเจ้าซึ่งรวมหรือไม่รวมคำพยากรณ์ก็ได้
โดยปกติแล้วสิทธิอำนาจของถ้อยคำของเขาคือพระคัมภีร์

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

คำว่า *ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ* มาจากคำสำหรับ *ข่าวประเสริฐ*
ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคือคนที่สื่อสารข่าวประเสริฐไม่ว่ากับบุคคลหรือผู้คนในที่ประชุม
คริสเตียนทุกคนควรแบ่งปันข่าวประเสริฐ แต่บางคนมีของประทานพิเศษสำหรับการทำงานนี้
ศิษยาภิบาลควรทำให้การประกาศข่าวประเสริฐเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของเขา (2 ทิโมธี 4:5)

ศิษยาภิบาล

ศิษยาภิบาลไม่ได้เป็นเพียงผู้เทศนา
แต่เป็นคนที่ให้การดูแลฝ่ายวิญญาณสำหรับกลุ่มคนที่เจาะจง

ผู้สอน

ในคริสตจักร ผู้สอนคือคนที่อธิบายความจริงฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์ให้กับคนอื่น ๆ

ศิษยาภิบาลทุกคนควรเป็นผู้สอน (1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:9)

แต่บางคนที่ไม่ได้เป็นศิษยาภิบาลก็มีของประทานเป็นผู้สอนได้ด้วย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน โรม 12:6-8 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ในที่นี้พวกอัครทูตกล่าวว่า บุคคลควรมุ่งใช้ของประทานที่พระเจ้าให้ไว้แก่เขา

แทนที่จะใช้กำลังและเวลาไปกับพันธกิจหลายรูปแบบ

คำเตือนสติพิเศษบางอย่างก็มีไว้สำหรับพันธกิจบางชนิดเจาะจง ตัวอย่างเช่น

คนที่น่าต้องเป็นคนขยัน ไม่ได้แนะนำเฉพาะเมื่อเขาอยากนำ แต่ต้องแน่ใจว่าความรับผิดชอบต่าง

ๆ บรรลุผลสำเร็จเสมอ คนที่ให้ก็ไม่ควรทำเพื่อถึงความสนใจเข้าหาตัวเอง

แต่ควรให้ด้วยวิธีเรียบง่าย ส่วนคนที่ “แสดงความเมตตา”

ก็ช่วยเหลือผู้คนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ควรทำด้วยใจยินดี ไม่ใช่ด้วยความเสียดาย

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:28 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เห็นได้ชัดว่าในพระคัมภีร์ข้อนี้

เปาโลไม่ได้ตั้งใจให้รายชื่อของประทานหรือบทบาทในพันธกิจทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

เขาไม่ได้เอ่ยถึงศิษยาภิบาลในข้อนี้ แม้ว่าเขาเอ่ยถึงในเอเฟซัสก็ตาม

เราพูดถึงถึงอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ และผู้สอนไปแล้วในบทนี้แล้ว

บางคนได้รับการทรงเรียกสู่พันธกิจแห่งการอัครรรยและรักษาโรค

ผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิพิเศษในการอธิษฐานขอการอัครรรยและพระเจ้าจะตอบสนองต่อความเชื่อ

อย่างไรก็ตามมีผู้เชื่อบางคนที่มีของประทานในการสังเกตน้ำพระทัยของพระเจ้าและใช้ความ

เชื่อทำการอัครรรย

บางคนมีของประทานการช่วยเหลือ พวกเขามองเห็นความจำเป็นได้เร็วกว่าคนอื่น

พวกเขาสังเกตเห็นโอกาสที่จะช่วยเหลือตามความจำเป็นในชีวิตของผู้คนหรือในงานของคริส

ตจักร พวกเขามีความสามารถหลากหลายในการปฏิบัติ

บางคนได้รับความสามารถพิเศษในการนำและบริหาร
คนจำนวนมากคิดว่าผู้นำคือคนสำคัญที่สุด
แต่การเป็นผู้นำจะไร้ค่าหากปราศจากของประทานอื่น ๆ ในคริสตจักร

ของประทานการพูดภาษาต่าง ๆ อยู่ในรายการสุดท้าย
บางทีอัครทูตต้องการแก้ไขคนเหล่านั้นที่คิดว่าเป็นของประทานที่สำคัญที่สุด

หลักการต่าง ๆ จากเปโตร

อัครทูตเปโตรกล่าวโดยย่อถึงหลักการสำคัญที่สุดเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 4:10-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เราเห็นอย่างน้อยหกประเด็นที่สำคัญเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์ตอนนี้

1. ผู้เชื่อได้รับมอบของประทานฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีหน้าที่ใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อพระเจ้าและไม่ได้ในฐานะผู้เป็น
เจ้าของ เราต้องรายงานต่อพระเจ้าสำหรับการใช้ของประทานที่เรามี
2. ของประทานต่าง ๆ ต้องถูกใช้เพื่อผู้อื่น
ไม่ใช่เพื่อส่งเสริมตัวเองหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
3. พระคุณของพระเจ้ามามีมากมาย (“ซับซ้อน”) ของประทานก็มีหลากหลาย
4. คำกล่าวของบุคคลควรสอดคล้องกับพระคัมภีร์
5. บุคคลควรฟังฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าขณะที่เขารับใช้
6. พันธกิจทั้งหมดควรมีเป้าหมายเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

หลักการต่าง ๆ จากเปาโล

คริสตจักรโครินธ์ได้รับการอวยพรให้มีของประทานฝ่ายวิญญาณมากมาย
พวกเขาเกิดความเข้าใจผิด

ดังนั้นอัครทูตเปาโลจึงให้คำอธิบายเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณใน 1 โครินธ์ 12-14

พระคัมภีร์แต่ละบทเหล่านี้สอนหลักการมากมายเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณ
มีหลักการบางประการที่เขียนไว้ที่นี่เพื่อให้เราศึกษา

► ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่าน 1 โครินธ์ 12:1-3 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

“กระนั้นก็ไม่ใช่ว่าทุกคนที่กล่าวโดยพระวิญญาณจะเป็นผู้เผยพระวจนะ
จะเป็นได้เมื่อเขามีวิถีขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ด้วยเหตุนี้ผู้เผยพระวจนะเท็จและผู้เผยพระวจนะ
จะเป็นที่รู้จักได้โดยวิถีของเขา”
- ดิดาเคห์ (เขียนในช่วงศตวรรษแรกของคริสตจักร)

(1) **หลักการพิสูจน์หลักคำสอน:**

ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณควรได้รับการประเมินด้วยความจริงที่เรารู้

ผู้เชื่อในโครินธ์เคยนมัสการรูปเคารพมาก่อน รูปเคารพพูดไม่ได้แต่วิญญาณต่าง ๆ พูดได้
พวกที่ติดตามลัทธินอกรีตจำนวนมากเปิดตัวเองให้กับการทำงานของวิญญาณต่าง ๆ
พวกเขาคิดว่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณใด ๆ ล้วนเป็นสิ่งดี
พวกเขาแสวงหาความเคลิบเคลิ้มและความตื่นเต้นทางอารมณ์
พวกเขายินดีอยู่ใต้การควบคุมของวิญญาณหนึ่ง
แม้ว่าวิญญาณนั้นจะทำให้พวกเขาพูดหรือทำอะไรที่บ้าคลั่งหรืออนาจารก็ตาม

อัครทูตเตือนว่าไม่มีใครที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะพูดถึงพระเยซูในทางที่ไม่ดี
ถ้าหากวิญญาณชั่วควบคุมการนมัสการ มันก็จะทำให้ผู้คนลบล้างพระเจ้าจากสิ่งต่าง ๆ
ที่พวกเขาทำและพูด พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่นำด้วยวิธีการที่ลบล้างพระเจ้า

เราไม่ควรคิดเอาเองว่าการทำงานของวิญญาณเป็นสิ่งดีเพียงเพราะมันเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ
การพิสูจน์ในที่นี้เปรียบเทียบได้กับใน 1 ยอห์น 4:1-3

ถ้าหากวิญญาณหนึ่งพูดบางสิ่งที่ขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า นั่นต้องไม่เป็นที่ยอมรับได้

► ศาสนาอะไรที่ยอมให้วิญญาณชั่วควบคุมผู้นมัสการ?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:4-11 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(2) **หลักการเรื่องของประทานมีหลากหลาย:**

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในผู้เชื่อทุกคน แต่ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เน้นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานด้วยวิธีที่แตกต่างกัน
พระองค์เลือกที่จะแจกจ่ายของประทานอย่างไร ผู้เชื่อทุกคนมีของประทานอย่างน้อยหนึ่งอย่าง
ไม่มีใครที่มีของประทานทุกอย่าง

สมาชิกควรใช้ของประทานของเขาเพื่อผลประโยชน์ของพระกาย
พระเจ้าไม่ได้ให้เขามีของประทานเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:12-26 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

**(3) หลักการเรื่องพระกาย: อวัยวะแต่ละส่วนมีความสำคัญ
และอวัยวะแต่ละส่วนต้องการกันและกัน**

อัครทูตเปรียบเทียบสมาชิกของคริสตจักรกับอวัยวะของร่างกาย

พวกเขามีความสามารถและจุดประสงค์แตกต่างกัน

ไม่มีอวัยวะใดในร่างกายที่ควรคิดว่าตนต้องเป็นเหมือนอวัยวะอื่นในร่างกาย ตัวอย่างเช่น
หูไม่ได้คิดว่าต้องเป็นดวงตาถึงจะอยู่ในร่างกายนี้ได้ ไม่มีของประทานอย่างหนึ่งอย่างใดที่คน ๆ
หนึ่งจะต้องมีเพื่อจะอยู่ในพระกาย

ไม่ควรมีสมาชิกคนใดที่คิดว่าตนไม่ต้องการสมาชิกคนอื่น ๆ เพราะตนมีของประทาน
ร่างกายทำงานได้ไม่ปกติหากไม่มีอวัยวะครบทุกส่วน

ของประทานบางอย่างต้องเอาใจใส่มากกว่าอย่างอื่น

ผู้คนคิดว่าของประทานบางอย่างเป็นเครื่องหมายของสถานะฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ของประทานอย่างไร

และไม่มีสถานะใดเกิดขึ้นเองเนื่องจากของประทานนั้น

► คุณจะพูดอย่างไรกับบางคนที่คิดว่าคนที่เทศนาเป็นคนฝ่ายวิญญาณมากกว่าคนที่ทำความ
สะอาดอาคารคริสตจักร?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 12:27-31 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(4) หลักการเรื่องบทบาทในพันธกิจ:

พระเจ้าให้สิ่งจำเป็นแก่สมาชิกแต่ละคนเพื่อให้พันธกิจที่เจazelงของพระองค์สำเร็จ

เนื้อหาตอนนี้ของพระคัมภีร์เป็นการสรุปบทที่ 12

พระเจ้าเรียกผู้คนให้ทำพันธกิจที่หลากหลายได้สำเร็จ

พันธกิจไม่ได้มีไว้เพื่อให้คนใดใช้เพื่อส่งเสริมตัวเอง แต่เพื่อรับใช้คริสตจักร

หัวหน้าชั้นเรียนควรอ่านคำถามต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 12:29-30 และให้ทุกคนในชั้นเรียนตอบคำถาม ยกตัวอย่างเช่น เมื่อหัวหน้าชั้นเรียนอ่านคำถามว่า “ทุกคนเป็นอัครทูตไหม?” ทุกคนในชั้นก็จะตอบว่า “ไม่ใช่”

เนื่องจากพันธกิจมีแตกต่างกัน ของประทานก็แตกต่างกัน เปาโลถามคำถามหลายคำถาม แต่ละคำถามมีคำตอบคือ “ไม่”

เขากล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่าไม่มีของประทานใดที่สามารถคาดหวังได้จากผู้เชื่อทุกคน

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 13 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(5) **หลักการเรื่องความรัก:** ความรักคือลำดับความสำคัญนิรันดร์

แต่ของประทานฝ่ายวิญญาณนั้นไม่ถาวรนิรันดร์

สามข้อแรกแสดงให้เห็นว่าเราไม่สามารถทดแทนการขาดความรักได้ด้วยตะลันต์ตามธรรมชาติ ของประทานฝ่ายวิญญาณ หรือการเสียสละส่วนตัวอย่างยิ่งใหญ่ได้

เพื่อการตรวจสอบส่วนตัว ลองใส่ชื่อตัวเองแทนที่คำว่ารักในข้อ 4-7 และดูว่ามันเหมาะสมแค่ไหน

ในข้อ 11 ไม่ใช่การเรียกให้เป็นผู้ใหญ่ อัครทูตเปรียบเทียบกับชีวิตของเราบนโลกนี้กับวัยเด็ก

และชีวิตในสวรรค์คือวัยผู้ใหญ่ ในสักวันหนึ่งเราจะไม่จำเป็นต้องมีสิ่งต่าง ๆ

ที่เราจำเป็นต้องมีในเวลานี้

การเผยพระวจนะและของประทานแห่งความรู้จำเป็นในเวลานี้เพราะความเข้าใจของเรายังไม่สมบูรณ์ ในนิรันดร์กาล ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นจะไม่จำเป็นแล้ว

และจะถูกโยนทิ้งไปเหมือน “สิ่งต่าง ๆ วัยเด็ก”

แม้แต่ความเชื่อและความหวังก็จะเป็นอีกในวันหนึ่ง เพราะทุกสิ่งจะสำเร็จทั้งสิ้น

แต่ความรักจะยังคงมีคุณค่าสูงสุด

บทที่ 14 ของ 1 โครินธ์เน้นหลักการอย่างหนึ่ง: หลักการเรื่องการสื่อสาร

มีความจริงอย่างอื่นถูกสอนในบทนี้ด้วย

แต่อัครทูตอธิบายและยกภาพตัวอย่างถึงหลักการนี้หลายครั้ง

(6) **หลักการสื่อสาร:** พันธกิจอาศัยการสื่อสารความจริงด้วยวิธีการที่เข้าใจได้

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:1-5 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

การเทศนาสำคัญยิ่งกว่าการพูดภาษาอื่น ๆ

การเผยพระวจนะไม่ได้หมายถึงแค่การพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต

การเผยพระวจนะคือการเทศนาในพันธสัญญาเดิม

การเผยพระวจนะมักจะรวมถึงการพยากรณ์เพราะเป็นวิธีการเดียวที่ผู้เผยพระวจนะจะพิสูจน์ว่าถ้อยคำของเขามาจากพระเจ้า ในสมัยของพันธสัญญาเดิม

พระคัมภีร์จำนวนมากยังไม่ได้ถูกเขียน

ปัจจุบันนี้ผู้เทศนาสามารถเทศนาจากพระคัมภีร์และแสดงให้เห็นได้ว่าถ้อยคำของเขามาจากพระเจ้า

ยังคงมีแง่มุมที่เหนือธรรมชาติเพราะพระเจ้าให้ผู้เทศนามีความเข้าใจพิเศษและประยุกต์ใช้ความจริงกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

การพูดไม่ได้ช่วยอะไรเว้นแต่ผู้คนจะเข้าใจภาษาที่ถูกกล่าวออกมา

ถ้าหากคนหนึ่งพูดด้วยภาษาอื่นที่ไม่รู้จัก มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่เข้าใจ

บางคนแปลความหมายคำว่า “ไม่มีผู้ใดเข้าใจเขา” ว่าเป็นการที่ผู้พูดไม่เข้าใจแม้แต่ตัวเอง แต่นั่นไม่ใช่ความหมายตามธรรมชาติของประโยคนั้น

ถ้าหากคนเยอรมันเป็นพยานในคริสตจักรของเราและต่อมาเราพูดว่า “ไม่มีใครเข้าใจเขาเลย” เราไม่ได้หมายความว่าเขาไม่เข้าใจตัวเอง

ถ้าหากถ้อยคำเหล่านั้นไม่ถูกอธิบาย คริสตจักรก็ไม่ได้รับการเสริมสร้าง

► ศิษยาภิบาลควรทำอะไรเกี่ยวกับคนที่มักจะพูดในคริสตจักรด้วยภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจและไม่มีใครแปลภาษา?

ในข้อ 5 เปาโลบอกว่า เป็นเรื่องดีหากพวกเขาทุกคนมีของประทานในการพูดภาษาอื่น ๆ แต่ดูใน

1 โครินธ์ 4:8 และ 1 Corinthians 7:7 ด้วยเช่นกัน เขาบอกใน 4:8

ว่าคงจะดีหากพวกเขาปกครองเหมือนราชา แต่เปาโลไม่ได้คาดหวังให้พวกเขาเป็นแบบนั้นจริง ๆ เพราะแม้แต่อัครทูตยังต้องทนทุกข์ เขาพูดใน 7:7

ว่าคงจะดีถ้าพวกเขาทุกคนอยู่โสดเหมือนเขา แต่เปาโลไม่ได้บอกว่าทุกคนถูกเรียกให้อยู่โสด และเรารู้ว่าการแต่งงานเป็นการออกแบบของพระเจ้าสำหรับคนส่วนใหญ่ ใน 14:5

เปาโลยืนยันว่าเป็นเรื่องดีสำหรับทุกคนที่จะมีของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ

เขาไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องมี ใน 12:29-30

เปาโลแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่มีของประทานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทุกคนควรมี

► ให้นักศึกษาหนึ่งคนอ่าน 1 โครินธ์ 14:6-19 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

คำพูดก็ไร้ค่าหากไม่มีใครเข้าใจได้

ในข้อ 6 อัครทูตถามคำถามว่า “จะเป็นประโยชน์อะไร?” บางสิ่งถ้าไม่มีใครเข้าใจได้

สิ่งนั้นก็ไม่มีประโยชน์ แม้แต่ดนตรีต้องเล่นตามรูปแบบหรือตามโทนเสียง

ไม่อย่างนั้นมันก็ไม่มีคามหมายอะไร มีแต่เสียงหนวกหู

แต่ใช้สำหรับส่งสัญญาณไปยังกองทัพ ถ้าแต่ส่งเสียงดังโดยไม่ได้กำหนดสัญญาณเอาไว้

ก็จะมีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ต้องเข้าโจมตีศัตรูหรือต้องเก็บข้าวของหนี

การสื่อสารคือจุดเน้นของบทนี้ทั้งหมด

ถ้อยคำที่เข้าใจไม่ได้ก็ “หายไปกับสายลม” (9) นี่คือการกล่าวที่บอกว่าคำพูดแบบนั้นมันไร้ค่า

เปาโลพูดว่าถ้าหากผู้คนไม่เข้าใจกัน พวกเขาก็เป็นเหมือนคนต่างภาษาต่อกัน (11)

ถ้าหากคนหนึ่งต้องการพูดต่อไปโดยไม่มีใครเข้าใจได้

เขาก็ไม่ได้พยายามสร้างคริสตจักรขึ้นแต่พยายามทำให้จุดประสงค์ของตัวเองสำเร็จ (12)

► คนมีเหตุผลอะไรบ้างในการพูดสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีใครเข้าใจได้?

เปาโลบอกว่าถ้าคนหนึ่งพูดด้วยภาษาที่คนอื่นไม่รู้ ความเข้าใจของเขาก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผล (14)

เปาโลไม่ได้พูดว่าคนนั้นไม่เข้าใจตัวเอง

แต่ความเข้าใจของเขาจะไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อคนอื่นเลย

เขาพูดว่าวิธีที่ดีที่สุดคือการทำพันธกิจในพระวิญญาณและด้วยความเข้าใจไปพร้อมๆ กัน (15)

การอยู่ในพระวิญญาณไม่ได้หมายความว่าคนนั้นไม่สามารถให้ทุกคนเข้าใจได้

เปาโลบอกว่าคนที่ไม่ได้รู้เรียนมากก็จะไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังพูด (16)

เรื่องนี้ยืนยันว่าเขากำลังพูดถึงภาษาต่างๆ อย่างแท้จริง เขาบอกว่าเราต้องไม่กล่าว “อาเมน”

ให้กับบางสิ่งที่เราไม่เข้าใจ

เปาโลบอกว่าเขายินดีที่สามารถพูดได้หลายภาษา แต่อย่างไรก็ตาม

เขาก็พูดว่าพูดหาคำที่เข้าใจได้ก็ดีกว่าพูดเป็นพันคำแต่ไม่มีใครเข้าใจ (18-19)

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:20-25 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

ถ้อยคำที่ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณที่สามารถเข้าใจได้ย่อมถวายเกียรติแด่พระเจ้า

จุดประสงค์สำหรับของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ คือเพื่อสื่อสารข่าวประเสริฐ (ดูใน มาระโก 16:15-17)

บางคนเชื่อว่าของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ เป็นหมายสำคัญว่าผู้พูดมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ในข้อ 22 กล่าวว่าของประทานการพูดภาษาอื่น ๆ ไม่ได้เป็นหมายสำคัญเพื่อพิสูจน์สิ่งใด ๆ สำหรับผู้เชื่อ

นั่นหมายความว่าของประทานไม่ได้พิสูจน์สิ่งใดเกี่ยวกับคนใดที่มีของประทานนั้นหรือพิสูจน์อะไรต่อผู้เชื่อที่เห็น

มันคือหมายสำคัญให้กับคนที่ไม่เชื่อเท่านั้นเมื่อถูกใช้ในการสื่อสารข่าวประเสริฐด้วยวิธีที่เข้าใจได้

เป็นไปได้ที่ของประทานฝ่ายวิญญาณจะยังคงทำงานอยู่สำหรับคนหนึ่งถ้าหากเขาล้มลงในความบาปและขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ของประทานฝ่ายวิญญาณจึงไม่ได้พิสูจน์ว่าคนนั้นทำสิ่งถูกต้องหรือแม้แต่จะพิสูจน์ว่าเขาได้รับความรอดแล้ว

ถ้าหากมีคนมาเยี่ยมคริสตจักรได้ยินพวกเขาทุกคนพูดและไม่เข้าใจ

คนนั้นก็จะคิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว แต่ถ้าหากคนไม่เชื่อได้ยินความจริงที่ทำให้ใจเขาสำนึกผิด เขาก็จะยอมรับว่าพระเจ้าอยู่ที่นั่น

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:27-35 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

(7) หลักการเรื่องความมีระเบียบ: คริสตจักรต้องรักษาระเบียบในการนมัสการ

อัครทูตถามว่า

“ทำไมทุกคนจึงคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องทำอะไรบางอย่างในการประชุมนมัสการ?”

ผู้เชื่อชาวโครินธ์คิดว่าคน ๆ หนึ่งจะมีความสำคัญถ้าหากเขาพูดหรือนำนมัสการ

ดังนั้นทุกคนจึงอยากทำสิ่งนี้

เขาพูดว่าถ้าหากคน ๆ หนึ่งกำลังพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ที่คนไม่เข้าใจ ก็ควรมีการแปล พวกเขาไม่ควรใช้เวลาเยอะในช่วงการนมัสการเพื่อทำสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องอาศัยการแปล (27)

คนที่พูดภาษาอื่น ๆ ที่คนอื่นไม่เข้าใจก็ไม่ควรพูดหากไม่มีใครแปล (28)

จะต้องไม่มีมากกว่าหนึ่งคนพูดในคราวเดียวกัน (31) เห็นได้ชัดว่าเนื่องจากทุกคนต้องการพูดหลายคนจึงพูดในคราวเดียวกัน การนมัสการมีแต่ความวุ่นวาย

พวกเขาบางคนอาจพูดว่าพวกเขาอยู่ใต้กฎไม่ได้เพราะเมื่อพระวิญญาณเคลื่อนไหว พวกเขาควบคุมตัวเองไม่ได้ เปาโลกล่าวว่าผู้เผยพระวจนะสามารถควบคุมตัวเองได้ (32)

เขาบอกว่าพระเจ้าจะไม่เป็นต้นเหตุแห่งความสับสนวุ่นวายในคริสตจักร (33)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เคลื่อนไหวให้ใครทำสิ่งที่คัดค้านกับคำสอนในพระคัมภีร์

► มีข้อปฏิบัติที่ดีอะไรบ้างในการรักษาระเบียบในการนมัสการ?

เห็นได้ชัดว่า ผู้หญิงในคริสตจักรโครินธ์เป็นต้นเหตุของความไม่มีระเบียบเรียบร้อย

พวกเธออาจถามคำถามและโต้เถียงกัน

เนื่องจากเปาโลบอกว่าพวกเธอควรอยู่ใต้สิทธิอำนาจและควรรอเพื่อไปถามคำถามที่บ้าน

ในสถานการณ์ที่ดีกว่านี้ ผู้หญิงอาจได้รับอนุญาตให้ทำพันธกิจและมีส่วนร่วมในการนมัสการ แต่พวกเธอควรอยู่ในระเบียบ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 14:36-40 ให้ทุกคนในกลุ่มฟัง

เปาโลบอกเป็นนัยอย่างไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขากับคริสตจักรอื่น ๆ?

(8) หลักการเกี่ยวกับอัครทูต:

ทุกคริสตจักรควรยอมอยู่ภายใต้หลักคำสอนของอัครทูต

ผู้เชื่อชาวโครินธ์ได้รับการอวยพรด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ

พวกเขาอาจเริ่มต้นคิดว่าตนไม่จำเป็นต้องฟังสิทธิอำนาจอื่นใด

เปาโลเตือนพวกเขาว่าชาวประเสริฐมาถึงพวกเขาผ่านทางคนอื่น

พวกเขาจำเป็นต้องยอมอยู่ภายใต้หลักคำสอนของคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้า

ถ้าหากคนใดพูดว่าเขาารู้ดีกว่าคำสั่งสอนของอัครทูต

เขาก็เพิกเฉยและไม่ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นคนฉลาดหรือเป็นคนฝ่ายวิญญาณ

เปาโลบอกไม่ให้พวกเขาห้ามการใช้ภาษาที่หลากหลาย ของประธานการพูดภาษาอื่น ๆ
ก็สำคัญ โดยเฉพาะในที่ที่มีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน
แต่ของประธานต้องใช้ด้วยวิธีการที่พระคัมภีร์สั่งเอาไว้

คริสตจักรที่แข่งขันกันด้วยฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ

มีบางคริสตจักรที่พยายามดึงดูดความสนใจด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ
พวกเขาเชื่อว่าการอัศจรรย์และของประทานฝ่ายวิญญาณเป็นตัวบ่งชี้ถึงคริสตจักรที่ดีที่สุด
พวกเขาอ้างถึงการอัศจรรย์มากมายในการรักษาโรค
สมาชิกบางคนอ้างว่าได้รับถ้อยคำที่เป็นการสำแดงจากพระเจ้าบ่อยครั้ง
การประชุมนมัสการของพวกเขาเน้นที่การสำแดงของประทานฝ่ายวิญญาณมากกว่าพระคัมภีร์
พวกเขาเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนควรมีของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ
และพวกเขาต้องการของประทานนั้นเพื่อสำแดงในการประชุมนมัสการของพวกเขา
พวกเขาสนใจให้ผู้คนริเริ่มในการประชุมนมัสการอย่างมาจนการนมัสการนั้นวุ่นวาย
ผู้นำของพวกเขาพยายามมีชื่อเสียง
คุยโอ้อวดถึงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและตัดสินคริสตจักรอื่น ๆ

ปัญหามักจะมีอยู่ในคริสตจักรที่แข่งขันกันสำแดงฝ่ายวิญญาณ
สมาชิกมากมายของพวกเขาและแม้แต่ผู้นำใช้ชีวิตในบาปอย่างเปิดเผย
พวกเขาไม่เข้าใจการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณที่สำแดงโดยความเชื่อซึ่งอดทนต่อปัญหาต่าง ๆ
ในชีวิต
ผู้นำจำนวนมากของพวกเขาเป็นคนหนุ่มที่ไม่ได้ใช้ชีวิตด้วยชัยชนะเหนือบาปและไม่ได้ให้เกียรติผู้อาวุโสกับผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อ
พวกเขาส่งที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ในเรื่องการใช้ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ
คนของพวกเขาส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์กับการอัศจรรย์จริง ๆ เพียงแค่หวังว่าจะมี
คริสตจักรที่มีการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริงควรสำแดงความเชื่อและของประทานฝ่ายวิญญาณด้วยการปฏิบัติตามพระคัมภีร์
คริสตจักรควรนำสมาชิกของตนให้พัฒนาความเชื่อที่ทำให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ซึ่งอดทนต่อความยากลำบากและจัดเตรียมชัยชนะเหนือความบาป
แทนที่จะสำแดงของประทานฝ่ายวิญญาณเหมือนกับการแสดงละคร

คริสตจักรควรใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อรับใช้ในการตอบสนองความจำเป็นของครอบครัวแห่งความเชื่อ

► อะไรคือสัญญาณของคริสตจักรที่พยายามแข่งขันกับคริสตจักรอื่น ๆ ด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ?

ประโยคสรุปเจ็ดประโยค

1. ของประทานฝ่ายวิญญาณคือความสามารถที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบให้กับผู้เชื่อเพื่อใช้ในการพันธกิจของคริสตจักร
2. ผู้เชื่อทุกคนรับของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ไม่ใช่คาดหวังให้ทุกคนมีของประทานอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน
3. สมาชิกที่แตกต่างกันในคริสตจักรควรทำหน้าที่ร่วมกันเป็นดั่งกายเดียวกันโดยมีของประทานทุกอย่างที่จำเป็นและสำคัญ
4. ของประทานฝ่ายวิญญาณมาพร้อมกับการทรงเรียกให้ทำพันธกิจ
5. ถ้อยคำที่ถูกกล่าวออกมาไม่มีคุณค่าถ้าหากไม่มีใครเข้าใจได้
6. ผู้เชื่อต้องใช้ของประทานด้วยความระมัดระวังเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเสริมสร้างคริสตจักร
7. ความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้คนสำคัญในเวลานี้และตลอดไป

งานมอบหมายบทที่ 14

1. ห้องจำประโยคสรุปเจ็ดประโยคของบทที่ 14
เขียนคำอธิบายความหมายและความสำคัญของแต่ละประโยคสรุปทั้งเจ็ดนี้โดยมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (ทั้งหมดเจ็ดย่อหน้า) ให้กับบางคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนี้
นำคำอธิบายนี้กลับมาส่งให้กับหัวหน้าชั้นเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป
ขอให้เตรียมพร้อมแบ่งปันคำอธิบายหนึ่งย่อหน้าให้กับกลุ่มในกรณีที่หัวหน้าชั้นได้ขอให้คุณแบ่งปันในช่วงเวลาที่มีการอภิปรายกัน
เขียนประโยคเหล่านี้จากการท่องจำตอนเริ่มต้นชั่วโมงเรียนถัดไป

2. อย่าลืมหักกำหนดเวลาเพื่อสอนนอกชั้นเรียนด้วยตัวของคุณเองและรายงานให้กับหัวหน้าชั้นเรียนเมื่อคุณสอนแล้ว
3. การทดสอบ: ช่วงเริ่มต้นของชั่วโมงเรียนถัดไป
คุณจำเป็นต้องเขียนจากการท่องจำถึงหลักการอย่างน้อยเจ็ดในแปดอย่างของเปาโลเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณ

บทที่ 15

คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

บทนำ

บทนี้บอกถึงคุณสมบัติของคริสตจักรที่มีความเป็นผู้ใหญ่ด้วยรูปแบบการถามคำถาม คริสตจักรควรพิจารณาคำถามเหล่านี้เพื่อจะเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนา

*นักศึกษาทุกคนในชั้นเรียนนี้อาจไม่ได้มาจากคริสตจักรเดียวกัน
และอาจไม่ใช่คนที่สามารถตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงคริสตจักรได้
พวกเขาสามารถใช้คำถามต่างๆ เพื่อประเมินระดับความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร
และตั้งเป้าสำหรับพันธกิจของพวกเขาเอง*

*สำหรับคำถามแต่ละคำถามด้านล่างนี้
ให้อภิปรายความหมายของคำถามร่วมกัน โดยใช้คำอธิบายที่มีให้
จากนั้น ให้พิจารณาสิ่งที่คริสตจักรสามารถทำได้เพื่อพัฒนาคุณสมบัติต่างๆ ตามจำเป็น*

คำถามประเมินความเป็นผู้ใหญ่ของคริสตจักร

(1) **ที่ไหนคือกลุ่มย่อยที่ใหชีวิตฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักร?**

คริสตจักรที่มีสุขภาพดีจะมีรูปแบบกลุ่มย่อยที่บำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายวิญญาณ กลุ่มเหล่านี้อาจเป็นคริสตจักรตามบ้าน ชั้นเรียนวันอาทิตย์ หรือกลุ่มในลักษณะอื่น ๆ กลุ่มเหล่านี้อาจเป็นกลุ่มที่มีการจัดตั้ง หรืออาจเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นเองก็ได้ การฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณมักเริ่มต้นในกลุ่มย่อย ชีวิตฝ่ายวิญญาณในคริสตจักรไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงหรือฟื้นฟูจากการประชุมนมัสการอย่างเดียว การตรวจสอบฝ่ายวิญญาณและชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในกลุ่มย่อย ผู้นำของคริสตจักรควรแน่ใจว่ากลุ่มย่อยที่มีอยู่นั้นบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ ถ้าหากโครงสร้างที่มีอยู่ในคริสตจักรไม่ได้สร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณแล้ว ก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง

(2) ใครเป็นเจ้าของคริสตจักร?

คริสตจักรไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่จนกว่าจะมีกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวซึ่งรับผิดชอบงานพันธกิจและสนับสนุนทางการเงินให้กับคริสตจักร

ถ้าหากพันธกิจดำเนินงานเหมือนกับเป็นธุรกิจส่วนตัวของศิษยาภิบาล คริสตจักรก็จะมีวันเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากอาคารคริสตจักรยังต้องเช่า คริสตจักรก็ไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่หากคนที่จ่ายค่าเช่าคือองค์กรหรือบุคคลที่อยู่ภายนอกคริสตจักร

ตามหลักการแล้ว อาคารและพันธกิจควรมีกลุ่มสมาชิกคริสตจักรที่เป็นเจ้าของ ถ้าหากต้องเช่าอาคาร สมาชิกในคริสตจักรควรรับผิดชอบร่วมกันจ่ายค่าเช่า

พันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นควรได้รับการสถาปนาให้สืบเนื่องในฐานะสถาบันหนึ่งจนกว่าพระคริสต์เสด็จกลับมา

(3) มีการสนับสนุนทางการเงินสำหรับพันธกิจในท้องถิ่นอย่างไร?

สถานการณ์ที่ดีที่สุดทางการเงินสำหรับคริสตจักรคือการสนับสนุนจากสืบลดของสมาชิก

ถ้าหากคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภายนอก

นั้นย่อมไม่ทำให้คริสตจักรมีความเป็นผู้ใหญ่แต่กลับมีความเปราะบาง

ถ้าคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากศิษยาภิบาลหรือจากคนไม่กี่คนที่ถวายโดยไม่ใช่ว่าสมาชิกส่วนใหญ่

สมาชิกทั้งหมดในคริสตจักรนั้นก็ไม่ได้การพัฒนาให้เป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่มีความเป็นผู้ใหญ่

สืบลดเป็นวิธีการของพระเจ้าเพื่อสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น

ผู้นำคริสตจักรควรสอนเรื่องสืบลดและค่อย ๆ

สร้างการสนับสนุนงานพันธกิจท้องถิ่นของคริสตจักร

คริสตจักรไม่ควรพึ่งพาการสนับสนุนจากภายนอกในการดำเนินงานคริสตจักร

การสนับสนุนภายนอกควรมีไว้สำหรับโครงการต่าง ๆ ที่ขยายความสามารถของคริสตจักร

(4) คริสตจักรสนับสนุนศิษยาภิบาลเต็มเวลาหรือไม่?

แผนการตามพระคัมภีร์สำหรับศิษยาภิบาลคือการให้เขาอุทิศเวลาเต็มที่ต้องงานพันธกิจ บางครั้งแผนนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับคริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่ แต่คริสตจักรควรตั้งเป้าพัฒนาให้มีการสนับสนุนนั้นเพื่อศิษยาภิบาลจะได้มุ่งทำงานพันธกิจโดยไม่ถูกเบี่ยงเบนไปเหตุเพราะความจำเป็นทางการเงิน

(5) อะไรคือระบบการรายงานการเงิน?

การถวายควรรวบรวมและนับจำนวนโดยคนที่มากกว่าหนึ่งคน คนที่ไว้วางใจได้หลายคนควรเกี่ยวข้องในการจัดตั้งลำดับความสำคัญทางการเงินและนโยบายของคริสตจักร สมาชิกในที่ประชุมควรรู้ระบบการใช้จ่ายเงินของคริสตจักร

(6) วิธีการอะไรที่ถูกใช้เพื่อนำชาวประเสริฐไปยังคนนอกคริสตจักร?

ความรับผิดชอบแรกของคริสตจักรคือเอาใจใส่ดูแลสมาชิกที่อุทิศตัว อย่างไรก็ตาม คริสตจักรต้องเข้าถึงคนในชุมชนเสมอ คริสตจักรต้องมีกิจกรรมที่ทำให้คนนอกคริสตจักรเห็นการทำงานของคริสตจักรและได้ยินข่าวประเสริฐ กิจกรรมบางอย่างเหล่านี้อาจกำลังเกิดขึ้นเป็นธรรมชาติ ผู้นำจำเป็นต้องบริหารจัดการเรื่องอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นสมาชิกที่มีความสามารถควรได้รับคำเชิญชวนและฝึกอบรมเพื่อทำกิจกรรมเหล่านี้

(7) คริสตจักรมีวิธีตอบสนองต่อความจำเป็นของชุมชนใกล้เคียงอย่างไร?

“ในบรรดาวิธีการทั้งหมดที่พระเจ้ากำหนดไว้เพื่อให้มีชัยชนะของคริสเตียนสำเร็จนั้น การประกาศข่าวประเสริฐนับเป็นพันธกิจที่สำคัญสูงสุด”
- จอห์น มิเลย์ ศาสนศาสตร์คริสเตียน

คริสตจักรควรค้นพบวิธีตอบสนองความจำเป็นที่มีในชุมชนใกล้เคียง ลำดับความสำคัญควรเป็นการแสดงให้เห็นความรักต่อพระเจ้าและแสดงให้เห็นถึงหลักการของพระคัมภีร์เสมอ

(8) มีกลุ่มชาติพันธุ์หรือชนชั้นทางเศรษฐกิจที่ได้รับการยกเว้นจากการเข้าถึงของคริสตจักรไหม?

คนยากจนรู้สึกได้รับการต้อนรับให้มาคริสตจักรโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่พวกเขาไม่มี? เด็ก ๆ ในชุมชนได้รับการต้อนรับให้เข้าร่วมแม่พ่อแม่ของพวกเขาไม่ได้เข้าร่วมไหม? มีกลุ่มชาติพันธุ์ใดที่คิดว่าคริสตจักรไม่ต้อนรับพวกเขาไหม?

(9) คนที่มาเยี่ยมคริสตจักรได้รับคำท้าทายอย่างไร?

คริสตจักรควรฝึกอบรมคนให้ท้าทายผู้คนที่มาเยี่ยมคริสตจักร จุดประสงค์สำคัญที่สุดในการท้าทายผู้มาเยี่ยมเยียนคือทำให้พวกเขารู้สึกอบอุ่นสบายใจ หลายคนควรพยายามทำความคุ้นเคยกับคนที่มาเยี่ยม เขาไม่ควรแค่เชิญชวนคนนั้นมาที่คริสตจักรเพื่อประชุมนมัสการ แต่ควรชวนเขาไปกลุ่มย่อยหรือการพบปะตามบ้านซึ่งทำให้เขาได้เรียนรู้และถามคำถามได้

(10) อะไรคือวิธีการของคริสตจักรเพื่อสร้างคนที่พึงกลับใจมาเชื่อให้เป็นสาวกอย่างทันที?

เมื่อคนหนึ่งได้รับความรอด ไม่ว่าที่คริสตจักรหรือที่อื่น เขาไม่ควรถูกเชิญให้มาร่วมรอบนมัสการอย่างเดียว แต่ควรถูกนำเข้าสู่ระบบการสร้างสาวกอย่างทันที นี่อาจเริ่มต้นด้วยการเยี่ยมเยียนจากศิษยาภิบาล เขาอาจถูกชวนเข้ากลุ่มย่อยที่พบกันเป็นประจำทุกสัปดาห์ คริสตจักรควรเตรียมการเพื่อรับใช้คนที่พึงกลับใจมาเชื่อ

(11) คริสตจักรอธิบายถึงความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณอย่างไร?

คนที่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณมีลักษณะอย่างไร? สมาชิกในคริสตจักรควรได้รับการสอนเรื่องลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ลักษณะเหล่านี้ไม่ได้มาพร้อมกับความสามารถในการเป็นผู้นำหรือตัดสินต่อเสมอ แต่ผู้คนที่มีความรู้เหล่านี้ควรได้รับความนับถือให้เป็นแบบอย่าง

(12) อะไรคือระบบพัฒนาฝ่ายวิญญาณอย่างมีวัตถุประสงค์?

ภารกิจสำคัญของคริสตจักรคือช่วยพัฒนาฝ่ายวิญญาณให้กับสมาชิกของตน (เอเฟซัส 4:11-

13) ผู้นำคริสตจักรไม่สามารถเพียงแค่ว่าการพัฒนาฝ่ายวิญญาณจะเกิดขึ้น

พวกเขาไม่ควรเทศนาให้กับสมาชิกในที่ประชุมแล้วปล่อยให้แต่ละคนไปเริ่มพัฒนาฝ่ายวิญญาณ

ตนเอง ศิษยาภิบาลควรมีระบบเพื่อหนุนใจผู้คนให้มีวินัยฝ่ายวิญญาณ

พวกเขาควรเตรียมการตรวจสอบชีวิตให้กับทุกคนที่ยอมรับการตรวจสอบ

สิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านการสนทนาส่วนตัว กลุ่มย่อย ชั้นเรียน และวิธีการอื่นๆ

(13) มีโครงสร้างสมาชิกที่เตรียมทางให้ผู้คนอุทิศตัวต่อคริสตจักรใหม่?

ผู้คนที่ต้องการอุทิศตัวต่อคริสตจักรจำเป็นต้องรู้ความหมายเจาะจงของการอุทิศตัวคืออะไร
บางคริสตจักรกล่าวว่าไม่มีระบบโครงสร้างสมาชิก

แต่ทุกคริสตจักรมีบางวิธีที่จะรู้ว่าใครคือคนของตน

ทุกคนจำเป็นต้องรู้ว่าผู้คนนั้นมาจากคริสตจักรใด

(14) ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกชัดเจนและทุกคนรู้ไหม?

ทุกคนควรรู้ว่าการอุทิศตัวนั้นจำเป็นสำหรับการเป็นสมาชิก ข้อกำหนดต่าง ๆ

และคำอธิบายถึงกระบวนการเป็นสมาชิกควรจัดพิมพ์เป็นเอกสาร

“พระเยซูก่อตั้งคริสตจักรโดยการทรงเรียกส่วนตัวและรวบรวมอัครทูตที่อยู่รอบตัวพระองค์ฝึกอบรม
สร้างวินัย และมอบหมายพันธกิจเพื่อการประกาศและทำพิธีศีลล้างบาป
โดยการแสดงเจตนาที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระองค์ในการสร้างชุมชนที่มีอยู่ซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจ
และสิทธิอำนาจเพื่อให้บังเกิดมา เทศนา สร้างวินัย
และฉลองมือปัสกากับองค์พระเจ้าผู้ฟื้นขึ้นมาแล้ว”

- โรมัส โอเดน *ชีวิตในพระวิญญาณ*

(15) ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกอนุญาตให้คนที่กลับใจมาเชื่อมีส่วนร่วมอย่างรวดเร็วไหม?

คนที่กลับใจมาเชื่อที่พร้อมอุทิศตัวต่อคริสตจักรควรสามารถช่วยคริสตจักรได้ทันที

นั้นไม่ได้หมายความว่าเขาควรได้รับตำแหน่งหรือมีความรับผิดชอบของผู้นำ

แต่เขาควรรู้ว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร

(16) มีกลุ่มใดที่รับผิดชอบในการรักษาค่านิยมและมาตรฐานของคริสตจักร?

มีกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวในที่ประชุมนมัสการที่กำหนดธรรมชาติของคริสตจักร พวกเขาอาจเป็นคณะมัคนายกหรือเป็นกลุ่มสมาชิกที่ลงคะแนนเสียงซึ่งเรียกว่าเป็นโครงสร้างการปกครอง ผู้นำต้องใส่ใจเป็นพิเศษต่อการพัฒนากลุ่มนี้ การเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนั้นจะกำหนดอนาคตของคริสตจักร ศิษยาภิบาลต้องรับผิดชอบต่อพวกเขาและให้ข้อมูลข่าวสารแก่พวกเขา พวกเขาและทีมผู้นำต้องเป็นลำดับความสำคัญอย่างเดียวกันสำหรับคริสตจักร

(17) คริสตจักรรวมอุทิศตนนิมิตที่ชัดเจนใหม่?

ศิษยาภิบาล ทีมผู้นำ และกลุ่มสมาชิกที่อุทิศตัวต้องใช้เวลามากในการพูดคุยถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของคริสตจักร พวกเขาควรพัฒนานิมิตของคริสตจักรที่พวกเขาสามารถสนับสนุนได้ ที่ประชุมคริสตจักรจำเป็นต้องคุ้นเคยกับนิมิตของคริสตจักร

(18) สมาชิกรู้ถึงหลักคำสอนของคริสตจักรใหม่?

คริสตจักรต้องทำมากกว่าการนำผู้คนให้นมัสการและมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ เมื่อคนภายนอกถามสมาชิกคนหนึ่งว่า “คริสตจักรของคุณเชื่ออะไร?” สมาชิกควรมีคำตอบที่ดี สมาชิกควรอธิบายหลักคำสอนพื้นฐานของศาสนาคริสต์และหลักคำสอนพิเศษของคริสตจักรของพวกเขาได้

(19) สมาชิกเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับสังกัดนิกายของคริสตจักรไหม?

คริสตจักรควรอุทิศตัวต่อสมาชิกของตน การสามัคคีธรรมในสมพันธจะช่วยสนับสนุนหลักคำสอนของคริสตจักร คนของคริสตจักรควรได้รับการหนุนใจให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสมพันธ์

(20) การประชุมนมัสการมีการวางแผนและประเมินอย่างไรบ้าง?

ผู้นำควรวางแผนอย่างจริงจังสำหรับการประชุมนมัสการ ถ้าหากพระวิญญาณบริสุทธิ์นำให้ที่ประชุมนมัสการไปในทิศทางที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

นั่นเป็นเรื่องดีเยี่ยม แต่ในอีกทางหนึ่ง ผู้นำควรมีแผนเพื่อจะปฏิบัติตาม
ควรมีการประชุมที่ผู้นำหลายคนทำงานร่วมกันในรายละเอียดของรอบนมัสการ

ถ้าหากคริสตจักรมีการนมัสการที่ดี คนในที่ประชุมก็จะมีส่วนรวมและให้ความสนใจ
คริสตจักรควรพยายามใช้หลายคนให้ทำหน้าที่แตกต่างกันในรอบนมัสการเพื่อรักษาความสนใจและการอุทิศตัวของผู้คนเอาไว้

(21) มีการประกอบพิธีบัพติศมาและมหาสนิทตามหลักการพระคัมภีร์และด้วยวิธีที่มีความหมายไหม?

ทุกคนที่กลับใจมาเชื่ออย่างแท้จริงควรพร้อมรับบัพติศมาหรือมีกำหนดให้รับบัพติศมาอีกไม่นาน พิธีมหาสนิทควรอนุญาตให้คนที่มีความศรัทธาแห่งพระคุณร่วมรับได้
ควรประกอบพิธีมหาสนิทด้วยวิธีที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้นมัสการ

(22) คริสตจักรมีการสร้างวินัยตามหลักพระคัมภีร์ไหม?

คริสตจักรควรยืนหยัดต่อต้านความบาป ถ้าหากสมาชิกของคริสตจักรทำบาป
เขาต้องได้รับการเผชิญหน้า
เป้าหมายคือเพื่อนำเขาให้กลับใจใหม่และนำกลับคืนสู่ชัยชนะฝ่ายวิญญาณ

(23) มีทีมที่รับผิดชอบร่วมกันในงานพันธกิจไหม?

พันธกิจจะไม่เติบโตนอกจากจะสร้างทีมผู้นำ
แต่แต่ละคนมีความจำกัดในด้านจำนวนคนที่เขามีอิทธิพลและจำกัดในด้านความสามารถแบบคว
ามรับผิดชอบ พันธกิจของคริสตจักรไม่ควรเป็นพันธกิจของคนเดียว

(24) อะไรคือระบบในการเลือก ฝึกอบรม และเพิ่มสมาชิกเข้าสู่ทีมพันธกิจ?

พันธกิจไม่สามารถเติบโตโดยปราศจากการพัฒนาสมาชิกใหม่สำหรับทีมผู้นำ
สมาชิกที่จะเข้าร่วมทีมต้องได้รับการเลือกอย่างรอบคอบ
แต่คริสตจักรต้องค้นหาและพัฒนาผู้คนที่สามารถรับผิดชอบได้ในอนาคต
การเติบโตของพันธกิจขึ้นอยู่กับการพัฒนาผู้นำมากขึ้น

(25) อะไรคือระบบเพื่อตอบสนองต่อความขัดแย้งและปัญหาในคริสตจักร?

ความขัดแย้งที่ไม่ได้รับการแก้ไขทำให้คริสตจักรทรุดโทรมลงไป
สมาชิกในคริสตจักรต้องได้รับการสอนถึงวิธีแก้ไขความขัดแย้งส่วนบุคคลกับผู้อื่น ๆ
ผู้นำคริสตจักรต้องไม่เพิกเฉยต่อความขัดแย้ง แต่เตรียมพร้อมเพื่อช่วยให้เกิดการคืนดี

(26) คริสตจักรสนับสนุนมิชชันโดยการร่วมมือกันกับคริสตจักรอื่น ๆ ไหม?

ถ้าหากคริสตจักรต้องการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่างแท้จริง
คริสตจักรจะไม่ทำงานเพียงเพื่อขยายผลของตนเอง แต่จะสนับสนุนพันธกิจอื่น ๆ
คริสตจักรแสดงให้เห็นว่าตนได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าเมื่อถวายให้กับพันธกิจที่ไม่ได้ให้ผลประโยชน์ต่อคริสตจักร

(27) คริสตจักรช่วยให้คริสตจักรใหม่เริ่มต้นได้ไหม?

คริสตจักรที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ควรช่วยคริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่ในพื้นที่ใกล้เคียง
คริสตจักรที่ก่อตั้งใหม่จะเข้าถึงผู้ที่ข่าวประเสริฐยังเข้าไม่ถึงได้โดยคริสตจักรที่ก่อตั้งแล้ว

(28) พันธกิจของคริสตจักรรับใช้คนทุกรุ่น ทุกรูปแบบ

ในที่ประชุมของคริสตจักรใหม่?

ความจำเป็นของเด็ก ผู้ใหญ่ วัยรุ่น ครอบครัวที่เพิ่งเริ่มต้น ผู้ชาย คนที่ไม่ได้แต่งงาน และคนอื่น ๆ
ควรมีความสำคัญต่อคริสตจักร

คริสตจักรควรคิดถึงความจำเป็นของผู้คนในหลายระดับการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

(29)

ผู้คนที่ประชุมของคริสตจักรทำงานร่วมกันเพื่อใส่ใจดูแลสิ่งจำเป็นในชีวิตของสมาชิกใหม่?

“ร่างกายเดียวกันที่ต่อสู้กับเทพผู้ครองและเทพผู้มีฤทธิ์
และซึ่งคาดหวังว่าจะมีความยากลำบากรุนแรงขึ้นในอนาคต
ขณะเดียวกันก็มีชัยชนะแล้วโดยอาศัยความเป็นหนึ่งเดียวกันกับศีรษะของร่างกายซึ่งอยู่ในเมืองสวรรค์
ด้วยการตั้งตารอคอยความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมในองค์พระผู้เป็นเจ้า
ในที่ที่ทุกคนผู้สืบทอดจะสรรเสริญพระเจ้าร่วมกันเมื่อวาระสุดท้าย”

- วิลเลียม โปบ

บทสรุปย่อของศาสนศาสตร์คริสเตียน

คริสตจักรต้องใส่ใจเกี่ยวกับความจำเป็นทางการเงินของคนในคริสตจักร
ความจำเป็นส่วนใหญ่ควรตอบสนองโดยการช่วยเหลือกันเองโดยไม่ต้องให้ผู้นำคริสตจักรมา
บริหารจัดการ ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่าต้องรับผิดชอบในการช่วยเหลือคนอื่น
พวกเขาก็ไม่ได้ถูกสร้างให้เป็นคริสตจักรที่มีความเป็นผู้ใหญ่

(30)

**คริสตจักรมั่นใจได้อย่างไรว่าความจำเป็นทางการเงินของคนในคริสตจักรได้
รับการตอบสนอง?**

คริสตจักรควรมีคนยากที่คอยตรวจตราดูว่าความจำเป็นต่าง ๆ ได้รับการตอบสนอง
คริสตจักรในพระธรรมกิจการแต่งตั้งคนยากเพื่อจุดประสงค์นี้

หลักคำสอนและการปฏิบัติของคริสตจักร

บันทึกงานมอบหมาย

ชื่อนักศึกษา _____

เริ่มต้นเมื่องานมอบหมายแต่ละชิ้นเสร็จสิ้น การทดสอบจะถือว่า "สมบูรณ์"

เมื่อนักเรียนได้คะแนน 70% ขึ้นไป

งานมอบหมายทั้งหมดจะต้องเสร็จสมบูรณ์เพื่อรับใบรับรองจาก Shepherds Global Classroom

| บทที่ | เจ็ดประโยค&ย่อหน้า | การสัมภาษณ์ | การเขียน | การทดสอบ |
|--------------------|--------------------|-------------|----------|----------|
| 1 | | | | |
| 2 | | | | |
| 3 | | | | |
| 4 | | | | |
| 5 | | | | |
| 6 | | | | |
| 7 | | | | |
| 8 | | | | |
| 9 | | | | |
| 10 | | | | |
| 11 | | | | |
| 12 | | | | |
| 13 | | | | |
| 14 | | | | |
| การสอนนอกชั้นเรียน | | | | |

ข้อกำหนดสำหรับการรับใบประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

ใบแสดงความจำนงเพื่อรับใบประกาศนียบัตรจบการศึกษาจาก Shepherds Global Classroom สามารถกรอกได้ผ่านทางเว็บไซต์ของเราที่ www.shepherdsglobal.org.
ประกาศนียบัตรต่าง ๆ จะถูกส่งแบบดิจิทัลจากประธานของเอสจีซี
ไปให้กับผู้สอนและผู้ประสานงานที่กรอกใบแสดงความจำนงแทนนักศึกษาของพวกเขา

Shepherds Global Classroom

คำอธิบายหลักสูตร

รากฐานหลักคำสอน

หลักข้อเชื่อของคริสเตียน

นี่คือวิชาศาสนศาสตร์ระบบซึ่งอธิบายถึงหลักคำสอนของคริสเตียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้า มนุษย์ ความบาป พระคริสต์ ความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักร และสิ่งต่าง ๆ
ในวาระสุดท้าย

โรม

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์ความรอดและมิชชั่นที่อธิบายไว้ในพระธรรมโรม อภิปรายประเด็นต่าง ๆ ที่ถกเถียงกันในคริสตจักร

อนาคตศาสตร์

วิชานี้สอนจากพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ ควบคู่กับตอนต่าง ๆ
จากคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์ และเน้นหลักคำสอนที่สำคัญอย่างเช่น
การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

หลักคำสอนและการปฏิบัติเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์

วิชานี้ให้คำอธิบายจากพระคัมภีร์เรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าคาดหวังและให้ฤทธิ์เดชแก่คริสเตียน

หลักคำสอนและการปฏิบัติเรื่องคริสตจักร

วิชานี้อธิบายการออกแบบของพระเจ้าและแผนการสำหรับคริสตจักร และหัวข้อต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร การบัพติศมา พิธีมหาสนิท การถวายสืบลด และการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

วิชาสำรวจพระคัมภีร์

สำรวจพันธสัญญาเดิม

วิชานี้สอนเนื้อหาที่สำคัญและคำสอนจากพันธสัญญาเดิมทั้ง ³⁹ พระธรรม

สำรวจพันธสัญญาใหม่

วิชานี้สอนเนื้อหาที่สำคัญและคำสอนจากพันธสัญญาใหม่ทั้ง ²⁸ พระธรรม

หลักการตีความหมายพระคัมภีร์

วิชานี้สอนหลักการและวิธีการตีความหมายพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

การประกาศและสร้างสาวก

บทนำวิชาปกป้องข่าวประเสริฐ

วิชานี้สอนเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์ และปรัชญาพื้นฐานตามโลกทัศน์ของคริสเตียน และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของคริสเตียนสอดคล้องกับเหตุผลและความเป็นจริงอย่างไร

ศาสนาและลัทธิต่างๆ ใน โลก

วิชานี้ให้ความเข้าใจแก่ผู้เชื่อที่เป็นนักประกาศเกี่ยวกับคำสอนต่างๆ และการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อกลุ่มสืบทอดศาสนา

การประกาศและสร้างสาวกตามหลักการพระคัมภีร์

วิชานี้นำเสนอหลักการกับแนวทางจากพระคัมภีร์และวิธีในการประกาศ
อธิบายถึงการประกาศในรูปแบบต่าง ๆ
และจัดเตรียมบทเรียนสำหรับใช้ในการสร้างสาวกผู้เชื่อใหม่

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ในวิชานี้นักศึกษาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีท่าทีแบบพระเยซู
การสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยวิธีที่พระเยซูสัมพันธ์กับพระบิดา การถ่อมตัวเหมือนพระเยซู
การปฏิบัติฝ่ายวิญญาณและการมีวินัยส่วนตัวของพระเยซู
การอดทนต่อความทุกข์ยากเหมือนพระเยซู การมีส่วนในชุมชนคริสเตียน (คริสตจักร)
ที่พระเยซูสร้างขึ้น

การดำเนินชีวิตคริสเตียนในทางปฏิบัติ

วิชานี้เป็นการประยุกต์ใช้หลักการต่าง ๆ จากพระคัมภีร์เกี่ยวกับเงิน ความสัมพันธ์
สภาพแวดล้อม ความเกี่ยวข้องทางการเมือง สิทธิมนุษยชน และด้านอื่น ๆ
ในการใช้ชีวิตในทางปฏิบัติ

ชีวิตสมรสและครอบครัวคริสเตียน

วิชานี้ให้มุมมองของคริสเตียนเรื่องพัฒนาการของมนุษย์ในระยะต่าง ๆ ของชีวิต
และประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์กับบทบาทและความสัมพันธ์ในครอบครัว

การเป็นผู้นำคริสเตียน

ผู้นำพันธกิจ

วิชานี้เน้นเรื่องอุปนิสัยคริสเตียน
ในขณะเดียวกันก็สอนผู้นำในการนำองค์กรให้ผ่านกระบวนการค้นพบคุณค่า
การบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งปันนิมิต ตั้งเป้าหมาย วางแผนกลยุทธ์ การลงมือปฏิบัติ
และการบรรลุผลสำเร็จ

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

วิชานี้ศึกษาชีวิตของพระเยซูเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับงานพันธกิจและการเป็นผู้นำในศตวรรษที่

21

หลักการสื่อสาร

วิชานี้สอนทฤษฎีการสื่อสาร วิธีการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการเตรียมและนำเสนอคำเทศนาจากพระคัมภีร์

บทนำการนมัสการของคริสเตียน

วิชานี้อธิบายว่าการนมัสการมีผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิตของผู้เชื่ออย่างไร

และให้หลักการที่เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการนมัสการส่วนตัวและในที่ประชุม

ประวัติศาสตร์คริสตจักร

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร 1

วิชานี้อธิบายวิธีที่คริสตจักรจะทำมิชชั่นของตัวเองให้สำเร็จและการปกป้องหลักคำสอนที่สำคัญจากช่วงคริสตจักรยุคแรกจนถึงยุคปฏิรูป

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร 2

วิชานี้อธิบายวิธีที่คริสตจักรขยายใหญ่และการเผชิญกับความท้าทายจากช่วงยุคปฏิรูปจนถึงยุคปัจจุบัน

มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง การฝึกอบรม ทุกที่



[SHEPHERDSGLOBAL.ORG](https://shepherdsglobal.org)